

108E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2008

Liahona

**Toespraken
algemene
conferentie**

**Vijf nieuwe tempels
aangekondigd**

MET DANK AAN HOPE GALLERY

Anton Dorph, Christus onderricht Maria en Marta

De Heiland 'kwam in een zeker dorp. En een vrouw, Marta gebeten, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, die, aan de voeten des Heren gezeten naar zijn woord luisterde' (Lucas 10:38-39).

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 178ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson
- 7 Laat hij het eenvoudig doen
Ouderling L. Tom Perry
- 10 Gaat dan henen
Silvia H. Allred
- 13 Je weet genoeg
Ouderling Neil L. Andersen
- 15 Omdat mijn vader het Boek van Mormon heeft gelezen
Ouderling Marcos A. Aidukaitis
- 17 De avondmaalsdienst en het avondmaal
Ouderling Dallin H. Oaks
- 21 De oneindige kracht van hoop
President Dieter F. Uchtdorf

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 25 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Henry B. Eyring
- 26 Wat er ook gebeurt, geniet ervan
Ouderling Joseph B. Wirthlin
- 29 De bediening van engelen
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 32 Zelfs een kind kan het begrijpen
Ouderling Gérald Caussé
- 34 De weg
Ouderling Lawrence E. Corbridge
- 37 Kom tot Zion
Ouderling D. Todd Christofferson
- 41 Bid altijd
Ouderling David A. Bednar

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 44 Het priesterschap eren en het goed gebruiken
Ouderling Richard G. Scott
- 47 Armen der geborgenheid
Ouderling Jay E. Jensen
- 50 De oorlog tegen het kwaad winnen
Ouderling James J. Hamula
- 53 Tillen uit stand
President Dieter F. Uchtdorf
- 57 O gij die u in dienst van God begeeft
President Henry B. Eyring

60 Leren, doen, zijn
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 68 Onze harten tot één samensmeden
President Henry B. Eyring
- 72 Christelijke moed: de prijs van het discipelschap
Ouderling Robert D. Hales
- 75 God houdt van en helpt al zijn kinderen
Bisschop Keith B. McMullin
- 78 Terugkeren naar deugd
Elaine S. Dalton
- 81 De waarheid Gods zal voorwaarts gaan
Ouderling M. Russell Ballard
- 84 Vreugde vinden in de reis
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 88 De proef
President Boyd K. Packer
- 92 Het celestiale huwelijk
Ouderling Russell M. Nelson
- 95 Evangelieonderwijs — onze belangrijkste roeping
William D. Oswald
- 98 Terug naar huis
Ouderling Eduardo Gavarett
- 100 Een getuigenis ontwikkelen
Ouderling Carlos A. Godoy

102 'Hopelijk weet u dat we het hartstikke moeilijk hadden'
Ouderling Quentin L. Cook

106 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE ZHV-BIJEEKOMST

- 108 Het doel van de ZHV verwezenlijken
Julie B. Beck
- 112 Heilige tempels, heilige verbonden
Silvia H. Allred
- 114 Laten we ons verheugen
Barbara Thompson
- 117 Geluk, uw erfgoed
President Dieter F. Uchtdorf
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 121 Leringen voor onze tijd
- 122 Zij hebben tot ons gesproken
- 124 Register conferentieverhalen
- 125 Kerknieuws
- 128 Algemene presidiums hulporganisaties

Res
Book Area
M2055
S838 DUT
2008
Nov

Beknopt overzicht van de 178ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST, 4 OKTOBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Thomas S. Monson.
Openingsgebed: ouderling Shayne M. Bowen. Slotgebed: ouderling Craig A. Cardon. Muziek van het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ed Thompson, dirigenten; Clay Christiansen en Andrew Unsworth, organisten: 'High on the Mountain Top,' *Hymns*, nr. 5; 'Redeemer of Israel,' *Hymns*, nr. 6, arr. Wilberg, uitg. Hinshaw; 'Oh, May My Soul Commune with Thee,' *Hymns*, nr. 123; 'Come, Ye Children of the Lord,' *Hymns*, nr. 58; 'Do What Is Right,' *Hymns*, nr. 237, arr. Wilberg, niet-uitgegeven; 'O Thou Kind and Gracious Father,' *Hymns*, nr. 150; 'I Need Thee Every Hour,' *Hymns*, nr. 98, arr. Wilberg, niet-uitgegeven.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST, 4 OKTOBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: ouderling James M. Dunn. Slotgebed: ouderling Don R. Clarke. Muziek van een jeugdwerkkorps uit Kaysville en Fruit Heights (Utah); Colleen Paddock, dirigent; Linda Margetts, organist: 'I Am a Child of God,' *Children's Songbook*, 2-3, arr. Wolford/Margetts, niet-uitgegeven; 'The Light Divine,' *Hymns*, nr. 305; 'Teach Me to Walk in the Light,' *Hymns*, nr. 304; 'I Love to See the Temple,' *Children's Songbook*, 95; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet,' *Hymns*, nr. 19, arr. Watkins, niet-uitgegeven.

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST, 4 OKTOBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Thomas S. Monson.
Openingsgebed: ouderling David S. Baxter. Slotgebed: ouderling Keith R. Edwards. Muziek van een priesterschapskoor van het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo (Utah); Douglas Brenchley, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'Called to Serve,' *Hymns*, nr. 249, arr. Boothe, uitg. New Vision Music; 'Lord, I Would Follow Thee,' *Hymns*, nr. 220, arr. Dayley, uitg. Jackman; 'Praise to the Man,' *Hymns*, nr. 27; 'Hark, All Ye Nations!' *Hymns*, nr. 264, arr. Ipson, niet-uitgegeven.

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST, 5 OKTOBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Thomas S. Monson.

Openingsgebed: ouderling Earl C. Tingey. Slotgebed: ouderling Daniel L. Johnson. Muziek van het Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Now Let Us Rejoice,' *Hymns*, nr. 3; 'I Know That My Redeemer Lives,' *Hymns*, nr. 136; 'Oh, What Songs of the Heart,' *Hymns*, nr. 286, arr. Wilberg, uitg. Jackman; 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66; 'I Feel My Savior's Love,' *Children's Songbook*, 74-75, arr. Cardon, niet-uitgegeven; 'The Morning Breaks,' *Hymns*, nr. 1, arr. Wilberg, niet-uitgegeven.

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST, 5 OKTOBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: president Dieter F. Uchtdorf.
Openingsgebed: ouderling Paul B. Pieper. Slotgebed: ouderling Marcus B. Nash. Muziek van het Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ed Thompson, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah,' *Hymns*, nr. 83, arr. Wilberg, uitg. Jackman; 'Faith in Every Footstep,' K. Newell Dayley, arr. Dayley, uitg. Jackman; 'How Firm a Foundation,' *Hymns*, nr. 85; 'We Ever Pray for Thee,' *Hymns*, nr. 23, arr. Wilberg, niet-uitgegeven.

ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST, 27 SEPTEMBER 2008

Presidium: president Thomas S. Monson.
Leiding: Julie B. Beck. Openingsgebed: Ann W. Farnsworth. Slotgebed: Jana P. Staples. Muziek van een ZHV-koor uit Alpine en

Highland (Utah); Merrilee Webb, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Come, O Thou King of Kings,' *Hymns*, nr. 59, arr. Ipson, niet-uitgegeven; 'Lord, I Would Follow Thee,' *Hymns*, nr. 220, arr. Webb, niet-uitgegeven; 'Now Let Us Rejoice,' *Hymns*, nr. 3; 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66, arr. Kasen, niet-uitgegeven.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR

Op www.lds.org zijn nu in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten beschikbaar. Doorgaans zijn die binnen twee maanden ook verkrijgbaar bij de distributiecentra.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET

Op www.lds.org vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Klik op Gospel Library en General Conference. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Foto Matthew Reier. Achterkant: foto Christina Smith.

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Les Nilsson, Scott Davis, Rod Boam, Alpha Smoot, Cody Bell en Mark Weinberg; in Argentinië door Javier Coronati en Maria Gabriela Igarzabal; in Brazilië door Israel Antunes and Lauren Ademar Fochetto; in Italië door Jason Cole en Tyson Rollins; in Moldavië door Jane Rigdon; in Nigeria door John Olu Faoseke; en in Oekraïne door Marina Lukach.

November 2008 108e jaargang Nummer 11
LIAHONA 02291 120

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie

Adviseurs: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteurs: Ryan Carr

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Christy Bantz, David A. Edwards,
Matthew D. Filtho, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jenniter
Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk,
Judith M. Paller, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas,
Paul VanDenBerghe, Julie Wardell

Directiesecretaresse: Laurel Teuschler

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voorbereiding drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Lw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bal of e-mail EDI)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Arabees, Armeens,
Bislana, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens,
Duits, Engels, Ets, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi,
Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kinbati, Koreaans,
Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalliëlands, Mongools,
Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens,
Russisch, Samoaans, Samoans, Singalees, Sloveens, Spaans,
Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tjechisch,
Urdu, Vietnamese, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt
per taal.)

Uitgever:

© 2008 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk
of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als
de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder
www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'.
Voor andere talen, klik op 'Languages'.

For Readers in the United States and Canada:

November 2008 Vol. 108 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address must be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders, Visa,
MasterCard, American Express, may be taken by phone.

(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Aidukaitis, Marcos A., 15
Allred, Silvia H., 10, 112
Andersen, Neil L., 13
Ballard, M. Russell, 81
Beck, Julie B., 108
Bednar, David A., 41
Causse, Gérald, 32
Christofferson, D. Todd, 37
Cook, Quentin L., 102
Corbridge, Lawrence E., 34
Dalton, Elaine S., 78
Eyring, Henry B., 25, 57, 68
Gavarret, Eduardo, 98
Godoy, Carlos A., 100
Hales, Robert D., 72
Hamula, James J., 50
Holland, Jeffrey R., 29
Jensen, Jay E., 47
McMullin, Keith B., 75
Monson, Thomas S., 4, 60,
84, 106
Nelson, Russell M., 92
Oaks, Dallin H., 17
Oswald, William D., 95
Packer, Boyd K., 88
Perry, L. Tom, 7
Scott, Richard G., 44
Thompson, Barbara, 114
Uchtdorf, Dieter F., 21, 53,
117
Wirthlin, Joseph B., 26

REGISTER OP ONDERWERP

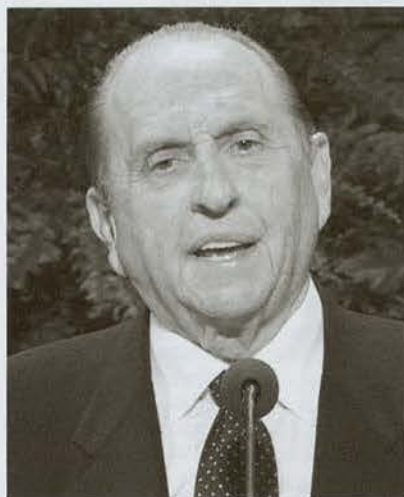
Algemene conferentie, 106
Avondmaal, 17, 47
Avondmaalsdienst, 17, 47
Barmhartigheid, 117
Bekering tot het evangelie,
10, 15
Bescherming, 29, 78
Boek van Mormon, 10, 15
Compensatie, 26
Creativiteit, 117
Dankbaarheid, 41, 84
Deugd, 78
Dienen, 53, 57, 75, 98, 106,
108, 114
Discipelschap, 72
Eenheid, 37, 68
Eenvoud, 7, 32
Eerbied, 17
Eeuwig leven, 106
Engelen, 29, 57
Ernst, 50
Fatsoen, 7
Gebed, 41, 50, 68, 75
Gehoorzaamheid, 34, 50
Gelach, 26
Geloof, 13, 21, 41, 102, 108
Geluk, 26, 92, 117
Getuigenis, 13, 15, 100
Gezin, 92, 108
Groei van de kerk, 4, 81
Heilige Geest, 34, 50, 100
Heiligheid, 37
Heractivering, 98
Hoop, 21
Huwelijk, 44, 92
Inspiratie, 72
Jezus Christus, 34, 75, 84, 106
Kennis, 32
Kerkgeschiedenis, 81, 88
Kinderen, 32
Laatste dagen, 50
Leren, 60
Liefde, 95

Moed, 72
Naastenliefde, 21, 37
Naleving van de gedragsnor-
men, 44, 112
Nederigheid, 68
Bekering tot het evangelie,
10, 15
Ontmoediging, 117
Openbaring, 68, 88
Optimisme, 102
Overdenken, 95
Perspectief, 26
Plicht, 60
Priesterschap, 44, 53, 57, 60
Rechtschapenheid, 102
Roepingen, 53
Schriften, 95
Schulden, 7
Tegenspoed, 7, 13, 26,
72, 102
Tempels, 4, 78, 92, 112
Thuis, 98
Tillen, 53
Troost, 29, 102
Vaderlandsliefde, 88
Vasten, 75
Veiligheid, 47
Verandering, 84
Verbonden, 112
Verhoging, 92
Vertrouwen, 26
Verzoening, 47
Voorbeeld, 60, 72, 114
Voorbereiding, 7
Vreugde, 68, 84
Vriendelijkheid, 68
Vrouwen, 44
Welzijn, 75
Woord Gods, 32
Woord van wijsheid, 7
Zegeningen, 75
Zendingswerk, 10, 81, 98
ZHV, 108, 114
Zion, 37

Welkom op de conferentie

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Onze hemelse Vader denkt aan ieder van ons en aan onze behoeften. Mogen wij vervuld worden met zijn Geest terwijl wij aan deze conferentie deelnemen.

Geliefde broeders en zusters, de afgelopen maanden, sinds we elkaar voor het laatst zagen, zijn voorbijgevlogen. Er is veel gebeurd in het werk van de Heer, dat ongehinderd voort is gegaan.

Ik had het voorrecht om, vergezeld van mijn raadgevers en andere algemene autoriteiten, drie nieuwe tempels in te wijden: in Curitiba (Brazilië); in Panama-Stad (Panama); en in Twin Falls (Idaho) — waarmee het aantal tempels in bedrijf over de hele wereld op 128 is gekomen.

De avond voorafgaand aan de tempelinwijdingen was er altijd een fantastisch cultureel evenement. In Curitiba (Brazilië) brachten 4330

leden uit het tempeldistrict samen met een zeventienhonderdkoppig koor een bijzonder inspirerend programma met zang, dans en video. Het enorme voetbalstadion waar het evenement plaatsvond, was helemaal vol. Er had een harde wind gestaan en het dreigde te gaan regenen. Ik sprak een stil gebed uit en vroeg onze hemelse Vader om genadig op de leden neer te zien die zich zo ijverig op de show hadden voorbereid en wiens kostuums en presentaties verknoeid zouden worden als ze last zouden krijgen van hevige regen of wind. Hij verhoorde dat gebed en pas aan het eind van de show en later die avond viel de regen overvloedig.

De leden beeldden in zang en dans de geschiedenis van de kerk in Brazilië uit. Vooral de scène waarin de ouderlingen James E. Faust en William Grant Bangerter werden uitgebeeld, die in 1940 een zending vervulden in Curitiba, was ontroerend. Toen hun foto's op grote schermen verschenen, ging er groot gejuich op uit het publiek. Al met al was het een geweldig evenement.

In Panama-Stad zagen we de avond voor de tempelinwijding zo'n negenhonderd jongeren uit heel Panama bijeen. Ze droegen kleurrijke klederdrachten en brachten dansend en wel boodschappen over het gezin,

broederschap en geloof. Ons werd verteld dat ze meer dan een jaar gerepeteerd hadden. Ze kwamen van verafgelegen plekken als de San Blaseilanden en Changuinola, in het noordoosten van Panama. De reis die de jongeren uit San Blas over land en zee naar de hoofdstad ondernamen, duurde drie dagen. Het was een

fantastisch en inspirerend evenement.

Ter voorbereiding op onze meest recente tempelinwijding in Twin Falls (Idaho) bouwden plaatselijke kerkleden op een kermisterrein in Filer een enorm podium, bedekten de aarde van het terrein met graszoden en decoraties zoals een grote waterval, die Shoshone Falls moest voorstellen,

een populaire bestemming ongeveer drie kilometer verwijderd van de nieuwe tempel. De avond van de voorstelling kwamen er 3200 jongemannen en jongevrouwen de arena in, wuivend met blauwe en witte linten om de arena het aanzicht van een grote rivier met stromend water te geven. Voor de viering, die de titel

'Levend water' droeg, uit Johannes 4:10, 14, kwamen jongeren uit de veertien ringen van het nieuwe tempeldistrict bijeen. In zang en dans beeldden zij zowel hun afhankelijkheid in hun geestelijke leven van het levend water van de Heiland uit als hun afhankelijkheid in hun stoffelijke leven van de bergstromen en rivieren

Volzijdzendingen en kerkleden in Italië zijn blij met het nieuws dat er een tempel in Rome zal worden gebouwd.

in hun omgeving. Het was een voorrecht om er getuige van te zijn en zo opgebeurd en opgebouwd te worden.

Ik ben voorstander van dergelijke evenementen. Ze stellen onze jongeren in staat om aan iets waarlijk onvergetelijks deel te nemen. De vriendschappen die ze sluiten en de herinneringen die ze scheppen, zullen hen altijd bijblijven.

Volgende maand wordt de tempel in Mexico-Stad opnieuw ingewijd, na een uitgebreide renovatie. In de komende maanden worden andere tempels afgebouwd en vinden er open dagen en inwijdingen plaats.

Met genoegen kondig ik vanmorgen aan dat we grond hebben aangekocht voor de bouw van vijf nieuwe tempels op de volgende locaties: Calgary (Canada), Córdoba (Argentinië), Kansas City en Philadelphia (VS), en Rome.

Broeders en zusters, ons zendelingenleger, dat over de hele wereld werkzaam is, blijft zoeken naar mensen die op zoek zijn naar de waarheid van het evangelie van Jezus Christus. De kerk groeit gestaag, en dat is al zo sinds haar oprichting, 178 jaar geleden.

Het afgelopen half jaar had ik het voorrecht om te spreken met leiders van landen en andere overheidsfunctionarissen. De mensen die ik ontmoette, namen een vriendelijke

houding aan tegenover de kerk en onze leden, en waren coöperatief en inschikkelijk. Maar er blijven altijd nog delen van de wereld over waar onze invloed beperkt is en waar we het evangelie niet vrijelijk mogen uitdragen. Net als president Spencer W. Kimball u ruim 32 jaar geleden vroeg, spoor ik u aan om te bidden dat deze gebieden voor ons ontsloten mogen worden, opdat wij de mensen daar de vreugde van het evangelie mogen aanbieden. Toen we destijds baden in antwoord op president Kimballs

smeekbeden, zagen we wonderen gebeuren toen het ene land na het andere, voorheen ontoegankelijk voor de kerk, zijn grenzen voor ons openstelde. Dat zal weer gebeuren als wij bidden in geloof.

Welnu, broeders en zusters, we zijn hier gekomen om instructie en inspiratie te ontvangen. Sommigen onder u zijn nieuw in de kerk. Wij heten u welkom. Sommigen onder u worstelen met problemen, moeilijkheden, teleurstellingen of verlies. We hebben u lief en we bidden voor u. De komende twee dagen zult u veel boodschappen horen. Ik kan u verzekeren dat de mannen en vrouwen die tot u zullen spreken, gebeden hebben om te weten wat ze moeten zeggen. Zij hebben inspiratie en ingevingen gekregen in hun streven om hulp en leiding uit de hemel te ontvangen.

Onze hemelse Vader denkt aan ieder van ons en aan onze behoeften. Mogen wij vervuld worden met zijn Geest als wij deelnemen aan deze 178ste algemene oktoberconferentie van de kerk. Dat is mijn oprechte gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Leden voor het kerkgebouw in Córdoba (Argentinië).

Laat hij het eenvoudig doen

OUDERLING L. TOM PERRY

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als we streven naar verlichting van de spanningen van het leven, hoop ik dat we oprecht naar manieren zoeken om ons leven te vereenvoudigen.

Wie onder ons al een tijdje meegaan — en ouderling Wirthlin en ik zijn er al heel lang — hebben bepaalde patronen in de beproevingen van het leven gezien. Er zijn goede en slechte tijden, er is voor- en tegenspoed, er zijn perioden van vreugde en verdriet, van overvloed en schaarste. Als ons leven onverwachte en ongewenste wendingen neemt, ervaren we soms spanning en angst. Een van de uitdagingen van het aardse leven is ervoor te zorgen dat de spanningen van het leven ons niet overmannen. We moeten de verschillende levensfasen positief en zelfs optimistisch doorstaan. Als er

zich problemen en moeilijkheden voordoen, moeten we misschien deze hoopvolle woorden van Robert Browning in gedachten houden: 'Het beste moet nog komen' ('Rabbi Ben Ezra'. In: Charles W. Eliot, red., *The Harvard Classics*, 50 delen [1909–1910], deel 42, p. 1103). We kunnen niet alle problemen en stormen in het leven voorspellen, zelfs niet als ze vlak om de hoek zijn. Maar als gelovige en hoopvolle mensen weten we zonder twijfel dat het evangelie van Jezus Christus waar is, en dat het beste nog moet komen.

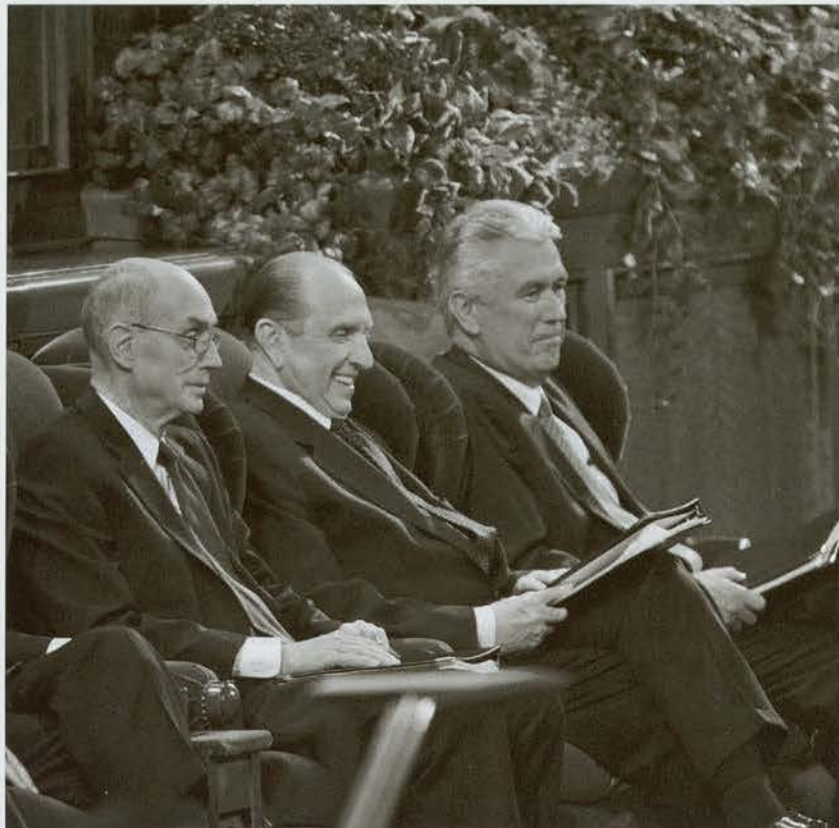
Ik herinner me een periode in mijn leven dat ik erg gespannen was. Ik had problemen op mijn werk en tegelijkertijd kreeg mijn vrouw te horen dat ze een levensbedreigende ziekte had. Dat was een van die perioden dat ik het gevoel had dat mijn gezin en ik frontaal door de tegenstander werden aangevallen. Op de dagen dat de spanning en de angst in ons door elkaar geschudde leven de overhand leken te krijgen, vonden mijn vrouw en ik een manier om ons wat op te vrolijken.

We reden naar een plekje, niet ver van huis, om even onze problemen te vergeten, te praten en elkaar emotioneel te steunen. Ons plekje heette Walden Pond. Het was een prachtig

meertje in een bosrijke omgeving. Als mijn vrouw zich sterk genoeg voelde, liepen we om het meertje heen. Op de dagen dat ze niet kon lopen, bleven we gewoon in de auto zitten praten. Walden Pond was ons speciale plekje om tot rust te komen, na te denken en te genezen. Misschien kwam het gedeeltelijk door de geschiedenis ervan — de connectie met de inspanningen van Henry David Thoreau om zich voor een jarenlange periode van de wereld af te zonderen — dat Walden Pond ons zoveel hoop op eenvoud gaf, en zo'n vernieuwend ontsnappingsmiddel was uit ons veel te gecompliceerde leven.

In maart 1845 besloot Thoreau om naar de oever van Walden Pond te verhuizen, waar hij twee jaar lang probeerde uit te zoeken wat het doel van zijn leven was. Hij vestigde zich op een stuk grond van zijn goede vriend Ralph Waldo Emerson. Hij kocht een oude keet van een spoorwerker en sloopte die. Van het hout van de keet en het hout uit het bos bouwde hij zijn eigen hut. Hij hield nauwgezet financiële verslagen bij en hij besloot dat hij voor zijn huis en vrijheid 28 dollar en 12 cent nodig had. Hij legde een tuin aan waar hij doperwtten, aardappelen, mais, bonen en rapen verbouwde om hem in zijn eenvoudige leven staande te houden. Hij plantte een hectare met bonen om een beetje winst te maken. Inderdaad een beetje: 8 dollar en 71 cent.

Thoreau trok zich heel weinig van de tijd aan. Hij had geen klok of kalender in zijn hutje. Hij schreef en bestudeerde de schoonheid van de natuur om hem heen, waaronder planten, vogels en dieren. Hij leefde niet als een kluizenaar — hij bezocht het stadje Concord bijna dagelijks, en hij nodigde anderen uit om naar zijn hut te komen voor informatieve gesprekken. Na twee jaar liet hij zijn hut zonder spijt achter. Hij beschouwde de tijd die hij daar had doorgebracht als voldoende om zijn doel te bereiken — om de

geestelijke voordelen van een eenvoudige levenswijze te ervaren. Hij vond ook dat hij andere levenservaringen in het vooruitzicht had. Het was tijd om verder te gaan en andere mogelijkheden te onderzoeken.

Na zijn ervaring bij Walden Pond besloot Thoreau dat er slechts vier dingen zijn die een mens echt nodig heeft: voedsel, kleding, onderdak en brandstof. Ik wil graag wat dieper ingaan op deze vier basisbehoeften, en op de geestelijke voordelen van een eenvoudige levensstijl.

De eerste vereiste is voedsel. Als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben we heilige kennis van geopenbaarde waarheid over de relatie tussen lichaam en geest. In Leer en Verbonden 88:15 staat: 'De geest en het lichaam zijn de ziel van de mens.' Om ons zowel lichamelijk als geestelijk tot zegen te zijn, openbaarde de Heer een gezondheidswet, waarin duidelijk staat welke voeding en stoffen goed voor ons lichaam zijn en

welke niet. Bij deze instructies hoort de belofte in afdeling 89 van de Leer en Verbonden:

'En alle heiligen die eraan denken deze woorden te bewaren en na te komen, wandelend in gehoorzaamheid aan de geboden, zullen gezondheid in hun navel ontvangen en merg voor hun beenderen;

'en zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten;

'en zullen snellen en niet moede worden, lopen en niet mat worden.

'En Ik, de Heer, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen van Israël, en hen niet zal doden' (vss. 18–21).

Er is geen betere raad op het gebied van het woord van wijsheid dan die in het boekje *Voor de kracht van de jeugd*. Er staat:

'De Heer heeft je geboden om goed voor je lichaam te zorgen. Daarom behoor je het woord van wijsheid na te leven, dat in Leer en

Verbonden 89 staat beschreven.

Eet voedzaam, zorg voor geregelde lichaamsbeweging en slaap voldoende. Door dat te doen, zul je vrij blijven van schadelijke verslavingen en je leven in de hand houden. Dan zul je gezegend worden met een gezond lichaam, een helder verstand en de leiding van de Heilige Geest. (...)

'Alle drugs, snuifmiddelen of gevaarlijke praktijken om een bepaald gevoel op te roepen of om *high* te worden, kunnen je lichamelijk, mentaal en geestelijk verwoesten. Hieronder vallen harddrugs, medicijnen die misbruikt worden, en snuifmiddelen' ([2001], pp. 36–37).

We willen ons lichaam niet schaden want het is een gave van God, en een belangrijk deel van het grote plan van geluk van onze hemelse Vader is de hereniging van ons onsterfelijke lichaam met onze geest.

Een andere basisbehoefte is kleding. Een eenvoudig leven met geestelijke zegeningen vereist eenvoudige en fatsoenlijke kleding. Onze kleding en verzorging zijn een uiting van wie we zijn en hebben invloed op ons gedrag in het bijzijn van anderen. Als we ons fatsoenlijk kleden, nodigen we de Geest van de Heer uit om een schild

en bescherming voor ons te zijn.

Wereldse trends in vrouwenmode moedigen altijd uitersten aan. Als we naar de laatste mode kijken, lijkt het wel of de ontwerpers twee of drie jurken uit de stof voor één enkele jurk willen maken. Meestal halen ze te veel van de bovenkant en te veel van de onderkant van vrouwenkleding af. En af en toe beknibbelen ze ook nog in het midden. Mannenmode wordt ook steeds extremer. In mijn tijd zou die slonzig en ongepast worden genoemd. Volgens mij leidt slordige kleding vrijwel altijd tot erg slordig gedrag.

Velen van jullie proberen veel te hard om uniek te zijn wat kleding en verzorging betreft, waardoor je in de ogen van de Heer de verkeerde soort aandacht trekt. In het verhaal van de boom des levens in het Boek van Mormon waren het de mensen van wie de kleding 'buitengewoon fraai' was die de mensen bespotten die van de boom des levens aten. Het is ont-nuchterend om te beseffen dat de modegevoelige spotters in het grote en ruime gebouw verantwoordelijk waren voor het beschamen van velen, en zij die zich schaamden 'geraakt en op verboden paden en gingen verloren' (1 Nephi 8:27-28).

President N. Eldon Tanner heeft ons ooit als volgt gewaarschuwd: 'Fatsoenlijke kleding is een zaak van het verstand en het hart, die voortkomt uit respect voor onszelf, onze naasten en onze Schepper. Fatsoen is een weerspiegeling van nederigheid, betamelijkheid en gepastheid. Laten ouders, leerkrachten en jongeren de bijzonderheden op het gebied van kleding, verzorging en uiterlijk bespreken, aan de hand van deze beginselen en onder leiding van de Heilige Geest. En laten zij met hun keuzevrijheid hun verantwoordelijkheid aanvaarden en het goede kiezen.' (Friend to Friend, Friend, juni 1971, p. 3.)

Laten we het nu over de derde vereiste van Thoreau hebben: onderdak. De kranten staan vol met artikelen over de huidige huizen crisis. We zijn op bijna alle algemene conferenties van de kerk aangemoedigd om niet meer uit te geven dan wat we verdienen. Ons inkomen moet bepalen wat voor huis we ons kunnen veroorloven, niet het grote huis van de burens aan de overkant. President Heber J. Grant heeft ooit gezegd: 'Zolang ik me kan herinneren, vanaf de tijd van Brigham Young tot nu, heb ik broeders vanaf de kansel (...) de mensen horen

aanmoedigen om geen schulden aan te gaan. En ik ben van mening dat de meeste problemen tegenwoordig veroorzaakt worden doordat mensen die raad in de wind slaan.' (Conference Report, oktober 1921, p. 3.)

Een van de betere manieren om ons leven te vereenvoudigen is het opvolgen van de raad die we zo vaak hebben gekregen om zuinig te leven, geen schulden aan te gaan, en te sparen, zodat u een appeltje voor de dorst hebt. We moeten blijven werken aan onze spaarzaamheid, vlijt en zuinigheid. Leden van een verstandig gezin betalen geen rente, ze krijgen rente.

De laatste vereiste van Thoreau was brandstof. We hebben veel over brandstof en energie gehoord — over de hoge kosten, de beperkte voorraden, onze onveilige en onvoorspelbare afhankelijkheid van leveranciers, en de behoefte aan nieuwe en duurzame energiebronnen. Ik laat de discussie over deze ingewikkelde zaken over aan de overheid en de industrie. Ik wil het vandaag over geestelijke brandstof hebben.

De Heer heeft ons een prachtig plan gegeven waardoor we bij Hem kunnen terugkeren, maar voor onze aardse reis hebben we geestelijke

brandstof nodig. We willen het voorbeeld volgen van de vijf wijze maagden die voldoende olie hadden verzameld om met de bruidegom mee te gaan toen Hij kwam (zie Matteüs 25:6–10). Wat is er voor nodig om voldoende geestelijke brandstof in voorraad te hebben? We moeten kennis vergaren van Gods eeuwige plan voor ons, en van onze rol daarin. Als we vervolgens rechtschapen leven en onze wil ondergeschikt maken aan de wil van de Heer, zullen we de beloofde zegeningen ontvangen.

Ouderling William R. Bradford heeft tijdens een algemene conferentie gezegd: 'Rechtschapenheid kent een grote eenvoud. In iedere situatie kunnen we een goede of een slechte weg inslaan. Als we de goede weg kiezen, zijn de beginselen van rechtschapenheid ons van nut omdat daar hemelse kracht vanuit gaat. Als we de slechte weg kiezen, hebben we geen hemelse belofte of kracht en zijn we alleen en gedoemd om te falen.' ('Rechtschapenheid', *Liabona*, januari 2000, p. 103.)

Vlak voordat Thoreau overleed, werd hem gevraagd of hij vrede met God had gesloten. Hij antwoordde: 'Ik wist niet dat we ooit in onmin hadden geleefd.' (In: Mardy Grothe, red., *Viva la Repartee* [2005], p. 181.)

Als we streven naar verlichting van de spanningen van het leven, hoop ik dat we oprecht naar manieren zoeken om ons leven te vereenvoudigen. Mogen we gehoorzaam zijn aan de geïnspireerde raad en leiding van de Heer die Hij in het grote plan van geluk heeft gegeven. Mogen we het gezelschap van de Heilige Geest waardig zijn, en de leiding van de Geest volgen op onze levensreis. Ik bid dat we onszelf voorbereiden om het uiteindelijke doel van deze aardse proeftijd te verwezenlijken — terugkeren en leven bij onze hemelse Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Gaat dan henen

SILVIA H. ALLRED

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

We kunnen allemaal zendingswerk doen. Dit is het werk van de Heer, en Hij zal ons erbij helpen.

De Heiland heeft gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.'¹ De doop is daarom essentieel voor ons eeuwig heil.

Voordat Jezus naar de hemel ging, zei Hij tegen zijn discipelen: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.'²

Ten tijde van de herstelling herhaalde Hij deze opdracht: 'Welnu, u bent geroepen om dit volk bekering toe te roepen.'³

De kerk van de Heer heeft de opdracht gekregen om het evangelie in de wereld te prediken. Dat is het fundament van het zendingswerk, en het is de taak van onze zendingen

'om anderen uit te nodigen tot Christus te komen door ertoe bij te dragen dat zij het herstelde evangelie aanvaarden — door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde.'⁴

Ik wil graag spreken en getuigen over de aanzienlijke invloed en zegeningen van het zendingswerk in het leven van bekeerlingen, toekomstige generaties en zendingen, en over de manier waarop wij aan het zendingswerk kunnen bijdragen.

Toen ik veertien was, kwamen de zendingen Prina en Perkins op een prachtige augustusmorgen bij ons aan de deur. Ze vertelden ons over de ware aard van God. Tijdens de volgende bezoeken leerden ze ons bidden. Ze vertelden ons over de herstelling en het heilsplan. Na hun derde of vierde bezoek wilden de meeste gezinsleden niet meer naar hen luisteren, behalve mijn zus Dina van zeventien, en ik. We hadden allebei het getuigenis van de Heilige Geest in ons hart en ontvingen de geestelijke bevestiging dat hun boodschap waar was.

We kochten een exemplaar van het Boek van Mormon en begonnen het te lezen. Iedere dag renden we van school naar huis om als eerste in het boek te kunnen lezen. Wie het eerst thuis was, ging lezen, de ander wachtte ongeduldig tot het eten, at snel en was dan aan de beurt om te lezen. We waren zo opgewonden.

Voltijdzendingen in Rome nodigen mensen uit om door het Boek van Mormon tot Christus te komen.

We gingen naar de kerk en al snel wilden we ons laten dopen. Onze vader gaf meteen toestemming, maar onze moeder aarzelde. Het duurde een maand voordat ze toestemming gaf. Op de dag van onze doop ging zij met onze broers en zus voor het eerst naar de kerk. Ze voelde de Geest. Nadat ze ons getuigenis had gehoord, ging ze naar de zendingen en vroeg of ze weer les kon krijgen. Enkele weken later lieten onze jongere zus en broers en zij zich ook dopen. Mijn leven veranderde voor goed en het evangelie van Jezus Christus werd de drijvende kracht in mijn leven.

Woorden schieten tekort om mijn gevoelens van dankbaarheid te uiten voor de Heer en voor de zendingen die Hij naar ons huis had gestuurd. De Heer zegende me met de kennis van het herstelde evangelie en ik voelde me gedreven om anderen in die kennis te laten delen. Ik wilde op zending gaan.

Binnen enkele maanden werden mijn zus Dina en ik als plaatselijke zendingen geroepen in San Salvador. Door die roeping kregen we de kans om langs de deuren te gaan en anderen het goede nieuws van het herstelde evangelie van Jezus Christus te brengen en veel mensen naar de wateren van de doop te leiden. Later

hebben we allebei een voltijdzending vervuld in het zendingsgebied Midden-Amerika.

Mijn zending had een sterke uitwerking op mijn leven. Ik leerde meer op de Heer te vertrouwen en naar de leiding van de Geest te streven, en ik ontwikkelde een overweldigende liefde voor Gods kinderen. Mijn kennis van de Schriften en mijn begrip van de leerstellingen namen toe. En dat gold ook voor mijn verlangen om gehoorzaam te zijn en de geboden nauwgezet te onderhouden. Mijn getuigenis van de Heiland en zijn eeuwige verzoening werd versterkt. Mijn zendingservaringen gingen deel uitmaken van wie en wat ik ben. Zendingswerk werd mijn passie. Het heeft een sterke uitwerking op mijn leven en dat van mijn familieleden gehad, meer dan wat dan ook.

Ouderling Jeffrey R. Holland beschrijft de uitwerking van zijn zending met de volgende woorden: '47 jaar later betekent mijn zending nog alles voor me. Er is misschien maar één dag in die 47 jaar geweest dat ik niet aan mijn zending heb gedacht; en ik weet niet zeker welke dag dat kan zijn geweest.'⁵

Enkele jaren geleden werd mijn kleinzoon Christian bijna acht en hij was enthousiast met de voorbereidingen van zijn doopdienst bezig. Hij

vroeg zijn moeder of ik mijn bekeeringsverhaal mocht vertellen. Toen ik hem vroeg waarom hij dat wilde, antwoordde hij: 'Oma, dat is heel belangrijk. Begrijpt u dat als u het evangelie niet had aanvaard, ik nu niet gedoopt zou worden? Ik zou niet eens de persoon zijn die ik nu ben.'

Ik weet niet of de zendingen beseffen hoe groot de gevolgen van hun werk zijn. In mijn eigen familie hebben vier generaties nu de zegeningen van het evangelie ontvangen. Heeft president Hinckley niet gezegd dat 'als we een meisje redden, we vele generaties redden?'⁶ Ik ben in de tempel getrouwd en heb acht kinderen. Ze zijn allemaal actief lid van de kerk en hebben hun begiftiging in de tempel ontvangen. Zes van hen zijn nu getrouwd en hebben zelf kinderen. Momenteel zijn we met zijn vierendertigen. En dat is niet alles. Zowel mijn man als ik zijn op zending geweest, en onze twee zoons en drie van onze zes dochters zijn ook op zending geweest. Gezamenlijk hebben we honderden mensen in vele landen in het evangelie onderwezen. Enkele van die bekeerlingen en hun kinderen zijn ook op zending geweest.

Het zendingswerk is het levensbloed van de kerk. Er is geen groter

Een zendingsechtpaar praat over het evangelie in Nigeria.

of belangrijker werk. Het is een zegen voor iedereen die eraan deelneemt. En het zal toekomstige generaties tot zegen zijn.

U vraagt zich misschien af: wat voor bijdrage kan ik aan het zendingswerk leveren? Hoe kan ik eraan deelnemen? We moeten twee fundamentele waarheden in gedachten houden als we eraan beginnen. Ten eerste moeten we goed begrijpen dat God al zijn kinderen liefheeft en hun eeuwig heil voor ogen heeft. In *Leer en Verbonden* 18:13 lezen we: 'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' Ten tweede is onze boodschap van Christus en zijn herstelde evangelie de belangrijkste gave die we te bieden hebben.

Zoals in *Predik mijn evangelie* staat beschreven, bestaat het zendingswerk uit vier delen: het vinden van onderzoekers, lesgeven en dopen, nieuwe leden begeleiden en minderactieve leden begeleiden en lesgeven.⁷ Alle leden van de kerk — kinderen, jongeren en volwassenen — kunnen aan een of meerdere van die delen bijdragen.

Om te beginnen moeten we een goede buur en een goede vriend zijn. Wees een rechtschapen en vriendelijk voorbeeld. Laat uw glimlach liefde, rust en geluk uitstralen. Zorg ervoor dat het evangelie de spil van uw leven is.

Wees vervolgens gericht bezig met zendingswerk. Ik zal u enkele ideeën

geven. U kunt er misschien twee of drie van gebruiken:

- Als u thuis kinderen hebt, bereid ze dan voor op zendingswerk.
- Bereid uzelf voor op zendingswerk.
- Nodig familieleden en vrienden uit om naar de zendingen te luisteren of naar bijeenkomsten en activiteiten van de kerk te gaan.
- Ga met de zendingen mee naar onderzoekers, of laat de zendingen niet-leden bij u thuis lesgeven.
- Nodig mensen uit om bij u thuis een gezinsavond bij te wonen.
- Nodig mensen uit om naar een centrum voor familiegeschiedenis te komen of help ze met hun familiehistorisch onderzoek.
- Geef de zendingen verwijzingen. Leden kunnen de beste bron van verwijzingen zijn.
- Praat over uw geloofsovertuiging en geef uw getuigenis aan familieleden en vrienden die geen lid van de kerk zijn.
- Zoek naar mogelijkheden om anderen te helpen.
- Sluit vriendschap met onderzoekers en nieuwe leden.
- Doe uw uiterste best om mensen te vinden die op zoek zijn naar de waarheid.
- Als u familieleden of vrienden hebt die op zending zijn, stuur ze dan liefdevolle en aanmoedigende brieven en bid voor ze.

U zult veel vreugde vinden in de resultaten van uw zendingswerk. Een groter enthousiasme voor zendingswerk zal uw hele wijk of gemeente versterken. De hele kerk zal de gevolgen van uw inspanningen voelen.

Toen onze dochter Margie in groep vier zat, nodigde ze haar beste vriendin uit om met haar mee naar het jeugdwerk te gaan. Allebei hadden ze een rol in het kinderprogramma in de avondmaalsdienst. De vader van haar vriendin wilde voorheen niet met de zendingen praten, maar toen Margie met enkele brochures langskwam, luisterde hij aandachtig naar haar eenvoudige uitleg en getuigenis van Joseph Smith en het eerste visioen. Niet alleen gaf hij zijn dochter toestemming om naar het jeugdwerk te blijven gaan, hij gaf haar ook toestemming om de lessen van de zendingen te volgen en zich te laten dopen. Hij ging met zijn vrouw naar de doopdienst.

We kunnen allemaal zendingswerk doen. Dit is het werk van de Heer, en Hij zal ons erbij helpen. Zijn evangelie moet in alle landen verkondigd worden, en wij kunnen een werktuig in zijn handen zijn om anderen tot zegen te zijn door ze over zijn waarheid te vertellen. Dan zullen we bijzonder gezegend worden.

Wij zijn kinderen van een liefdevolle hemelse Vader. Hij heeft zijn Zoon gestuurd om de weg voor te bereiden zodat wij voor eeuwig bij Hem kunnen terugkeren. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 3:5.
2. Matteüs 28:19-20.
3. IV 18:14.
4. *Predik mijn evangelie* (2004), p. 1.
5. Jeffrey R. Holland, 'The Atonement' (seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 26 juni 2007), p. 1.
6. Gordon B. Hinckley, 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, p. 10.
7. Zie *Predik mijn evangelie*, p. 238-239.

Je weet genoeg

OUDERLING NEIL L. ANDERSEN

van het Presidium der Zeventig

Als discipelen van de Heer Jezus Christus staan ons grote geestelijke reservoirs van licht en waarheid ter beschikking. (...) In onze moeilijke tijden kiezen wij de weg van geloof.

Ik verheug mij met u in ons lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Toen president Monson het geweldige nieuws van vijf nieuwe tempels bekendmaakte, bedacht ik dat wij over de hele wereld, in elk werelddeel, in de grote stad en in de dorpjes, één grote familie van gelovigen zijn. Samen zijn wij op weg naar het eeuwige leven. Het is de belangrijkste reis die we ooit zullen ondernemen. We nemen 'de naam van Christus' op ons, 'vastbesloten (...) Hem tot het einde te dienen.'¹

Hoewel er, net als vandaag, veel ervaringen zijn vol geestelijke kracht en bevestiging, zijn er ook dagen waarop we ons ongeschikt en onvoorbereid voelen, waarop twijfel en verwarring ons bekruipt, en we moeite

hebben om geestelijk weer op de been te komen. Onze overwinning als discipelen van Christus wordt mede bepaald door hoe wij met die gevoelens omgaan.

Toen ik bijna veertig jaar geleden aan de moeilijkheden van een zending dacht, voelde ik me ongeschikt en onvoorbereid. Ik herinner me dat ik bad: 'Hemelse Vader, hoe kan ik nou op zending gaan terwijl ik zo weinig weet?' Ik geloofde in de kerk, maar vond mijn geestelijke kennis erg beperkt. Tijdens het bidden kreeg ik deze ingeving: 'Je weet niet alles, maar je weet genoeg!' Die geruststelling gaf me de moed om de volgende stap te doen en op zending te gaan.

Onze geestelijke reis is een levenslang proces. Wij weten in het begin en zelfs onderweg niet alles. Onze bekering vindt stap voor stap, regel op regel plaats. Eerst bouwen we op een fundament van geloof in de Heer Jezus Christus. We koesteren de beginselen en verordeningen van bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest. We blijven trouw bidden, de geboden gehoorzamen en houden ons getuigenis van het Boek van Mormon in stand. (Het Boek van Mormon is krachtige geestelijke voeding.)

Zo blijven we standvastig en geduldig tijdens onze reis door het sterfelijk leven. Soms zal de Heer ons antwoorden: 'Je weet niet alles, maar je weet genoeg' — genoeg om de geboden te onderhouden en het goede te doen.

Denk aan deze woorden van Nephi: 'Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft; toch ken ik niet de betekenis van alle dingen.'²

Ik ben eens naar een zendingsgebied in het zuiden van Europa geweest. Ik arriveerde op de dag dat een nieuwe zending zich klaarmaakte om terug naar huis te gaan, iets waar hij zelf op had gestaan. Hij had zijn ticket om de volgende dag te vertrekken al op zak.

We zaten in het huis van de zendingspresident te praten. De zending vertelde me over zijn moeilijke jeugd, leerstoornissen en zijn verhuizingen van het ene gezin naar het andere. Hij sprak openhartig over zijn onvermogen om een nieuwe taal te leren en zich aan te passen aan een nieuwe cultuur. En toen zei hij: 'Broeder Andersen, ik weet niet eens of God mij liefheeft.' Toen hij dat zei, kreeg ik een sterk geestelijk gevoel van bevestiging: 'Hij weet dat Ik hem liefheb. Hij weet het.'

Ik liet hem nog enkele minuten praten en zei toen: 'Broeder, ik voel mee met het meeste van wat u zegt, maar ik moet u op één punt terechtwijzen. U weet wel degelijk dat God u liefheeft. U weet het.'

Toen ik dat tegen hem zei, sprak dezelfde Geest die tot mij had gesproken ook tot hem. Hij boog zijn hoofd en begon te huilen. Hij bood zijn excuses aan. 'U hebt gelijk, broeder Andersen', zei hij. 'Ik weet wel dat God mij liefheeft. Ik weet het.' Hij wist niet alles, maar hij wist genoeg. Hij wist dat God hem liefhad. Dat onschatbare stukje geestelijke kennis volstond om zijn twijfel door geloof te vervangen. Hij vond de kracht om op zending te blijven.

Broeders en zusters, wij hebben allemaal momenten van geestelijke kracht, van inspiratie en openbaring. Wij moeten die diep in onze ziel laten doordringen. Doen wij dat, dan leggen we een geestelijke voorraad aan die we kunnen aanspreken op

momenten dat we het moeilijk hebben. Jezus heeft gezegd: 'Neemt u daarom in uw hart voor te doen wat Ik u zal leren en gebied.'¹³

Enkele jaren geleden verloor een vriend van mij zijn dochtertje bij een tragisch ongeluk. Zijn hoop en dromen werden de grond in geslagen. Mijn vriend had ondraaglijk veel verdriet. Hij begon te twijfelen aan wat hem was geleerd en wat hij anderen had geleerd als zendeling. De moeder van mijn vriend schreef mij een brief en vroeg of ik hem een zegen wilde geven. Toen ik hem de handen oplegde, had ik het gevoel dat ik hem iets moest zeggen waar ik zelf nooit in die bewoordingen aan gedacht had. Dit was mijn ingeving: Geloof is niet alleen een gevoel, het is ook een beslissing. Hij moest ervoor kiezen om te geloven.

Mijn vriend wist niet alles, maar hij wist genoeg. Hij koos de weg van geloof en gehoorzaamheid. Hij ging op zijn knieën. Hij kreeg zijn geestelijk evenwicht terug.

Er zijn sinds dat voorval enkele jaren verstreken. Kort geleden kreeg ik een brief van zijn zoon, die nu op zending is. Uit die brief sprak een sterke overtuiging, een sterk getuigenis. Toen

ik die prachtige brief las, zag ik hoe zijn vaders keuze om in een uiterst moeilijke tijd te geloven de volgende generatie zeer tot zegen was geweest.

Problemen, moeilijkheden, vragen, twijfels — ze horen bij ons sterfelijk leven. Maar we staan er niet alleen voor. Als discipel van de Heer Jezus Christus staan ons grote geestelijke reservoirs van licht en waarheid ter beschikking. Angst en geloof kunnen niet tegelijk in ons hart verblijven. In onze moeilijke tijden kiezen wij de weg van geloof. Jezus heeft gezegd: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen.'¹⁴

In de loop der jaren doen we die belangrijke geestelijke stappen telkens weer. We gaan het volgende inzien: 'Wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.'¹⁵ Onze vragen en twijfels worden opgelost of baren ons minder zorgen. Ons geloof wordt eenvoudig en zuiver. Wij komen te weten wat we eigenlijk al wisten.

Jezus heeft gezegd: 'Wanneer gij (...) niet wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.'¹⁶

Hadley Peay is nu zeven jaar oud. Hadley is geboren met een bijzonder

ernstige gehoorstoornis en had zware operaties nodig om zelfs maar een klein beetje te kunnen horen. Haar ouders bleven daarna onvermoeibaar met haar oefenen om haar te leren praten. Hadley en haar familie hebben zich blijmoedig aangepast aan de moeilijkheden die haar doofheid met zich meebrengt.

Op een dag toen Hadley vier jaar was, stond ze met haar moeder in de rij bij een supermarktkassa. Ze keek om en zag een jongetje in een rolstoel. Het viel haar op dat de jongen geen benen had.

Hoewel Hadley had leren praten, had ze wat moeite om het volume van haar stem te beheersen. Met haar luide stem vroeg ze haar moeder waarom het jongetje geen benen had.

Haar moeder legde zachtjes en eenvoudig aan Hadley uit dat 'onze hemelse Vader al zijn kinderen anders maakt.' 'Goed', antwoordde Hadley.

Toen wendde Hadley zich onverwachts tot het jongetje en zei: 'Wist je dat toen mijn hemelse Vader mij maakte, mijn oren niet werkten? Dat maakt mij bijzonder. Hij heeft jou zonder benen gemaakt, en dat maakt jou bijzonder. Als Jezus komt, kan ik horen, en krijg jij benen. Jezus maakt alles in orde.'

'Wanneer gij (...) niet wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.'

Hadley wist genoeg.

Jezus is de Christus. Hij is herrezen. Hij is onze Heiland en Verlosser. Alles komt in orde als Hij wederkomt. Dit is zijn heilige werk. Hij heeft door middel van de profeet Joseph Smith het priesterschap op aarde teruggebracht. En zijn huidige profeet is Thomas S. Monson. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 6:3.
2. 1 Nephi 11:17.
3. Joseph Smith Translation, Lucas 14:28.
4. Marcus 5:36.
5. IV 50:24.
6. Matteüs 18:3.

Omdat mijn vader het Boek van Mormon heeft gelezen

OUDERLING MARCOS A. AIDUKAITIS

van de Zeventig

Ik nodig iedereen die vandaag luistert uit om het Boek van Mormon te lezen en de belofte erin toe te passen. Wie dat doet, zal weten dat het boek waar is.

Goedemorgen, beste broeders en zusters. Ik voel grote vreugde en eer nu ik vandaag tot u spreek. Ik bid dat God mij in mijn woorden zal leiden en dat zijn Geest bij ons zal zijn. Dan 'begrijpen hij die predikt en hij die ontvangt elkaar en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen' (IV 50:22).

2 juni 1940 is een belangrijke dag in onze familiegeschiedenis. Op die dag heeft mijn vader zich laten dopen.

Broeder Jack McDonald, een van de zendelingen die mijn vader heeft gedoopt, heeft deze dag als volgt in een brief aan zijn vader beschreven:

'Afgelopen zondag was een bijzonder mooie dag. Wij zendelingen hebben op het platteland een afgelegen plek langs de rivier opgezocht en daar hebben ouderling Jones en ik [ouderling McDonald] onze eerste doop verricht. Antony Aidukaitis ging het koude water in en werd lid van de kerk. (...) Alles was volmaakt. De lucht was zo blauw, het landschap zo stil, zo groen, zo prachtig dat we allemaal de aanwezigheid van een sterke invloed voelden.

'Toen we met ons nieuwe lid mee naar huis liepen, zei hij dat hij niet kon uitleggen wat een heerlijke dag hij had gehad, dat hij zich een nieuw mens voelde. (...) Dat was onze eerste dopeling — maar dat kan niet aan mij of een ander worden toegeschre-

ven. Hij had zichzelf bekeerd.'

Die gebeurtenis heeft de geschiedenis van mijn leven veranderd. Ik weet niet zeker of mijn vader toen de wijsheid van zijn beslissing kon inzien, maar ik ben hem dankbaar voor wat hij die dag heeft gedaan. Hij is ruim dertig jaar geleden overleden, maar ik zal zijn naam altijd eren en prijzen.

Mijn vader was in Schotland geboren, als zoon van Litouwse ouders. Toen hij nog jong was, verhuisde hij naar Brazilië. Het feit dat hij Engels kon spreken, bevorderde zijn bekeeringsproces, want hij kon het Boek van Mormon in het Engels lezen. Er was toen nog geen betrouwbare vertaling in het Portugees beschikbaar. Door die taalbarrière werd mijn moeder pas enkele jaren later lid van de kerk. Maar toen ze dat eenmaal deed, werd ze in onze familie een krachtig voorbeeld van toewijding aan anderen en liefde voor God. Ze is nu 92 en is hier vandaag. Ik vind het heel fijn om te kunnen zeggen dat ik haar liefheb omdat zij zo getrouw is. Ook haar naam zal ik altijd eren en prijzen.

Ik bewonder de moed van mijn vader om zich te laten dopen, ondanks de omstandigheden in die tijd. Het was niet gemakkelijk voor hem. Zijn vrouw liet zich niet tegelijk met hem dopen. Alcohol en tabak waren sterke verleidingen voor hem. Hij was arm. Zijn moeder was erop tegen dat hij lid van de kerk werd en zei tegen hem dat als hij zich zou laten dopen, zij hem niet meer als haar zoon zou beschouwen. Met minder dan driehonderd leden in Brazilië had de kerk nog geen kerkgebouw in het land. Ik sta nog steeds verbaasd over de vastberadenheid en moed van mijn vader.

Hoe kon hij zo'n beslissing nemen, ondanks zoveel ongunstige omstandigheden? Het antwoord is eenvoudig: omdat mijn vader het Boek van Mormon had gelezen. Toen hij het las, kwam hij erachter dat de boodschap van de herstelling waar is. Het Boek van Mormon is het bewijs dat De Kerk

van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is. In *Predik mijn evangelie* staat: 'Het Boek van Mormon is, samen met de Geest, [de] krachtigste hulpbron in het bekeeringsproces' ([2004], p. 104).

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Wie het [Boek van Mormon] met een gebed in het hart hebben gelezen, of ze nu rijk of arm zijn, geschoold of ongeschoold, zijn gegroeid door de kracht die ervan uitgaat. (...)

'Zonder voorbehoud beloof ik u dat u, als u het Boek van Mormon met een gebed in het hart bestudeert, ongeacht hoe vaak u het al gelezen hebt, de Geest van de Heer in uw hart zult ontvangen. Dan zult u zich vast voornemen om zijn geboden te onderhouden, en zult u een sterker getuigenis krijgen van het feit dat de Zoon van God werkelijk leeft.' (Zie 'Het Boek van Mormon, *De Ster*, oktober 1988, p. 7.)

Deze beloften zijn voor mijn vader en zijn gezin uitgekomen. In overeenstemming met wat we hebben geleerd, lezen we iedere dag als gezin in de Schriften. Dat doen we al vele jaren. We hebben het Boek van Mormon verscheidene malen als gezin gelezen, en dat zullen we blijven doen. Zoals beloofd hebben we

thuis de Geest van de Heer in ons hart ontvangen, we hebben het voornemen om zijn geboden te onderhouden en we hebben een sterker getuigenis gekregen van het feit dat de Zoon van God leeft.

Als u weet dat het Boek van Mormon waar is, dan weet u ook dat Joseph Smith door God was geroepen om de Kerk van Jezus Christus op aarde te herstellen. U weet dan dat Joseph Smith de Vader en de Zoon heeft gezien. U weet dan dat er maar één geloof en één geldige doop is. U weet dan dat er een profeet van God op aarde is en dat hij alle sleutels van het priesterschap draagt en het recht heeft om ze te gebruiken, net als de apostel Petrus. U weet dan dat Jezus Christus de zoon van God is, de enige naam waardoor wij het eeuwig heil kunnen ontvangen. U weet dan dat God de Vader leeft en dat Hij ons liefheeft. U weet dan dat zijn heilsplan volmaakt is en u hebt het verlangen om verordeningen te verrichten, de geboden na te leven en tot het einde te volharden.

Het bedroeft me als iemand die een exemplaar van het Boek van Mormon heeft gekregen en aan wie deze dingen zijn uitgelegd, weigert het te lezen. Het bedroeft me als mensen die zich door anderen laten beïnvloeden,

weigeren het boek te bestuderen en het terzijde leggen als iets zonder waarde, en nooit eten van het geestelijke buffet dat het biedt. Dat is voor mij onbegrijpelijk. Dat is alsof een zoon of dochter die van een dierbare vader gescheiden leeft een brief van hem weigert te lezen zonder de envelop te openen. Wie dat doet, lijkt op een verwend kind dat het gezonde en lekkere eten weigert dat zijn moeder liefdevol heeft klaargemaakt.

God openbaart zijn waarheid als de mensen gehoor geven aan de aanmoediging van Moroni in Moroni 10:3-5 in het Boek van Mormon. In *Predik mijn evangelie* worden de instructies van Moroni als volgt samengevat:

- Eén: 'Het Boek van Mormon lezen en over de boodschap van Jezus Christus nadenken.'
- Twee: 'Met geloof in Jezus Christus tot God bidden om een getuigenis te ontvangen dat het Boek van Mormon waar is en dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is.'
- Drie: 'Oprecht bidden, met "eerlijke bedoeling", wat inhoudt dat zij van plan zijn om gehoor te geven aan het antwoord dat ze van God ontvangen' (p. 119).

Tegen de mensen die beweren dat we die dingen niet kunnen weten, getuig ik dat we dat wél kunnen, als we nederig genoeg zijn om te doen wat God ons door middel van zijn profeten op aarde gebiedt. Als we iets anders geloven, aanvaarden we de onzinnige veronderstelling dat God ook niet weet waar de waarheid te vinden is of de macht niet heeft om die aan ons te laten zien. Als iemand geen gehoor heeft gegeven aan de belofte van dit boek, wil dat niet zeggen dat anderen dat ook niet hebben gedaan.

Waarom houd ik van mijn vader en eer ik zijn naam? Omdat mijn vader het Boek van Mormon heeft gelezen en gehoor gaf aan de belofte in het Boek van Mormon. Waarom houd ik van mijn vader en eer ik zijn naam? Omdat hij niet terugdeinsde voor het antwoord dat hij ontving, ook niet in moeilijke omstandigheden. Waarom houd ik van mijn vader en eer ik zijn naam? Omdat hij mij tot zegen is geweest, zelfs voordat ik geboren werd, door de moed op te brengen om te doen wat God van hem verwachtte.

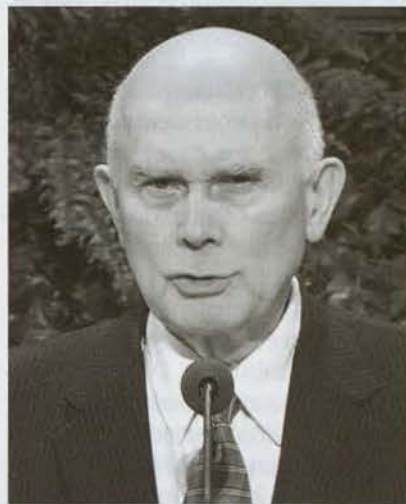
Ik nodig iedereen die vandaag luistert uit om het Boek van Mormon te lezen en de belofte erin toe te passen. Wie dat doet, zal weten dat het boek waar is.

Ik geef u mijn getuigenis dat het Boek van Mormon het woord van God is. Daarom weet ik dat Joseph Smith een profeet van God is. Ik weet dat hij het Boek van Mormon niet heeft geschreven, maar dat hij het door de gave en macht van God heeft vertaald. Ik weet dat Thomas S. Monson een profeet van God is, de enige man op aarde die alle sleutels van het priesterschap draagt en het recht heeft om ze te gebruiken. Ik weet dat Jezus Christus onze Heiland is en dat Hij leeft. Ik weet dat God leeft en dat Hij ons liefheeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De avondmaalsdienst en het avondmaal

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De verordening van het avondmaal maakt van de avondmaalsdienst de heiligste en belangrijkste bijeenkomst in de kerk.

Wij leven in de zware tijden waar de apostel Paulus van geprofeteerd heeft (zie 2 Timoteüs 3:1). Wie het enge en nauwe pad bewandelt, ziet aan alle kanten uitnodigende zijweggetjes. We kunnen afgeleid, vernederd, terneergeslagen of gedeprimeerd raken. Hoe kan de Geest van de Heer ons leiden in onze keuzes en ons op het pad houden?

In een hedendaagse openbaring heeft de Heer met dit gebod het antwoord gegeven:

‘En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag;

‘want voorwaar, dat is de dag die voor u is ingesteld om van uw arbeid uit te rusten en om de Allerhoogste uw toewijding te betonen’ (LV 59:9–10).

Dit is een gebod met een belofte. Door wekelijks op de juiste wijze deel te nemen aan de verordening van het avondmaal, komen wij in aanmerking voor de belofte ‘dat [wij] zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben’ (LV 20:77). Die Geest is het fundament van ons getuigenis. Hij getuigt van de Vader en de Zoon, brengt ons alles in herinnering en voert ons tot de waarheid. Hij is het kompas dat ons op ons pad leidt. President Wilford Woodruff heeft gezegd dat de gave van de Heilige Geest ‘de grootste gave is die de mens kan ontvangen.’ (*Deseret Weekly*, 6 april 1889, p. 451.)

I. De verordening van het avondmaal maakt van de avondmaalsdienst de heiligste en belangrijkste bijeenkomst

in de kerk. Het is de enige bijeenkomst op de sabbat die het hele gezin samen kan bijwonen. Behalve het avondmaal moet het programma van de dienst altijd zo gepland en gepresenteerd worden dat het onze aandacht vestigt op de verzoening en de leringen van de Heer Jezus Christus.

Mijn vroegste herinneringen aan de avondmaalsdienst stammen uit een klein plaatsje in Utah waar ik tot diaken werd geordend en hielp met het avondmaal rondzien. In vergelijking met die herinneringen zijn de avondmaalsdiensten die ik nu in veel andere wijken bijwoon een grote verbetering. Het avondmaal wordt door de leden bediend, rondgediend en ontvangen in een sfeer van stille eerbied. De dienst wordt op waardige wijze en met weinig woorden geleid, inclusief de nodige praktische mededelingen, en de toespraken zijn qua inhoud en presentatie geestelijk van aard. De muziek en de gebeden zijn gepast. Dat is de norm, en die betekent een grote vooruitgang sinds de ervaringen uit mijn jeugd.

Er zijn soms uitzonderingen. Ik merk dat sommigen in de opkomende generatie en zelfs enkele volwassenen nog niet helemaal de betekenis van deze bijeenkomst begrijpen, noch hoe belangrijk het is om tijdens de dienst eerbiedig te zijn en te aanbidden. Wat ik heb gevoeld dat ik hier moet uiteenzetten, is gericht tot hen die deze belangrijke beginselen nog niet begrijpen en

toepassen, en die nog niet de beloofde geestelijke zegeningen ontvangen om altijd zijn leidende Geest bij zich te hebben.

II.

Ik begin met de voorbereiding van de kerkleden op hun deelname aan de avondmaalsverordening. Vijf jaar geleden leerde ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen de priesterschapsleiders van de kerk in een wereldwijde instructiebijeenkomst hoe zij avondmaalsdiensten moeten plannen en leiden: 'Wij herdenken zijn verzoening op persoonlijke wijze', zei ouderling Nelson. 'Wij komen met een gebroken hart en een verslagen geest naar de avondmaalsdienst. Dat is het hoogtepunt van onze sabbatheiliging.' ('Aanbidden in de avondmaalsdienst', *Liabona*, augustus 2004, p. 12.)

Wij zitten lang voordat de dienst begint. 'In die rustige minuten wordt er zachtjes muziek gespeeld. Dit is geen tijd om te praten of boodschappen door te geven, maar een periode van bidden en mediteren om zich geestelijk voor te bereiden op het avondmaal' (*Liabona*, augustus 2004, p. 13).

Toen de Heer na zijn opstanding aan de Nephieten verscheen, zei Hij dat ze een eind moesten maken aan het brengen van offers door bloedvergieten. In plaats daarvan moesten zij 'Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen'

(3 Nephi 9:20). Dat gebod, waarvan hedendaagse openbaring ons zegt dat we wekelijks deel moeten nemen aan het avondmaal, vertelt ons hoe we ons moeten voorbereiden. Zoals ouderling Nelson heeft gezegd: 'Ieder lid van de kerk is verantwoordelijk voor de geestelijke verrijking tijdens de avondmaalsdienst' (*Liabona*, augustus 2004, p. 14).

President Joseph Fielding Smith leert ons in zijn geschriften over de heilsleer dat wij deelnemen aan het avondmaal om de dood van de Heiland en zijn lijden voor de verlossing van de wereld te gedenken. Deze verordening is ingesteld zodat wij onze verbonden om Hem te dienen, te gehoorzamen en Hem altijd te gedenken, kunnen hernieuwen. President Smith voegt daar aan toe: 'Wij kunnen de Geest van de Heer niet behouden als we ons niet voortdurend aan dit gebod houden' (*Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 2, p. 341).

III.

Hoe we ons kleden is een belangrijke indicatie van onze houding en onze voorbereiding op onze bezigheden. Als we gaan zwemmen of wandelen of op het strand spelen, is dat aan onze kleding en zelfs aan ons schoeisel te zien. Dat zou ook moeten gelden voor onze kleding als we deelnemen aan de avondmaalsverordening. Het is net zoals ons tempelbezoek. Hoe wij ons kleden geeft aan in welke mate wij de verordening waar we aan deel gaan nemen, begrijpen en respecteren.

Tijdens de avondmaalsdienst — en vooral tijdens de bediening van het avondmaal — behoren we ons te concentreren op aanbidding en ons te onthouden van alle andere bezigheden, vooral van gedrag dat anderen aanbidding zou kunnen hinderen. Zelfs iemand die wegdommelt, valt anderen niet lastig. De

avondmaalsdienst is geen tijd om een boek of tijdschrift te lezen. Jonge mensen, het is geen tijd voor fluistergesprekken of sms'en met je mobieltje. Als we aan het avondmaal deelnemen, sluiten we een heilig verbond dat we de Heiland altijd zullen gedenken. Wat is het droevig om te zien dat mensen dat verbond al overtreden in dezelfde bijeenkomst waarin ze het sluiten.

De muziek in de avondmaalsdienst is een onmisbaar onderdeel van onze aanbidding. In de Schriften staat dat het gezang der rechtvaardigen een gebed tot de Heer is (zie LV 25:12). Volgens het Eerste Presidium worden 'de beste redevoeringen (...) soms gehouden in de vorm van een lofzang' (*Lofzangen*, p. VII). Wat is het fijn als alle aanwezigen samen in gezang aanbidden — vooral bij de lofzang die ons helpt om ons voor te bereiden op deelname aan het avondmaal. Alle muziek voor de avondmaalsdienst vereist zorgvuldige planning, waarbij we altijd in gedachte moeten houden dat deze muziek voor aanbidding is, en niet voor een uitvoering.

President Joseph Fielding Smith heeft gezegd: 'Dit is een gelegenheid waarbij *het evangelie moet worden gepresenteerd*, waarbij *we worden opgeroepen om geloof te oefenen en na te denken over de bediening van onze Heiland, de heilsbeginselen van het evangelie te overwegen*, en ons niet bezig te houden met andere zaken. Amusement, gelach en lichtzinnigheid zijn alle ongepast in de avondmaalsdiensten van de heiligen der laatste dagen. Wij zouden bijeen moeten komen in de geest van gebed en zachtmoedigheid, en met toewijding in ons hart' (*Doctrines of Salvation*, deel 2, p. 342).

Als we dat doen — als we bijdragen tot de gewenste plechtige sfeer die de avondmaalsverordening en de aanbidding in de avondmaalsdienst — dan komen wij in aanmerking voor

Een jongeman in São Paulo (Brazilië) krijgt hulp voordat hij een conferentiebijeenkomst bijwoont.

de nabijheid en openbaring van de Geest. Op die manier krijgen wij leiding voor ons leven en rust voor het gemoed.

IV.

De herren Heer beklemtoonde het belang van het avondmaal toen Hij het westelijk halfrond bezocht en deze verordening instelde onder de getrouwe Nephieten. Hij zegende de zinnebeelden van het avondmaal en gaf ze aan zijn discipelen en de menigte (zie 3 Nephi 18:1–10) en gebood:

'En dat zult gij altijd doen met hen die zich bekeren en zich in mijn naam laten dopen; en gij zult het doen ter gedachtenis van mijn bloed, dat Ik voor u heb vergoten, om de Vader te betuigen dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben.

'(...) En indien gij die dingen steeds doet, zijt gij gezegend, omdat

gij zijt gebouwd op mijn rots.

'Maar wie onder u meer of minder dan dat doen, zijn niet op mijn rots gebouwd, maar op een fundament van zand; en wanneer de regen valt en de watervloeden komen, en de winden waaien en tegen hen slaan, zullen zij vallen' (3 Nephi 18:11–13).

Het avondmaal is de verordening die de bloed- en brandoffers uit de wet van Mozes verving, en de Heiland verbond er een belofte aan: 'Wie ook tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, zal Ik met vuur en met de Heilige Geest dopen' (3 Nephi 9:20).

V.

Nu spreek ik met name tot de priesterschapsdragers die officiëren bij het avondmaal. Verricht die verordening altijd eerbiedig en waardig. Priesters die gebeden opzeggen namens de aanwezigen, dienen de woorden langzaam en duidelijk uit te

Een gezin in Argentinië geniet ervan dat ze gezamenlijk een conferentie-uitzending bijwonen.

spreken omdat die de voorwaarden van de verbonden en de daaraan verbonden zegeningen vermelden. Dit is een uiterst heilige daad.

De leraren die de zinnebeelden van het avondmaal klaarzetten en de diakenen die ze rond dienen, verrichten ook een uiterst heilige daad. Ik vind het verhaal van president Thomas S. Monson mooi waarin hij vertelt dat hij als twaalfjarige diaken door de bisschop werd gevraagd om het avondmaal te bedienen aan een aan bed gekluisterde broeder die deze zegening graag wilde ontvangen. 'Ik vond zijn dankbaarheid overweldigend', zei president Monson. 'De Geest van de Heer kwam op mij, ik stond op heilige grond' (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], p. 188). Allen die bij deze heilige verordening officieren, staan op heilige grond.

Jonge mannen die officieren bij de verordening van het avondmaal, dienen daar door hun leefwijze voor in aanmerking te komen. De Heer heeft gezegd: 'Wees rein, gij die de vaten des Heren draagt' (LV 38:42). De schriftuurlijke waarschuwing tot hen die onwaardig van het avondmaal nemen (zie 1 Korintiërs 11:29; 3 Nephi 18:29) is ongetwijfeld ook van toepassing op hen die bij die verordening officieren. Als een bisschop kerkleden die ernstige zondigen hebben

begaan discipline oplegt, kan hij hen tijdelijk het voorrecht om deel te nemen aan het avondmaal ontnemen. Datzelfde gezag geldt beslist ook voor het intrekken van het voorrecht om te officieren bij diezelfde heilige verordening.

Wat ik eerder heb gezegd over het belang van gepaste kleding voor hen die de avondmaalsverordening ontvangen, geldt uiteraard en vooral ook voor de jongemannen van de Aäronische priesterschap die op wat voor manier dan ook officieren bij die heilige verordening. Zij moeten er allemaal verzorgd en fatsoenlijk gekleed uitzien. Zowel in uiterlijk als in gedrag behoren ze in alles te voorkomen dat ze de aandacht trekken of aanwezig deels of geheel afleiden van de aanbidding en de verbonden die het doel zijn van deze heilige verordening.

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft dat dertien jaar geleden tijdens de algemene conferentie duidelijk uiteengezet. Daar de meeste van onze huidige diakenen nog niet eens geboren waren toen die woorden hier het laatst werden uitgesproken, herhaal ik ze voor hen en voor hun ouders en leerkrachten: 'Ik zou in overweging willen geven dat de diakenen, leraren en priesters die het avondmaal verzorgen, zo mogelijk een wit overhemd

dragen. Bij heilige verordeningen in de kerk gebruiken we vaak ceremoniële kleding, en een wit overhemd is een herinnering aan de witte kleren die je bij je doop droeg en een vooruitblik naar het witte overhemd dat je weldra in de tempel en op zending zult dragen' ('This Do in Remembrance of Me', *Ensign*, november 1995, p. 68).

Ten slotte wordt het avondmaal uitsluitend bediend als daar toestemming voor is verleend door degene die de sleutels draagt voor deze priesterschapsverordening. Daarom wordt het avondmaal over het algemeen niet thuis of bij familiereünies bediend, zelfs al zijn er voldoende priesterschapsdragers aanwezig. Zij die officieren aan de avondmaalstafel, het avondmaal klaarzetten of het bedienen aan de aanwezigen, moeten aangewezen zijn door iemand die de sleutels van die verordening draagt of uitoefent. Ik bedoel daarmee de leden van de bisschop of de presidiums van de leraren- en diakenenquorums. '[Mijn] huis is een huis van orde', aldus de Heer (LV 132:8).

Hoe kunnen we de Geest van de Heer krijgen om ons te leiden in onze keuzes, zodat we ons 'onbevlekt van de wereld' (LV 59:9) houden en op het veilige pad door het sterfelijk leven blijven? Wij moeten voor de reinigende kracht van de verzoening van Jezus Christus in aanmerking komen. Dat doen we door zijn gebod te onderhouden om met een gebroken hart en een verslagen geest tot Hem te komen, en om in die fijne wekelijkse bijeenkomst te nemen van de zinnebeelden van het avondmaal, en de verbonden te sluiten waarmee wij in aanmerking komen voor die heerlijke belofte dat we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben (zie LV 20:77). Dat wij dat altijd mogen doen, is mijn nederig gebed, en dat zeg ik in de naam van Hem wiens verzoening dit alles mogelijk maakt, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

De oneindige kracht van hoop

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Tweede raadgever in Eerste Presidium

Hoop in God, zijn goedheid en zijn macht stellen, verkwikt ons met moed in moeilijke tijden.

Broeders en zusters en vrienden, wat een glorieuze dag, waarop onze geliefde profeet de bouw van vijf nieuwe tempels aankondigt. Wat een prachtige dag voor ons allemaal.

Tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog moest mijn vader in militaire dienst bij het Duitse leger. Hij werd naar het westelijke front gestuurd, waardoor mijn moeder met de kinderen achterbleef. Hoewel ik pas drie jaar oud was, kan ik me nog goed de angst en de honger herinneren. We woonden in Tsjecho-Slowakije, en de oorlog en het gevaar kwamen iedere dag dichterbij.

In de koude winter van 1944

besloot mijn moeder uiteindelijk om naar Duitsland te vluchten, waar haar ouders woonden. Ze pakte ons dik in en was op de een of andere manier in staat om een plekje voor ons te bemachtigen op een van de laatste vluchtelingentreinen naar het westen. Het was in die tijd erg gevaarlijk om te reizen. Overal werden we er door de explosies, de gekwelde gezichten en de voortdurende honger aan herinnerd dat we ons in oorlogsgebied bevonden.

Onderweg stopte de trein af en toe om te bevoorraden. Toen de trein op een avond gestopt was, ging mijn moeder snel de trein uit om wat voedsel voor haar vier kinderen te vinden. Toen ze terugkwam, zag ze tot haar ontzetting dat de trein en haar kinderen weg waren!

Overmand door zorgen, vulde haar hart zich met wanhopige gebeden. Buiten zichzelf zocht ze het grote en donkere station af. Ze liep tussen talrijke sporen door in de hoop dat de trein nog niet was vertrokken.

Ik zal misschien nooit precies weten wat er op die donkere nacht door het hart en verstand van mijn moeder ging toen ze op dat donkere station naar haar kinderen zocht. Maar ik twijfel er niet aan dat ze radeloos was. Ik weet zeker dat ze moet hebben gedacht dat als ze de trein

niet zou vinden, ze haar kinderen nooit meer zou zien. Maar dit weet ik zeker: haar geloof overwon haar angst, en haar hoop overwon haar wanhoop. Ze was niet een vrouw die bij de pakken ging neerzitten en over haar ellende ging klagen. Ze kwam in beweging. Met haar geloof en hoop kwam ze in actie.

Ze rende van spoor tot spoor en van trein tot trein totdat ze eindelijk de onze had gevonden. De trein was naar een afgelegen deel van het station verplaatst. Daar vond ze gelukkig haar kinderen weer.

Ik heb vaak over die avond nagedacht en wat mijn moeder moet hebben doorstaan. Als ik terug in de tijd zou kunnen gaan en naast haar kon zitten, zou ik haar vragen hoe ze in staat was om ondanks haar angst door te gaan. Dan zou ik naar geloof en hoop vragen en hoe ze haar wanhoop had overwonnen.

Omdat dit echter niet mogelijk is, kan ik vandaag misschien naast u zitten en naast mensen die ontmoedigd, bezorgd of eenzaam zijn. Vandaag wil ik het over de oneindige kracht van hoop hebben.

Het belang van hoop

Hoop is een poot van een kruk met drie poten, samen met geloof en naastenliefde. Die drie stabiliseren ons leven, hoe ruw of oneffen de ondergrond ook mag zijn. De Schriften zijn duidelijk en zeker over het belang van hoop. De apostel Paulus heeft verklaard dat de Schriften geschreven zijn met het doel om 'de hoop'¹ vast te houden.

Hoop heeft de kracht om ons leven met geluk te vullen.² Als dit verlangen van ons hart echter wordt vertraagd, kan 'het hart ziek'³ worden.

Hoop is een gave van de Geest.⁴ Het is de hoop dat wij, door de verzoening van Jezus Christus en de kracht van zijn opstanding, het eeuwige leven zullen beërven, en wel door ons geloof in de Heiland.⁵ Deze

soort hoop is zowel een beginsel met een belofte als een gebod⁶, met de verantwoordelijkheid die voor alle geboden geldt — we moeten het met ons leven verweven en de verleiding overwinnen om de hoop te veronachtzamen. Hoop in het genadige plan van geluk van onze hemelse Vader leidt tot vrede,⁷ barmhartigheid,⁸ verheuging,⁹ en blijdschap¹⁰. Deze heilshoop is als een beschermende helm¹¹; en is het fundament van ons geloof¹² en een anker voor onze ziel.¹³

Hoewel hij eenzaam was, geloofde Moroni in hoop — zelfs nadat hij de volledige vernietiging van zijn volk had aanschouwd. In de nadagen van het Nephitische volk schreef Moroni dat we zonder hoop geen erfgoed in het koninkrijk van God kunnen verkrijgen.¹⁴

Maar waarom is er dan wanhoop?

In de Schriften staat dat er 'een tegenstelling in alle dingen'¹⁵ moet zijn. Dat geldt ook voor geloof, hoop en liefde. Twijfel, wanhoop en falen om voor onze naasten te zorgen, leiden ons tot verzoeking, waardoor wij goede en kostbare zegeningen kunnen mislopen.

De tegenstander gebruikt wanhoop om hart en verstand in verstikkende duisternis te binden. Wanhoop berooft ons van alles wat levendig en vreugdevol is, en laat de lege overblijfselen achter van wat het leven had moeten zijn. Wanhoop doet ambitie teniet, verhoogt de kans op ziekte, verontreinigt de ziel en verzwakt het hart. Wanhoop kan met een trap vergeleken worden die alleen maar naar beneden gaat.

Aan de andere kant is hoop te vergelijken met een zonnestraal die opkomt en boven de horizon van onze omstandigheden schijnt. Hij doordringt de duisternis met een stralende zonsopgang. Hij moedigt ons aan en inspireert ons om te vertrouwen op de liefdevolle zorg van een

eeuwige hemelse Vader die een weg heeft bereid voor wie in deze wereld van relativisme, verwarring en angst op zoek is naar eeuwige waarheid.

Wat is hoop?

De ingewikkelde mogelijkheden van taal bieden verschillende variaties en betekenissen van het woord hoop. Een peuter hoopt bijvoorbeeld dat hij een speelgoedtelefoon krijgt, een tiener hoopt op een telefoontje van een vriend of vriendin, en een volwassene hoopt misschien dat de telefoon even helemaal niet gaat.

Ik wil het vandaag hebben over de hoop die het oppervlakkige te boven gaat en op de Hoop van Israël¹⁶ is gericht, de grote Hoop van de mensheid, onze Verlosser, Jezus Christus.

Hoop is geen kennis¹⁷, maar het blijvende vertrouwen dat de Heer zijn beloften zal vervullen, het vertrouwen dat we, als we nu in actie komen, in de toekomst de verlangde zegeningen zullen ontvangen.¹⁸ Dan geloven en verwachten we dat onze gebeden

verhoord zullen worden. Dat komt tot uitdrukking in vertrouwen, optimisme, enthousiasme en geduldige volharding.

In evangelietaal is deze *hoop* zeker, onwrikbaar en actief. De profeten vanouds spreken van een 'onwrikbare hoop'¹⁹ en een 'levende hoop'²⁰. Het is een hoop die God door goede werken verheerlijkt. Bij hoop hoort vreugde en geluk.²¹ Met hoop kunnen we geduld hebben en onze benauwingen verdragen.²²

Datgene waar we op hopen en datgene waar we hoop in stellen

Datgene waar we *op* hopen, zijn toekomstige gebeurtenissen. Als we maar verder konden kijken dan de horizon van het sterfelijk leven, naar wat ons in het volgende leven te wachten staat. Is het mogelijk om ons een glorieuzere toekomst voor te stellen dan die welke is voorbereid door onze hemelse Vader? Door het offer van Jezus Christus hoeven we niet te vrezzen, want we zullen voor altijd leven en nooit meer sterven.²³ Door zijn oneindige verzoening kunnen we van zonde gereinigd worden, en zuiver en heilig voor de rechterstoel staan.²⁴ De Heiland is de Leidsman van onze behoudenis.²⁵

En wat voor bestaan kunnen we *op* hopen? Zij die tot Christus komen, zich van hun zonden bekeren en gelovig door het leven gaan, zullen in vrede leven. Denk aan de waarde van deze eeuwige gave. Omgeven door de mensen die we liefhebben, zullen we uiterste vreugde hebben en meer kennis en geluk ontvangen. Hoe somber ons leven er momenteel ook uitziet, door het leven en offer van Jezus Christus mogen we erop hopen, en ervan verzekerd zijn, dat het laatste hoofdstuk van ons leven onze grootste verwachtingen te boven zal gaan. 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor

degenen, die Hem liefhebben.²⁶

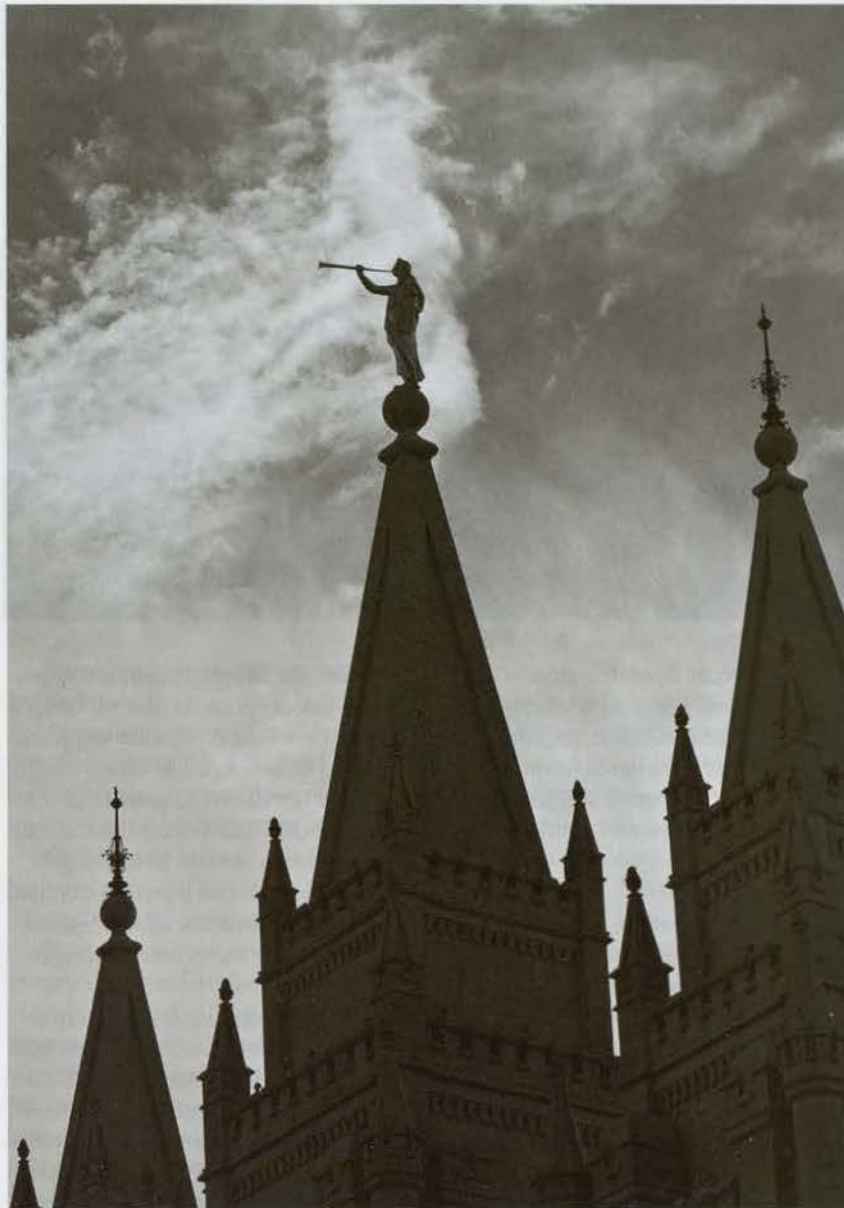
De dingen waar we hoop *in stellen*, houden ons in het leven staande. Zij helpen ons in tijden van beproevingen, verleidingen en verdriet. Iedereen heeft ontmoediging en moeilijkheden ervaren. Er zijn inderdaad momenten waarop de duisternis ondraaglijk lijkt. Op dergelijke momenten zullen de goddelijke beginselen van het herstelde evangelie waar we hoop *in stellen* ons staande houden en steunen totdat we ons opnieuw in het licht bevinden.

We stellen hoop in Jezus Christus, in de goedheid van God, in de manifestaties van de Heilige Geest, in de kennis dat gebeden gehoord en verhoord worden. Omdat God betrouwbaar is en in het verleden zijn beloften is nagekomen, kunnen we vol vertrouwen hoop blijven stellen in Gods beloften aan ons in het heden en de toekomst. Op moeilijke momenten kunnen we ons stevig vasthouden aan de hoop dat dingen 'voor [ons] welzijn [zullen] samenwerken'²⁷ als we de raad van Gods profeten opvolgen. Zo'n hoop stellen in God, zijn goedheid en zijn macht verkwikt ons met moed in moeilijke tijden en geeft kracht aan mensen die zich bedreigd voelen door de muren van angst, twijfel en wanhoop die steeds dichterbij komen.

Hoop leidt tot goede werken

Het cultiveren van hoop leren we op dezelfde manier als we leren lopen: één stap tegelijk. Door de Schriften te bestuderen, dagelijks met onze hemelse Vader te spreken, ons voornemen de geboden van God na te leven, zoals het woord van wijsheid naleven en een volledige tiende betalen, krijgen we hoop.²⁸ Dan groeien we in ons vermogen om 'overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes'²⁹ en zullen we 'nauwkeuriger' het evangelie naleven.

Er kunnen momenten zijn dat we een moedige beslissing moeten nemen, ook als alles om ons heen in

tegenspraak is met die hoop. Net als Abraham zullen we 'tegen hoop op hoop' geloven.³⁰ Of, om de woorden van een schrijver aan te halen:

'Midden in de winter vinden we in ons een onwankelbare zomer.'³¹

Geloof, hoop en liefde vullen elkaar aan, en als één ervan toeneemt, zullen de andere ook groeien. Hoop komt uit geloof³² voort, want zonder geloof is er geen hoop.³³ Maar op dezelfde manier komt geloof uit hoop voort, want geloof is 'de zekerheid der dingen, die men hoopt'³⁴.

Hoop is essentieel voor geloof en

liefde. Als ongehoorzaamheid, teleurstelling en aarzeling ons geloof uithollen, is er hoop om ons geloof te handhaven. Als frustratie en ongeduld onze liefde op de proef stellen, versterkt de hoop ons voornemen en worden we aangemoedigd om voor onze naasten te zorgen, ook als er geen beloning te verwachten is. Hoe groter onze hoop is, hoe groter ons geloof zal zijn. Hoe sterker onze hoop is, hoe zuiverder onze liefde zal zijn.

De dingen waar we *op* hopen, leiden ons naar geloof. En de dingen waar we hoop *in stellen*, leiden tot

liefde. Doordat deze drie eigenschappen — geloof, hoop en naastenliefde³⁵ — samenwerken, gegrondvest op de waarheid en het licht van het herstelde evangelie van Jezus Christus, zullen we veel goede werken verrichten.³⁶

Hoop uit persoonlijke ervaring

Iedere keer dat hoop vervuld wordt, krijgen we vertrouwen en meer hoop. Ik kan veel voorbeelden uit mijn leven bedenken dat ik de kracht van hoop heb ervaren. Ik weet nog dat ik als kind omgeven werd door het afgrijzen en de wanhoop van een wereldoorlog, door gebrek aan onderwijsmogelijkheden, door levensbedreigende gezondheidsproblemen en door de moeilijke en ontmoedigende ervaringen als vluchteling. Het voorbeeld van onze moeder die zelfs op de moeilijkste momenten doorging, en geloof en hoop in daden omzette, zonder zich zorgen te maken of te wensdenken, was een steun voor ons gezin en gaf me het vertrouwen dat de toenmalige omstandigheden toekomstige zegeningen betekenden.

Van deze ervaringen heb ik geleerd dat het door het evangelie van Jezus Christus en door ons lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen is dat ons geloof wordt versterkt, dat wij hoop krijgen en wij als discipelen van Jezus Christus liefde ontwikkelen.

Hoop houdt ons staande in tijden van wanhoop. Hoop leert ons dat we reden hebben om ons te verheugen, ook als alles om ons heen donker lijkt.

Net als Jeremia zeg ik: 'Gezegend is de man (...) wiens betrouwen de Here is.'³⁷

Net als Joël getuig ik: 'De Here is een schuilplaats voor zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls.'³⁸

En net als Nephi zeg ik: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen (...), u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, (...) zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'³⁹

Dat is de hoop die we moeten koesteren en ontwikkelen. Zo'n volwassen hoop krijgen we alleen door onze Heiland Jezus Christus, want 'een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk [de Heiland] rein is.'⁴⁰

De Heer heeft ons een geruststellende boodschap van hoop gegeven: 'Vreest niet, kleine kudde.'⁴¹ God zal 'met open armen klaarstaan'⁴² om de

mensen te ontvangen die hun zonden afleggen en in geloof, hoop en liefde volharden.

En allen die lijden — allen die ontmoedigd, bezorgd of eenzaam zijn — moedig ik vol liefde en zorg aan om nooit de moed op te geven.

Geef nooit op.

Laat wanhoop nooit uw geest eronder krijgen.

Aanvaard de Hoop van Israël en vertrouw op Hem, want de liefde van de Zoon van God doordringt alle duisternis, verzacht al het leed en verblijdt ieder hart.

Daarvan getuig ik. En ik geef u mijn zegen, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Romeinen 15:4.
2. Zie Psalmen 146:5.
3. Spreuken 13:12.
4. Zie Mormon 8:26.
5. Zie Mormon 7:41.
6. Zie Kolossenzen 1:21–23.
7. Zie Romeinen 15:13.
8. Zie Psalmen 33:22.
9. Zie Romeinen 12:12.
10. Zie Spreuken 10:28.
11. Zie 1 Tessalonicensen 5:8.
12. Zie Hebrëen 11:1; Moroni 7:40.
13. Zie Hebrëen 6:19; Ether 12:4.
14. Zie Ether 12:32; zie ook Romeinen 8:24.
15. 2 Nephi 2:11.
16. Zie Jeremia 17:13.
17. Zie Romeinen 8:24.
18. Zie IV 59:23.
19. Alma 34:41.
20. 1 Petrus 1:3.
21. Zie Psalmen 146:5.
22. Alma 34:41.
23. Zie Alma 11:45.
24. Zie 2 Nephi 2:6–10.
25. Zie Hebrëen 5:9.
26. 1 Korintiërs 2:9.
27. IV 90:24.
28. Zie Romeinen 15:14.
29. Romeinen 15:13.
30. Romeinen 4:18.
31. Albert Camus. In: John Bartlett, comp., *Familiar Quotations*, 17de ed. (2002), p. 790.
32. Zie Ether 12:4.
33. Zie Mormon 7:42.
34. Hebrëen 11:1.
35. Zie Moroni 10:20.
36. Zie Alma 7:24.
37. Jeremia 17:7.
38. Joël 3:16.
39. 2 Nephi 31:20.
40. 1 Johannes 3:3.
41. IV 6:34.
42. Zie Mormon 6:17.

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor Boyd Kenneth Packer steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G.

Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook en D. Todd Christofferson.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor ouderling Earl C. Tingey te ontheffen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig en de ouderlingen Earl C. Tingey en Sheldon F. Child als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te verlenen.

Wij stellen u voor de ouderlingen

Gerald N. Lund en Robert R. Steuer te ontheffen als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor de ouderlingen Jorge A. Rojas en T. LaMar Sleight per 1 november 2008 te ontheffen als gebiedszeventigers. Wie hun waardering willen uiten voor deze broeders, maken dat kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling Jay E. Jensen steun te verlenen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dit kenbaar.

President Monson, voor zover ik heb kunnen waarnemen was de steunverlening in het Conferentiecentrum unaniem bevestigend.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw geloof, toewijding en gebeden. ■

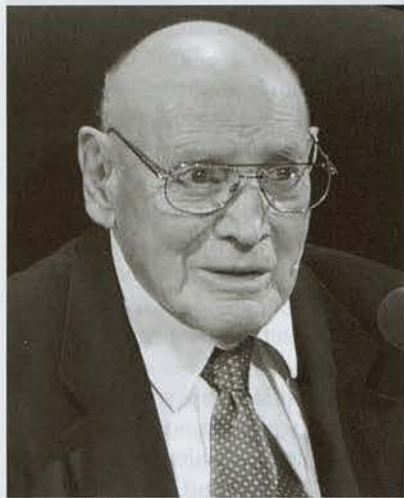

Wat er ook gebeurt, geniet ervan

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De manier waarop we met tegenspoed omgaan, bepaalt in belangrijke mate hoe gelukkig en succesvol we zijn.

Toen ik jong was, deed ik veel aan sport en ik heb daar goede herinneringen aan. Hoewel, ze zijn niet allemaal even goed. Ik herinner me dat ons footballteam een keer een moeilijke wedstrijd had verloren. Ik kwam ontmoedigd thuis. Mijn moeder was thuis. Ze luisterde naar mijn zielige verhaal. Ze leerde haar kinderen om op zichzelf en elkaar te vertrouwen, niet anderen de schuld te geven van hun tegenslagen en in alles hun uiterste best te doen.

Als we vielen, verwachtte ze van ons dat we opstonden en verder gingen. Dus het advies dat mijn moeder me gaf was niet geheel onverwacht.

En het is mij de rest van mijn leven bijgebleven.

Ze zei: 'Joseph, wat er ook gebeurt, geniet ervan.'

Ik heb vaak over die raad nagedacht.

Ik denk dat ze bedoelde dat ieder leven pieken en dalen heeft, momenten dat het erop lijkt dat de vogels niet zingen en de klokken niet luiden. Maar ondanks ontmoediging en tegenspoed hebben de mensen die het gelukkigst zijn een manier gevonden om van de moeilijke tijden te leren en er sterker, verstandiger en gelukkiger door te worden.

Er zijn mensen die denken dat algemene autoriteiten zelden pijn, leed of ellende meemaken. Was dat maar waar. Iedere man en vrouw op het podium heeft heel veel vreugde ervaren, maar heeft ook gedronken uit de beker van teleurstelling, verdriet en verlies. De Heer heeft in zijn wijsheid niemand afgeschermd van leed en verdriet.

De Heer heeft voor mij de vensters van de hemel geopend en zegeningen in overvloed op mijn familie uitgestort. Maar net als iedereen heb ik momenten in mijn leven gehad dat het leek of de pijn in mijn hart groter was dan ik kon dragen. Op die momenten denk ik terug aan mijn jeugd, toen ik ik de put

zat na een verloren wedstrijd.

Toen wist ik nog niet wat me later in het leven te wachten stond. Maar als ik momenten van ellende en verdriet had, moest ik altijd aan de woorden van mijn moeder denken: 'Wat er ook gebeurt, geniet ervan'

Hoe kunnen we genieten van dagen vol verdriet? Dat kan niet — in ieder geval niet op dat moment. Ik denk ook niet dat mijn moeder bedoelde dat we ontmoediging moeten onderdrukken of ontkennen dat we pijn hebben. Ik denk niet dat ze bedoelde dat we de akelige realiteit onder een deken van denkbeeldig geluk moeten verstoppen. Maar ik geloof wel dat de manier waarop we met tegenspoed omgaan in belangrijke mate bepaalt hoe gelukkig en succesvol we kunnen zijn.

Als we verstanding met tegenspoed omgaan, kunnen de moeilijkste momenten tot de grootste groei leiden, die vervolgens weer tot tijden van groot geluk kan leiden.

In de loop der jaren heb ik enkele dingen geleerd die me in moeilijke tijden hebben geholpen. Die wil ik graag met u doornemen.

Leren lachen

Het eerste wat we kunnen doen, is leren lachen. Hebt u ooit een boze weggebruiker gezien die als iemand anders een foutje maakt, reageert alsof zijn eer, zijn familie, zijn hond en zijn voorouders tot en met Adam onrecht wordt aangedaan? Of hebt u wel eens meegemaakt dat iemand keihard tegen het openstaande deurtje van een keukenkastje loopt, waarna het slachtoffer met gigabuul allerlei vervloeking en verwensingen uitstoot?

Er is een tegengif voor dergelijke momenten: leren lachen.

Ik weet nog dat we onze kinderen in de auto propten en naar Los Angeles reden. We zaten met z'n negenen in de auto en raakten steeds de weg kwijt. In plaats van boos te worden, lachten we. Iedere keer als

we een verkeerde afslag hadden genomen, lachten we harder.

Verdwalen was ons niet vreemd. Toen we een keer naar Cedar City (Utah) reden, namen we een verkeerde afslag. Dat hadden we pas in de gaten toen we twee uur later het bord 'Welkom in Nevada' zagen. We werden niet boos. We lachten en daarom hadden we weinig momenten van boosheid en verontwaardiging. We hebben veel waardevolle herinneringen aan onze lachbuien overgehouden.

Ik weet nog dat een van onze dochters een *blind date* had. Ze had zich netjes opgemaakt en omgekleed en zat op de jongeman te wachten toen de deurbel ging. Er kwam een man binnen die een stuk ouder leek, maar ze probeerde beleefd te zijn. Ze stelde hem aan mij, mijn vrouw en de andere kinderen voor, deed haar jas aan en ging de deur uit. We zagen haar in de auto stappen, maar de auto reed niet weg. Even later stapte onze dochter met een rood hoofd uit en rende het huis in. De man van wie ze dacht dat hij haar mee uit zou nemen, was naar ons huis gekomen om een van onze andere dochters op te halen die voor hem en zijn vrouw op de kinderen zou passen.

Daar hebben we samen hard om

gelachen. We konden zelfs niet ophouden met lachen. Toen de juiste jongeman later mijn dochter kwam ophalen, kon ik me niet aan hem voorstellen, omdat ik in de keuken nog dubbel lag van het lachen. Ik begrijp nu dat mijn dochter zich vernederd en beschaamd had kunnen voelen. Maar ze lachte met ons mee, en daarom lachen we er nog steeds om.

Als u de volgende keer op het punt staat om te mopperen, probeer dan te lachen. Dan zult u langer leven en zal het leven van de mensen om u heen ook prettiger zijn.

Het eeuwige zoeken

Het tweede wat we kunnen doen, is een eeuwig perspectief hebben. U voelt zich in tijden van tegenspoed misschien afgezonderd. U vraagt zich af: 'Waarom overkomt mij dat?'

Maar de wijzer op het rad van verdriet wijst uiteindelijk ook ooit naar ons. Op een of ander moment moet iedereen verdriet ervaren. Niemand is ervan vrijgesteld.

Ik houd van de Schriften omdat er voorbeelden in staan van grote en edele mannen en vrouwen als Abraham, Sara, Henoeh, Mozes, Joseph, Emma en Brigham. Eenieder van hen heeft tegenspoed en verdriet

ervaren dat hun karakter beproefde, versterkte en verfijnde.

Teleurstelling, leed en verdriet leren doorstaan, maakt deel uit van onze praktische ontwikkeling. Deze ervaringen, die soms moeilijk te verdragen zijn, zijn wel de ervaringen waardoor ons begrip wordt vergroot, ons karakter wordt gevormd en onze liefde voor anderen toeneemt.

Omdat Jezus Christus zo veel heeft geleden, begrijpt Hij ons leed. Hij begrijpt ons verdriet. Dus wij maken moeilijke dingen mee zodat ook wij meer liefde en begrip voor anderen zullen hebben.

Denk aan de prachtige woorden die de Heiland tegen de profeet Joseph Smith sprak toen hij met zijn collega's in de dikke duisternis van Liberty Jail zat: 'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn; en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.'¹

Met dat eeuwige perspectief vond Joseph troost in deze woorden, en dat kunnen wij ook. Soms zijn juist de momenten waarop we lijken te verliezen van het leven, de momenten die ons uiteindelijk de overwinning op het leven zullen brengen.

Het beginsel van compensatie

Het derde wat we kunnen doen, is het beginsel van compensatie begrijpen. De Heer compenseert zijn getrouwe kinderen voor elk verlies. Wat is weggenomen van hen die de Heer liefhebben, zal op zijn eigen manier aan hen worden teruggegeven. Hoewel het misschien niet gebeurt op het moment dat wij willen, weten de getrouwen dat iedere traan uiteindelijk honderdvoudig zal worden vergoed met tranen van vreugde en dankbaarheid.

Een van de zegeningen van het evangelie is weten dat als het eind van ons aardse leven is bereikt, het leven aan de andere kant van de sluier doorgaat. Daar krijgen we nieuwe mogelijkheden. Zelfs de dood kan ons de eeuwige zegeningen niet ontnemen die ons zijn beloofd door een dierbare hemelse Vader.

Omdat onze hemelse Vader barmhartig is, heeft hij het beginsel van compensatie ingesteld. Dat heb ik in mijn eigen leven gezien. Mijn kleinzoon Joseph is autistisch. Het is hartverscheurend voor zijn ouders om met de gevolgen van zijn kwaal om te gaan.

Ze weten dat Joseph waarschijnlijk altijd anders dan andere kinderen zal zijn. Ze begrijpen wat dat voor Joseph, maar ook voor de rest van het gezin, betekent. Maar wat geeft hij ons veel vreugde. Autistische kinderen vinden het vaak moeilijk om hun emoties te tonen, maar als hij mij ziet, slaat hij altijd zijn armen om me heen. Hoewel er soms moeilijke momenten zijn, vult hij ons leven met vreugde.

Zijn ouders hebben hem aangevoedigd om aan sport te doen. Toen hij voor het eerst honkbal speelde, stond hij in het verre veld. Maar ik geloof niet dat hij begreep dat hij zo snel mogelijk naar de bal moest rennen. Hij had een veel betere manier bedacht om het spel te spelen. Als er een bal in zijn richting kwam, liet Joseph die gewoon voorbij gaan. Dan haalde hij een andere bal uit zijn zak

en gooide die naar de werper.

Alle bedenkingen die zijn ouders gehad kunnen hebben bij het opvoeden van Joseph, alle offers die zij hebben gebracht, worden tienvoudig gecompenseerd. Omdat hij zo'n uitgelezen geest is, hebben zijn ouders veel geleerd over gehandicapte kinderen. Zij hebben uit eigen ervaring gezien hoe ruimhartig en liefdevol familieleden, burens en vrienden kunnen zijn. Zij hebben zich verheugd in de vooruitgang die Joseph heeft gemaakt. Zij hebben zich verwonderd over zijn goedheid.

Vertrouwen op de Vader en de Zoon

Het vierde dat wij kunnen doen, is op onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus vertrouwen.

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.'² De Heer Jezus Christus is onze partner, onze hulp en onze voorspraak. Hij wil dat wij gelukkig zijn. Hij wil dat wij succes hebben. Als wij ons deel doen, zal Hij ons helpen.

Hij die beneden alles is afgedaald, zal ons te hulp komen. Hij zal ons troosten en aanmoedigen. Hij zal ons sterken in onze zwakheden en in ons leed. Hij zal zwakke dingen sterk voor ons laten worden.³

Een van onze dochters werd ernstig ziek na de geboorte van een baby. We hebben voor haar gebeden, we hebben haar gezalfd en haar zo goed mogelijk geholpen. We hoopten dat

ze met gezondheid gezegend zou worden, maar de dagen werden maanden en de maanden werden jaren. Ik vertelde haar een keer dat deze beproeving misschien iets was waar ze de rest van haar leven mee zou moeten kampen.

Op een ochtend pakte ik een kaartje en deed het in mijn schrijfmachine. Ik typte onder andere de volgende woorden voor haar: 'Het eenvoudige mysterie is: vertrouwen op God, doe je best, en laat de rest aan Hem over.'

En ze vertrouwde inderdaad op God. Maar ze bleef ziek. Ze heeft nog jarenlang geleden. Maar uiteindelijk zegende de Heer haar en genas ze.

Ik ken mijn dochter goed en geloof dat zij, ook als ze nooit was genezen, toch op haar hemelse Vader was blijven vertrouwen en 'de rest aan Hem had overgelaten'.

Conclusie

Hoewel mijn moeder al jaren geleden is gestorven om haar eeuwige beloning in ontvangst te nemen, zijn haar woorden in mijn gedachten gebleven. Ik herinner me het advies dat ze me jaren geleden gaf toen mijn team een wedstrijd had verloren: 'Wat er ook gebeurt, geniet ervan'

Ik weet waarom er een tegenstelling in alle dingen moet zijn. Tegenspoed kan ons tot zegen zijn als we er goed mee omgaan. We kunnen ervan leren houden.

Als we naar humor zoeken, naar het eeuwige perspectief op zoek zijn, het beginsel van compensatie begrijpen en dichter bij onze hemelse Vader komen, kunnen we ontberingen en tegenspoed doorstaan. Dan kunnen we net als mijn moeder zeggen: 'Wat er ook gebeurt, geniet ervan.' Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 121:7-8.
2. Johannes 3:16.
3. Zie Ether 12:27.

De bediening van engelen

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND

van het Quorum der Twaalf Apostelen

God laat ons nooit alleen of zonder hulp in de moeilijkheden die we ondergaan.

Toen Adam en Eva gewillig de sterfelijkheid betraden, wisten ze dat ze in deze telestiale wereld doornen en distelen en moeilijkheden van iedere aard zouden kennen. Wellicht beseften ze ook dat de grootste beproeving niet zou bestaan uit de toekomstige moeilijkheden en gevaren, maar uit het feit dat ze niet meer in Gods tegenwoordigheid zouden zijn, verwijderd van Hem met wie ze persoonlijke omgang hadden, die hen van aangezicht tot aangezicht van raad had voorzien. Na deze bewuste keuze vermeldt het scheppingsverslag: 'en zij zagen Hem niet; want zij waren uit zijn tegenwoordigheid gesloten.'¹ Van alle

zorgen die ze al hadden, was dit ongetwijfeld de grootste.

Maar God wist voor welke moeilijkheden ze kwamen te staan en Hij wist heel goed hoe eenzaam en bezwaard ze zich soms zouden voelen. Hij bleef dan ook over zijn sterfelijke familie waken, luisterde altijd naar hun gebeden en stuurde profeten (en later apostelen) om hen te onderrichten, raad te geven en te leiden. Maar op speciale momenten stuurde Hij engelen, hemelse boodschappers om zijn kinderen te zegenen, om ze te laten weten dat de hemel altijd heel dichtbij was en zijn hulp nabij. Zo gebeurde het kort nadat Adam en Eva waren verdreven naar de eenzame en sombere wereld, dat er een engel aan hen verscheen,² die hen de betekenis van hun offers uitlegde en de verzoevende rol van de beloofde Verlosser die zou komen.

Toen de komst van deze Heiland nabij was, kreeg Maria van een engel te horen dat zij de moeder van de Zoon van God zou worden.³ Toen werd er een schare engelen aangewezenen om te zingen in de nacht dat het kindje Jezus werd geboren.⁴ Kort daarna werd Jozef door een engel gewaarschuwd dat de pasgeboren baby in gevaar was en dat hij met zijn gezin naar Egypte moest vluchten om veiligheid te zoeken.⁵ Toen het weer

veilig was om terug te keren, bracht een engel het gezin daarvan op de hoogte en keerde het drietal naar hun eigen land terug.⁶

Vanaf het begin en door alle bedelingen heen heeft God engelen als zijn afgezanten gestuurd om zijn liefde en zorg voor zijn kinderen over te brengen. Ik ben nu niet in de gelegenheid om verder in te gaan op de Schriften en onze eigen geschiedenis in de laatste dagen, die vol staan met verhalen over engelen die mensen op aarde hebben gediend, maar deze leringen en geschiedenis zijn magnifiek.

Dergelijke wezens zijn doorgaans *niet* zichtbaar. Soms zijn ze dat wel. Maar zichtbaar of onzichtbaar, ze zijn *altijd* dichtbij. Soms zijn hun taak en boodschap van groot belang voor de hele wereld. Soms zijn de boodschappen persoonlijker. Soms heeft een engel de taak om te waarschuwen. Maar meestal is het doel te voorzien in troost, een vorm van barmhartige aandacht of leiding in moeilijke tijden. Toen Lehi zich in zijn droom op een angstwekkende plek bevond, 'een donkere en sombere wildernis' zoals hij het beschreef, kwam een engel voor hem staan, 'een man (...) gekleed in een wit gewaad; (...) [die] tot mij sprak', zei Lehi, 'en mij verzocht hem te volgen.'⁷ Lehi volgde hem en kwam uiteindelijk veilig terecht op het pad van verlossing en heil.

In ons leven komen we allemaal 'donkere en sombere' plaatsen en wildernissen tegen, perioden van verdriet, angst of ontmoediging. De tijd waarin we nu leven is vol wereldwijde onrust met financiële crises, energieproblemen, terroristische aanslagen en natuurrampen. Dit alles leidt ertoe dat wij ons als personen en gezinnen niet alleen zorgen maken om een huis om in te wonen en voedsel om te eten, maar ook over de uiteindelijke veiligheid en het welzijn van onze kinderen en de hedendaagse profetieën over onze planeet. Nog ernstiger (en soms daaraan verwant) zijn de problemen

van ethisch, moreel en geestelijk verval in allerlei bevolkingsgroepen, zowel grote als kleine, dichtbij en ver weg. Maar ik getuig dat er nog *steeds* engelen worden gestuurd om *ons* te helpen, net als bij Adam en Eva, om de profeten te helpen, en om de Heiland van de wereld zelf te helpen. Matteüs tekent in zijn evangelie op dat na de verzoeken van Christus door Satan in de woestijn er 'engelen kwamen en [Hem] dienden'⁸. Zelfs de Zoon van God, die zelf een God is, had behoefte aan hemelse vertroosting tijdens zijn leven op aarde. En deze bediening zal tot de rechtvaardigen komen tot het einde der tijden. Mormon zei eens tegen zijn zoon, Moroni, die later zelf een engel zou *worden*:

'Heeft de dag van wonderen dan opgehouden?

'Of zijn engelen opgehouden te verschijnen aan de mensenkinderen? Of heeft Hij hun de macht van de Heilige Geest onthouden? Of zal Hij dat doen zolang de tijd duurt, of de aarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens bestaat die moet worden gered?

'Zie, ik zeg u: neen; want (...) het is door geloof dat engelen verschijnen en de mensen dienen; (...)

'want zie, zij zijn [aan Christus] onderworpen om volgens het woord van zijn gebod te dienen en zich te tonen aan hen die een sterk geloof hebben en een onwrikbare geest in iedere vorm van godsvrucht.'⁹

Ik vraag iedereen die mijn boodschap hoort om moed te vatten, vol geloof te zijn en te onthouden dat de Heer heeft gezegd dat Hij [*onze*] strijd zou voeren, 'en de strijd van [*onze*] kinderen en [*de* strijd van *onze*] kindskinderen'.¹⁰ Hoe maken we aanspraak op die verdediging? De Heer zegt tot ons: "Zoekt ijverig, bidt altijd en weest gelovig, en alle dingen zullen voor [*ons*] welzijn samenwerken, indien [*wij*] oprecht wandel[en] en het verbond in gedachten houd[en]

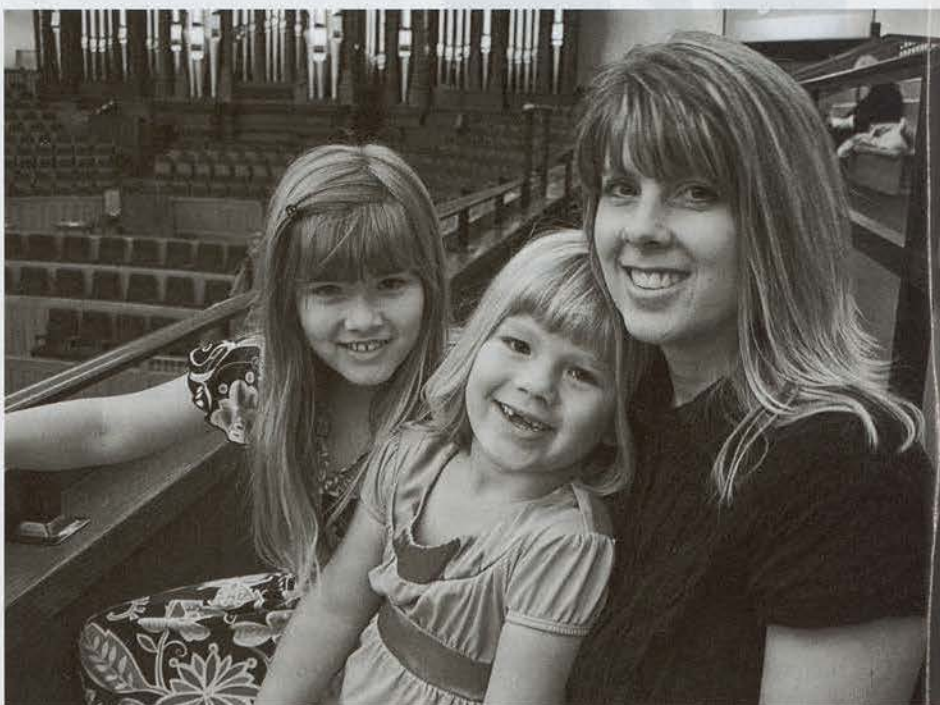
waarmee [*wij* ons] onderling verbonden heb[ben].'¹¹ De laatste dagen is *geen* periode om te vrezen en te beven. Het is *wel* een periode om gelovig te zijn en onze verbonden te gedenken.

Ik heb nu gesproken over hemelse hulp, van engelen die tot ons komen om ons bij te staan in moeilijke tijden. Maar als we spreken over hen die een werktuig zijn in Gods handen, bedenk dan dat engelen niet altijd van de andere kant van de sluier komen. Met sommigen van hen hebben we persoonlijk contact — hier, nu, elke dag. Sommigen van hen wonen bij ons in de buurt. Sommigen van hen hebben ons ter wereld gebracht, en in mijn geval heeft een van hen erin toegestemd om met mij te trouwen. De hemel lijkt inderdaad altijd heel dichtbij als we de bliken van Gods liefde zien in de vriendelijkheid en toewijding van mensen die zo goed en puur zijn dat ze met recht een *engel* worden genoemd. Ouderling James Dunn gebruikte dit woord net nog toen hij het openingsgebed uitsprak om het

jeugdwerkkor te omschrijven — en waarom niet? Met de levenslust, gezichten en stemmen van die kinderen in gedachten en voor onze ogen, wil ik in dit opzicht graag een verhaal vertellen van en over mijn inmiddels overleden vriend en collega van de BYU, Clyn D. Barrus. Ik doe dit met toestemming van zijn vrouw, Marilyn, en hun familie.

Broeder Barrus vertelde eens over zijn jeugd op een grote boerderij in Idaho en hoe hij 's avonds de koeien bijeen moest drijven om te worden gemolken. De koeien graasden in een wei vlak naast de soms verraderlijke Teton River. In het gezin van Barrus gold dan ook de strikte regel dat tijdens het seizoen met hoog water en sterke stromingen de kinderen *nooit* achter koeien aan mochten gaan die de rivier waren overgestoken. Ze moesten dan altijd naar huis gaan en de hulp van volwassenen inroepen.

Op een zaterdag vlak na zijn zevende verjaardag hadden de ouders van broeder Barrus beloofd het gezin mee te nemen naar de film als de

klusjes op tijd klaar waren. Maar toen de jonge Clyn in de wei aankwam, waren de koeien die hij zocht de rivier overgestoken, ook al was het hoog water. Hij wist dat de zeldzame kans op een avondje naar de film nagenoeg was verkeken en besloot zelf achter de koeien aan te gaan, ook al was hij vele malen gewaarschuwd dat nooit te doen.

De zevenjarige spoorde zijn oude paard, Banner, aan de koude, snelle stroom in te gaan. Het hoofd van het paard stak nauwelijks boven het water uit. Een volwassene op het paard zou veilig zijn geweest, maar op de jonge leeftijd van broeder Barrus ging hij volledig kopje onder in de stroom, behalve de enkele keren dat het paard naar voren schoot en Clyns hoofd net genoeg boven het water uitkwam om naar lucht te happen.

Ik ga nu verder met de woorden van broeder Barrus zelf:

‘Toen Banner eindelijk de andere oever opklom, besepte ik dat ik mijn leven ernstig in gevaar had gebracht en dat ik iets verschrikkelijks had gedaan — ik was opzettelijk ongehoorzaam geweest aan mijn vader. Ik vond dat ik mezelf alleen kon vrijpleiten door de koeien veilig thuis te brengen. Dan zou mijn vader me misschien vergeven. Maar het was al bijna donker en ik wist niet precies waar ik was. Ik voelde me opeens wanhopig. Ik was nat en koud, verloren en bang.

‘Ik stapte van die oude Banner af, viel bij zijn voeten op de grond neer en begon te huilen. Tussen de hevige snikken door probeerde ik te bidden, met steeds maar de volgende woorden tot mijn Vader in de hemel: ‘Het spijt me. Vergeef me! Het spijt me. Vergeef me!’

‘Ik bad een lange tijd. Toen ik uiteindelijk opkeek, zag ik door mijn tranen heen een gedaante in een wit gewaad naar mij toe lopen. In het donker was ik ervan overtuigd dat er een engel was gestuurd als antwoord op mijn gebeden. Ik hield me doodstil

toen de gedaante naderbij kwam, omdat ik zo onder de indruk was door wat ik zag. Zou de Heer echt een engel naar mij sturen, die zo ongehoorzaam was geweest?

‘Toen hoorde ik een bekende stem zeggen: ‘Jongen, ik heb naar je gezocht.’ In het donker herkende ik de stem van mijn vader en ik rende naar zijn uitgestrekte armen. Hij hield me stevig vast en zei toen zachtjes: ‘Ik maakte me zorgen. Ik ben blij dat ik je gevonden heb.’

‘Ik probeerde hem duidelijk te maken hoe erg het me speet, maar ik kon alleen maar onsamenhangend stamelen: ‘Bedankt ... donker ... bang ... rivier ... alleen.’ Later die avond kwam ik erachter dat mijn vader naar me op zoek ging toen ik niet van het weiland was teruggekeerd. Toen hij mij en de koeien nergens kon vinden, wist hij dat ik de rivier was overgestoken en in gevaar was. Omdat het donker was en er geen tijd te verliezen was, deed hij zijn kleren tot op zijn lange witte ondergoed uit, knoopte hij zijn schoenen om zijn nek en zwom hij een verraderlijke rivier over om zijn eigenzinnige zoon te redden.’¹²

Geliefde broeders en zusters, ik getuig van engelen, zowel de hemelse als de aardse. Daarbij getuig ik dat God ons nooit alleen of zonder hulp laat in de moeilijkheden die we

ondergaan. ‘[Ook] zal Hij dat [niet] doen zolang de tijd duurt, of de aarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens [man, vrouw of kind] bestaat die moet worden gered.’¹³ Er zijn omstandigheden, wereldwijd of persoonlijk, waarin we ons van God verwijderd voelen, uit de hemel gesloten, verloren en alleen op een donkere en sombere plaats. Vaak kan die onrust door ons eigen toedoen ontstaan, maar dan nog waakt de Vader van ons allen over ons en biedt Hij ons hulp. En er zijn altijd engelen om ons heen die komen en gaan, zichtbaar en onzichtbaar, bekend en onbekend, sterfelijk en onsterfelijk.

Mogen wij allemaal meer geloof hebben in en meer dankbaarheid hebben voor de belofte van de Heer, vervat in een van president Monsons lievelingsteksten: ‘Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechteren aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.’¹⁴ En mogen wij bij het bidden om hulp van die engelen allemaal proberen zelf ook iets meer een engel te zijn — door een vriendelijk woord, een sterke arm, een uiting van geloof en ‘het verbond (...) waarmee [wij ons] onderling verbonden [hebben].’¹⁵ Mogelijk zijn *wij* dan afgezanten van God voor iemand die uitroept: ‘donker ... bang ... rivier ... alleen.’ Daar bid ik voor, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

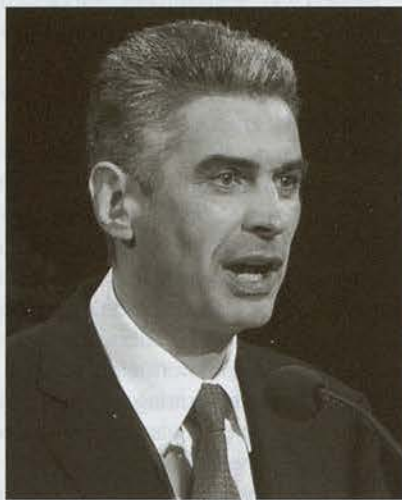
1. Mozes 5:4.
2. Zie Mozes 5:6-8.
3. Zie Lucas 1:26-38.
4. Zie Lucas 2:8-14.
5. Zie Matteüs 2:13-15.
6. Zie Matteüs 2:19-23.
7. 1 Nephi 8:7, 5-6.
8. Matteüs 4:11.
9. Moroni 7:35-37, 30.
10. Leer en Verbonden 98:37; cursivering toegevoegd.
11. LV 90:24.
12. Zie Clyn D. Barrus, ‘Thuiskomen’, *De Ster*, november 1995, K5-K7.
13. Moroni 7:36.
14. LV 84:88.
15. LV 90:24.

Zelfs een kind kan het begrijpen

OUDERLING GÉRALD CAUSSÉ

van de Zeventig

God heeft er in zijn goedheid voor gezorgd dat de waarheid over God voor al zijn kinderen te begrijpen is, ongeacht hun opleiding of intelligentie.

Ouders staan vaak verbaasd over de antwoorden van hun kinderen op vragen van volwassenen. Toen mijn vrouw en ik op een avond weg waren, had de oppas van onze kinderen, die nieuwsgierig was geworden door het gebed dat ze de kinderen had horen uitspreken, gevraagd: 'Wat is dan het verschil tussen jullie godsdienst en de mijne?' Het antwoord van onze achtjarige oudste dochter volgde onmiddellijk: 'Onze godsdienst is bijna hetzelfde, alleen weten wij veel meer dan jullie!' Ze wilde haar oppas echt niet beledigen. Mijn dochttertje wilde alleen maar op haar eigen manier duidelijk

maken hoe belangrijk heiligen der laatste dagen het vinden om kennis te vergaren.

Joseph Smith heeft gezegd: 'Het is voor een mens onmogelijk om in onwetendheid gered te worden' (Leer en Verbonden 131:6). Daar heeft hij aan toegevoegd: 'Het beginsel kennis is het beginsel van eeuwig heil (...) en iedereen die niet voldoende kennis vergaart om gered te worden, zal vervloekt worden' (*History of the Church*, deel 5, p. 387). Deze kennis is gegrondvest op het begrip van de aard van God en Jezus Christus en het heilsplan dat Zij hebben opgesteld om in zijn tegenwoordigheid te kunnen terugkeren. 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Het beginsel kennis wordt vaak verkeerd begrepen. 'De heerlijkheid Gods is intelligentie' (LY 93:36). Dat overtreft alles wat we ooit met ons eigen verstand kunnen begrijpen. Mensen die op zoek naar God zijn denken soms dat ze Hem in intellectuele, ingewikkelde denkbeelden moeten vatten.

Maar onze hemelse Vader staat altijd voor ons klaar. Hij past zich aan ons niveau aan. 'Als Hij naar een

klein kind gaat, past Hij Zichzelf aan de taal en vaardigheid van een klein kind aan' (Joseph Smith, in *History of the Church*, 3:392).

God zou inderdaad onrechtvaardig zijn als het evangelie alleen toegankelijk was voor de intellectuelen. In zijn goedheid heeft Hij ervoor gezorgd dat waarheid over God voor al zijn kinderen te begrijpen is, ongeacht hun opleiding of intelligentie.

Het feit dat een beginsel ook door een kind kan worden begrepen, is een bewijs van zijn macht. President John Taylor heeft gezegd: 'Het getuigt van ware intelligentie als een man een groots en ondoorgrondelijk onderwerp zodanig kan ontvouwen en vereenvoudigen dat een kind het kan begrijpen' ('Discourse', *Deseret News*, 30 september 1857, p. 238). In plaats van zijn invloed te beperken, stellen zuiverheid en eenvoud van uitdrukking de Heilige Geest in staat om met meer zekerheid tot het hart van de mens te getuigen.

Tijdens zijn aardse zending vergeleek Jezus voortdurend de eenvoud en oprechtheid van zijn leringen met de ingewikkelde redeneringen van de Farizeeën en andere wetgeleerden. Zij probeerden Hem steeds opnieuw met hun ingewikkelde vragen te testen, maar zijn antwoorden waren altijd glashelder en kinderlijk eenvoudig.

Op een dag stelden zijn discipelen Hem de volgende vraag: 'Wie is wel de grootste in het koninkrijk der hemelen?'

Jezus, riep een klein kind bij Zich, zette het kind in hun midden en zei: 'Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen' (Matteüs 18:1, 2-4).

Een andere keer zei Jezus: 'Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der

aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard' (Lucas 10:21).

De Bijbel is waarschijnlijk het onderwerp van meer uitleggingen en filosofische discussies geweest dan enig ander boek. Maar een kind dat dit boek voor het eerst leest, heeft minstens net zoveel, of niet meer, kans om de leer te begrijpen als de meeste schriftgeleerden. De leringen van de Heiland zijn voor iedereen aangepast. Een kind kan op achtjarige leeftijd voldoende kennis hebben om de wateren des doops in te gaan en met volledig begrip een verbond met God te sluiten.

Wat zou een kind leren van het verhaal van de doop van Jezus? Jezus werd door Johannes de Doper in de Jordaan gedoopt. De Heilige Geest daalde op Hem neer 'in lichamelijke gedaante als een duif'. Er klonk een stem, die zei: 'Gij zijt mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen' (Lucas 3:22). Het kind zou goed begrijpen wat de Godheid is: drie aparte personen in volledige eenheid, God de Vader, zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest.

Veel afvalligheid — zowel collectief als individueel — is terug te voeren tot de afwijzing van de beginselen eenvoud en duidelijkheid. In het Boek

van Mormon hekelde de profeet Jakob de mensen uit oude tijden, want zij 'verachtten het duidelijke woord en doodden de profeten en zochten naar dingen die zij niet konden begrijpen. Welnu, wegens hun verblindheid — een verblindheid die veroorzaakt werd door het voorbijzien van het doel — moeten zij wel vallen; want God heeft hun zijn duidelijkheid ontnomen en hun, omdat zij dat verlangden, vele dingen gegeven die zij niet kunnen begrijpen' (Jakob 4:14).

Soms denken we misschien: 'Het is te gemakkelijk', net als Naáman, de Syrische legeroverste, die door zijn hoogmoed aarzelde om de raad van Elisa op te volgen, raad die in zijn ogen te eenvoudig was om zijn melaatsheid te genezen. Zijn dienaar liet hem zijn de dwaasheid inzien:

'Mijn vader, had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?

'Dus daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, naar het woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein' (2 Koningen 5:13-14).

Zijn reiniging was niet alleen lichamenlijk: zijn geestelijke vlees werd ook gereinigd toen hij die prachtige

les in nederigheid leerde.

Kleine kinderen hebben een geweldige aanleg om te leren. Zij vertrouwen hun leerkracht volledig met een zuivere geest en veel nederigheid — met andere woorden, dezelfde eigenschappen die de deur naar de Heilige Geest openen. Hij is het middel waardoor we kennis van geestelijke zaken kunnen ontvangen. Paulus schreef aan de Korintiërs: 'Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods' (1 Korintiërs 2:11).

En daar voegde hij aan toe: 'Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is' (1 Korintiërs 2:14).

We weten dat de natuurlijke mens 'een vijand van God' is (...) tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest.' Daarom moet hij worden 'als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goedgevindt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt' (Mosiah 3:19).

In zijn filosofische novelle *De kleine prins* beschrijft Antoine de Saint-Exupéry de verwarring van een jongetje dat een rozenveld ziet en moet toegeven dat de bloem die hij met zoveel liefde heeft verzorgd, helemaal niet uniek is maar eigenlijk een doodgewone bloem. Dan beseft hij dat het niet het uiterlijke is wat zijn roos uniek maakt, maar de tijd en de liefde die hij besteed heeft aan de verzorging. Hij roept uit:

'Mensen (...) kweken vijfduizend rozen in dezelfde tuin (...) en vinden niet wat ze zoeken. (...)

'En toch kan hetgeen ze zoeken in een enkele roos en een beetje water gevonden worden. (...)

'Maar hun ogen zijn blind. Iemand moet met zijn hart kijken' ([1943], p. 79).

Op dezelfde manier is onze kennis van God niet afhankelijk van de hoeveelheid informatie die we verzamelen. Alle kennis van het evangelie die nuttig is voor ons eeuwig heil kan uiteindelijk samengevat worden in enkele leerstellingen, beginselen en essentiële geboden, die al in de zendingenlessen staan die we vóór de doop ontvangen. Als we daarentegen God willen leren kennen, moeten we ons hart openstellen om geestelijk begrip en een sterk getuigenis van de waarheid van die fundamentele leerstellingen te ontvangen. God kennen is een getuigenis hebben dat Hij werkelijk bestaat en in ons hart voelen dat Hij ons liefheeft. Het is Jezus Christus aanvaarden als onze Heiland en een vurig verlangen hebben om zijn voorbeeld te volgen. Als we God en onze naasten dienen, getuigen we van Christus en stellen we de mensen om ons heen in staat om Hem beter te leren kennen.

Deze beginselen worden toegepast in wat we in onze wijk of gemeente leren. Voor de leerkrachten in de kerk is het belangrijkste doel van hun lessen bekering van hart teweeg te brengen. De kwaliteit van een les is niet afhankelijk van de hoeveelheid nieuwe informatie die wordt geleerd, maar van de mate waarin hij de Geest aanwezig stelt en de leerlingen weet te motiveren om aan zichzelf te werken. Als zij hun geloof oefenen door de lessen in praktijk te brengen, zal hun geestelijke kennis toenemen.

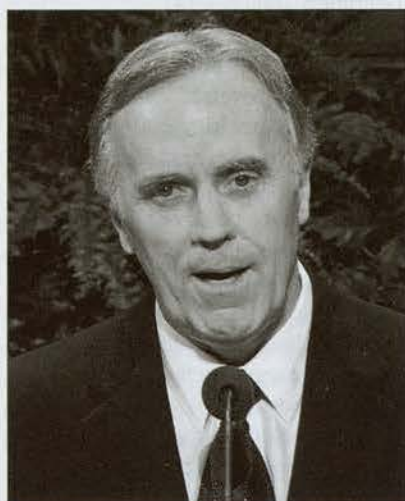
Ik bid dat we ons hart leren openstellen als een klein kind, en vol vreugde het krachtige, maar eenvoudige, woord van God zullen horen en toepassen. Ik geef u mijn getuigenis dat wij, als we dat doen, de kennis zullen ontvangen van de 'verborgenheden [van God] en de vredige dingen (...) — datgene wat vreugde brengt, datgene wat het eeuwige leven brengt' (IV 42:61). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De weg

OUDERLING LAWRENCE E. CORBRIDGE

van de Zeventig

*Er is maar één weg die naar geluk en voldoening leidt.
Jezus Christus is de weg.*

Jezus Christus: de Alfa en de Omega, het begin en het einde

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. (...)

'In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen.'¹

Hij zegt: 'Ik ben de Alfa en de Omega, Christus de Heer; ja, Ik ben het, het begin en het einde, de Verlosser der wereld.'²

En: 'Maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.'³

Hij zegt: 'Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.'⁴

En: 'Ik ben het licht der wereld;

wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.'⁵

Hij zegt: 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven,

en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.'⁶

Hij zegt: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.'⁷

Jezus Christus is de weg. Hij is het licht en het leven, het brood en het water, het begin en het einde, de opstanding en het leven, de Heiland van de wereld, de waarheid en de weg.

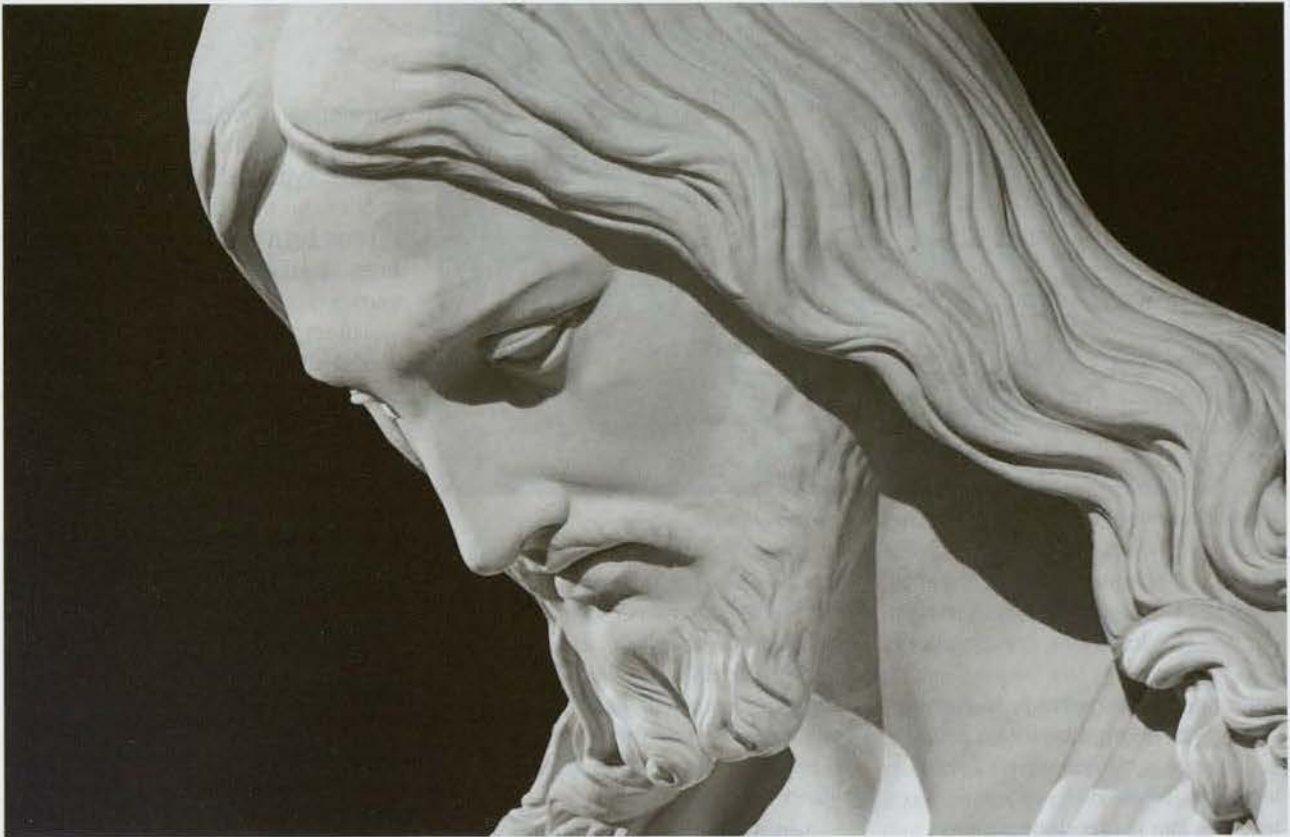
Er is maar één weg die naar geluk en voldoening leidt. Hij is de weg. Elke andere weg, elke willekeurige andere weg, wat voor andere weg dan ook, is dwaasheid.

Hij biedt een bron van levend water aan. Of we drinken en hebben nooit meer dorst, of we doen dat niet en blijven dorstig.

Hij is het brood des levens. Of we eten en hebben nooit meer honger, of we doen het niet en blijven altijd zwak en hongerig.

Hij is het licht van de wereld. Of we volgen Hem en kunnen goed zien, of we doen het niet en blijven altijd blind en in duisternis ronddolen.

Hij is de opstanding en het leven. Hij heeft gezegd: '(...) de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven.'⁸ Of we leren van Hem en hebben een leven in overvloed⁹, of

we doen het niet en komen, dwaas genoeg, niet tot leven.

Hij is de Heiland van de wereld. Of we accepteren de zegeningen van zijn verzoening en worden gereinigd en gezuiverd, waardig om zijn Geest bij ons te hebben, of we doen het, dwaas genoeg, niet en blijven alleen en onrein.

Hij is de weg.

Geen andere God

'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'¹⁰ Het plan van de Vader werd door de Zoon uitgevoerd, zodat wij de Heilige Geest konden ontvangen. De weg van de Vader is de weg van de Zoon. Hij heeft gezegd: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.'¹¹

Alleen God kan ons zegenen. Alleen God kan ons staande houden. Alleen Hij kan ons hart laten kloppen en ons adem geven. Alleen Hij kan ons behoeden en beschermen. Alleen Hij kan ons de kracht geven om onze

lasten te dragen. Alleen Hij kan ons kracht, kennis, gemoedsrust en vreugde geven. Alleen Hij kan ons onze zonden vergeven. Alleen Hij kan ons genezen. Alleen Hij kan ons veranderen en een goddelijke ziel smeden. Alleen Hij kan ons terugbrengen in de tegenwoordigheid van de Vader. En Hij zal dat allemaal doen, en nog meer, als we Hem indachtig zijn en zijn geboden onderhouden. Wat moeten we dus doen? We moeten Hem indachtig zijn en zijn geboden onderhouden. Dat is het enige verstandige om te doen.

Jezus doopt met de Heilige Geest

Johannes de Doper heeft gezegd dat hij met water doopte, maar dat Jezus 'met de Heilige Geest' doopte.¹²

Niets in dit leven is van grotere waarde dan de goddelijke gave van de Heilige Geest. Hij is de bron van vreugde, vrede, kennis, kracht, liefde en al het andere goede. Dankzij de verzoening is Hij de kracht waardoor wij veranderd kunnen worden en

waardoor onze zwakheden sterke kanten kunnen worden. Met het priesterschap is Hij de macht waarmee een huwelijk en een gezin voor eeuwig wordt verzegeld.¹³ Hij is de kracht waardoor de Heer zich openbaart aan hen die in Hem geloven.¹⁴ Al het goede is afhankelijk van het krijgen en behouden van de kracht van de Heilige Geest. Alles is daarvan afhankelijk.

Daarom is Jezus Christus naar de hof van Getsemane gegaan om onze zonden te overwinnen. Hij heeft onze zonden op zich genomen. Hij heeft de straf voor onze fouten ondergaan. Hij heeft ons leergeld betaald. Ik weet niet hoe Hij dat heeft gedaan. Ik weet alleen dat Hij het gedaan heeft, en omdat Hij het gedaan heeft, kunnen u en ik vergeving van onze zonden ontvangen en met zijn kracht begiftigd worden. Alles is daarvan afhankelijk. Wat moeten we dus doen? We moeten 'de naam van [de] Zoon op [ons] nemen, Hem altijd indachtig zijn en zijn geboden onderhouden

Zusters in Oekraïne zijn blij met de raad van kerkleiders.

die Hij [ons] heeft gegeven, opdat [wij] zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben.¹⁵ Alles is daarvan afhankelijk.

‘Mijn juk is zacht en mijn last is licht’

Een van de populairste en aantrekkelijkste opvattingen van de mens is, leef zoals je wilt, doe wat je wilt, wees jezelf en laat je niet door anderen vertellen wat je moet doen. Maar de Heer zegt: ‘Ik ben de weg.’¹⁶ En: ‘Volg Mij.’¹⁷ Hij zegt: ‘Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.’¹⁸

Denk niet dat u het niet kunt. We geloven wellicht onterecht dat we Hem niet daadwerkelijk kunnen volgen omdat zijn levensnormen zo verschrikkelijk hoog waren dat ze onbereikbaar lijken. We denken dat het te moeilijk is, te hoog gegrepen, te veel en buiten ons bereik, in ieder geval op dit moment. Geloof dat nooit. Hoewel de normen van de Heer het hoogst zijn, mogen we nooit denken dat ze alleen door een kleine groep bekwame mensen bereikt kunnen worden.

Als we dat tóch denken, worden we door onze levenservaring misleid. In het leven leren we dat de hoogste prestaties altijd het moeilijkst zijn, en dat ze alleen te bereiken zijn door een kleine groep van de meest bekwame mensen. Hoe hoger de norm, hoe minder mensen die kunnen bereiken.

Dat is hier niet het geval, want in

tegenstelling tot iedere andere ervaring is dit geen menselijke onderneming. Het is het werk van God. Het is Gods werk en het is zijn ‘heerlijkheid [om] de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.’¹⁹ Daar is niets mee te vergelijken. Nergens. Nooit.

Geen instellingen, plannen, programma’s of systemen die ooit door de mens zijn bedacht, hebben toegang tot de verlossende en veranderende kracht van de verzoening van Jezus Christus en de gave van de Heilige Geest. Daarom is de uitnodiging van de Heer om Hem te volgen niet alleen de hoogste, maar is hij voor iedereen bereikbaar. Niet omdat wij ertoe in staat zijn, maar omdat Hij dat is, en omdat Hij ons daartoe in staat stelt. ‘Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid [iedereen, levend en dood] kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.’²⁰

De weg van de Heer is niet moeilijk. Het leven is moeilijk, niet het evangelie. Er is ‘een tegenstelling in alle dingen’²¹, (...) overal en voor iedereen. Het leven is voor iedereen moeilijk. Maar het leven is ook eenvoudig. We hebben maar twee keuzes.²² We kunnen de Heer volgen en met zijn macht begiftigd worden, en gemoedrust, licht, kracht, kennis, vertrouwen, leiding, liefde en vreugde

ontvangen, of we kunnen een andere weg kiezen, wat voor weg dan ook, en er alleen voor staan, zonder zijn hulp, zonder zijn macht, zonder leiding, in verwarring, twijfel, verdriet en wanhoop. En dan vraag ik: welke weg is eenvoudiger?

Hij zegt: ‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

‘neemt mijn juk op u en leert van Mij, (...) en gij zult rust vinden voor uw zielen;

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht.’²³

Het leven is moeilijk, maar eenvoudig. Sla die weg in en geef het nooit op. Geef het nooit op. Ga gewoon door. Als u de moed niet opgeeft, zult u uw doel bereiken.

Er is maar één weg die naar geluk en voldoening leidt. Jezus Christus is de weg. Elke andere weg, iedere willekeurige andere weg, wat voor andere weg dan ook, is waanzin.

Ik getuig van Hem, de Heer Jezus Christus. Hij is de Zoon van de levende God, het brood des levens, de waarheid, de opstanding en het leven, de Heiland en het licht van de wereld. Hij is de weg, de enige weg.

Mogen wij verstandig zijn en Hem volgen. In zijn heilige naam, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 1:1, 4.
2. IV 19:1.
3. Johannes 4:14.
4. Johannes 6:35.
5. Johannes 8:12.
6. Johannes 11:25-26.
7. Johannes 14:6.
8. Johannes 6:63.
9. Zie Johannes 10:10.
10. Geloofsartikelen 1:1.
11. Exodus 20:3.
12. Johannes 1:33.
13. Zie IV 132:7, 19.
14. Zie 2 Nephi 26:13.
15. IV 20:77.
16. Johannes 14:6.
17. Marcus 8:34.
18. 3 Nephi 27:27.
19. Mozes 1:39.
20. Geloofsartikelen 1:3.
21. 2 Nephi 2:11.
22. Zie Moroni 7:15-17.
23. Matteüs 11:28-30.

Kom tot Zion

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laten wij er in onze gezinnen en in onze ringen en districten naar streven Zion op te bouwen door eenheid, rechtschapenheid en naastenliefde.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De opbouw van Zion is een zaak die het volk van God altijd geïnteresseerd heeft; het is een onderwerp waarbij profeten, priesters en koningen met bijzondere vreugde hebben stilgestaan. Ze hebben vreugdevol naar deze tijd uitgekeken, en gestimuleerd door hemelse en vreugdevolle verwachting hebben ze over onze tijd gezongen, geschreven en geprofeteerd. Maar ze zijn gestorven zonder het te mogen aanschouwen. Wij zijn het uitverkoren volk van God om die heerlijkheid in de laatste dagen tot stand te brengen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [cursus voor de Melchizedekse priesterschap en ZHV, 2007], p. 200.)

Zion is zowel een plaats als een

volk. Zion was de naam van de aloude stad van Henoeh in de dagen vóór de zondvloed. 'En het geschiedde in zijn dagen dat hij een stad bouwde die genoemd werd: de stad der heiligheid, ja, Zion' (Mozes 7:19). Dit Zion duurde ongeveer 365 jaar voort (zie Mozes 7:68). In het schriftuurlijke verslag staat: 'En Henoeh en zijn gehele volk wandelden met God, en Hij verbleef te midden van Zion; en het geschiedde dat Zion niet meer was, want God had het aan zijn eigen boezem ontvangen; en sindsdien deed het gezegde de ronde: Zion is gevloeden' (Mozes 7:69). Later werden Jeruzalem en haar tempel de berg Sion genoemd. Bovendien profeteren de Schriften van een toekomstig nieuw Jeruzalem waar Christus zal heersen als Koning van Zion wanneer 'voor een tijds-spanne van duizend jaar (...) de aarde [zal] rusten' (Mozes 7:53, 64).

De Heer noemde het volk van Henoeh Zion, 'omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen' (Mozes 7:18). Elders zei Hij: 'want dit is Zion: de reinen van hart' (LV 97:21).

De tegenpool en tegenstander van Zion is Babylon. De stad Babylon heette eerst Babel, vermaard om de toren van Babel, en werd later de hoofdstad van het Babylonische rijk. Het voornaamste gebouw in de stad was de tempel van Bel of Baäl, de

afgod die door profeten in het Oude Testament 'de schandgod' werd genoemd vanwege de seksuele verdorvenheden die met de verering ervan gepaard gingen. (Zie de Gids bij de Schriften, 'Baäl, p. 15; Babel, Babylon', p. 15). De wereldgezindheid, de aanbidding van zonde en de ballingschap van Juda in dat land na de verovering in 587 v.C. hebben samen van Babylon het symbool van verdorven samenlevingen en geestelijke gevangenschap gemaakt.

In dat licht heeft de Heer tot de leden van zijn kerk gezegd: 'Trek weg uit Babylon; vergader u uit het midden der volken, uit de vier windstreken, van het ene einde des hemels tot het andere' (LV 133:7). Hij deed een oproep om de ouderlingen van zijn kerk uit te sturen over de hele wereld om deze vergadering tot stand te brengen, wat vandaag de dag nog volop gaande is. 'En zie, ja, zie, dit moet hun roep zijn en de stem des Heren tot alle mensen: Gaat uit naar het land Zion, opdat de grenzen van mijn volk zullen worden uitgebreid en opdat haar ringen kunnen worden versterkt en opdat Zion zich in de omstreken kan verbreiden' (LV 133:9).

Ook nu vergadert het volk van de Heer zich 'uit het midden der volken' door bijeen te komen in gemeenten, wijken en ringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die over de hele wereld zijn verspreid. Nephi voorzag dat deze 'heerschappijen' gering zouden zijn, maar dat de macht van de Heer 'neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam (...), [die] op het gehele oppervlak der aarde [waren] verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid' (zie 1 Nephi 14:12-14). De Heer roept ons op om een baken van rechtschapenheid te zijn om hen te leiden die de veiligheid en zegeningen van Zion zoeken:

'Voorwaar, Ik zeg tot u allen: Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het

een standaard voor de natiën zal zijn; 'en opdat de vergadering in het land Zion, en in zijn ringen, een bescherming zal zijn en een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid, wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde' (LV 115:5-6).

Op aanwijzing van de profeet Joseph Smith probeerden de leden van de kerk in de beginjaren het centrum van Zion in Missouri te vestigen, maar ze waren niet in staat om de heilige stad te bouwen. De Heer legde een van de redenen van hun mislukking uit:

'Zij hebben niet geleerd gehoorzaam te zijn aan hetgeen Ik van hun hand vereiste, maar zijn vervuld met allerlei kwaad en geven niet, zoals het heiligen betaamt, van hun bezit aan de armen en bezochten onder hen;

'en zijn niet één volgens de eenheid die de wet van het celestiale koninkrijk vereist' (LV 105:3-4).

'Er waren gekijf en twist en afgunst en strijd en wellustige en hebzuchtige verlangens onder hen; daarom, met die dingen hebben zij hun erfdeel bezoedeld' (LV 101:6).

Laten we echter niet te hard oordelen over deze heiligen van toen, maar liever naar onszelf kijken of we het er beter van af brengen.

Zion is Zion vanwege het karakter, de eigenschappen en getrouwheid van haar inwoners. Bedenk: 'de Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen' (Mozes 7:18). Als we Zion willen vestigen bij ons thuis en in onze gemeenten, wijken en ringen, moeten we aan deze standaard voldoen. Daarvoor is nodig dat we (1) één van hart en één van zin worden, (2) persoonlijk en als groep een heilig volk worden, en (3) zo goed voor de armen en behoeftigen zorgen dat er geen armoede meer onder ons is. We kunnen niet wachten tot Zion komt om deze dingen

te laten gebeuren — Zion komt alleen als ze aan het gebeuren zijn.

Eenheid

Laten we ons bij de vereiste eenheid om Zion te doen bloeien afvragen of we zijn uitgestegen boven 'gekijf, twist, afgunst en strijd' (zie LV 101:6). Zijn we als individu en als volk vrij van twist en strijd en één 'volgens de eenheid die de wet van het celestiale koninkrijk vereist'? (LV 105:4.) Elkaar vergeven is essentieel voor deze eenheid. Jezus heeft gezegd: 'Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven' (LV 64:10).

We worden één van hart en één van zin als we ieder persoonlijk de Heiland in het middelpunt van ons leven plaatsen en hen volgen die Hij heeft geroepen om ons te leiden. We kunnen één zijn met president Thomas S. Monson in liefde en zorg voor elkaar. In de vorige algemene aprilconferentie sprak president Monson de volgende woorden tot hen die van de kerk vervreemd zijn

en tot ons allemaal: 'In de heilige beslotenheid van ons eigen geweten vinden we die geest, die vastberadenheid om de oude mens af te leggen en ons ware potentieel te willen verwezenlijken. In die geest geven we opnieuw dezelfde uitnodiging: Kom terug. In de geest van de reine liefde van Christus reiken wij u de hand en spreken we ons verlangen uit om u te helpen en in ons midden te verwelkomen. Tegen hen die neerslachtig zijn, of die beproefd worden en bang zijn, zeggen we: laat ons u helpen en troosten en uw angsten wegnemen' (Thomas S. Monson, 'Terugkijken en vooruitgaan', *Liabona*, mei 2008, p. 90).

Eind juli van dit jaar kwamen jonge alleenstaanden uit diverse landen in Oost-Europa bijeen in een plaats bij Boedapest (Hongarije) voor een conferentie. Tot deze groep hoorden ook twintig jonge mannen en vrouwen uit Moldavië die dagen bezig waren geweest om een paspoort en visum te bemachtigen en ruim dertig uur per bus hadden gereisd om er bij te zijn. Het conferentieprogramma omvatte een stuk of vijftien workshops. Iedereen moest er twee of drie kiezen die hij of zij het liefst wilde bijwonen. In plaats van zich helemaal op hun eigen behoeften te richten, gingen deze Moldavische jongvolwassenen met elkaar in overleg zodat in elk geval één persoon uit hun groep deel zou nemen aan elke workshop en uitgebreide aantekeningen zou maken. Daarna zouden ze aan elkaar vertellen wat ze hadden geleerd, en later ook aan de jongvolwassenen in Moldavië die niet aanwezig konden zijn. In de meest eenvoudige vorm is dit een voorbeeld van de onderlinge eenheid en liefde die, in duizendvoud en op allerlei manieren, zorgen dat 'Zion wederkeert' (zie Jesaja 52:8).

Heiligheid

Veel van het werk om Zion te vestigen bestaat uit onze persoonlijke

inspanningen om 'de reinen van hart' te worden (IV 97:21). 'Zion kan niet worden opgebouwd, anders dan door de beginselen van de wet van het celestiale koninkrijk' zegt de Heer, 'anders kan Ik [de Heer] haar niet tot Mij nemen' (IV 105:5). De wet van het celestiale koninkrijk bestaat uiteraard uit de wet van het evangelie en verbonden, zoals de Heiland constant gedenken en onze belofte van gehoorzaamheid, offerande, toewijding en getrouwheid.

De Heiland kastijde sommige heiligen van weleer vanwege hun 'wellustige verlangens' (IV 101:6; zie ook IV 88:121). Deze mensen leefden in een wereld zonder televisie, films, internet en iPods. Zijn wij in onze huidige wereld vol seksueel getinte beelden en muziek vrij van wellustige verlangens en de daarmee gepaard gaande zonden? In plaats van de grenzen op te zoeken van fatsoenlijke kleding of ons te verlustigen in de plaatsvervangende onzedelijkheid van pornografie, moeten wij hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Om tot Zion te komen is het niet genoeg dat u of ik iets minder goddeloos zijn dan anderen. Wij behoren niet alleen goede, maar heilige mannen en vrouwen te zijn. Laten we met de woorden van ouderling Neal A. Maxwell in gedachten voor eens en altijd onze woning in Zion vestigen en ons vakantie-huisje in Babylon opgeven (zie Neal A. Maxwell, *A Wonderful Flood of Light* [1990], p. 47)

Zorg voor de armen

Door de hele geschiedenis heen heeft de Heer samenlevingen en individuen beoordeeld naar de mate waarin ze voor de armen zorgden. Hij heeft gezegd:

'Want de aarde is vol, en er is meer dan genoeg; ja, Ik heb alle dingen bereid, en heb het de mensenkinderen gegeven naar eigen believen te handelen.

'Daarom, indien iemand neemt van de overvloed die Ik heb gemaakt, en niet zijn deel, volgens de wet van mijn evangelie, aan de armen en behoeftigen geeft, zal hij, onder kwelling, met de goddelozen, zijn ogen opslaan in de hel.' (IV 104:17-18; zie ook 56:16-17.)

Verder verklaart Hij: 'Niettemin zult u in uw stoffelijke zaken gelijk zijn, en wel zonder tegenzin, anders zal de overvloed van de openbaringen van de Geest worden tegengehouden.' (IV 70:14; zie ook 49:20; 78:5-7.)

Wij bepalen het gebruik van onze middelen en bezittingen, maar leggen rekenschap af aan God van dit rentmeesterschap over aardse zaken. Het is fijn om te zien hoe gul u bijdraagt met uw vastengaven en aan humanitaire projecten. In de loop der jaren is het lijden van miljoenen mensen verlicht en zijn talloze anderen in staat gesteld om zichzelf te helpen door de vrijgevig-

heid van de heiligen. Toch dient een ieder van ons bij het voortstuwende van de zaak van Zion gebedvol te overwegen of we alles doen wat we zouden moeten doen, en alles doen in de ogen van de Heer wat betreft de armen en de behoeftigen.

We kunnen onszelf afvragen, in een samenleving waarin bezittingen en pleziertjes als afgoden dienen, of we ons afzijdig houden van hebzucht en het verlangen naar meer en meer van deze wereldse goederen. Materialisme is nog een manifestatie van de afgoderij en hoogmoed die kenmerkend zijn voor Babylon. We zouden kunnen leren tevreden te zijn met wat genoeg is voor onze behoeften.

De apostel Paulus waarschuwde Timoteüs voor mensen die 'de godsvrucht als iets winstgevend beschouwen' (1 Timoteüs 6:5).

Hij zei: 'Wij hebben niets op de wereld medegebracht; wij kunnen er ook niets uit medenemen.

'Als wij echter onderhoud en

onderdak hebben, dan moet ons dat genoeg zijn' (1 Timoteüs 6:7-8).

In vele delen van de wereld gaan we onzekere economische tijden tegemoet. Laten we zo goed mogelijk voor elkaar zorgen. Ik moet denken aan het verhaal van een Vietnamees gezin dat in 1975 uit Saigon was gevlucht en uiteindelijk in een kleine stacaravan in Provo (Utah) kwam te wonen. Een jongeman in het vluchtelingengezin werd de huisonderwijscollega van broeder Johnson, die met zijn grote gezin dichtbij woonde. De jongen vertelde het volgende:

'Op een dag merkte broeder Johnson dat ons gezin geen keukentafel had. De volgende dag verscheen hij met een vreemd uitzienende maar volkomen bruikbare tafel die prima tegen de muur tegenover het aanrecht in de keuken paste. Ik vond hem er vreemd uitzien omdat twee tafelpoten bij het tafelblad pasten, en twee niet. Bovendien staken er uit een rand van het versleten tafelblad enkele kleine houten pennetjes uit.

'Al gauw gebruikten we deze unieke tafel om ons dagelijks voedsel

op te bereiden en aten we er tussendoortjes aan. Onze gezamenlijke maaltijden aten we nog steeds op de grond (...), zoals dat in Vietnam gaat.

'Op een avond kwam ik bij broeder Johnson binnen om te wachten tot hij met me mee op huisonderwijs zou gaan. In de keuken zag ik tot mijn verbazing een tafel staan die vrijwel identiek was aan de tafel die hij mijn familie had gegeven. Het enige verschil was dat waar onze tafel pennetjes had, de tafel van de Johnsons gaten had! Toen besepte ik dat deze liefdadige man, toen hij onze behoefte zag, zijn eigen keukentafel uit elkaar had gehaald en voor elke helft twee nieuwe poten had gemaakt.

'Het was duidelijk dat de familie Johnson niet rond dit kleine meubelstuk paste — ze pasten er waarschijnlijk al niet zo makkelijk omheen toen hij nog compleet was. (...)

'Gedurende de rest van mijn leven is dit in mijn herinnering een goed voorbeeld van écht geven gebleven. (Son Quang Le, verteld aan Beth Ellis Le, 'Identieke tafels',

Liabona, juli 2004, pp. 43.)

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De opbouw van Zion moet ons grootste doel zijn.' (*Leringen: Joseph Smith*, p. 201). Laten wij er in onze gezinnen en in onze ringen en districten naar streven Zion op te bouwen door eenheid, rechtschapenheid en naastenliefde, ter voorbereiding op de grote dag wanneer Zion, het nieuwe Jeruzalem, zal verrijzen. In de woorden van onze lofzang:

Israël, hoor, God roept u allen, roept u weg uit zond' en wee. 't Grote Babylon zal vallen, al haar hoogten trekt God mee. (...)

Kom tot Zion, kom tot Zion, Zions jubel is gewis. (...)

Kom tot Zion, kom tot Zion, want weldra komt onze Heer. ('Israël, hoor, God roept u allen', lofzang 7.)

Ik getuig van Jezus Christus, de Koning van Zion, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bid altijd

OUDERLING DAVID A. BEDNAR

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze gebeden worden zinvoller als we de Heer raadplegen bij al onze handelingen, als we onze oprechte dankbaarheid uiten en als we voor anderen bidden.

Mijn toespraak in de vorige conferentie ging over het evangeliebeginsel van bidden in geloof. Vandaag wil ik nog drie beginselen bespreken waarmee we onze gebeden zinvoller kunnen maken, en ik bid om de leiding van de Heilige Geest voor u en voor mij.

Beginsel 1. Onze gebeden worden zinvoller als we de Heer raadplegen bij al onze handelingen (zie Alma 37:37).

Bidden is, eenvoudig gezegd, dat de zoons en dochters van onze hemelse Vader die op aarde zijn met Hem communiceren. 'Zodra we de ware relatie van ons met God kennen (namelijk dat God onze Vader is en wij zijn kinderen zijn), wordt bidden opeens een natuurlijke en intuïtieve

aangelegenheid voor ons' (zie Bible Dictionary, 'Prayer', p. 752). Wij moeten altijd tot de Vader bidden in de naam van de Zoon (zie 3 Nephi 18:19–20). We hebben de belofte dat als we oprecht bidden voor wat goed is en in overeenstemming is met Gods wil, wij gezegend, beschermd en geleid kunnen worden (zie 3 Nephi 18:20; IV 19:38).

Openbaring is communicatie van onze hemelse Vader met zijn kinderen op aarde. Indien wij vragen in geloof, kunnen wij openbaring op openbaring en kennis op kennis ontvangen, en de verborgenheden en vredige dingen kennen die vreugde en het eeuwige leven brengen (zie IV 42:61). De verborgenheden zijn die dingen die we alleen door de macht van de Heilige Geest kunnen weten en begrijpen (zie Harold B. Lee, *Ye Are the Light of the World* [1974], p. 211).

De openbaringen van de Vader en de Zoon worden overgebracht door het derde lid van de Godheid, ofwel de Heilige Geest. De Heilige Geest is de getuige van en boodschapper voor de Vader en de Zoon.

De patronen die God heeft gevolgd bij het scheppen van de aarde, geven ons inzicht in hoe we zinvoller kunnen bidden. In het derde hoofdstuk van het boek Mozes lezen we dat alle dingen geestelijk zijn geschapen voordat zij in hun natuurlijke staat op aarde waren.

'En nu, zie, Ik zeg u dat dit de

scheppingsfasen zijn van de hemel en de aarde, toen zij werden geschapen, ten dage dat Ik, de Here God, de hemel en de aarde maakte,

'en iedere plant van het veld eer deze op de aarde was, en ieder gewas van het veld eer het groeide. Want Ik, de Here God, heb alle dingen waarvan Ik heb gesproken, geestelijk geschapen, voordat ze in hun natuurlijke staat op het oppervlak der aarde waren' (Mozes 3:4–5).

Wij leren in deze verzen dat de geestelijke schepping voorafging aan de stoffelijke schepping. Zo speelt ook een zinvol gebed in de ochtend een belangrijke rol in de geestelijke schepping van elke dag — voorafgaand aan de stoffelijke schepping of het feitelijke verloop van die dag. Net zoals de stoffelijke schepping was gekoppeld aan en voortbouwde op de geestelijke schepping, zijn zinvolle gebeden in de ochtend en in de avond aan elkaar gekoppeld en bouwen ze op elkaar voort.

Denk eens na over dit voorbeeld. Er zijn vele dingen in ons karakter, in ons gedrag of aangaande onze geestelijke groei waarover we onze hemelse Vader in ons ochtendgebed moeten raadplegen. Na het uiten van onze gepaste dankbaarheid voor ontvangen zegeningen, smeken we om inzicht, leiding en hulp om de dingen te doen die we niet op eigen kracht alleen kunnen doen. Wij kunnen bij het bidden bijvoorbeeld het volgende overwegen:

- Nadenken over situaties waarbij we te scherpe of onterechte woorden spraken tegen degenen die we het meest liefhebben.
- Erkennen dat we wel beter weten, maar niet altijd handelen overeenkomstig onze kennis.
- Onze spijt betuigen voor onze zwakheden en dat we de natuurlijke mens niet ijverig genoeg afleggen.
- Besluiten om ons leven meer op

het voorbeeld van de Heiland af te stemmen.

- Smeken om meer kracht om onszelf te verbeteren.

Een dergelijk gebed is essentieel als geestelijke voorbereiding op onze dag.

Gedurende de dag hebben we steeds een gebed in ons hart voor blijvende steun en leiding, zoals Alma het aangaf: 'Laten al uw gedachten tot de Heer uitgaan' (Alma 37:36).

Op die dag zullen we merken dat er situaties zijn waarin we doorgaans geneigd zijn om fel te reageren, maar dat niet doen; of dat we snel boos worden, maar deze keer niet. We merken dat we hulp en kracht van boven krijgen en onderkennen nederig de antwoorden op onze gebeden. En op dat moment van erkenning geven we in stil gebed blijk van onze dankbaarheid.

Aan het eind van onze dag gaan we weer op onze knieën en brengen we verslag uit aan onze Vader. We nemen de gebeurtenissen van de dag door en uiten onze oprechte dankbaarheid voor de zegeningen en de hulp die we hebben ontvangen. We bekeren ons en stellen met de leiding van de Geest van de Heer vast hoe we ons de volgende dag kunnen verbeteren. Zo bouwen we in ons avondgebed voort op ons ochtendgebed. En zo is ons avondgebed ook een voorbereiding op een zinvol ochtendgebed.

Ochtend- en avondgebeden (en alle gebeden daartussen) staan niet los van elkaar; ze zijn juist aan elkaar gekoppeld, elke dag en over meerdere dagen, weken, maanden en zelfs jaren. Zo geven we ten dele ook gehoor aan de schriftuurlijke aansporing om 'altijd te bidden' (zie Lucas 21:36; 3 Nephi 18:15, 18; IV 31:12). Dergelijke zinvolle gebeden maken het mogelijk de grootste zegeningen te ontvangen die God aan zijn getrouwe kinderen heeft beloofd.

Onze gebeden worden zinvoller als we ons bewust zijn van onze relatie

met God, en de volgende aansporing in acht nemen:

'Ja, en roep God aan voor *al* uw onderhoud; ja, laten *al* uw handelingen tot de Heer zijn, en waarheen gij ook gaat, laat het in de Heer zijn; ja, laten *al* uw gedachten tot de Heer uitgaan; ja, laten de gevoelens van uw hart voor eeuwig op de Heer zijn gericht.

'Raadpleeg de Heer bij *al* uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd' (Alma 37:36-37; cursivering toegevoegd).

Beginnel 2. Onze gebeden worden zinvoller als we onze oprechte dankbaarheid uiten.

In de periode dat wij op Brigham Young University-Idaho werkzaam waren, hadden mijn vrouw en ik vaak algemene autoriteiten over de vloer.

Ons gezin leerde een belangrijke les over zinvol gebed toen we op een avond in gebed knielden met een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Eerder die dag hadden mijn vrouw en ik vernomen dat een dierbare in onze vriendenkring plotseling was overleden. Ons eerste verlangen was te bidden voor de achterblijvende partner en kinderen. Toen ik mijn vrouw vroeg om het gebed uit te spreken, stelde het lid van de Twaalf (zonder van het drama te weten) beleefd voor dat mijn vrouw in het gebed alleen haar dankbaarheid zou uiten voor ontvangen zegeningen en verder niets zou vragen. Zijn voorstel was als de aansporing van Alma aan de leden van de kerk van weleer om 'zonder ophouden te bidden en voor alles te danken' (Mosiah 26:39). Gezien de onverwachte tragedie leek het vragen om zegeningen voor onze vrienden ons in eerste instantie urgenter dan het uiten van dankbaarheid.

Mijn vrouw reageerde echter met geloof op de aanwijzing die ze had ontvangen. Zij dankte onze hemelse Vader voor de zinvolle en fijne ervaringen met deze dierbare. Zij uitte oprechte dankbaarheid voor de Heilige Geest als de Trooster en voor de gaven van de Geest waardoor we tegenspoed kunnen verduren en anderen kunnen dienen. Als belangrijkste punten van dankbaarheid noemde zij het heilsplan, het zoenoffer van Jezus Christus, zijn opstanding en de verordeningen en verbonden van het herstelde evangelie waardoor gezinnen eeuwig samen kunnen zijn.

Ons gezin heeft uit die ervaring veel geleerd over de kracht van dankbaarheid in zinvol gebed. Door dat gebed werd ons gezin gezegend met inspiratie over diverse zaken die ons bezighielden en zorgen baarden. We leerden dat onze dankbaarheid voor het plan van geluk en voor het verlossende werk van de Heiland de nodige geruststelling bood en ons een vaster

vertrouwen gaf dat alles goed zou komen met onze dierbare vrienden. Ook kregen we meer inzicht in de dingen waarover we moesten bidden en op gepaste wijze vragen in geloof.

De gebeden die voor mij het meest zinvol en geestelijk waren, bestonden uit vele uitingen van dankbaarheid met maar weinig of geen vragen. Ik ben nu gezegend om met apostelen en profeten te bidden, en zie bij deze hedendaagse leiders van Christus' kerk dezelfde eigenschap die zo kenmerkend was voor opperbevelhebber Moroni in het Boek van Mormon: dit zijn mannen van wie het hart opzwelt van dankbaarheid jegens God voor de vele voorrechten en zegeningen die Hij zijn volk schenkt (zie Alma 48:12). Ook gebruiken zij geen omhaal van woorden, want hun wordt gegeven wat zij moeten bidden, en zij zijn vervuld met verlangen (zie 3 Nephi 19:24). De gebeden van profeten zijn als die van een kind in hun eenvoud en krachtig vanwege hun oprechtheid.

Als we ernaar streven onze gebeden zinvoller te maken, laten we het volgende dan niet vergeten: 'in niets geeft de mens God aanstoot, ofwel tegen niemand is zijn verbolgenheid ontbrand, dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden en zijn geboden niet gehoorzamen' (IV 59:21). Ik stel voor dat u en ik regelmatig een gebed uitspreken waarin we alleen onze dank uiten. Laten we dan nergens om vragen, maar laat onze ziel zich verheugen en proberen te danken met alle kracht van ons hart.

Beginnel 3. Onze gebeden worden zinvoller als we voor anderen bidden met een eerlijke bedoeling en een oprecht hart.

Onze hemelse Vader vragen om de zegeningen die we verlangen in ons eigen leven, is goed en gepast. Maar oprecht bidden voor anderen, zowel voor hen die we liefhebben als voor hen die ons vervolgen, is eveneens

een belangrijk element van zinvolle gebeden. Net zoals het vaker danken in onze gebeden het kanaal voor openbaringen verder opent, zorgt het bidden voor anderen met alle krachten van onze ziel dat we de stem van de Heer beter kunnen horen en er gehoor aan geven.

We kunnen lering trekken uit het voorbeeld van Lehi in het Boek van Mormon. Lehi reageerde in geloof op profetische raad en waarschuwingen aangaande de verwoesting van Jeruzalem. Hij bad vervolgens tot de Heer met zijn gehele hart *'ten behoeve van zijn volk'* (zie 1 Nephi 1:5; cursivering toegevoegd). Als antwoord op zijn vurige gebed werd Lehi gezegend met een heerlijk visioen van God en zijn Zoon en van de aanstaande verwoesting van Jeruzalem (zie 1 Nephi 1:6-9, 13, 18). Lehi verheugde zich, en zijn gehele hart was

vervuld wegens de dingen die de Heer hem had getoond (zie 1 Nephi 1:15). U ziet dat het visioen tot hem kwam als antwoord op een gebed voor anderen en niet als gevolg van een verzoek om persoonlijke kennis of leiding.

De Heiland gaf het volmaakte voorbeeld van oprecht bidden voor anderen met een eerlijke bedoeling. In zijn indrukwekkende hogepriesterlijk gebed dat Jezus uitsprak in de nacht vóór zijn kruisiging, bad Hij voor zijn apostelen en alle heiligen.

'Ik bid voor hen; niet voor de wereld bid Ik U, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn van U, (...) ...

'En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

'(...) opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik

in hen' (Johannes 17:9, 20, 26).

Tijdens de bediening van de Heiland in Amerika gaf Hij de menigte de opdracht om zijn leringen te overwinnen en te bidden voor begrip. Hij genas de zieken en Hij bad voor de menigte met woorden die niet opgeschreven konden worden (zie 3 Nephi 17:1-16). De uitwerking van zijn gebed was weldadig: 'niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel vervulde op het ogenblik dat wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden' (3 Nephi 17:17). Stel je voor hoe het zou zijn om de Heiland van de wereld voor ons te horen bidden.

Voelen onze huwelijkspartners, kinderen en andere familieleden ook de kracht van onze gebeden tot de Vader voor hun specifieke behoeften en verlangens? Horen degenen die wij dienen ons met geloof en oprechtheid voor hen bidden? Als degenen die wij liefhebben en dienen de invloed van onze oprechte gebeden voor hen niet hebben gehoord en gevoeld, is het nu de tijd om ons te bekeren. Als we het voorbeeld van de Heiland navolgen, worden onze gebeden daadwerkelijk zinvoller.

We hebben de opdracht gekregen om 'altijd te bidden' (2 Nephi 32:9; IV 10:5; 90:24) — 'zowel overluud als in [ons] hart (...), zowel ten overstaan van de wereld als in het verborgen, zowel in het openbaar als in afzondering' (IV 19:28). Ik getuig dat onze gebeden zinvoller worden als we de Heer raadplegen bij al onze handelingen, als we onze oprechte dankbaarheid uiten en als we voor anderen bidden met een eerlijke bedoeling en een oprecht hart.

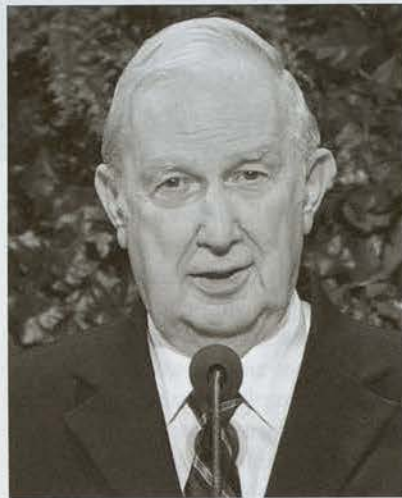
Ik getuig dat onze hemelse Vader leeft en dat Hij elk oprecht gebed hoort en verhoort. Jezus is de Christus, onze Heiland en Middelaar. Openbaring bestaat echt. De volheid van het evangelie is in deze bedeling op aarde hersteld. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het priesterschap eren en het goed gebruiken

OUDERLING RICHARD G. SCOTT

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze Heiland, Jezus Christus, heeft ons het volmaakte voorbeeld van het juiste gebruik van het heilig priesterschap gegeven. Hij was een toonbeeld van naastenliefde, medeleven en barmhartigheid.

Geliefde broeders, we zijn over de hele wereld bij elkaar gekomen als broeders verenigd in het heilige priesterschap van God. Wat zijn we gezegend dat we behoren tot die kleine groep mannen op aarde die in de naam van de Heiland mogen handelen om andere mensen door ons rechtschapen gebruik van zijn priesterschap tot zegen te zijn.

Broeders, ik vraag me af wie van ons ernstig nadenkt over de onschatbare

waarde van het Aäronisch en het Melchizedeks priesterschap. Als we beseffen hoe weinig mannen ooit tijdens hun leven op aarde het priesterschap hebben ontvangen en dat Jezus Christus die mannen de macht heeft gegeven om in zijn naam te handelen, moet dat ons nederig en dankbaar stemmen aangaande het priesterschap dat wij dragen.

Het priesterschap is de bevoegdheid om in de naam van God te handelen. Die bevoegdheid is essentieel om zijn werk op aarde te doen. Het priesterschap dat wij dragen, is een gedelegeerd deel van het eeuwige gezag van God. Als wij trouw en gelovig zijn, zal onze ordening tot het priesterschap eeuwig zijn.

Maar het verlenen van de bevoegdheid alleen geeft ons niet automatisch de macht die bij dat ambt hoort. De mate van onze macht in het priesterschap hangt af van onze levenswijze, van ons geloof in de Heer Jezus Christus en van onze gehoorzaamheid aan zijn geboden. Als we grondige kennis van het evangelie hebben, zal ons vermogen om het priesterschap

goed te gebruiken enorm toenemen.

Onze Heiland, Jezus Christus, heeft ons het volmaakte voorbeeld van het juiste gebruik van het heilig priesterschap gegeven. Hij was een toonbeeld van naastenliefde, medeleven en barmhartigheid. Zijn leven was een onovertroffen voorbeeld van nederigheid en macht. De grootste zegeningen van het priesterschap zijn het resultaat van nederig, onbaatzuchtig hulpbetoon aan anderen. Als wij zijn voorbeeld volgen, als getrouwe, gehoorzame priesterschapsdrager, kunnen we veel macht ontvangen. Zo nodig kunnen we de macht van genezing, zegening, vertroosting en hulpverlening gebruiken, als we getrouw gehoor geven aan de zachte influisteringen van de Geest.

Mag ik u vragen u enkele minuten voor te stellen dat u en ik alleen op een rustige plek zijn waar de Heilige Geest aanwezig is? Sommigen van u hebben geregeld een normengesprek terwijl anderen een roeping hebben waarin dat zelden gebeurt. Stelt u zich voor dat u en ik de komende minuten een persoonlijk priesterschaps-gesprek hebben.

Nu we deze momenten met elkaar doorbrengen, vraag ik u zich af te vragen of u het heilige gezag van het priesterschap waardig bent. Ik wil u ook vragen om te overwegen hoe regelmatig u het priesterschap gebruikt om anderen tot zegen te zijn. Het is niet mijn bedoeling om u te kritiseren, maar om te laten zien hoe u met uw priesterschap meer invloed kunt uitoefenen.

Nodigen uw persoonlijke gedachten de leiding van de Heilige Geest uit, of bent u toe aan een grote schoonmaak? Voedt u uw verstand met opbouwend materiaal, of hebt u toegegeven aan de verleidingen van pornografische lectuur of websites? Mijdt u nauwgezet het gebruik van stimulerende middelen of stoffen die strijdig zijn met de bedoeling van het woord van wijsheid, of hebt u zich

voor uzelf enkele persoonlijke uitzonderingen generationaliseerd? Bent u uitermate voorzichtig met wat u door uw ogen en oren in uw geest toelaat, om er zeker van te zijn dat het gezond en opbouwend is?

Als u gescheiden bent, voldoet u dan aan de werkelijke financiële behoeften van uw kinderen, niet slechts de wettelijk verplichte alimentatie?

Als u bent gehuwd, bent u dan geestelijk en lichamelijk trouw aan uw vrouw? Bent u uw huwelijksverbonden trouw, en hebt u nooit een gesprek met een andere vrouw waarvan u niet wil dat uw vrouw het hoort? Bent u aardig voor uw eigen vrouw en kinderen, en steunt u hen? Helpt u uw vrouw met sommige huishoudelijke taken? Leidt u uw gezin in gezinsactiviteiten, zoals schriftstudie, gezinsgebed en gezinsavond, of moet uw vrouw de leegte invullen die u thuis achterlaat doordat u niet genoeg aandacht voor ze hebt? Zegt u dat u van haar houdt?

Als u zich in gedachten nu onprettig voelt over een of ander antwoord op de vragen die ik u net gesteld heb, doe daar dan onmiddellijk iets aan. Als u de gedragsnormen niet volledig naleeft, verzoek ik u uit het diepste van

mijn hart om meteen met uw bisschop of een lid van uw ringpresidium te spreken. U hebt hulp nodig. De problemen waar u mee kampt, genezen niet vanzelf. Zonder de juiste aandacht wordt het alleen maar erger. Het is misschien moeilijk om met uw priesterschapsleider te praten, maar ik moedig u aan om het nu te doen, voor uw eigen welzijn en het welzijn van uw dierbaren.

Broeders, ik wil het nu hebben over hoe u het priesterschap kunt gebruiken om anderen tot zegen te zijn, en in het bijzonder de dochters van onze Vader in de hemel.

In de proclamatie over het gezin staat dat man en vrouw gelijkwaardig zijn. Ik ben ervan overtuigd dat iedere vrouw in de kerk die mogelijkheid zou verwelkomen en steunen. De man heeft de taak om ervoor te zorgen dat dat gebeurt. Veel mannen hebben een gelijkwaardig partnerschap met hun vrouw, wat beide partners en de kinderen tot zegen is. Maar velen hebben dat niet. Ik moedig iedere man aan die geen gelijkwaardig partnerschap met zijn vrouw heeft, om de geïnspireerde raad van de Heer te gehoorzamen en die toe te passen. Een gelijkwaardig partnerschap werkt het best als zowel de

man als de vrouw ernaar streven de wil van de Heer te doen bij het nemen van belangrijke beslissingen voor zichzelf en voor het gezin.

Sta open voor de influisteringen van de Geest als u het voortreffelijke voorrecht gebruikt om met uw priesterschap in de naam van de Heer te handelen. Leer hoe u de macht van het priesterschap meer kunt gebruiken ten behoeve van de mensen die u liefhebt en dient. Ik denk bijvoorbeeld aan mensen zoals een weduwe in nood die iets kan hebben aan de hulp van een begripvolle, hulpvaardige priesterschapsdrager. Velen van hen vragen nooit om hulp. Denk aan de vele moeilijkheden die zij thuis kunnen hebben zoals de behoefte aan een geïnspireerde priesterschapszegen om bepaalde angsten te overwinnen of hulp bij kleine reparaties.

Bisschoppen, sta open voor en luister naar de zusters die zitting hebben in uw wijkraad. Zij weten wat de behoeften zijn van de vrouwen in uw wijk die het thuis moeten stellen zonder een priesterschapsdrager. Door huisbezoek kan de ZHV behoeften vaststellen en oplossingen voorstellen. Voor zaken die de ZHV niet kan oplossen kunt u het ouderlingenquorum of de hogepriestersgroep inschakelen om zo nodig hulp te verlenen.

Bisshop, Als u met een man en vrouw praat die huwelijksproblemen hebben, hecht u dan evenveel waarde aan wat de vrouw zegt als aan wat de man zegt? Op mijn reizen over de hele wereld merk ik dat sommige vrouwen tekort wordt gedaan omdat hun priesterschapsleider meer waarde hecht aan wat de man zegt dan wat de vrouw zegt. Die wanverhouding mag absoluut niet bestaan.

Krijgen ongehuwde zusters de aandacht en zorg die ze verdienen? Krijgen ze de kans om dienstbaar te zijn in waardevolle roepingen zodat ze zich welkom voelen? Krijgen ze voldoende steun van de priesterschap?

De bedoeling van het priesterschap

Een vader in Oekraïne legt een tekst uit aan zijn zoons.

is: geven, dienen, opbouwen en inspireren — zonder onrechtvaardige heerschappij of dwang. In sommige culturen heeft de man een rol waarbij hij meent alle familie zaken te kunnen domineren, regelen en controleren. Dat is niet de manier van de Heer. Op sommige plaatsen is de vrouw bijna eigendom van de man, alsof ze een van zijn bezittingen was. Dat is een wrede, onproductieve en verkeerde visie op het huwelijk, die door Lucifer wordt aangemoedigd en door iedere priesterschapsdrager moet worden verworpen. Het is gebaseerd op de valse veronderstelling dat een man op de een of andere manier superieur is aan de vrouw. Niets is minder waar. De Schriften bevestigen dat onze Vader in de hemel zijn grootste, beste, opperste schepping, de vrouw, tot het laatst heeft bewaard. Pas toen al het andere was gedaan, werd de vrouw geschapen. Alleen toen was het werk compleet en werd het goed bevonden.

Over onze vrouwen, moeders, grootmoeders, zussen en andere belangrijke vrouwen in ons leven heeft president Hinckley gezegd: 'Van alle schepselen van de

Almachtige is er geen mooier, geen inspirerender dan een prachtige dochter van God die deugdzaam leeft en begrijpt waarom ze dat moet doen, die haar lichaam als iets heiligs en goddelijks eert en respecteert, die haar verstand ontwikkelt en haar begrip voortdurend vergroot, die haar geest met eeuwige waarheid voedt.'¹

God heeft bepaald dat de vrouw in veel opzichten anders is dan de man.² Zij is medelevend en probeert haar medemens te helpen. Die medelevende aard kan echter averechts werken zijn voor vrouwen die veel meer willen doen dan waar ze toe in staat zijn, zelfs met de hulp van de Heer. Sommigen van hen raken ontmoedigd omdat ze vinden dat ze niet voldoende tot stand brengen. Volgens mij is dat een gevoel waar veel goede, capabele en toegewijde vrouwen van de kerk mee kampen.

Daarom moet u als echtgenoot of zoon dankbaarheid tonen voor wat uw vrouw of moeder voor u doet. Geef vaak uiting aan uw liefde en dankbaarheid. Dat maakt het leven veel rijker, aangener en zinvoller voor veel dochters van onze Vader in de hemel, die zelden een compliment krijgen en niet bedankt worden voor alle goede dingen die zij doen. Als u als echtgenoot merkt dat uw vrouw wat steun nodig heeft, neem haar dan in uw armen en vertel haar hoeveel u van haar houdt. Ik hoop dat wij allemaal onze liefde en dankbaarheid betonen voor de bijzondere vrouwen die ons leven zo verrijken.

Vaak wordt de echte waarde van iets niet herkend totdat het van ons wordt weggenomen. Denk bijvoorbeeld aan de man die door een overtreding zijn priesterschap kwijtraakte. Na zijn volledige bekering kreeg hij het terug als onderdeel van de herstelling van zijn verordeningen. Ik sprak daarna met zijn vrouw en vroeg haar: 'Zou u een zegen willen hebben?' Ze reageerde enthousiast. Toen keek ik de echtgenoot aan, die nu zijn

priesterschap weer kon gebruiken en vroeg: 'Zou u uw vrouw een zegen willen geven?' De diepe emotie van zo'n ervaring en de band van liefde, vertrouwen en dankbaarheid die daaruit voortvloeiden zijn in woorden niet te vatten. Maar je hoeft het priesterschap niet kwijt te raken om het meer te gaan waarderen.

Ik heb de onmetelijke vreugde en voldoening ervaren die ik ontvang als ik met heel mijn hart en ziel mijn lieve vrouw liefheb, koester en respecteer. Ik hoop dat u hetzelfde geluk zult ervaren als u uw priesterschap juist gebruikt en de belangrijke vrouwen in uw leven goed behandelt.

Als een van de vijftien apostelen van de Heer Jezus Christus op aarde sluit ik mij aan bij de woorden van president Howard W. Hunter, die het volgende over het priesterschap heeft gezegd: 'Als bijzondere getuigen van onze Heiland hebben wij de geweldige taak gekregen om zijn kerk en koninkrijk te leiden en zijn dochters en zoons te dienen, waar zij zich ook op aarde bevinden. Door onze roeping om te getuigen, te leiden en te dienen, wordt er van ons verwacht dat wij ondanks leeftijd, lichamelijke zwakheid, vermoeidheid en gevoelens van ongeschiktheid, tot het eind van ons leven het werk doen dat Hij ons heeft opgedragen.'³

God zal ons verantwoordelijk houden voor de manier waarop we zijn waardevolle dochters behandelen. Laten we hen daarom behandelen zoals Hij dat vraagt. Ik bid dat de Heer ons zal leiden om geïnspireerder, gevoeliger en productiever te zijn met het priesterschap dat we hebben ontvangen, vooral ten opzichte van zijn dochters. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, p. 11.
2. Zie Mozes 4:17-19; Mozes 5:10-11.
3. Howard W. Hunter, 'Aan de vrouwen van de kerk', *De Ster*, januari 1993, p. 86-87.

Armen der geborgenheid

OUDERLING JAY E. JENSEN

van het Presidium der Zeventig

Door nederig en berouwwol de avondmaalsdienst bij te wonen en waardig deel te nemen aan het avondmaal, kunnen we die armen [der geborgenheid] steeds opnieuw ervaren.

Ik spreek vandaag over de verzoening van Jezus Christus en het belang daarvan voor de bediening van het avondmaal door de dragers van het Aäronisch priesterschap, vanmorgen door ouderling Oaks zo krachtig en prachtig uiteengezet. De volgende drie woorden uit de Schriften helpen mij de barmhartigheid van de Heiland beter weer te geven: 'armen der geborgenheid' (zie Alma 34:16).

Veilig in zijn armen

Een gezin was bezig foto's te maken vanaf een uitkijkpunt aan de noordkant van de Grand Canyon. Toen ze luid gegil hoorden, renden ze erop af.

Een meisje van twee jaar was tussen een reling door gevallen en tien meter lager op een richel terechtgekomen. De kleine peuter probeerde omhoog te klauteren, maar daardoor gleed ze nog verder weg, tot ze zich op anderhalve meter van een ravijn bevond dat ruim zestig meter diep was.

Een jonge man van 19 jaar, Ian genaamd, zag waar ze was en had geleerd hoe hij in noodsituaties moest handelen. In zijn eigen woorden: 'Ik zag meteen wat er aan de hand was en wist gewoon wat ik moest doen. Ik zette mijn camera neer en liep iets verder het pad af waar het minder steil was, klom over de reling, hobbelde over de nodige stenen en door het struikgewas heen naar beneden en trof haar daar aan.' Hij hield haar een uur lang in zijn armen, tot reddingswerkers met touwen te hulp kwamen om Ian en het meisje te bevrijden ('Save Her!' *New Era*, september 2007, p. 6). De woorden 'hij hield haar in zijn armen' vielen mij op, omdat we in de Schriften ook over armen lezen — armen van liefde, armen der barmhartigheid en armen der geborgenheid (zie 2 Nephi 1:15; Mosiah 16:12; Alma 5:33; Leer en Verbonden 6:20 en 29:1).

De schriftuurlijke woorden 'met de armen der geborgenheid omsloten' komen van Amulek, die tot de

Zoramieten spreekt over de oneindige en eeuwige verzoening. Hij leerde hen dat het offer van de Zoon van God het voor de mens mogelijk maakt geloof in Christus tot bekering te hebben. 'En aldus kan de barmhartigheid de eisen der gerechtigheid bevredigen en hen met de armen der geborgenheid omsluiten' (Alma 34:16; zie ook vss. 9-15).

Abstracte zaken verduidelijken met tastbare zaken

Voor een beter begrip van 'armen der geborgenheid' moeten we bedenken dat de Heiland aan de hand van tastbare dingen, zoals geldstukken, zaadkorrels, schapen, broden, vissen en lichaamsdelen, evangeliebeginselfen predikte.

Armen zijn tastbaar en we uiten er onze tedere gevoelens en liefde mee. Als ik thuiskom van kantoor, word ik met de tastbare armen van mijn vrouw omsloten. Ik heb voortdurend armen van liefde en geborgenheid ervaren tijdens mijn werkzaamheden in Latijns-Amerika door de gebruikelijke begroeting met een 'abrazo', een omhelzing.

Ik heb nagedacht hoe ik de verzoening doeltreffend aan anderen kan uitleggen, en de woorden 'armen der geborgenheid' zijn daarbij erg nuttig. Toen we ons lieten dopen en de Heilige Geest ontvingen door handoplegging, ondergingen we twee verordeningen die ons in de armen der geborgenheid hebben gevoerd. Door nederig en berouwvol de avondmaalsdienst bij te wonen en waardig deel te nemen aan het avondmaal, kunnen we die armen steeds opnieuw ervaren.

Een avondmaalsdienst vergelijken met onze tijd

Het opschrift bij Leer en Verbonden 110 vermeldt de context voor een van de meest relevante verzen over armen der geborgenheid. Op een sabbatdag tijdens de inwijding van

de Kirtlandtempel verklaarde de profeet Joseph Smith dat hij en andere priesterschapsdragers het avondmaal hadden bediend aan de kerk.

Na deze heilige verordening trokken Joseph Smith en Oliver Cowdery zich terug om in stilte te bidden. Na het gebed verscheen de Heiland aan deze twee mannen en zei: 'Zie, uw zonden zijn u vergeven; u bent rein voor mijn aangezicht; daarom, heft uw hoofd op en verheugt u' (IV 110:5).

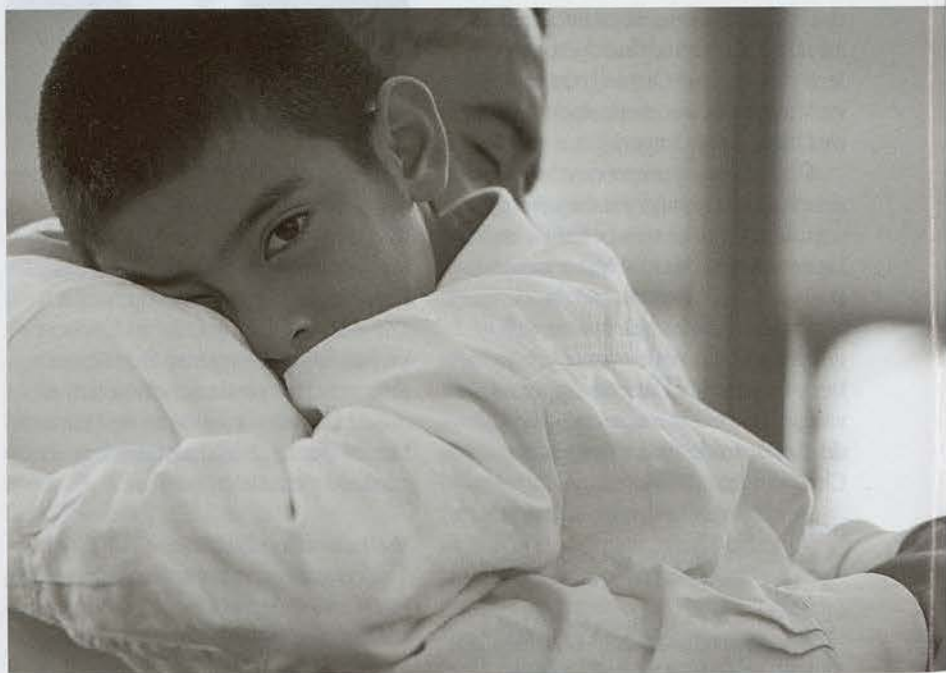
De reeks gebeurtenissen in de Kirtlandtempel in 1836 zijn vergelijkbaar met ons in deze tijd. Elke zondag bedienen jullie jonge priesterschapsdragers het avondmaal aan de heiligen, die de avondmaalsdienst gebedvol bijwonen, hongeren naar geestelijke genezing en hopen de volgende woorden in hun verstand en in hun hart te horen: 'Zie, uw zonden zijn u vergeven; u bent rein voor mijn aangezicht; daarom, heft uw hoofd op en verheugt u' (IV 110:5).

Ouderling Dallin H. Oaks heeft getuigd van de geestelijke reiniging of genezing door deel te nemen aan het

avondmaal: 'Het avondmaal van de Heer is een hernieuwing van de verbonden en zegeningen van de doop. Ons is geboden ons van onze zonden te bekeren, met een gebroken hart en verslagen geest tot de Heer te komen en aan het avondmaal deel te nemen. Als we van het brood nemen, betuigen we dat we gewillig zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Als we dit verbond naleven, hernieuwt de Heer het reinigende effect van onze doop. We worden rein en kunnen zijn Geest altijd bij ons hebben' ('Bijzondere getuigen van Christus', *Liabona*, april 2001, p. 14).

Gevolgen voor Aäronisch-priesterschapsdragers

Leden van de kerk kunnen die reiniging of de armen der geborgenheid nog beter ervaren als degenen met de sleutels voor deelname aan het avondmaal en zij die het avondmaal bedienen, de algemene richtlijnen volgen in de handboeken van de kerk inzake het voorbereiden en rondnemen van

het avondmaal. Elke priesterschapsdrager dient te beseffen dat hij namens de Heer optreedt en eerbiedig en waardig moet zijn. In de regel gedraagt onze jeugd zich voorbeeldig. Bij de bediening van het avondmaal zien we echter wel eens een bedenkelijke tendens tot te veel achteloosheid wat betreft kleding en uiterlijk.

Jongemannen, willen jullie voordat je naar de kerk gaat nog even goed in de spiegel kijken en jezelf afvragen of je er in alle opzichten verzorgd uitziet. Of nog beter: vraag iemand van wie je houdt, een van je ouders bijvoorbeeld, om je even te inspecteren, en als er dan iets niet deugt, sla hun advies dan niet in de wind.

Ware dienstknechten van Jezus Christus zien er netjes en verzorgd uit, en weerspiegelen altijd de normen van de Heer en niet de toememende achteloosheid van de wereld. Besteed aandacht aan elk detail om te zorgen dat de Geest van de Heer aanwezig zal zijn. De kleding of het uiterlijk van degenen die het avondmaal bedienen, mag geen afleiding vormen voor hen die ernstig zoeken naar de zegeningen van de oneindige verzoening.

Een van de thema's in de toespraken van president Monson aan priesterschapsdragers is dat het een voorrecht is om het priesterschap te dragen: 'Het is een opdracht om te dienen, een voorrecht om op te bouwen, en een kans om anderen tot zegen te zijn' (Macht in het priesterschap, *Liabona*, juli 2006, p. 57). Ik getuig dat dit van toepassing is op de bediening van het avondmaal.

De armen der geborgenheid ervaren

Toen ik als bisschop werkzaam was, zag ik de zegeningen van de verzoening in het leven van kerkleden die ernstige overtredingen hadden begaan. Als rechter in Israël luisterde ik naar hun bekentenissen en legde ik hen indien nodig beperkingen op,

Ouders in Argentinië houden hun kinderen dicht bij zich tussen twee conferentiebijeenkomsten in.

zoals een passende periode zonder deelname aan het avondmaal.

Een jonge alleenstaande in ons wijk had verkering met een jonge vrouw. Het stel ging te ver in hun liefkozingen. Hij kwam naar mij toe om raad en hulp. Op basis van zijn bekentenis en de influisteringen van de Geest, mocht hij van mij onder andere een tijdlang niet aan het avondmaal deelnemen. We spraken elkaar regelmatig om te zien of bekeering had plaatsgevonden, en op een bepaald moment stond ik hem toe weer aan het avondmaal deel te nemen.

Vanaf het podium vielen mijn ogen op hem toen hij waardig van het avondmaal nam. Ik zag dat de armen van barmhartigheid, liefde en geborgenheid hem omsloten en de genezende kracht van de verzoening zijn ziel verwarmde en zijn last wegnam en hij de beloofde vergeving, vrede en vreugde vond.

De verzoening — een voortdurende bron van kracht

Ik kan uit eigen ervaring getuigen van een waarheid die president

Packer heeft geuit: 'Om de een of andere reden denken we dat de verzoening van Christus *alleen* aan het eind van het aardse leven van toepassing is om ons van de val, de geestelijke dood, te verlossen. Maar de verzoening is meer. De verzoening is een altijd aanwezige macht in het dagelijks leven. Als we gefolterd, gekweld of gemarteld worden door gewetenswroeging of verdriet, kan Hij ons genezen. Hoewel we niet precies begrijpen hoe de verzoening van Christus tot stand is gekomen, kunnen we "de vrede Gods" ervaren, "die alle verstand te boven gaat"' ('De hand van de Meester' *Liabona*, juli 2001, p. 26).

Ik heb mijn hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus lief. Ik richt mijn geloof, mijn liefde, mijn trouw en mijn toewijding op Hen. Ik getuig dat God onze hemelse Vader is en dat wij zijn kinderen zijn. Ik geef mijn getuigenis dat de verzoening een feit is en in ons leven is. Ik getuig dat het herstelde evangelie waar is. Deze waarheden staan in de heilige Schriften, met name in het Boek van Mormon. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De oorlog tegen het kwaad winnen

OUDERLING JAMES J. HAMULA

van de Zeventig

Jullie zijn in deze laatste dagen naar de aarde gekomen om te doen wat je al eerder hebt gedaan — om opnieuw het goede boven het kwade te verkiezen.

Ik spreek vanavond tot mijn broeders van de Aäronische priesterschap. Ik wil jullie graag helpen om beter te begrijpen wie je bent, wat je doel in het leven is en hoe je dat doel kunt bereiken.

Jullie zijn in een belangrijke periode in deze wereld gekomen. We beginnen aan de laatste fase van een grote oorlog. Deze oorlog is al vóór de schepping van de aarde begonnen, en heeft zich met verschrikkelijke gevolgen in de wereldgeschiedenis voortgezet. Ik heb het over de oorlog tussen de volgelingen van Christus en allen die Hem als hun God verloochenen.¹

Johannes de Openbaarder heeft over deze oorlog geschreven:

'En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.

En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem.²

Het was Satan die deze voorwaardse oorlog begon. Dat deed hij door in opstand te komen tegen het plan van onze Vader voor zijn kinderen, en door Christus te verwerpen, die was uitverkoren om het plan te verwezenlijken. Helaas werd Satan door een derde van Gods kinderen gevolgd.³ Tweederde deed dat niet. Jonge vrienden, jullie bevonden je onder hen, en jullie zijn naar de aarde gekomen om het plan van geluk van de Vader te verwezenlijken.

Helaas was Satans oorlog niet afgelopen toen hij uit de hemel was geworpen. Zoals Johannes heeft gezegd, werden Satan en zijn volgelingen 'op de aarde geworpen'⁴. Ze zijn hier 'in grote grimmigheid'⁵ gekomen.

Het bewijs van hun grimmigheid is te zien in het bloedvergieten en de afgrijpselijke voorvallen die de mens vanaf het begin hebben getroffen.

De wonden die het mensdom heeft opgelopen zijn zo diep en omvangrijk dat God zelf huilde toen Hij de omstandigheden van de mens in ogenschouw nam.⁶

We bevinden ons nu in de laatste dagen van deze aardse geschiedenis. Op een dag zal de Zoon van onze Vader terugkeren naar de aarde waarop Hij werd verworpen en zal Hij die als de zijne terugwinnen.⁷ Dan zal Hij Satan en zijn volgelingen binden en duizend jaar vrede en rechtschapenheid inluiden.⁸ In afwachting van die dag heeft God voor de laatste keer zijn koninkrijk op aarde hersteld. Dat koninkrijk is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.⁹

Hoewel Gods koninkrijk in voorbije tijden op aarde was gevestigd, waren de mensen aan wie het koninkrijk was toevertrouwd, niet in staat het vast te houden. Deze keer zou het echter anders zijn. De profetische belofte is dat Gods koninkrijk dit keer niet door de wereld zal worden overwonnen.¹⁰

Om het uiteindelijke succes te waarborgen is de laatste herstelling van Gods koninkrijk met ongekende geestelijke kracht begonnen¹¹ en het wordt door diezelfde geestelijke kracht en meer in stand gehouden. Enkele moedige en edele zoons en dochters van onze Vader zijn bewaard om in deze laatste dagen voor onze Vader en zijn Zoon te werken. Hun moed en voortreffelijkheid zijn in de voorwaardse oorlog met Satan bewezen. Daar waren ze 'vrijgelaten om het goede of het kwade te kiezen.' Ze hebben 'het goede' gekozen en 'buitengewoon groot geloof' geoefend en 'goede werken' verricht.¹² Dat zijn de eigenschappen die nu nodig zijn om het werk van God op aarde te steunen en de ziel van de mens te

redden van de toenemende grimmigheid van de tegenstander.

Nu, mijn jonge vrienden van de Aäronische priesterschap, jullie zijn deze moedige en edele zonen van onze Vader! Jullie zijn 'de gehele sterkte' van het huis van de Heer, zijn krijgslieden!¹³ Jullie hebben het goede in plaats van het kwade gekozen, jullie hebben 'buitengewoon groot geloof' geoeffend en 'goede werken' verricht. En door jullie persoonlijke geschiedenis zijn jullie in deze laatste dagen naar de aarde gekomen om te doen wat je al eerder hebt gedaan — om opnieuw het goede boven het kwade te verkiezen, je grote geloof te oefenen en goede werken te verrichten — en dat ten behoeve van het koninkrijk van God op aarde en jullie medemensen!

Nu Gods koninkrijk met zoveel kracht op aarde hersteld is, weet Satan 'dat hij weinig tijd heeft'.¹⁴ Daarom gebruikt Satan alles wat hem ter beschikking staat om jullie tot zonde te verleiden. Hij weet dat als hij jullie tot zonde kan verleiden, hij je ervan kan weerhouden om op zending te gaan, in de tempel te trouwen en je toekomstige kinderen in het geloof te verankeren. Daardoor worden niet alleen jullie verzwakt, maar ook de kerk. Hij weet ook dat niets Gods koninkrijk ten val kan brengen dan alleen 'de overtreding van [zijn] volk'¹⁵. Vergis je niet, jullie zijn het

doel in zijn oorlog — jullie 'die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben'¹⁶.

Mijn jonge vrienden, jullie moeten begrijpen dat onze tijd, en de tijd die nog in het verschiet ligt, 'zwarte tijden'¹⁷ zijn. President Boyd K. Packer heeft daarover gezegd:

'Ik kan niets in de geschiedenis van de kerk of in de wereldgeschiedenis bedenken dat te vergelijken is met het gevaar dat nu dreigt. Er is in Sodom en Gomorra niets gebeurd dat de verdorvenheid overtreft die momenteel heerst.'¹⁸

Nu ik het over de gevaren van onze tijd heb, wil ik niet dat jullie bang worden, maar ernstig. Als je ernstig bent, houdt dat in dat je oprecht en serieus je omstandigheden inschat, en dat je zorgvuldig en behoedzaam de gevolgen van je daden afweegt. Ernstig zijn, brengt goed inzicht voort en weloverwogen gedrag. Geen wonder dat de profeten de jongemannen aanraden om ernstig¹⁹ te zijn. Volgens Mormon waren de tweeduizend jonge soldaten van Helaman niet alleen zo doeltreffend in de strijd door hun moed, kracht en betrouwbaarheid, maar om hun 'ernst'²⁰. Mormon zou zo'n eigenschap waarderen omdat hij er zelf mee gezegend was. Het was Mormon die op tienjarige leeftijd de heilige verslagen van de Nephieten in ontvangst nam omdat hij 'een ernstig kind' was en 'vlug van begrip'.²¹ En het was

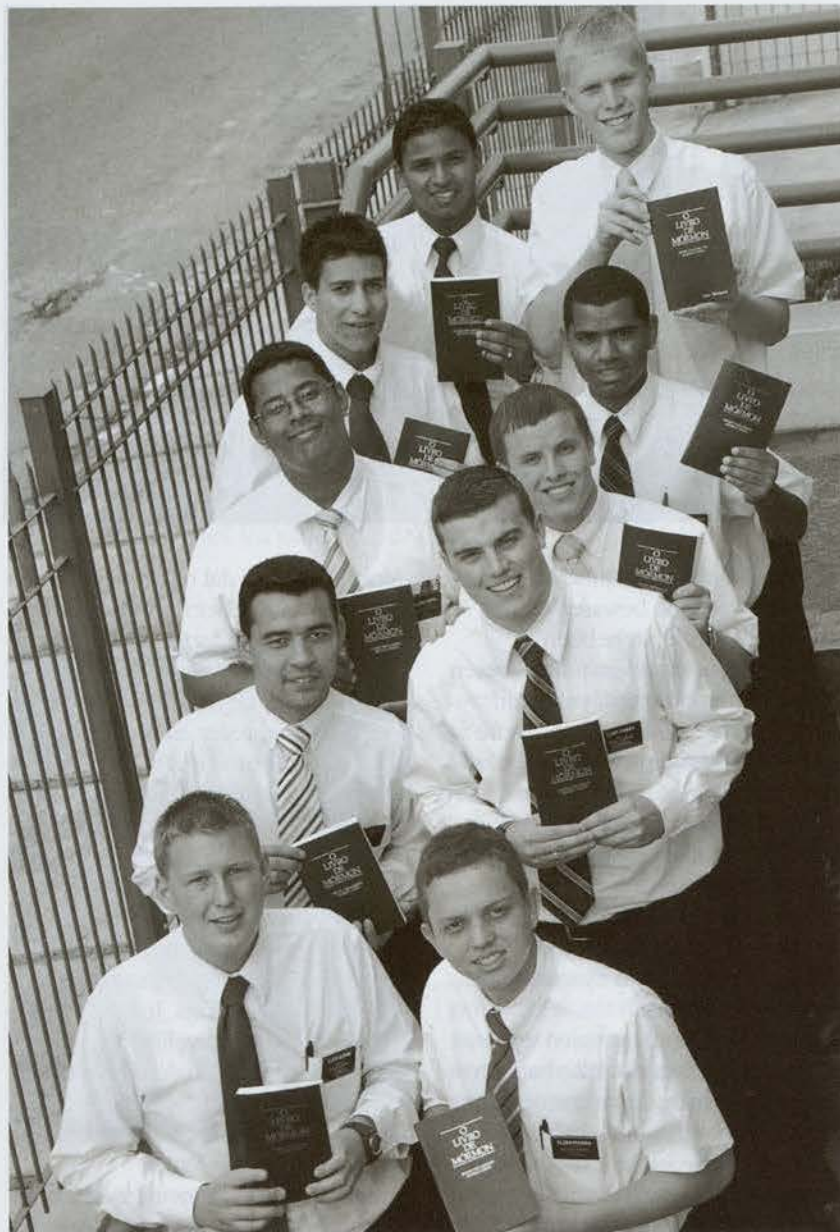
Mormon die zei dat hij op vijftienjarige leeftijd door 'de Heer' was bezocht en 'de goedheid van Jezus' kende, omdat hij 'ernstig van aard' was.²²

Dus nu we de laatste, kritieke fase van de oorlog tegen Satan ingaan, moeten jullie ernstig zijn. Begrijp dat je geen drugs, alcohol of tabak mag gebruiken. Je mag je niet inlaten met pornografie of ander onzedelijk gedrag. Je mag niet liegen, bedriegen of stelen. Je mag geen valse, vernederende of smerige taal gebruiken. Je mag je lichaam niet verminken met tatoeages of piercings. Je kunt die dingen niet doen en tegelijk met succes voor je eigen ziel strijden, laat staan een moedige soldaat zijn in de grote oorlog voor de ziel van alle andere kinderen van onze Vader.²³

Begrijp goed, jongemannen, dat er slechts één manier is waarop de oorlog tegen Satan kan worden gewonnen, en dat is op dezelfde manier als hij in het begin is gewonnen. Toen de overwinning was behaald in de oorlog in de hemel, was er een luide stem te horen:

'Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; (...)

'Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; (...) En zij [Michaël en zijn engelen] hebben hem [de duivel] overwonnen

De voltijdzendingen in Brazilië verbreiden het evangelie van Jezus Christus.

door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood.²⁴ Ik hoop dat je het belang van deze tekst inziet. Satan werd in het begin overwonnen door (1) *geloof* in de Heer Jezus Christus en zijn zoenoffer, (2) een *getuigenis* van Hem die tot het einde standvastig was en (3) *toewijding* aan de Heer en zijn werk. Als dat de middelen waren om hem in het begon te verslaan, dan kun je ervan op aan dat dat de enige

manier is om hem nu te verslaan.²⁵ Wellicht vraag je je af hoe je het geloof, het getuigenis en de toewijding kunt krijgen om te winnen van de tegenstander. Laat ik je vertellen dat je die eigenschappen al in je hebt. Je moet ze alleen nog terugwinnen. Daartoe wil ik je drie aanwijzingen geven.

Ten eerste, doe hetzelfde als Joseph Smith. Zoek een rustige plek op en bid tot je hemelse Vader.²⁶ Doe dat regelmatig en ernstig. Gebed is

een voorwaarde van openbaring. Hoe regelmatig en ernstiger het gebed, hoe frequenter de openbaring. Ontvangen openbaring verschaft het bewijs der dingen, die men niet ziet, het fundament van geloof.²⁷

Ten tweede, leer naar de stem van de Heer te luisteren. Zijn stem is stil, zacht en op fluisterafstand.²⁸ Je kunt hem meer voelen dan horen. Hij komt in de vorm van gedachten, gevoelens en indrukken. Om die stem op te vangen, moet je ziel stil en kalm zijn, afstand doen van luid gelach en lichtzinnigheid.²⁹ Hoewel het niet makkelijk is om gedisciplineerd te leven, zal de kostbare, liefdevolle stem van de Heer in alle situaties bij je zijn, en daarom de moeite meer dan waard.

Ten derde, gehoorzaam de woorden van de Heer dat je ontvangt. Zijn woorden zijn niet alleen liefdevol en troostrijk, maar onveranderlijk instructief en correct. Doe wat Hij van je vraagt, ongeacht hoe moeilijk het je ook lijkt, en wacht er niet mee. Door de wil van de Heer te doen, komt jouw ziel kennis van Hem en liefde voor Hem toe, waardoor je meer dan ooit bereid bent om je leven neer te leggen en Hem te volgen.³⁰

Fijne broeders van het Aäronisch priesterschap, dit zijn jullie dagen! Verkwist ze niet! Wees ernstig! Neem 'het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven.'³¹ En 'strijd de goede strijd des geloofs.'³² En wanneer je al het mogelijk hebt gedaan, 'houd stand'³³ 'dan zult gij de verlossing des Heren zien.'³⁴ Ik verzeker je dat zijn verlossing zal komen en jou en je dierbaren van alle kwaad zal bevrijden. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 1 Nephi 14:10, 13. ('Er zijn slechts twee kerken: de ene is de kerk van het Lam Gods, en de andere is de kerk van de

- duivel [...] die [...] menigten verzamelde op het oppervlak der gehele aarde [...] om tegen het Lam Gods te strijden.)
2. Openbaring 12:7-9.
  3. Zie IV 29:36.
  4. Openbaring 12:9.
  5. Openbaring 12:12.
  6. Zie Mozes 7:29; 36-37.
  7. Zie Matteüs 21:33-44.
  8. Zie IV 88:110; Mozes 7:64.
  9. Zie Bruce R. McConkie, 'The Caravan Moves On', *Ensign*, november 1984, p. 84.
  10. Zie Daniël 2:44-45; IV 38:9-15; 82:24.
  11. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17-19 (de verschijning van de Vader en de Zoon aan Joseph Smith was de eerste verschijning sinds de hof van Eden); 1:30-49 (Moroni); IV 27:7-8, 12-13 (Johannes de Doper, Petrus, Jakobus en Johannes); 110:11-16 (Mozes, Elia, Elias); 128:19-21 ('verschillende engelen, vanaf Michaël of Adam tot op de huidige tijd').
  12. Alma 13:3.
  13. Zie IV 101:55; 105:16.
  14. Openbaring 12:12.
  15. Mosiah 27:13.
  16. Openbaring 12:17.
  17. 2 Timoteüs 3:1.
  18. Boyd K. Packer, 'The One Pure Defense', (toespraak voor CES-leerkrachten, gehouden op 6 februari 2004), p. 4.
  19. Alma gaf zijn zoons — Helaman, Shiblon en Corianton — het advies om 'ernstig' te zijn (Alma 37:47; Alma 38:15; Alma 42:31). Ook Paulus vermaande jonge mannen om 'bezaaid' te zijn (Titus 2:6). Bovendien gaf Paulus anderen de raad ernstig te zijn, in het bijzonder bisschoppen (zie Romeinen 12:3; 1 Tessalonicenzen 5:6, 8; 1 Timoteüs 3:2, 11; Titus 1:8; 2:2, 4, 12).
  20. Zie Alma 53:20-21.
  21. Mormon 1:2.
  22. Mormon 1:15.
  23. Zie Gordon B. Hinckley, 'Een aanhoudende strijd, een zekere overwinning', *Liabona*, juni 2007, pp. 2-7.
  24. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Openbaring 12:9, 11.
  25. Zie IV 76:53 (zij die het celestiale koninkrijk beërven 'overwinnen door geloof'); 1 Johannes 5:4-5 ('dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof', en '[wie] de wereld overwint [is hij die] gelooft, dat Jezus de Zoon van God is').
  26. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11-15.
  27. Zie Hebreëen 11:1; Alma 32:21; Ether 12:6.
  28. De stem van de Geest wordt omschreven als een stille, zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering. Zie 1 Koningen 19:12; Helaman 5:30; IV 85:6.
  29. Zie IV 88:69, 121.
  30. Zie Matteüs 16:24-5; Johannes 7:17.
  31. Efeziërs 6:16.
  32. 1 Timoteüs 6:12.
  33. Zie Maleachi 3:2. 'En wie kan bestaan?' (Openbaring 6:17). Wie 'de wapenrusting Gods' nemen en hun 'taak geheel vervuld hebben' (Efeziërs 6:13).
  34. Exodus 14:13.

Tillen uit stand

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Elke priesterschapdrager neemt een unieke plaats in en heeft een belangrijke taak die alleen hij kan doen.

Geliefde broeders, het is een eer om bij u te zijn in deze wereldwijde priesterschapbijeenkomst. Met u ben ik zeer dankbaar dat ik in het gezelschap van onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, en president Eyring ben. Broeders, we danken u voor uw getrouwheid en morele kracht. Het is echt een voorrecht en genoeg om deel uit te maken van deze grote broederschap.

Tillen uit stand

Jaren geleden werd in ons kerkgebouw in Darmstadt (Duitsland) aan enkele broeders gevraagd om een vleugelpiano van de kapel naar de recreatieruimte ernaast te verplaatsen in verband met een muziekkavonnd. Niemand was professioneel verhuizer en die loodzware vleugel

door de kapel heen naar de recreatieruimte verhuizen leek een bijna onmogelijk karwei. Iedereen beseftte dat hierbij niet alleen fysieke kracht een rol speelde, maar ook behoedzame samenwerking. Ideeën waren er genoeg, maar niets leek te helpen om de piano in balans te houden. De broeders wisselden steeds maar weer van positie op basis van hun kracht, lengte en leeftijd — maar zonder veel succes.

Toen ze zo rondom de piano stonden en het eigenlijk niet meer wisten, opperde een goede vriend van mij, broeder Hanno Luschin, het volgende: 'Broeders', zei hij, 'ga dicht bij elkaar staan en til dan uit stand.'

Dat leek wel erg eenvoudig. Toch tilde iedereen uit stand en de piano kwam als vanzelf los van de grond en ging zo de recreatieruimte in. Zo moesten ze het dus aanpakken. Ze hoefden alleen maar dicht bij elkaar te gaan staan en uit stand te tillen.

Ik heb vaak nagedacht over dat eenvoudige voorstel van broeder Luschin en de diepere achterliggende waarheid. Vandaag wil ik voortborduren op die eenvoudige gedachte: 'Tillen uit stand'.

Sommigen willen op de voorgrond treden, anderen willen wegduiken

Hoewel het eenvoudig lijkt, is tillen uit stand een beginsel van macht. De meeste priesterschapdragers die ik ken, begrijpen dit beginsel en passen het ook toe. Ze stropen graag hun

mouwen op om aan de slag te gaan, waarmee dan ook. Ze voeren hun priesterschapstaken trouw uit. Ze maken hun roeping groot. Ze dienen de Heer door anderen te dienen. Ze staan schouder aan schouder en tillen waar ze ook staan.

Er zijn er echter ook die soms moeite hebben met die opvatting. Deze broeders vallen doorgaans in een van de volgende twee categorieën: Of ze willen op de voorgrond treden of ze willen wegduiken. De een wil een standbeeld, de ander een schommelstoel.

Wie op de voorgrond willen treden

Wie graag op de voorgrond treden, menen wellicht dat ze tot meer in staat zijn dan waarvoor ze nu zijn gevraagd. Sommigen denken misschien: 'Als ik maar bisschop was, dan kon ik veel betekenen.' Ze vinden dat hun capaciteiten ver boven hun roeping uitstijgen. Als ze maar een belangrijke leidinggevende positie hadden, dan zouden ze hard werken om iets voor anderen te betekenen. Maar ondertussen vragen ze zich af: 'Wat kan ik nou helemaal betekenen als huisonderwijzer of raadgever in het quorum-presidium?'

Wie liever wegduiken

Wie liever wegduiken, vinden dat ze het te druk hebben om in de kerk te dienen. Ze proberen altijd onder het schoonmaken van het kerkgebouw, verhuizen van de familie Jansen of onderwijzen van een les uit te komen als hun dat wordt gevraagd.

Twintig jaar geleden vertelde president Ezra Taft Benson dat bisschoppen en ringpresidenten hadden gemeld dat sommige leden 'taken om te dienen afwijzen omdat ze "te druk" zijn of "geen tijd hebben". Anderen nemen deze taken wel op zich, maar maken hun roeping vervolgens niet groot.'

President Benson zei vervolgens: 'De Heer verwacht dat een ieder van ons een taak heeft in zijn kerk, zodat we anderen met onze talenten en invloed tot zegen kunnen zijn.'¹

Vreemd genoeg ligt de hoofdoorzaak van beide neigingen (op de voorgrond treden en willen wegduiken) dicht bij elkaar: eerzucht en zelfzucht.

Een betere manier

Er is een betere manier, die de Heiland ons zelf heeft geleerd: 'wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn.'²

Als we anderen willen dienen, doen we dat niet uit eigenbelang

maar uit naastenliefde. Zo heeft Jezus Christus zijn leven geleid, en zo moet een priesterschapsdrager zijn leven ook leiden. De Heiland gaf niets om de eer van mensen; Satan bood Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid aan, maar Jezus verwierp zijn aanbod onmiddellijk en categorisch.³ In zijn leven moet de Heiland zich vaak vermoeid en belast hebben gevoeld, met amper een moment voor Zichzelf; toch maakte Hij altijd tijd voor de zieken, de treurende en de veronachtzaamden.

Ondanks dit grote voorbeeld verliezen we ons te gemakkelijk en te vaak in het streven naar de eer van mensen in plaats van de Heer te dienen met al onze macht, verstand en kracht.

Broeders, wanneer we voor de Heer staan om te worden geoordeeld, zal Hij dan kijken naar de posities die we in de wereld of zelfs in de kerk hebben bekleed? Denkt u dat de titels die we hebben gehad, ander dan 'echtgenoot', 'vader' of 'priesterschapsdrager', enige betekenis voor Hem hebben? Denkt u dat Hij enig belang hecht aan hoe druk onze agenda was of hoe veel belangrijke vergaderingen we hebben bijgewoond? Denkt u dat ons succes in

het vullen van onze dagen met afspraken als excuus zal kunnen gelden voor het falen om tijd door te brengen met onze vrouw en ons gezin?

De Heer oordeelt heel anders dan wij. Hij is blij met de edele dienaar, niet met de weledele die zijn eigenbelang dient.

Velen van hen die in dit leven nederig zijn, zullen een kroon van heerlijkheid dragen in het leven hierna. Jezus onderwees zelf in deze leerstelling met het verhaal van de rijke man die gekleed ging in purper en fijn linnen en elke dag schitterend feest hield, terwijl de bedelaar Lazarus slechts verlangde zijn honger te stillen met wat van de tafel van de rijke afviel. Na dit leven verscheen Lazarus in heerlijkheid naast Abraham, terwijl de rijke man in het dodenrijk zijn ogen opsloeg onder pijnigingen.⁴

Voorbeeld van John Rowe Moyle

Dit jaar wordt de tweehonderdste verjaardag van John Rowe Moyle herdacht. John was een bekeerling van de kerk die zijn huis in Engeland achterliet en naar de Salt Lake Valley trok in een handkarrenkonvooi. Hij bouwde een huis voor zijn gezin in een dorpje in een vallei naast Salt Lake City. John was een vaardig steenhouwer, en werd daarom gevraagd om aan de Salt Laketempel te werken.

Elke maandag vertrok John om twee uur in de ochtend van huis en liep hij zes uur om op tijd op zijn werk te zijn. Op vrijdag ging hij 's middags om vijf uur weer lopend op pad en kwam hij tegen middernacht thuis. Dit deed hij jaar in jaar uit.

Op een dag was hij thuis aan het werk en werd hij door een koe geschopt, wat resulteerde in een gecompliceerde beenbreuk. De medische voorzieningen waren erg beperkt, de enige optie was amputatie van het gebroken been. Familie en vrienden van John bonden hem vast op een deur en zaagden met een houtzaag zijn been enkele centimeter onder de knie af.

Ondanks deze ruwe operatie begon het been te genezen. Toen John eenmaal rechtop in bed kon zitten, begon

hij een houten been te snijden met een ingenieus scharnier dat als enkel diende voor een kunstvoet. Het lopen op dit kunstbeen was uitermate pijnlijk, maar John gaf het niet op. Hij zette door tot hij de 35-kilometerlange reis naar de Salt Laketempel elke week weer kon afleggen en zijn werkzaamheden voortzetten.

Eigenhandig graveerde hij de woorden 'Holiness to the Lord' (De Here gewijd), zichtbaar voor allen die tegenwoordig de Salt Laketempel bezoeken.⁵

John deed dit niet voor de lof en eer van mensen. Ook drukte hij zich niet voor zijn taak, ook al had hij daar alle reden toe. Hij wist wat de Heer van hem verwachtte.

Jaren later werd Johns kleinzoon, Henry D. Moyle, geroepen als lid van het Quorum der Twaalf. Uiteindelijk zou hij in het Eerste Presidium van de kerk dienen. President Moyle diende eervol in zijn roeping, maar met het werk van zijn grootvader John, hoewel minder bekend, is de Heer net zo blij. Johns karakter en de offers die hij heeft gebracht, vormen een baken van trouw en plichtsgetrouwheid voor zijn familie en voor de kerk. John Rowe Moyle begreep de betekenis van 'tillen uit stand'.

Voorbeeld van de tweeduizend strijders van Helaman

Persoonlijke erkenning is zelden een indicatie van de waarde van ons dienstbetoon. Zo kennen we bijvoorbeeld niet één naam van de tweeduizend zoons van Helaman. Als individuen zijn ze anoniem gebleven. Als groep zal hun naam echter altijd verbonden blijven aan eerlijkheid, moed en de bereidwilligheid om te dienen. Ze hebben samen iets tot stand gebracht wat geen van hen alleen had kunnen doen.

Dat is een les voor ons, broeders van de priesterschap. Als we zij aan zij gaan staan en tillen uit stand en als we meer geven om de heerlijkheid van het koninkrijk van God dan ons eigen aanzien en onze gemakzucht, kunnen we zo veel meer tot stand brengen.

Elke roeping is een kans om te dienen en te groeien

Geen enkele roeping is beneden onze stand. Elke roeping biedt ons een kans om te dienen en te groeien. De Heer heeft de kerk zo georganiseerd dat elk lid de kans krijgt om anderen te dienen, wat weer leidt tot persoonlijke geestelijke groei. Welke roeping u ook hebt, ik druk u op het hart dat als een gelegenheid te zien om niet alleen anderen te sterken en tot zegen te zijn, maar ook om te worden wat onze hemelse Vader met u voor ogen heeft.

Bij mijn bezoeken aan de ringen van Zion om een nieuw ringpresidium te roepen, ben ik tijdens een gesprek af en toe verrast om een broeder te horen zeggen dat hij het gevoel had dat hij in het volgende ringpresidium zou worden geroepen.

Toen ik dit voor het eerst hoorde, wist ik niet goed hoe ik moest reageren.

Het duurde enige tijd voordat de Heilige Geest mij inzicht gaf. Ik geloof dat de Heer voor iedereen een bepaalde taak heeft. Soms laat hij ons via een geestelijke ingeving weten dat we *waardig* zijn om bisschop of

Een toekomstige zending in Brazilië krijgt hulp met zijn stropdas.

ringpresident te worden. Dat is een geestelijke zegen, een barmhartigheid van God.

Maar soms horen we niet wat de Heer ons verder nog vertelt: 'Hoewel je waardig bent om in die roeping te dienen', zegt Hij wellicht, 'is dit niet mijn roeping voor jou. Ik wil liever dat je tilt waar je nu staat.' God weet wat het beste is voor ons.

Een taak die alleen u kunt doen

Elke priesterschapsdrager neemt een unieke plaats in en heeft een belangrijke taak die alleen hij kan doen.

We hebben allemaal verhalen gehoord hoe president Monson de ouderen en zieken bezoekt en zegent, en altijd in hun behoeften voorziet en ze opvrolijkt, troost en liefheeft. President Monson heeft een natuurlijke gave om mensen een beter gevoel over zichzelf te geven. Zou het niet prachtig zijn als president Monson persoonlijk over elk gezin kon waken?

Dat zou het zeker. Maar dat kan hij uiteraard niet — en dat hoeft hij ook niet. De Heer heeft hem niet gevraagd om dat te doen. De Heer heeft ons huisonderwijzers gevraagd om de aan ons toegewezen gezinnen lief te hebben en te hoeden. De Heer heeft president Monson niet gevraagd om onze gezinsavond te organiseren

en te leiden. Hij wil dat wij, vaders, dat doen.

U denkt wellicht dat anderen met meer capaciteiten of ervaring uw roeping en taken beter kunnen vervullen dan u dat kunt. Maar de Heer heeft u die verantwoordelijkheid niet voor niets gegeven. Er zijn wellicht mensen en harten die alleen u kunt raken. Misschien kan niemand het precies zo doen als u.

Onze hemelse Vader vraagt ons Hem te vertegenwoordigen in dit nobele werk, hulp te bieden aan zijn kinderen en hen tot zegen te zijn. Hij vraagt ons om pal te staan met de macht van het priesterschap in ons hart en onze ziel, en dat we ons volledig inzetten voor de roeping die we op dit moment hebben.

Broeders, hoe sterk u ook bent, u kunt en hoeft een piano nooit alleen op te tillen. Evenzo kan of hoeft niemand van ons het werk van de Heer alleen te doen. Maar als we dichter bij elkaar gaan staan op de plek die de Heer ons heeft toegewezen en meedelen, kan niets ons ervan weerhouden om dit godswerk opwaarts en voorwaarts te bewegen.

Broeders, laten we ophouden met ambiëren of rentenieren!

Mogen we altijd onthouden dat we vaandel dragers zijn van de Heer Jezus Christus, gesteund door de Heilige Geest van God, trouw en toegewijd aan de zaak van Zion en door een verbond gebonden om schouder aan schouder uit stand te tillen.

Dat is mijn gebed en ik geef jullie mijn zegen en liefde, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noten

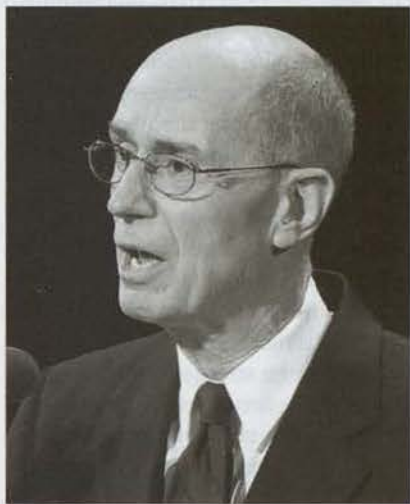
1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), pp. 451–452; Ensign, december 1986, p. 70.
2. Matteüs 20:27.
3. Zie Matteüs 4:8–10.
4. Zie Lucas 16:19–31.
5. In: Gene A. Sessions, ed., 'Biographies and Reminiscences from the James Henry Moyle Collection', typescript, kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p. 203.

O gij die u in dienst van God begeeft

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Onze draagkracht kan ruimschoots toenemen voor het extra kerkwerk dat van ons wordt gevraagd.

Mijn geliefde broeders, vandaag wil ik priesterschapdraggers bemoedigen die een kerктаak krijgen waar ze huizenhoog tegenop zien. Over dit onderwerp heb ik eerder gesproken. Ik doe dat nu weer, omdat het steeds weer terugkomt in het leven van de mensen die ik dien en liefheb.

De meesten van u hebben gemerkt dat uw priesterschapstaak wel eens meer van u vragen dan u denkt aan te kunnen. Dat is misschien het geval als u wordt gevraagd om in een ringconferentie te spreken. Voor de nieuwe bekeerling kan dat de eerste keer in het openbaar bidden of lesgeven aan een groep zijn. Voor sommigen kan

het het leren van een taal in het opleidingscentrum voor zendingen zijn. En als u daarmee nog niet genoeg bent beproefd, gebeurt dat wel op straat in een wildvreemde stad als uw zendingspresident u vraagt zoveel mogelijk mensen aan te spreken en te getuigen van de Heiland en de herstelling van het heilige priesterschap.

Misschien denkt u dan wel: 'Straks, na mijn zending, wordt het stukken makkelijker om een goede priesterschapdrager te zijn.' Maar binnen een paar jaar dringt het tot u door dat u dan nog minder nachtrust hebt, omdat u probeert voor uw vrouw en de pasgeboren baby te zorgen, vriendelijk en liefdevol te zijn, een opleiding te volgen, de leden van uw ouderlingenquorum te helpen, bijvoorbeeld met verhuizen, en uw voorouders te dienen in de tempel. U blijft wel glimlachen, omdat u zich vastklampt aan de gedachte: 'Straks, als ik wat ouder ben, zal er vast minder van mij gevergd worden als trouwe priesterschapdrager. Het wordt straks makkelijker.'

De ouderen onder ons glimlachen ook, want zij weten iets over priesterschapswerk, en dat is: hoe trouwer u dient, des te meer de Heer van u vraagt. Maar uw glimlach is oprecht, omdat u weet dat Hij ons meer draagkracht geeft.

De moeilijkheid van deze waarheid

is echter dat Hij u alleen meer draagkracht geeft als u in geloof en dienstvaardigheid tot het uiterste moet gaan.

Het is net als spierkracht opbouwen. U moet uw spieren afbreken, voor u ze kunt opbouwen. U oefent uw spieren tot u niet meer kunt. Vervolgens herstellen de spieren zich en worden ze krachtiger. Toenemende geestelijke kracht is een gave van God die Hij kan schenken wanneer we ons in zijn dienst tot het uiterste gaan. De verzoeningskracht van Jezus Christus kan ons innerlijk veranderen. Dan kan onze draagkracht ruimschoots toenemen voor het extra kerkwerk dat van ons wordt gevraagd.

Daardoor heb ik meer begrip voor iemand die een priesterschapstaak makkelijk lijkt af te gaan. Ik weet dan dat zij moeilijke toetsen hebben doorstaan of dat die toetsen nog gaan komen. Ik benijd ze dan ook niet, maar sta veeleer klaar om te helpen wanneer ze het moeilijker krijgen, wat zeker zal gebeuren.

De toetsing van onze grenzen in priesterschapswerk is noodzakelijk in Gods plan om zijn kinderen in staat te stellen weer eeuwig bij Hem te wonen. Onze hemelse Vader heeft zijn kinderen lief. Hij biedt ons het eeuwige leven aan, om weer bij Hem in een eeuwig gezin en in heerlijkheid te wonen. Die gave is binnen ons bereik gekomen toen Hij ons een sterfelijk lichaam schonk, toestond dat we tot zonde konden worden verleid, en ervoor zorgde dat we van die zonde gereinigd konden worden en in de eerste opstanding konden herrijzen. Hij heeft ons zijn geliefde Zoon, Jehova, als onze Heiland gegeven om dat mogelijk te maken. De Heiland is in dit aardse bestaan geboren, is verzocht maar heeft nooit gezondigd, en vervolgens in Getsemane en op Golgota de prijs voor onze zonden voldaan, zodat wij gereinigd konden worden. Deze reiniging komt alleen tot hen die voldoende geloof hebben in

Jezus Christus om zich te bekeren van zonde, rein te worden door de verordening van de doop, en verbonden te sluiten en na te komen om al zijn geboden te onderhouden. Ook is er een boosaardige vijand van onze ziel, Lucifer, die met zijn legioenen onophoudelijk probeert elk kind van God te overmeesteren om ze de vreugde van het eeuwige leven te ontnemen.

In zijn goedheid en in groot vertrouwen heeft onze hemelse Vader, met de Heiland, enkele van zijn zonen op aarde toegestaan het priesterschap te dragen. Wij hebben het gezegd en de macht om te handelen in de naam van God en het ware evangelie van Jezus Christus en de verordeningen ervan aan te bieden aan zoveel mogelijk kinderen van onze hemelse Vader. U ziet ongetwijfeld de omvang in van wat God ons heeft toevertrouwd. En u ziet ook ongetwijfeld het hoogste belang hiervan in, alsmede de tegenstand die we ondervinden.

Het is niet zo verwonderlijk dat het ons zo nu en dan bijna boven het hoofd groeit. Uw gedachte: ik weet niet of ik dit wel aankan, is het bewijs dat u begrijpt wat het betekent om het priesterschap van God te dragen. U kunt het namelijk niet alleen. De opdracht is te moeilijk en te belangrijk, en gaat uw en mijn aardse krachten te boven. Dat inzicht vormt de basis van prima priesterschapswerk.

Als we worden geplaagd door innerlijke twijfel, wordt het tijd dat we tot de Heiland gaan. Hij verzekert ons dat we niet alleen voor dit werk staan. Er zijn schriftteksten die u op uw spiegel kunt plakken en in herinnering kunt roepen op de momenten waarop u aan uw kunnen twijfelen.

President Thomas S. Monson bracht mij bijvoorbeeld de belofte van de Heiland in herinnering toen hij me een half jaar geleden een zegen gaf om mijn roeping onbevreesd te vervullen toen dat moeilijk werd. Deze woorden van de Heiland, die hij sprak tot een groepje priesterschapdraggers in deze bedeling, kwamen de profeet in herinnering toen hij zijn handen op mijn hoofd legde: 'En wie u ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'¹

De belofte die president Monson zich herinnerde en die hij aanhaalde, ging voor mij in vervulling. Twijfel maakte plaats voor vertrouwen, de Geest kwam, medisch personeel kreeg goddelijke hulp, mijn leven werd gespaard en ik voelde mij geschraagd. Door die zegen van president Monson kan ik voortaan makkelijker aan de Heiland denken en vertrouwen hebben in zijn belofte,

dat Hij voor ons uit gaat en naast ons staat in zijn dienst.

Ik weet dat de belofte van engelen die ons schragen waar is. U zou ook de verzekering van Elisa aan zijn bange dienaar in herinnering kunnen roepen. Die zekerheid geldt ook voor ons wanneer we ons bijna overmand voelen in ons kerkwerk. Elisa kreeg met zware tegenwerking te maken:

'Toen de dienaar van de man Gods des morgens vroeg opstond en naar buiten trad, zie, een leger omringde de stad, zowel paarden als wagens. En zijn knecht zeide tot hem: Ach, mijn heer! wat moeten wij doen?

'Maar hij zeide: Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn.

'Toen bad Elisa: Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie. En de Here opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa.'²

Net als bij deze dienaar van Elisa, zijn zij die bij u zijn talrijker dan zij die u tegenover u ziet. Sommigen die bij zijn, ziet u niet met uw aardse ogen. De Heer zal u schragen en Hij zal anderen roepen om u bij te staan. Daarvoor kijken quorumleiders u in de ogen tijdens quorumvergaderingen. Daarvoor doet de bisschop ook meer dan alleen presideren in het priestersquorum. Hij kijkt in de ogen van de priesters. U hebt ook zo'n bisschop of zo'n quorumpresident ouderlingen of zo'n zendingspresident. Hij zal u komen helpen of anderen roepen om u bij te staan. Dat kan zijn door de juiste collega te roepen om samen met u te dienen wanneer u het moeilijk hebt.

Dat betekent minstens twee dingen. Een ervan is iemand herkennen en verwelkomen die de Heer ons als hulp heeft gestuurd. De andere is elke taak als een gelegenheid te zien om iemand te versterken. Een zendingspresident vertelde me eens over een zendeling die hij aan meer dan twaalf

of dertien collega's had toegewezen. Hij zei: 'Ieder van die collega's stond op het punt om voortijdig naar huis te gaan of naar huis te worden gestuurd. Maar ze zijn allemaal gebleven.'

Toen ik dit later ter sprake bracht bij de zending die de redding bleek te zijn van wie bijna de moed hadden opgegeven, was ik verrast door zijn reactie. 'Dat verhaal klopt niet helemaal. Ik heb nooit een collega gehad die het liet afweten.'

Ik zag in dat een zendingspresident inspiratie had ontvangen om de juiste engel te sturen, steeds weer. We mogen verwachten dat we bij onze dienende taken op het juiste moment hulp krijgen van iemand die onze kracht herkent en ons opbeurt. We mogen ook verwachten dat wij het zijn die de Heer stuurt om een ander op te beuren.

Ik kan u uit eigen ervaring vertellen hoe u kunt helpen als u het bent die wordt gestuurd. Kort nadat ik was geroepen als lid van het Quorum der Twaalf kreeg ik een telefoontje van president Faust, raadgever in het Eerste Presidium. Hij vroeg me bij hem op kantoor te komen. Ik vroeg me ietwat bezorgd af waarom hij de tijd zou nemen om met mij te praten.

Na enkele beleefdheden keek hij mij aan en zei: 'Is het al gebeurd?' Toen ik hem vragend aankeek, ging hij verder met: 'Ik heb je in vergaderingen gadeslagen. Ik vermoed dat je het gevoel hebt dat je roeping te moeilijk voor je is, dat je niet capabel bent en dat je niet in staat bent je roeping te volbrengen.'

Ik zei dat ik door twijfel was overmand, alsof ik tegen een muur was gelopen. Ik verwachtte dat hij me zou geruststellen. Ik uitte mijn waardering dat hij mijn twijfel had opgemerkt en vroeg hem om hulp. Maar ik was verbaasd over zijn vriendelijke doch besliste antwoord. Hij zei: 'Je moet niet bij mij zijn. Ga naar Hem toe.' Toen wees hij omhoog. Nu, jaren later, zit ik in datzelfde kantoor.

Wanneer ik er binnenloop, kijk ik omhoog en denk ik aan hem en hoe hij mij door zijn voorbeeld leerde hoe je mensen kunt helpen die zich ongeschikt voelen in dienst van de Heer. Zoek naar een manier om ze met vertrouwen naar Hem te sturen. Als ze uw raad opvolgen, zullen ze de kracht vinden die ze nodig hebben, en meer.

De Heer heeft u in uw leven steeds weer het gevoel van kracht, moed en vastberadenheid laten ervaren. Hij wist hoezeer u dat nodig had om Hem te dienen. Soms hebt u dat, net als ik, misschien ervaren toen u samen met andere priesterschapsdragers opstond en de volgende woorden hardop uitsprak: 'Daarom, o gij die u in dienst van God begeeft, ziet toe dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en kracht dient, opdat gij ten laatsten dage schuldeloos voor God zult staan.'³

Toen u beloofde u aan die hoge norm te houden en dat ook deed, was de Heer bezig uw vertrouwen en kracht op te bouwen die u in moeilijke tijden altijd en overal in uw taken en roepingen kunt aanspreken in zaken die uw eigenbelang te boven

gaan. Ik voelde dat een keer toen ik op een mooie lentedag in het gelid stond. Ik was voor militaire dienst opgeroepen. We waren toen niet in oorlog, maar ik had een onbekende dienst te vervullen waarin ik alles zou moeten geven, mogelijk zelfs mijn leven. Ik stak mijn rechterhand op, samen met de anderen, en beloofde dat ik mijn land zou verdedigen met 'ware loyaliteit en trouw' en dat ik deze verplichting 'vrijwillig, zonder enige mentale reserves of de intentie mij eraan te onttrekken op mij neem en dat ik de taken van de functie die ik ga bekleden naar eer en geweten zal uitvoeren, zo helpe mij God'.⁴

Ik twijfel er niet aan dat de kracht om die belofte na te komen, wat ik heb gedaan, vanaf de tijd dat ik diaken was gestalte in mij had gekregen. Toen ik nog een jonge priesterschapsdrager was, woonde ik diverse keren een 'afscheidsdienst' van een zending bij. Tegenwoordig zijn er zo veel leden die gehoor geven aan de oproep om te dienen, dat ze doorgaans alleen een korte toespraak geven in een avondmaalsdienst voordat ze vertrekken. Maar

toen stond de hele bijeenkomst nog in het teken van de zendeling die zich in dienst van God begaf. Er was ook altijd speciaal geselecteerde muziek. Ik voel nu nog steeds wat ik toen voelde toen vier teruggekeerde zendingen zongen: 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt, o Heer', en daarna de woorden met de belofte 'ik spreek dan wat Gij mij te spreken geeft' en tot slot 'wat Gij wilt zal 'k wezen, o Heer'.⁵

Ik raakte toen net als nu bezield met de overtuiging dat die belofte opgaat voor mij en voor u in al onze priesterschapstaken. We zullen blijdschap voelen waar de Heer ons ook naar toestuurt. We krijgen de openbaring noodzakelijk om zijn woorden te spreken waarmee we de kinderen van onze hemelse Vader uitnodigen om te veranderen door de verzoening en waardig te zijn om naar huis terug te keren en bij Hem te wonen. En ik voelde toen net als nu dat onze getrouwe dienstvaardigheid Hem de mogelijkheid geeft om ons hart te veranderen en ons aldus voor te bereiden op zijn gezelschap en om Hem eeuwig te dienen.

Ik geef u mijn getuigenis dat wanneer wij alles geven in onze werk als priesterschapdrager, de Heer ons alle moed zal geven die we nodig hebben en de verzekering dat Hij met ons zal gaan en dat engelen ons zullen schragen.

Ik getuig dat we door God zijn geroepen. Dit is zijn ware kerk en zijn eeuwige priesterschap. Ik ben er getuige van dat president Thomas S. Monson alle sleutels van het priesterschap op aarde bezit en die gebruikt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

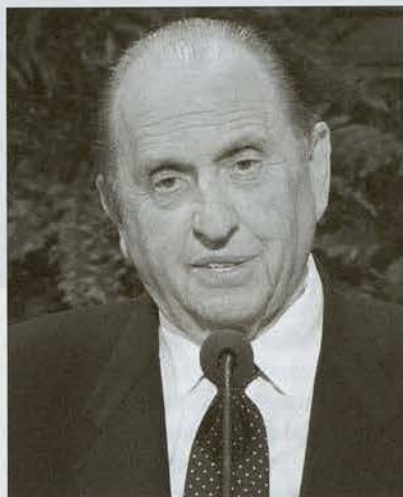
NOTEN

1. Leer en Verbonden 84:88.
2. 2 Koningen 6:15-17.
3. IV 4:2.
4. 'Oaths of Enlistment and Oaths of Office', <http://www.army.mil/CMH/faq/oaths.htm>.
5. 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', lofzang 179.

Leren, doen, zijn

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Mogen wij leren wat wij moeten leren, doen wat wij moeten doen, en zijn wat wij moeten zijn.

U hebt vanavond de kracht van de twee raadgevers in het Eerste Presidium kunnen zien. Ik sta hier voor u en verklaar dat dit Eerste Presidium één is onder de bezielende leiding van de Heer Jezus Christus.

Ik wil in het bijzonder dit zendingen-koor danken. Ik heb een ervaring gehad die zij wellicht willen horen en die voor u ook interessant kan zijn. Vele jaren geleden kreeg ik een wanhopig telefoontje van het hoofd van het opleidingscentrum voor zendingen. Hij zei: 'President Monson, ik heb een zendeling die naar huis gaat. Niemand kan hem van gedachte doen veranderen.'

Ik antwoordde: 'Ach, dat is niet uniek. Dat hebben we eerder meegeemaakt. Wat is het probleem?'

Hij zei: 'Hij is naar een Spaanstalig zendingengebied geroepen, en hij is er absoluut zeker van

dat Spaans niets voor hem is.'

Ik zei: 'Ik heb een suggestie voor u. Laat hem morgen een klas waar ze Japans leren, meemaken. En laat hem zich dan om twaalf uur bij u melden.'

De volgende ochtend belde hij al om tien uur! Hij zei: 'De jonge man zit hier bij me en hij heeft mij gezegd dat hij er absoluut zeker van is dat hij Spaans kan leren.'

Waar een wil is, is een weg.

Nu ik vanavond tot u spreek, zeg ik dat u met recht een koninklijk priesterschap bent, in vele plaatsen bijeenvergaderd, maar eensgezind. Waarschijnlijk is dit de grootste vergadering van priesterschapdragers ooit. Uw toewijding aan uw roepingen is inspirerend. Uw verlangen om uw plicht te leren, blijkt duidelijk. De zuiverheid van uw ziel brengt de hemel dichterbij u en uw gezin.

Bijna overal in de wereld is er sprake van moeilijke economische tijden. Bedrijven zijn failliet gegaan, banen verloren gegaan en investeringen zijn in gevaar gekomen. Wij moeten er zeker van zijn dat zij voor wie wij verantwoordelijk zijn, geen gebrek krijgen aan voedsel, kleding of onderdak. Als de priesterschap van deze kerk als één geheel samenwerkt om aan deze verontrustende ontwikkelingen het hoofd te bieden, doen zich kleine wonderen voor.

Wij sporen alle heiligen der laatste dagen aan om spaarzaam te zijn, zuinig te leven en buitensporige en onnodige schulden te mijden. Dat is de manier waarop de financiële zaken

van de kerk worden beheerd, omdat wij beseffen dat uw tiende en andere gaven offers gevegd hebben en dat het om heilig geld gaat.

Laten wij van onze woning een heilige plaats maken waar gerechtigheid heerst, een plaats van gebed en liefde, zodat wij de zegeningen waardig zijn die alleen onze hemelse Vader kan geven. Wij hebben zijn leiding in ons dagelijks leven nodig.

Deze grote menigte bezit de priesterschapsmacht en het potentieel om anderen de hand te reiken en hen over het heerlijke evangelie te vertellen. Zoals gezegd is, hebben wij handen om anderen boven hun zelfgenoegzaamheid en inactiviteit uit te tillen. Wij hebben harten om trouw in onze priesterschapsoeping te dienen en zo anderen te inspireren om naar hogere grond te gaan en het moeras van zonde, waarin zovelen dreigen weg te zakken, uit de weg te gaan. De waarde van een ziel is inderdaad groot in de ogen van God. Met deze kennis gewapend, zijn wij in de bevoorrechte positie om het leven

van anderen een beslissende wending te geven. De woorden van Ezechiël kunnen heel goed slaan op ons allen die de Heiland in dit heilige werk navolgen:

'Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; (...)

'Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.

'Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn.'¹

Hoe kunnen wij deze belofte waard zijn? Wat moeten wij doen om deze zegen te ontvangen? Is er een leidraad beschikbaar?

Ik wil u drie richtlijnen ter overweging voorleggen. Zij gelden zowel voor de diaken als voor de hogepriester. Zij liggen binnen ons aller bereik. Onze liefdevolle hemelse Vader zal ons erbij helpen.

Ten eerste: **Leren wat wij moeten leren.**

Ten tweede: **Doen wat wij moeten doen.**

Ten derde: **Zijn wat wij moeten zijn.**

Laten wij deze doelen bespreken, zodat wij nutte dienstknechten in de ogen van de Heer zullen zijn.

Ten eerste: *Leren wat wij moeten leren.* De apostel Paulus legde nadruk op het belang van het leren. Hij zei tot de Filippenzen: 'maar een ding [doe ik]: vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen voor mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.'² En tot de Hebreëen zei hij: 'Laten wij (...) afleggen (...) de zonde, (...) en 'met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt' en 'daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidman en voleinder des geloofs.'³

Ouderling Stephen L. Richards, die vele jaren zitting had in het Quorum der Twaalf Apostelen en daarna in het Eerste Presidium, sprak vaak tot de dragers van het priesterschap en gaf

daar dan zijn opvatting over. Hij verklaarde: 'Het priesterschap wordt meestal eenvoudig omschreven als "de macht van God, aan de mens gedelegeerd". Deze definitie is volgens mij correct.'

Hij ging verder: 'Maar om praktische redenen geef ik er de voorkeur aan om het priesterschap in termen van dienstverlening te omschrijven, en ik noem het vaak "het volmaakte plan van dienstverlening". Dat doe ik, omdat ik van mening ben dat de mens slechts dan tot een volledig begrip van het grote belang en de levenskracht van deze gave kan komen als hij de goddelijke macht die op hem wordt overgedragen gebruikt. Het is een instrument van dienstverlening (...) en wie er niet in slaagt om het te gebruiken, zal het verliezen. Ons is door openbaring immers duidelijk verteld dat wie het verwaarloost, "niet waardig zal bevonden worden om te blijven staan."¹⁴

President Harold B. Lee, één van de grote leraars van de kerk, vervatte zijn advies in makkelijk te begrijpen termen. 'Ziet u, als iemand priesterschapsdrager wordt, wordt hij een vertegenwoordiger van de Heer. Hij moet begrijpen dat hij in zijn roeping bezig is met het werk van de Heer.'¹⁵

Nu kan het zijn dat enkelen van u verlegen van aard zijn of zich niet geschikt achten om een roeping te aanvaarden. Bedenk dat dit werk niet enkel van jullie of van mij is. Het is het werk van de Heer, en als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. Vergeet niet dat de Heer de rug zal sterken die een last krijgt te dragen.

Omdat het leslokaal soms te veel intimideert, vindt het beste onderwijs soms buiten het kerkgebouw of het leslokaal plaats. Zo herinner ik mij nog goed dat jaren geleden Aäronische-priesterschapsdragers gretig uitkeken naar een jaarlijks uitstapje om de herstelling van het Aäronische priesterschap te vieren.

Met bussen reisden de jongemannen van onze ring naar de 130 km noordelijker gelegen begraafplaats van Clarkston, waar wij het graf gingen bezichtigen van Martin Harris, één van de drie getuigen van het Boek van Mormon. Terwijl wij rond die prachtige granieten gedenksteen bij het graf stonden, gaf een hoge-raadslid een overzicht van het leven van Martin Harris, las uit het Boek van Mormon diens getuigenis voor, en gaf daarna zijn eigen getuigenis van de waarheid. De jongemannen luisterden gespannen, raakten de granieten grafsteen aan en dachten na over de woorden die ze gehoord hadden en de gevoelens die zij gevoeld hadden.

In een park in Logan aten wij onze lunch. Vervolgens gingen deze jongemannen op het gazon van de Logantempel liggen en keken omhoog naar de imposante torenspitsen. Prachtige witte wolken, voortgedreven door een zachte bries, trokken aan de torens voorbij. Er werd in het doel van de tempel onderwezen. Verbonden en beloften gingen veel meer betekenen dan woorden. Het verlangen om waardig de tempel te kunnen betreden vond zijn weg naar het hart van deze jongeren. Die dag was de hemel zeer nabij. Er was voor gezorgd dat wij leerden wat wij moesten leren.

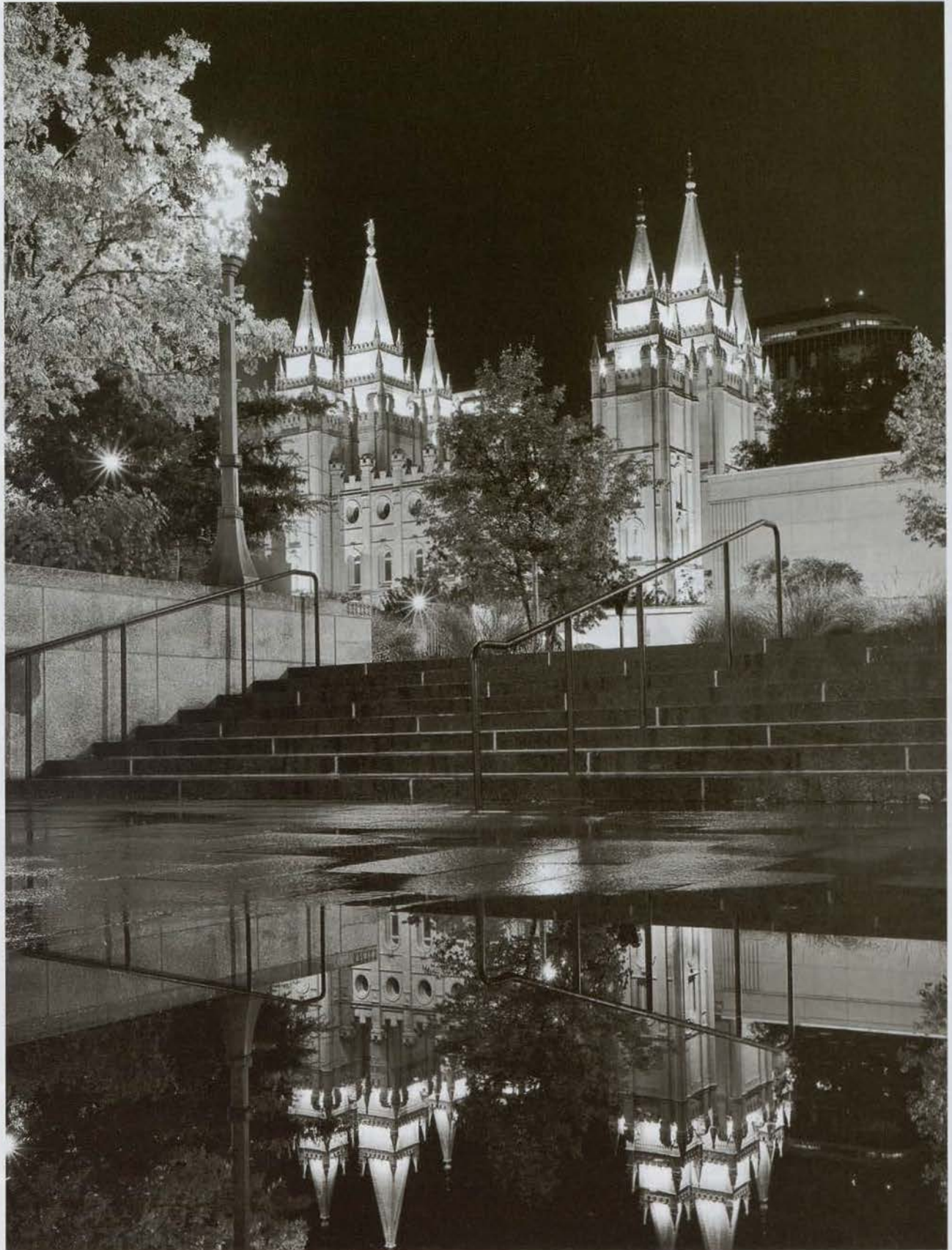
Ten tweede: *Doen wat wij moeten doen*. In een openbaring over het priesterschap, gegeven bij monde van de profeet Joseph Smith en opgetekend als Leer en Verbonden 107, verandert 'leren' in 'doen', want wij lezen daar: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.'

Iedere priesterschapsdrager in deze bijeenkomst is geroepen om te dienen, om zijn beste krachten aan het werk te wijden, dat hem is toegewezen. Geen enkele taak is ondergeschikt in het werk van de Heer, want elke taak heeft eeuwige gevolgen. President John Taylor heeft gewaarschuwd: 'Als u uw roeping niet grootmaakt, zal God u verantwoordelijk houden voor diegenen die u had kunnen redden als u uw plicht had gedaan.'¹⁷ En wie van ons kan het zich veroorloven verantwoordelijk te zijn voor het uitstel van het eeuwig leven van de ziel van een mens? Als grote vreugde de beloning is voor het redden van een ziel, hoe vreselijk moet dan wel het berouw zijn van diegene, wiens zwakke inspanningen een kind van God zonder waarschuwing of hulp lieten, zodat het moet wachten tot er een betrouwbare dienstknecht van de Heer langskomt.'

Het oude gezegde blijft waar: 'Doe uw plicht, doe uw best; dan doet de Heer de rest.'

Het merendeel van het dienstbe-toon dat priesterschapsdragers verrichten, gebeurt in stilte en zonder veel omhaal. Een vriendelijke glimlach, een hartelijke handdruk, een oprecht getuigenis van de waarheid kan letterlijk levens opbeuren, de aard van een mens veranderen en kostbare zielen redden.

Een voorbeeld van dergelijke dienstverlening was de zendingsservaring van Juliusz en Dorothy Fussek, die op een zending van twee jaar naar Polen geroepen werden. Broeder Fussek was in Polen geboren. Hij

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIUM

Oktober 2008

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Claudio R. M. Costa

Steven E. Snow

Walter F. González

L. Whitney Clayton

Jay E. Jensen

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Marcos A. Aidukaitis

Carlos H. Amado

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Gérald Causse

Craig C. Christensen

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Lawrence E. Corbridge

Benjamin De Hoyos

Mervyn B. Arnold

Douglas L. Callister

Tad R. Callister

Craig A. Cardon

John B. Dickson

Charles Didier

David F. Evans

Enrique R. Falabella

Eduardo Gavarré

Carlos A. Godoy

Christoffel Golden Jr.

C. Scott Grow

Bruce C. Hafen

Donald L. Hallstrom

Shirley D. Christensen

Don R. Clarke

James M. Dunn

Keith R. Edwards

James J. Hamula

Keith K. Hilbig

Richard G. Hinckley

Marlin K. Jensen

Daniel L. Johnson

Kenneth Johnson

Paul V. Johnson

Yoshihiko Kikuchi

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopischke

Stanley G. Ellis

Daryl H. Garn

Larry W. Gibbons

Spencer V. Jones

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Marcus B. Nash

Dennis B. Neuenschwander

Glenn L. Pace

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Won Yong Ko

Cate W. Mask Jr.

Robert C. Oaks

William W. Parnley

Rafael E. Pino

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Ulisses Soares

Gary E. Stevenson

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Octaviano Tenorio

Wolfgang H. Paul

W. Douglas Shumway

Lowell M. Snow

Paul K. Sybrowsky

Francisco J. Vilas

William R. Walker

F. Michael Watson

Lance B. Wickman

Jorge F. Zeballos

Claudio D. Zivic

W. Craig Zwick

Kent D. Watson

Robert S. Wood

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

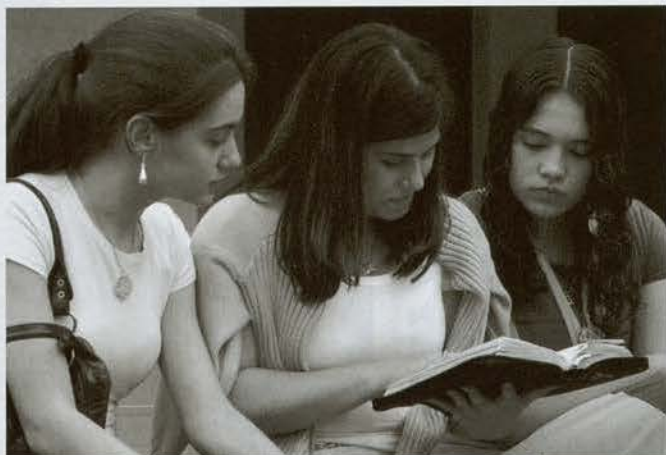
Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Kerkleden in Oekraïne (boven, voor het bouwterrein van de Kievtempel) en Nigeria (onder) komen bijeen om een bijeenkomst van de algemene conferentie bij te wonen.

Heiligen der laatste dagen in Brazilië (links- en rechtsboven) bestuderen de Schriften en spreken met elkaar tussen de conferentiebijeenkomsten door, terwijl een jongeman (boven) toekijkt.

PHOTO: JAMES D. SEARIN

sprak de taal. Hij hield van het volk. Zuster Fussek was Engels en wist weinig af van Polen en het Poolse volk.

Maar met vertrouwen in de Heer gingen zij op pad om hun taak te vervullen. De woonomstandigheden waren primitief, ze stonden er alleen voor, hun taak was gigantisch. Er was toen nog geen zendingsgebied in Polen. De taak die het echtpaar Fussek had gekregen, was om de weg voor te bereiden van een zendingsgebied, zodat andere zendelingen aan het werk konden, mensen onderricht konden ontvangen, gemeenten gesticht konden worden, en er kerken gebouwd konden worden.

Wanhoopten broeder en zuster Fussek wegens de enorme omvang van hun taak? Geen moment. Zij wisten dat hun roeping van God kwam. Zij baden om zijn goddelijke hulp, en zij wijdden zich met heel hun hart aan hun werk. Zij bleven niet twee maar vijf jaar in Polen. Zij realiseerden alle genoemde doelen.

De ouderlingen Russell M. Nelson, Hans B. Ringger en ik, vergezeld van ouderling Fussek, spraken met minister Adam Lopatka van de Poolse regering, en wij hoorden hem zeggen: 'Uw kerk is hier welkom. U mag kerken bouwen, u mag zendelingen sturen. U bent welkom in Polen. Deze man,' en hij wees op Juliusz Fussek, 'heeft uw kerk goed gediend. U kunt dankbaar zijn voor zijn voorbeeld en zijn werk.'

Laten wij, net als de Fusseks, doen wat we moeten doen in het werk van de Heer. Dan kunnen we, samen met Juliusz en Dorothy Fussek, beamen wat de psalmist schrijft: 'Mijn hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft (...); uw Bewaarder zal niet sluimeren. Zie, de Bewaarder van Israël sluimert noch slaapt.'⁸

Ten derde: *Zijn wat wij moeten zijn*. Paulus gaf zijn geliefde vriend en metgezel Timoteüs deze raad: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in conversatie, in liefde, in

geest, in geloof en in reinheid.'⁹

Ik dring erbij ons allen op aan om te bidden over onze taken en goddelijke hulp te zoeken, zodat we zullen slagen in datgene waartoe wij zijn geroepen. Iemand heeft gezegd dat 'het de mens in geen enkel opzicht verlaagt om een macht te erkennen die hoger is dan de mens zelf.'¹⁰ Hij moet zoeken, geloven, bidden en hopen dat hij zal vinden. Geen enkele oprechte inzet die vergezeld van gebed wordt geleverd, blijft zonder resultaat: dat is de kern van de filosofie des geloofs. De goddelijke gunsten zullen de nederig zoekenden vergezellen.

Het Boek van Mormon vat dit alles als volgt samen. De Heer zegt daar: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.'¹¹

En wat voor man was Hij? Welk voorbeeld heeft Hij in zijn bediening gegeven? Uit Johannes 10 leren we:

'De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen,

'maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht — en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen — 'want hij is een huurling en de schapen gaan hem niet ter harte.'

De Heer heeft gezegd: 'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij,

'gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen.'¹²

Broeders, mogen wij *leren wat wij moeten leren, doen wat wij moeten doen, en zijn wat wij moeten zijn*. Zodoende zullen de zegeningen van de hemel de uwe zijn. We zullen weten dat we er niet alleen voor staan. Hij die zelfs de val van een mus opmerkt, zal ons, op zijn eigen wijze, zijn erkentelijkheid bewijzen.

Jaren geleden ontving ik een brief van een goede vriend van mij. Hij gaf zijn getuigenis in die brief. Daar zou ik u vanavond uit willen voorlezen,

aangezien het de macht van het priesterschap illustreert in iemand die leerde wat hij moest leren, deed wat hij moest doen, en altijd probeerde te zijn wat hij moest zijn. Ik zal passages voorlezen uit de brief van mijn vriend Theron W. Borup, die drie jaar geleden op 90-jarige leeftijd is overleden:

'Toen ik op mijn achtste werd gedoopt en de Heilige Geest ontving, kreeg ik vaak te horen dat ik goed moest zijn, zodat ik mijn hele leven de hulp van de Heilige Geest waardig zou zijn. Men zei mij dat de Heilige Geest alleen in goed gezelschap wilde zijn en dat Hij bij ons weg ging als we kwaad deden. Daar ik niet wist wanneer ik zijn hulp en ingevingen nodig zou hebben, probeerde ik zo te leven dat ik die gave niet verloor. Dat heeft mij een keer het leven gered.

'In de Tweede Wereldoorlog was ik een boordschutter in een B-24 bommenwerper in de Stille Zuidzee. (...) Op zekere dag werd er aangekondigd dat we de langste vlucht ooit zouden gaan maken om een olieraffinaderij te bombarderen. De ingevingen van de Geest zeiden mij dat ik aan die vlucht zou worden toegewezen en dat ik niet zou terugkeren. Toentertijd was ik president van de groep militairen die lid van de kerk waren.

'De strijd werd heviger toen we boven Borneo vlogen. Ons vliegtuig werd beschoten door vijandige toestellen en vloog al gauw in brand. De piloot zei ons we zouden moeten springen. Ik sprong als laatste. Terwijl we naar beneden zweefden, werden we door vijandige piloten beschoten. Mijn reddingsvlot wilde niet opengaan. Boven en onder water dobberend, begon ik te verdrinken, waarna ik bewusteloos raakte. Ik kwam een ogenblik bij en riep: "God, red mij!" (...) Nogmaals probeerde ik het reddingsvlot op te blazen, het lukte. Met net genoeg lucht erin om te blijven drijven, liet ik mij erin rollen, te uitgeput om mij te bewegen.

'Drie dagen lang drevén we rond in vijandig gebied met schepen overall om ons heen en vliegtuigen in de lucht. Waarom ze een groep gele vloten in blauw water ongemoeid lieten, is een raadsel', schreef hij. 'Er stak een storm op en de tien meter hoge golven trokken bijna onze vloten stuk. Er gingen drie dagen voorbij zonder eten of drinken. De anderen vroegen mij of ik bad. Ik antwoordde dat ik zeker bad en dat we gered zouden worden. Die avond zagen we een van onze onderzeeërs, die gekomen was om ons te redden, maar hij voer ons voorbij. De volgende ochtend deed hij [dat weer. We wisten] dat dit de laatste dag [was] dat hij in dit gebied zou varen. Toen kwamen de ingevingen van de Heilige Geest. "U draagt het priesterschap. Gebied de onderzeeër om je op te pikken." In stilte bad ik: "In de naam van Jezus Christus en krachtens het priesterschap, keer om en pik ons op." Een paar minuten later kwamen ze langszij. Toen we aan boord waren, zei de kapitein: "Ik weet niet hoe we jullie ooit hebben gevonden, want we waren niet op zoek naar jullie." *Ik* wist het wel.¹³

Ik geef u mijn getuigenis dat het werk waarmee wij ons bezighouden, waar is. De Heer staat aan het roer. Dat we Hem altijd zullen volgen is mijn oprechte gebed en ik vraag het in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

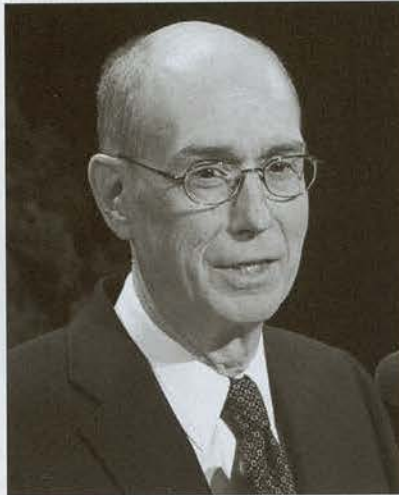
1. Ezechiël 36:26-28.
2. Filippienzen 3:13-14.
3. Hebreëen 12:1-2.
4. Stephen L. Richards, in Conference Report, april 1937, p. 46.
5. Harold B. Lee, *Stand Ye in Holy Places* (1974), p. 255.
6. Leer en Verbonden 107:99.
7. John Taylor, 'Discourse', *Deseret News*, 7 augustus 1878, p. 2.
8. Psalmen 121:2-4.
9. 1 Timoteüs 4:12.
10. Stephen L. Richards, in Conference Report, oktober 1937, p. 10.
11. 3 Nephi 27:27.
12. Johannes 10:11-15.
13. Privécorrespondentie; cursivering toegevoegd.

Onze harten tot één samensmeden

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De heiligen kunnen alle doelen van de Heer verwezenlijken als zij volledig in rechtschapenheid één zijn.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben zo blij dat ik op deze sabbatochtend bij u mag zijn. We bevinden ons in vele verschillende omstandigheden. Wij komen uit alle naties en met veel verschillende etnische achtergronden in Gods koninkrijk. En die geprofeeteerde vergadering zal zich versnellen.

Wij zien steeds meer conflicten tussen de volken in de wereld om ons heen. Die geschillen en verschillen zouden ons kunnen besmetten. Daarom is mijn boodschap van hoop vandaag dat er een grote dag van eenheid op komst is. De Heer Jehova keert terug om onder zijn volk te wonen en Hij zal hen eensgezind

vinden, één van hart, één met Hem en met onze hemelse Vader.

U hebt die boodschap van eensgezindheid al eerder van mij gehoord. En het is heel goed mogelijk dat ik er in de toekomst nog vaker over spreek. Ik heb ze mijn hele leven lang al van elke profeet van God gehoord. De laatste boodschap die ik me herinner van president David O. McKay was een oproep tot eensgezindheid. De profeten van de Heer hebben altijd tot eenheid opgeroepen. De noodzaak van die gave, en de moeilijkheid om haar in stand te houden, zal in de komende tijd, waarin wij als volk zullen worden voorbereid op onze heerlijke bestemming, alleen maar groter worden.

Mijn boodschap is dat wij het beter doen. Vaders en moeders smeken om eenheid in hun gezin, en die gebeden worden verhoord. Gezinnen bidden 's ochtends en 's avonds samen. Een gezin waar ik te gast was, nodigde mij uit om voor het slapen gaan gezamenlijk te knielen. Het jongste kind sprak het gebed uit. Hij bad als een patriarch voor elk gezinslid en noemde hen bij naam. Ik deed mijn ogen open om naar de gezichten van de andere kinderen en de ouders te kijken. Ik kon zien dat zij hun geloof en hun hart toevoegden aan het gebed van dat kleine jongetje.

Onlangs baden ZHV-zusters samen

die op het punt stonden voor het eerst bij een jonge weduwe op bezoek te gaan, wier man plotseling was overleden. Zij wilden weten wat ze moesten doen en hoe ze samen moesten werken om het huis schoon en netjes te krijgen voor de familieleden en vrienden die na de begrafenis langs zouden komen. Ze moesten weten welke woorden van troost ze namens de Heer konden zeggen. Ze kregen antwoord op hun gebed. Toen ze bij het huis waren aangekomen, nam elke zuster een taak op zich. Het huis was zo gauw klaar dat de zusters het jammer vonden dat ze niet meer konden doen. Ze spraken woorden van troost uit die elkaar volmaakt aanvulden. Ze hadden eensgezind gediend in naam van de Heer, hun harten waren samen-gevoegd in eenheid.

U en ik hebben bewijzen gezien dat wij bezig zijn om eensgezind te worden. Het wonder van de eensgezindheid wordt ons verleend als wij er op de wijze van de Heer aan werken en erom bidden. Dan worden onze harten samengevoegd in eenheid. God heeft die zegening beloofd aan zijn getrouwe heiligen, ongeacht hun verschillende achtergronden en de conflicten die om hen heen woeden. Hij was niet alleen voor zijn discipelen, maar ook voor ons aan het bidden toen Hij zijn vader vroeg of wij één konden zijn.¹

De reden dat wij om die zegen bidden en vragen, is dezelfde reden dat de Vader ze verleent. Wij weten uit ervaring dat we vreugde ontvangen als we gezegend worden met eenheid. Als geestkinderen van onze hemelse Vader verlangen wij hevig naar de vreugde die we ooit hadden toen we vóór dit leven bij Hem waren. Uit liefde voor ons wil Hij die heilige wens van eenheid voor ons vervullen.

Hij kan ons die zegen niet individueel geven. De vreugde uit eensgezindheid die Hij ons graag wil geven, is niet individueel. We moeten er samen met anderen naar streven en ervoor in aanmerking komen. Het is dan ook niet verbazend dat God ons aanspoort om bij elkaar te komen, zodat Hij ons kan zegenen. Hij wil ons bijeenbrengen in gezinsverband. Hij heeft ook klassen, wijken en gemeentes ingesteld en ons geboden om vaak bijeen te komen. In die bijeenkomsten die God voor ons heeft opgezet, ligt onze grote kans. We kunnen bidden en werken aan die eenheid die ons vreugde zal geven en onze kracht om de Heer te dienen zal vermenigvuldigen.

De Heiland beloofde de drie Nephtieten vreugde in eensgezindheid met Hem als beloning voor hun trouwe dienst. Hij zei: 'En om die reden zult gij een volheid van vreugde hebben; en gij zult in het koninkrijk van mijn Vader aanzitten; ja, uw

vreugde zal overvloedig zijn, zoals de Vader Mij een volheid van vreugde heeft gegeven; en gij zult zijn zoals Ik ben, en Ik ben zoals de Vader; en de Vader en Ik zijn één.'²

De Heer heeft ons aanwijzingen gegeven zodat wij weten wat we moeten doen om de zegen en vreugde van toenemende eensgezindheid te ontvangen. In het Boek van Mormon staat een succesverhaal. Het speelt zich af in de tijd van Alma, bij de wateren van Mormon. Wat de mensen in die moeilijke en gevaarlijke omstandigheden deden, geeft ons zowel aanwijzingen als aanmoediging.

Alles waartoe Alma en zijn volk geïnspireerd werden, was erop gericht mensen te helpen om hun hart te wenden tot de verzoening van Jezus Christus. Dat is de enige manier waarop God de zegen van eensgezindheid kan verlenen.

In Mosiah lezen we:

'En vanaf die tijd werden zij de kerk van God, ofwel de kerk van Christus, genoemd. 'En het geschiedde dat wie ook door de macht en het gezag van God werd gedoopt, aan zijn kerk werd toegevoegd. ...

'En hij gebood hun niets anders te leren dan de dingen die hij hun had geleerd, en wat bij monde van de heilige profeten was gesproken.

'Ja, hij gebood hun zelfs dat zij niets anders moesten prediken dan

bekering en geloof in de Heer, die zijn volk had verlost.

'En hij gebood hun dat er geen twist onder hen moest zijn, maar dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in eenheid en in liefde jegens elkaar.

'En aldus gebood hij hun te prediken. En aldus werden zij de kinderen van God.¹³

Daarom gebood Alma de mensen om geloof en bekering te prediken. Daarom verwachtten mijn kinderen na een tijdje dat ik bij elke gezinsavondles een manier zou vinden om iemand aan te moedigen om van de Heiland en zijn zending te getuigen. Soms deden de ouders het. Maar op de beste avonden vonden we een manier om de kinderen ertoe aan te moedigen, door ze de les te laten geven of vragen te laten beantwoorden. Toen er getuigenis van de Heiland werd gegeven,

bekrachtigde de Heilige Geest dat. Op die avonden voelden we dat onze harten samengesmeed werden.

Naast verordeningen volgen wij ook beginselen die tot grotere eensgezindheid als volk leiden.

Eén van die beginselen is openbaring. Openbaring is de enige manier waarop we kunnen weten hoe we samen de wil van de Heer kunnen volgen. Daar is licht uit de hemel voor nodig. De Heilige Geest zal het in ons hart leggen, alsmede in het hart van hen die bij ons zijn, wat Hij wil dat we doen. En het is door zijn geboden te onderhouden, dat we onze harten tot één kunnen samensmeden.

Een tweede beginsel om ons te leiden in onze eenwording, is nederigheid. Hoogmoed is de grote vijand van eenheid. U hebt de verschrikkelijke gevolgen ervan gezien en gevoeld. Nog slechts enkele dagen geleden zag ik twee mensen — goede

mensen — een bescheiden meningsverschil krijgen. Het begon als een discussie om te bepalen wat waar was, maar het werd een strijd om te bepalen wie er gelijk had. Er kwam geleidelijk meer stemverheffing. De gezichten werden wat roder. In plaats van over de onderhavige kwestie te praten, begonnen de mensen over zichzelf te praten en droegen ze bewijzen aan, vanuit hun ervaring en achtergrond, waarom het waarschijnlijker was dat zij gelijk hadden.

Het zou u verontrust hebben, en dat was ook mijn reactie. Wij hebben de vernietigende gevolgen van dergelijke tragische onmin op het leven van mensen gezien. U en ik kennen mensen die wegens hun gekrenkte trots de gemeenschap van heiligen hebben verlaten.

Gelukkig zie ik steeds meer vaardige vrede-stichters die roerige wateren tot bedaren brengen voordat er schade ontstaat. U zou een van die vrede-stichters kunnen zijn, of u nu deel hebt aan het conflict of alleen toeschouwer bent.

Eén aanpak die ik heb gezien, is te zoeken naar iets waar we het over eens zijn. Om zo'n vrede-stichter te zijn, hoeft u alleen maar het eenvoudige geloof te hebben dat er in het standpunt van kinderen Gods, met al onze verschillen, altijd wel een element van waarheid schuilt. De grote vrede-stichter, de hersteller van eenheid, is degene die het lukt om de partijen te laten zien welke waarheid ze gemeen hebben. Die gedeelde waarheid is altijd groter en belangrijker dan hun meningsverschillen. Dat kunt u zichzelf en andere mensen laten inzien dat er overeenkomsten zijn als u God om hulp vraagt en vervolgens optreedt. Hij zal uw gebed verhoren en u helpen om de vrede te herstellen — dat heeft Hij voor mij ook gedaan.

Datzelfde beginsel geldt ook als we eensgezindheid ontwikkelen met mensen die sterk verschillende

achtergronden hebben. De kinderen Gods hebben meer gemeen dan ze verschillen. En zelfs die verschillen zijn als een kans te beschouwen. God zal u helpen om verschillen niet als een bron van ergernis te zien, maar als een bijdrage. De Heer kan u laten inzien en waarderen wat de ander bijdraagt dat aan u ontbreekt. De Heer heeft mij meer dan eens geholpen om in te zien hoe goed het van Hem was dat Hij mij liet omgaan met iemand wiens unieke verschil precies was wat ik nodig had. Dat is de manier waarop de Heer iets toevoegt dat ik nodig had om Hem beter te dienen.

En dat brengt mij op een ander beginsel van eenheid. En dat is positief over elkaar te spreken. Denk maar eens aan de laatste keer dat iemand u vroeg hoe iemand in uw familie of in de kerk het deed. Dat is mij afgelopen week meer dan eens overkomen. Welnu, soms zullen we anderen moeten beoordelen. Soms wordt het zelfs van ons vereist om een oordeel te vellen. Maar het gebeurt veel vaker dat we kunnen kiezen. Als iemand bijvoorbeeld vraagt wat u van de nieuwe bisschop vindt.

Worden we steeds beter in het smeden van eenheid, dan denken we meteen aan een schrifttekst als ons die vraag wordt gesteld: 'En nu, mijn broeders, aangezien gij het licht kent waarmee gij kunt oordelen, welk licht het licht van Christus is, ziet toe dat gij niet verkeerd oordeelt; want met datzelfde oordeel waarmee gij oordeelt, zult ook gij geoordeeld worden.'⁴

Als u beseft dat u anderen niet in een volmaakt licht ziet, zult u meer geneigd zijn om een beetje meer grootmoediger te zijn in uw uitlatingen. Behalve die tekst herinnert u zich misschien wel wat uw moeder gewoon was te zeggen — die van mij tenminste wel — 'Als je niets goeds over iemand kunt zeggen, zeg dan maar niets.'

Daardoor zult u naar iets positiefs zoeken in het karakter van de

bisschop of de manier waarop hij zijn taken uitvoert. De Heiland, liefhebberend Rechter, zal dat zeker doen als Hij uw en mijn prestaties beoordeelt. De tekst en wat u van uw moeder geleerd hebt, zal u er misschien wel toe brengen om u mild uit te laten over de prestaties en goede bedoelingen van de bisschop. Ik beloof u een gevoel van vrede en vreugde als u in het Licht van Christus mild over anderen spreekt. Dan voelt u zich, bijvoorbeeld, één met de bisschop en met de persoon die om uw mening vroeg, niet omdat de bisschop volmaakt is of omdat de persoon die naar uw mening vroeg uw positieve beoordeling onderschrijft. Maar doordat de Heer u zijn waardering zal laten blijken, omdat u ervoor waakte om het zaad van onenigheid te zaaien.

Wij moeten datzelfde beginsel volgen naarmate de Heer steeds meer mensen vergadert die niet zo zijn als wij. Het zal ons steeds duidelijker worden dat de verzoening ons allemaal op dezelfde manier verandert. Wij worden discipelen die zachtmoedig, liefdevol en makkelijk in de omgang zijn, en die tegelijkertijd onbevreesd en getrouw zijn in alles. Wij wonen in verschillende landen, maar we komen in de kerk door een proces dat ons verandert. Door de gaven van de Geest worden wij wat de apostel Paulus zag:

'Want door Hem hebben wij (...) in een Geest de toegang tot de Vader.

'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.'⁵

Met de toenemende eensgezindheid die ik zie, kan de Heer datgene tot stand brengen, wat de wereld voor wonderen houdt. De heiligen kunnen alle doelen van de Heer verwezenlijken als zij volledig in rechtschapenheid één zijn.

Ik heb leiders van landen, gouverneurs en leiders van wereldwijde liefdadigheidsorganisaties ons lof horen

toezwaaien met woorden zoals: 'Uw kerk was als eerste ter plekke om te helpen toen de ramp zich voltrokken had. Honderden van uw mensen kwamen met alles wat de overlevenden nodig hadden. Ze brachten zelfs hun eigen tent en voorraden mee. Ze waren onvermoeibaar en opgewekt. Ze leken te weten waar ze heen moesten en wanneer.' En dan volgt er een opmerking zoals deze: 'Uw mensen weten erg goed hoe ze iets moeten organiseren om wat gedaan te krijgen.'

Ik bedank hen zonder te zeggen dat het wonder niet alleen schuilt in de organisatie, maar in het hart van de mensen. De heiligen kwamen in naam van de Heer de bijstand bieden die Hij zou geven. Zij kwamen omdat ze gehoor gaven aan de leiding van de door de Heer gekozen leiders. Omdat hun harten waren samengevoegd, werd hun kracht vergroot.

Ik geef u mijn plechtige getuigenis dat de eensgezindheid die wij nu ervaren, verder zal toenemen. God de Vader leeft. Hij hoort en verhoort liefdevol onze gebeden. De Heiland Jezus Christus, herrezen en glorierijk, leeft en strekt zijn barmhartige handen naar ons uit. Dit is zijn ware kerk. President Monson is de levende profeet van God. Als wij hem in ons hart eensgezind steunen en in bereidwillige gehoorzaamheid doen wat God ons vraagt te doen, begeven we ons met kracht daar waar God ons wil hebben, en worden wij wat Hij wil dat wij worden.

Ik geef u mijn zegen dat u thuis en in de kerk eensgezindheid zult voelen. En ik geef u de belofte van de Heer dat de rechtschapen verlangens van uw hart naar die eensgezinde vreugde zullen uitkomen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Johannes 17:21; zie ook LV 50:43; 93:3.
2. 3 Nephi 28:10.
3. Mosiah 18:17, 19–22.
4. Moroni 7:18.
5. Efeziërs 2:18–19.

Christelijke moed: de prijs van het discipelschap

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Op 's Heren wijze op onze criticasters reageren.

We zijn eensgezind bijegekomen, we hebben de naam van Jezus Christus op ons genomen en we zijn christenen. Een van de vragen die we ons stellen is: waarom zou iemand ons dan, omdat we de Heiland liefhebben, willen kritiseren of aanvallen?

Onlangs schreef een groep jonge intelligente, getrouwe heiligen der laatste dagen de nijpendste vragen op die hen bezighielden. Een zuster vroeg: 'Waarom verdedigt de kerk zich niet uitvoeriger als zij met kritiek wordt geconfronteerd?'

In antwoord op haar vraag stel ik

dat bezwaar tegen of kritiek op ons geloof een van de moeilijkste proeven in het leven van een heilige der laatste dagen is. Op die momenten willen we misschien het liefst van ons afbijten — een bokshouding aannemen als het ware. Maar het is juist dan dat we de kans hebben om een stap terug te doen, te bidden en het voorbeeld van de Heiland te volgen. Denk eraan dat Jezus zelf is veracht en afgewezen door de wereld. En in Lehi's droom kregen degenen die tot de Heiland kwamen ook spottende gebaren en wijzende vingers te verduren (zie 1 Nephi 8:27). 'De wereld heeft [mijn discipelen] gehaat', zei Jezus, 'omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben' (Johannes 17:14). Maar als we op onze criticasters reageren zoals de Heiland dat heeft gedaan, worden we niet alleen christelijker, we brengen er ook anderen toe om zijn liefde te voelen en Hem te volgen.

De juiste christelijke reactiewijze kan niet zomaar worden vastgelegd of op een formule worden gebaseerd. De Heiland reageerde in elke situatie anders. Toen Hij voor de slechte koning Herodes werd geleid, sprak Hij geen woord. En toen Hij voor Pilatus stond, gaf Hij een eenvoudig,

krachtig getuigenis van zijn goddelijke afkomst en oogmerk. Tegenover de geldwisselaars die de tempel ontwijdden, nam Hij zijn goddelijke verantwoordelijkheid om het heilige te behouden en te beschermen. Aan het kruis uitte Hij de weergalozes christelijke reactie: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

Soms denkt men ten onrechte dat zwijgen, zachtmoedigheid, vergeving en nederig getuigen uitingen van passiviteit en zwakte zijn. Maar onze vijanden lief te hebben, hen te zegenen die ons vervloeken, goed te doen aan hen die ons haten, en te bidden voor wie ons vervolgen (zie Matteüs 5:44) vergt geloof, kracht en bovenal christelijke moed.

De profeet Joseph Smith heeft die soort moed zijn hele leven getoond. Hoewel hij 'hevige vervolging onderzond onder de handen van allerlei soorten mensen, zowel godsdienstige als ongodsdienstige' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:27) nam hij geen wraak noch koesterde hij haat. Evenals alle ware discipelen van Christus, volgde hij de Heiland door anderen op verdraagzame en meedogende wijze lief te hebben. *Dat* is christelijke moed.

Als we geen wraak nemen — als we de andere wang toekeren en boze gevoelens geen kans geven — volgen ook wij de Heiland. Wij tonen zijn liefde, het enige waarmee de vijand kan worden ondervangen, en beantwoorden onze criticasters zonder hen op onze beurt gaan te kritiseren. Dat is geen blijk van zwakte. *Dat* is christelijke moed.

Door de jaren heen is het duidelijk geworden dat aantijgingen tegen ons geloof niet nieuw zijn, en dat ze ook niet binnen afzienbare tijd zullen verdwijnen. Maar *ware discipelen van Christus zien kansen te midden van weerstand*.

In het Boek van Mormon werd de profeet Abinadi gebonden en voor de

slechte koning Noach geleid. Hoewel de koning Abinadi het vuur na aan de schenen legde en hem ten slotte tot de dood veroordeelde, verkondigde Abinadi niettemin vrijmoedig het evangelie en gaf hij er zijn getuigenis van. Doordat Abinadi die kans aangreep, werd een priester, Alma genaamd, tot het evangelie bekeerd, die vele zielen tot Christus bracht. De moed van Abinadi en Alma was christelijke moed.

Ervaring laat zien dat negatieve publiciteit over de kerk kan worden aangegrepen om de doeleinden des Heren te verwezenlijken. In 1983 schreef het Eerste Presidium aan de kerkleiders: 'Weerstand kan kansen in zich dragen. Zo krijgen onze zendelingen voortdurend te maken met desinteresse in godsdienst en onze boodschap. Deze kritiek zuigt (...) belangstelling voor de kerk aan. (...) Dat biedt [de leden] de gelegenheid om de waarheid te vertellen aan hen die op ons zijn geattendeerd.'¹¹

We kunnen die kansen in ons voordeel laten werken: een beleefde brief aan een redacteur, een gesprek met een vriend, een reactie op een blog, of een geruststellend antwoord aan iemand die zich geringschattend heeft uitgelaten. We kunnen in liefde reageren op wie zich hebben laten beïnvloeden door verkeerde informatie

en vooroordelen — 'die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is' (Leer en Verbonden 123:12). Ik verzeker u dat op die wijze op onze criticasters te reageren nooit zwakte is. *Het is christelijke moed in actie.*

Onze reactie zal in elke situatie zal anders zijn. Gelukkig kent de Heer het hart van onze criticasters en hoe we het beste op hen kunnen reageren. *Ware discipelen zoeken leiding bij de Geest, waarna zij de inspiratie krijgen die op hun situatie is toegesneden.* En in elke situatie *reageren ware discipelen op wijzen die de Geest des Heren verwelkomen.*

Paulus herinnerde de leden in Korinte eraan dat zijn prediking 'niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht' (1 Korintiërs 2:4) kwam. Daar de Geest des Heren die kracht bezit, moeten we nooit geïrriteerd raken als we ons geloof bespreken. Bijna iedere zending weet uit ervaring dat de Geest niets moet hebben van verhitte bijbeldiscussies. De Heiland heeft gezegd: "Hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij" (3 Nephi 11:29). Hoewel we betreuren dat de kerk ervan wordt beschuldigd niet christelijk te zijn, zou het betreurenswaardiger zijn als leden van de kerk daar op onchristelijke wijze op reageerden!

Mogen onze gesprekken met anderen immer blijk geven van de vrucht van de Geest: 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, [en] zelfbeheersing' (Galaten 5:22–23). Zachtmoedigheid wordt in een woordenboek omschreven als 'zacht van gemoed, niet geneigd tot heftigheid, zich gemakkelijk schikkend.'¹² Zachtmoedigheid is geen blijk van zwakte. Het is een teken van christelijke moed.

Dat is vooral belangrijk bij onze omgang met leden van andere christelijke genootschappen. Onze hemelse Vader is vast en zeker verdrietig — en de duivel lacht — als we op ruzieachtige wijze met andere christenen over leerstellige verschillen discussiëren.

Dat wil niet zeggen dat we met onze beginselen schipperen of onze geloofspunten afzwakken. We kunnen de leerstellingen van het herstelde evangelie niet veranderen, zelfs niet als verkondiging van en gehoorzaamheid aan die leerstellingen ons impopulair in de ogen van de wereld maken. Zelfs als we het woord Gods vrijmoedig willen spreken, moeten we bidden om met de Heilige Geest te worden vervuld (zie Handelingen 4:29, 31). We moeten vrijmoedigheid nooit verwarren met Satans vervalsing:

aanmatiging (zie Alma 38:12). Ware discipelen geloven in wat ze zeggen, maar ze zijn niet arrogant.

Ware discipelen bekommeren zich hoofdzakelijk om het welzijn van anderen, niet om hun gelijk te krijgen. Vragen en kritiek bieden ons de kans om anderen de helpende hand toe te steken en te laten zien dat onze hemelse Vader en wij om hen geven. Ons doel moet zijn hun begrip te geven van de waarheid, niet ons ego te verdedigen of punten te scoren in een theologisch debat. Ons oprechte getuigenis is het krachtigste antwoord dat wij onze criticasters kunnen geven. En een dergelijk getuigenis kan slechts in liefde en zachtmoedigheid worden gegeven. We behoren Edward Partridge tot voorbeeld te nemen, van wie de Heer heeft gezegd: 'Zijn hart [is] zuiver [...] voor mijn aangezicht, want hij is zoals Natanaël vanouds, in wie geen bedrog is' (LV 41:11). Iemand in wie geen bedrog is, is iemand met een kinderlijke onschuld, iemand die niet snel beledigd is, maar heel vergevingsgezind.

Deze eigenschappen worden in eerste instantie in het gezin geleerd, en kunnen in al onze relaties in praktijk worden gebracht. Zonder bedrog wil zeggen dat we eerst op onze eigen fouten letten. Als we ergens van worden beschuldigd, behoren we hetzelfde te vragen als Christus' apostelen toen: 'Ik ben het toch niet, Here?' (Matteüs 26:22.) Als we luisteren naar het antwoord dat de Geest geeft, kunnen we, zo nodig, corrigeren, verontschuldigen aanbieden, om vergeving vragen, en het in het vervolg beter doen.

Zonder bedrog, *hebben ware discipelen geen scherpe kritiek op andermans zienswijzen.* Velen onder ons onderhouden vriendschapsbanden met veel mensen die geen lid van onze kerk zijn — schoolkameraden, collega's, en vrienden en kennissen overal ter wereld. Wij hebben ze nodig, en zij ons. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Laten we

respect voor elkaar hebben. (...) Niemand leeft alleen — niet in onze stad, ons land of onze wereld.¹³

Naar voorbeeld van de Heiland voor Herodes, *moeten ware discipelen soms christelijke moed tonen door helemaal niets te zeggen.* Toen ik een keer aan het golfen was, kwam ik heel even in aanraking met een grote chollacactus, die zijn doornen wegschoot als was het een stekelvarken. De doornen van die plant bleven overal aan mijn kleding kleven, hoewel ik de cactusplant nauwelijks had geraakt. Sommige situaties zijn als die plant: ze kunnen slechts schade toebrengen. In die situaties kunnen we beter afstand houden en gewoon weglopen. Misschien dat iemand ons dan toch wil provoceren en wil redetwisten. In het Boek van Mormon lezen we over Lehonti en zijn mannen die hun kamp op een berg hadden opgeslagen. De verraderlijke Amalickiah drong er bij Lehonti op aan om 'af te dalen' en hem in het dal te ontmoeten. Maar toen Lehonti de hoge grond verliet, werd hij 'geleidelijk' vergiftigd, zodat hij stierf. Zijn leger viel in de handen van Amalickiah (zie Alma 47). Sommige mensen proberen ons met argumenten en beschuldigingen zover te brengen dat wij onze hoge grond verlaten. Op de hoge grond bevindt zich het licht. Daar zien we het eerste morgenlicht en het laatste avondlicht. Dat is

veilige grond. Het is waar zich kennis bevindt. Soms wil men dat we de hoge grond verlaten en met hen een theologisch moddergevecht beginnen. Het enige wat die enkele ruziezoekers willen is een godsdienstige vechtpartij, online of persoonlijk. Het is altijd beter dat we op de hoge grond van wederzijds respect en liefde blijven.

Daarmee volgen wij het voorbeeld van de profeet Nehemia, die de muur om Jeruzalem herbouwde. Nehemia's vijanden wilden graag dat hij hen in het dal zou opzoeken, want 'zij waren van plan, [hem] kwaad te doen.' In tegenstelling tot Lehonti paste Nehemia er wijselijk voor om op hun aanbod in te gaan en stuurde hun deze boodschap: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen. Waarom zou het werk stil liggen, doordat ik het verliet en tot u kwam?' (Nehemia 6:2-3.) Ook wij hebben een groot werk te doen, dat niet tot voltooiing zal komen als we onszelf toestaan om stil te houden en afgeleid te worden. In plaats daarvan moeten we christelijke moed verzamelen en verder gaan. In de Psalmen staat dan ook: 'Benijd niet wie onrecht plegen' (Psalmen 37:1).

In deze wereld zal er altijd kwaad zijn. De grote proef van het sterfelijk leven is deels om in de wereld te zijn zonder van de wereld te worden. In zijn hoogpriesterlijke gebed vroeg de Heer onze hemelse Vader: 'Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze' (Johannes 17:15). Maar zelfs toen de Heiland waarschuwde voor vervolging, beloofde Hij vrede: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u, (...) uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). Ik getuig dat de belofte van het Eerste Presidium, met de mantel van Christus' vrede om onze schouders, in vervulling zal gaan: 'De weerstand die soms moeilijk lijkt te dragen, zal een zegen voor het koninkrijk van God op aarde zijn.'¹⁴

Tot de zuster die de vraag stelde en allen die willen weten hoe we het beste op onze criticasters kunnen reageren, antwoord ik: we hebben ze *lief*. Wat hun ras, overtuiging, godsdienst of politieke voorkeur ook is, als wij Christus volgen en zijn moed ten toon spreiden, moeten we hen liefhebben. We voelen ons niet *beter dan* zij. Juister gezegd, we verlangen ze wel liefdevol een *betere weg* te tonen — de weg van Jezus Christus. Zijn weg leidt tot de poort des doops, het nauwe en enge pad van een rechtschapen leven, en de tempel van God. *Hij* is 'de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6). Alleen door Hem kunnen wij en al onze broeders en zusters de grootste gave die we kunnen krijgen, beërven — eeuwig leven en eeuwig geluk. Hen helpen en een voorbeeld voor hen zijn, is niet iets voor de zwakken. Het is iets voor de sterken. Het is iets voor u en mij, heiligen der laatste dagen die de prijs van het discipelschap betalen door onze criticasters met christelijke moed te woord te staan.

Tot slot maak ik het getuigenis van Mormon tot het mijne: 'Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben door Hem geroepen om zijn woord onder zijn volk te verkondigen, opdat zij het eeuwige leven zullen hebben' (3 Nephi 5:13). Ik geef mijn bijzondere getuigenis van Hem — dat ons leven eeuwig kan zijn, omdat zijn liefde eeuwig is. Dat wij onze broeders en zusters waar ook laten delen in zijn eeuwige, onvoorwaardelijke liefde, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

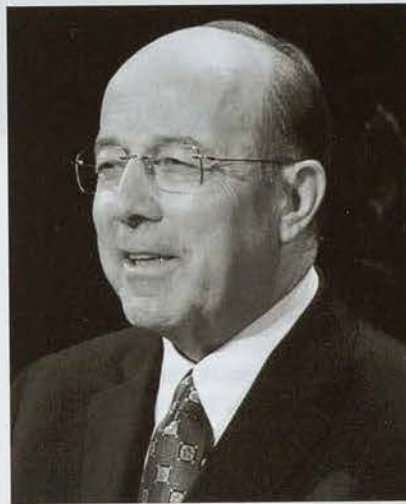
1. Brief van het Eerste Presidium, 1 december 1983.
2. Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal, elektronische versie, trefwoord: zachtmoedig.
3. Thomas S. Monson, 'In Quest of the Abundant Life', *Ensign*, maart 1988, p. 3.
4. Brief van het Eerste Presidium, 1 december 1983.

God houdt van en helpt al zijn kinderen

BISSCHOP KEITH B. McMULLIN

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

We hebben de hulp van onze hemelse Vader nodig. Een belangrijke bron van deze hulp komt via onze medemens, door gebed en door Christus indachtig te zijn.

Een van de primaire waarheden van de herstelling is dat God leeft en in zijn hemelen woont, dat Hij een verhoogd persoon is met een lichaam van 'vles en beenderen'¹, dat Hij gisteren, heden en voor eeuwig dezelfde onveranderlijke God is², de bron van alle waarheid en deugd.

Adam en Eva waren de eerste sterfelijke kinderen van God op deze aarde. Over hun schepping zei Hij: 'En Ik, God, schiep de mens naar mijn eigen beeld, naar het beeld van mijn

Eniggeborene schiep Ik hem; man en vrouw schiep Ik hen.'³

Deze waarheid verheft de mens. Mannen en vrouwen zijn glorieuze scheppingen, begiftigd met goddelijke eigenschappen. Bij de schepping gaf God Adam en Eva de goddelijke mogelijkheid om kinderen te krijgen naar hun gelijkenis. Wij zijn dus allemaal naar zijn beeld geschapen.

We hebben echter te maken met aanzienlijke menselijke zwakheden en gevaren. Ziekte, ouderdom en de dood zijn onvermijdelijk. Moeilijkheden en verdriet horen bij onze levensreis. Persoonlijke neigingen, verlangens en hartstochten voeren vaak de boventoon.

Onder andere daarom hebben we de hulp van onze hemelse Vader nodig. Een belangrijke bron van deze hulp komt via onze medemens.⁴ Ons is geboden 'gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'⁵ Omdat we allemaal broeders en zusters zijn, zijn we allemaal 'naasten' hoewel we soms door afstand, cultuur, religie of ras van elkaar zijn gescheiden. De profeet Joseph Smith zei: 'Een man die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn

eigen gezin tot zegen is, maar in zijn verlangen om het hele mensdom tot zegen te zijn, draagt hij dat uit aan de hele mensheid.⁶ De Heer geeft zelf het voorbeeld: 'Hij doet hetgeen goed is onder de mensenkinderen; (...) en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, slaaf en vrije, man en vrouw; en Hij is de heidenen indachtig; en allen zijn voor God gelijk.'⁷

Voor anderen zorgen op de wijze van de Heer houdt in dat we voor onszelf proberen te zorgen en offers brengen om noodlijdenden te helpen. De armen arbeiden voor wat ze ontvangen en proberen tevens het leven van anderen te verbeteren.⁸ Dit patroon is al vanaf het begin aan ons gegeven.⁹

Het welzijnsprogramma van de kerk weerspiegelt dit goddelijke patroon, en getrouwe leden van de kerk gaan zo te werk. Met hun offergaven komen ze de weduwe te hulp, zorgen ze voor de wees en bieden ze

een schuilplaats voor hen die lijden.

Enkele jaren geleden bracht de ambassadeur van China voor de Verenigde Staten een bezoek aan Salt Lake City. Hij nam een kijkje op diverse locaties van de kerk en hield een toespraak aan de Brigham Young University. Toen hij leerde over het welzijnsprogramma van de kerk, zei hij: 'Als we elkaar allemaal zo lief hadden, zou er meer vrede in de wereld zijn.'

Vasten en het geven van de waarde van de overgeslagen maaltijden om de armen te helpen, trokken de aandacht van de ambassadeur. Aan het einde van zijn bezoek aan Welfare Square overhandigde hij de manager daar een kleine, rode envelop — een 'rood zakje'. In China is het geven van een 'rood zakje' een gebaar van liefde, zegen en een wens voor voorspoed en geluk. 'Er zit niet veel in', zei de bezoeker, 'maar dit vertegenwoordigt het geld dat ik heb uitgespaard door

de afgelopen twee dagen het ontbijt over te slaan. Ik wil mijn vastengave graag geven aan het welzijnsprogramma van de kerk.'¹⁰

Het welzijnsprogramma van de kerk is door God geïnspireerd. De beginselen ervan zijn essentieel voor het heil van de mens.¹¹ Het vormt een standaard voor dienstbetoon, een getuigenis aan de wereld dat de Kerk van Jezus Christus is hersteld. Het is hemelse hulp in de praktijk. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Welzijnsbeginselen (...) veranderen niet. Ze zullen niet veranderen. Het gaat om geopenbaarde waarheden.'¹²

Bidden is nog een essentiële manier om Gods hulp te ontvangen. Ons wordt geboden om te bidden tot God, onze Vader, in de naam van Jezus Christus. De aansporing is: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden.'¹³ Onze hemelse Vader verhoort alle oprechte gebeden.

Als profeet van God geeft president Monson ons de volgende raad: 'Soms lijkt het wel of er geen licht aan het eind van de tunnel is — geen ochtendgloren dat de duisternis van de nacht doorbreekt. (...) We voelen ons verlaten, diepbedroefd en eenzaam. Als u zich in zo'n situatie bevindt, smeed ik u om u in geloof tot onze hemelse Vader te keren. Hij zal u opbouwen en leiden. Hij zal uw beproevingen niet altijd wegnemen, maar Hij zal u liefdevol troosten en leiden door alle stormen die op uw pad komen.'¹⁴

Bij sommige beproevingen verlaten we ons op een vorm van gebed die alleen beschikbaar is onder de handen van geautoriseerde dienstknechten van God. Jezus Christus hield Zich bezig met 'de zieken genezen, de doden opwekken'¹⁵ en het opbeuren van wanhopige zielen. Met de herstelling van het evangelie kwamen ook de macht en het gezag van het priesterschap terug om dit aspect van Gods werk voort te zetten.¹⁶

Als iemand ziek is of anderszins bezocht wordt, 'laat (...) dan de oudsten der gemeente (...) roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten.'¹⁷ Getrouwe ouderlingen zijn gemachtigd te doen wat de Heer zou doen als Hij aanwezig was.¹⁸

Als er verslagen werden bijgehouden van gebeden die beantwoord zijn, zou de wereld de vele boekdelen niet kunnen bevatten. Ouderling Glen L. Rudd, emeritus algemeen autoriteit en geliefde collega, vertelde eens het volgende verhaal:

'Ik kreeg een telefoontje dat een familielid, een meisje van twaalf jaar met de naam Janice, zwaargewond in het ziekenhuis lag. Haar moeder wilde dat ze een priesterschapsgezen zou ontvangen.

'Ouderling Cowley en ik begaven ons naar het ziekenhuis. Daar kregen

we meer te horen over het ongeluk. Janice was aangereden door een stadsbus. De dubbele achterwielen waren over haar hoofd en lichaam gereden.

'Ouderling Cowley en ik gingen de kamer binnen waar Janice lag. Haar bekken was gebroken, haar schouder ernstig verwond, ze had meerdere botten gebroken en haar gezicht was onherstelbaar toegetakeld. Toch voelden we ons geroepen om haar te zalven en te zegenen. Ik zalfde haar met olie en ouderling Cowley verzegelde de zalving. Op krachtige en resolute wijze zegende hij haar met volledige gezondheid en een normaal leven. Hij zegende haar dat ze zou herstellen zonder blijvende gevolgen van haar vele verwondingen. Het was een prachtige zegen en werkelijk een groots moment.'

Ouderling Rudd vervolgde: 'Janice bewoog ruim een maand lang geen

spier. Wij gaven ons geloof nooit op. Er was een zegen uitgesproken dat ze beter zou worden en geen blijvende schade zou ondervinden.'

Ouderling Rudd besloot: 'Het is nu vele jaren later na dat ziekenhuisbezoek. Ik heb Janice onlangs gesproken. Ze is nu zeventig jaar oud, moeder van drie kinderen en grootmoeder van elf kleinkinderen. Tot op heden heeft ze geen last gehad van enige nadelige gevolgen van haar ongeluk.'¹⁹

Haar genezing is er maar een van de vele. Maar getuigt geen ervan meer van de hulp die onze hemelse Vader door het gebed aan zijn kinderen geeft dan die in een ziekenhuiskamer met de twaalfjarige Janice en twee nederige dienstknechten van God, zo'n 58 jaar geleden.

De ultieme hulp van onze hemelse Vader komt tot ons door zijn Zoon: 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'²⁰

Ik getuig vol eerbied en ontzag van de Heer Jezus Christus. Daarbij besef ik hoe voorzichtig we zijn naam moeten gebruiken. Hoewel we Hem door zijn invloed, leringen en verlossing in ons hart sluiten, zouden we niet over Hem moeten spreken alsof Hij een vriend uit de buurt is.

Hij is de eerstgeborene van de geestkinderen van onze Vader. Hij heeft alles gedaan waartoe Hij was geordend — alle dingen geven Hem dan ook eer en getuigen van Hem.²¹ Hij vertelde de profeten van weleer wat ze moesten schrijven en openbaart nu zijn woord aan de hedendaagse profeten — en Hij vervult elk woord ervan.²²

Hij is de Eniggeborene van God en werd geboren uit de maagd Maria, overwon de dood, deed verzoening voor de zonden van de wereld en bracht heil aan de levenden en de doden. Als onze herrezen

Heer at Hij vis en honing met de apostelen en nodigde Hij menigten op het ene en het andere half rond van de aarde uit om de wonden te voelen in zijn handen, voeten en zijde, opdat allen mochten weten dat Hij de God van Israël is — Hij is de levende Christus.

Tot allen verklaart Hij:

'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, 'en eenieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.'²³

Hij is onze Wetgever en Rechter, de Verlosser der wereld. Bij zijn wederkomst zal gelden: 'de heerschappij rust op zijn schouder; en men noemt zijn naam Wonderbaar, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.'²⁴ Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. IV 130:22.
2. Zie IV 20:17.
3. Mozes 2:27; zie ook Genesis 1:27.
4. Zie Mosiah 2:17.
5. Matteüs 22:39.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 227.
7. 2 Nephi 26:33.
8. Zie IV 56:16–18; 78:13–14; 104:13–18.
9. Zie Genesis 3:19; Exodus 23:10–11; Leviticus 19:9–10; Matteüs 25:40; Mosiah 4:16–27; Mozes 4:25; 5:1.
10. In: Neil Newell, 'The Red Pocket', (niet-uitgegeven manuscript, 1999), p. 1.
11. Zie Mosiah 4:16–27.
12. Thomas S. Monson, 'Guiding Principles of Personal and Family Welfare', *Ensign*, september 1987, p. 2.
13. Matteüs 7:7–8.
14. Thomas S. Monson, 'Terugkijken en vooruitgaan', *Liabona*, mei 2008, p. 90.
15. Mosiah 3:5.
16. Zie IV 13; 27:12–13; 110:11–16; 128:20–21.
17. Jakobus 5:14–15.
18. Zie Johannes 14:11–14; Geloofsartikelen 1:7; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2de ed. (1966), p. 345.
19. Uit een gesprek met Glen L. Rudd; zie ook Glen L. Rudd, *Treasured Experiences of Glen L. Rudd* (in eigen beheer uitgegeven manuscript, 1995), kerkelijke archieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, pp. 270–272.
20. Johannes 3:16.
21. Zie Mozes 6:63.
22. Amos 3:7; IV 1:38.
23. Johannes 11:25–26.
24. 2 Nephi 19:6; zie ook Jesaja 9:6.

Terugkeren naar deugd

ELAINE S. DALTON

Algemeen jongevrouwenpresidente

Nu is de tijd voor eenieder van ons om op te staan en onze banier te laten wapperen om de wereld tot deugd op te roepen.

De vorige algemene conferentie ben ik door president Monson tot algemeen jongevrouwenpresidente geroepen. Toen ik in aanwezigheid van een profeet van God deze heilige taak toevertrouwd kreeg, deed ik de toezegging om die taak uit te voeren met heel mijn hart, macht, verstand en sterkte. Voordat ik die roeping kreeg, had ik een bordje laten graveren met de woorden: 'Ik kan moeilijke dingen doen.' Dat bordje met dat eenvoudige opschrift gaf me moed. Maar als ik dat opschrift nu kon veranderen, zou er staan: 'In de kracht van de Heer kan ik alles doen.'¹ Ik vertrouw vandaag op die

kracht nu ik op dit heilige spreekgestoelte sta.

Afgelopen april, twee dagen na de algemene conferentie, hielden we onze eerste vergadering als nieuw presidium. We klommen naar de top van Ensign Peak. En toen we over de vallei uitkeken, zagen we de tempel met de engel Moroni die in het zonlicht glom. Het was ons allemaal duidelijk. De visie van ons presidium was de tempel. En onze verantwoordelijkheid was ook duidelijk. We moesten 'iedere jongevrouw helpen om rechtschapen te leven en heilige verbonden te sluiten en na te leven en de verordeningen van de tempel te ontvangen.'²

'De tempel is de reden voor alles wat we in de kerk doen.'³ De tempel was de reden dat de pioniers onder onze voorouders hun huizen achterlieten en naar het westen gingen. Het was de reden waarom ze ontberingen en zelfs de dood ondergingen. Tempelverbonden waren de reden dat de pioniers ondanks de onderweg begraven baby's nog konden zingen:

*'Komt, heil'gen, komt',
geen werk noch strijd gevreesd,
maar uw reis blij volbracht.'*⁴

Sommigen verloren onderweg alles, maar bereikten de vallei niettemin met

alles — tempelverordeningen, heilige verbonden, en de belofte van eeuwig leven als familie.

Binnen twee dagen nadat de heiligen in de Salt Lake Valley waren aangekomen, klom Brigham Young met zijn metgezellen naar de top van Ensign Peak. Op die top plaatsten ze een standaard — een wandelstok met een gele halsdoek eraan vastgebonden als symbool van een banier of vaandel voor de naties.⁵ De heiligen moesten het licht zijn, de standaard. Afgelopen april hebben wij, drie vrouwen, op Ensign Peak ook een banier geplaatst, die we van een wandelstok en een goudkleurige Peruaanse sjaal hadden gemaakt. Het was *onze* banier, *ons* vaandel voor de naties — *onze* standaard voor een terugkeer naar deugd.

Deugd is een vereiste om de leiding van de Geest te ontvangen en om de tempel van de Heer binnen te gaan. Deugd 'is een denk- of gedragspatroon dat op hoge zedelijke normen is gebaseerd.'⁶ Het omvat kuisheid en zedelijke reinheid. Deugd begint in het hart en het verstand. Het wordt thuis gekoesterd. Het is de opeenvolging van duizenden kleine beslissingen en daden. *Deugd*, een woord dat we tegenwoordig niet vaak meer horen, betekent goed-zijn in zedelijke zin, de voortdurende gezindheid het goede te doen en te bevorderen en het slechte na te laten. Deugdzame vrouwen en mannen bezitten een rustige waardigheid en innerlijke kracht. Ze zijn vol vertrouwen omdat ze waardig zijn om de Heilige Geest te ontvangen en leiding van Hem te ontvangen. President Monson heeft deze raad gegeven: 'Wees *jij* degene die pal staat voor het goede, ook al sta je daarin alleen. Heb de moed om een licht te zijn dat anderen kunnen volgen. Er is geen betere vriend dan je eigen zuivere geweten, je eigen zedelijke reinheid — en wat is het een heerlijk gevoel als je weet dat je op de jou aangewezen plek staat,

rein en met het vertrouwen dat je dat verdient.⁷

Kan het zijn dat we langzamerhand zijn gaan denken dat hoge zedelijke normen ouderwets zijn en dat ze tegenwoordig niet meer relevant of belangrijk zijn? Ouderling Hales heeft ons er net aan herinnerd dat Lehonti in het Boek van Mormon zich goed op de berg had gevestigd. De mensen die hij leidde en hij hadden 'een vast voornemen' om ze niet van de berg af te komen. Het kostte de listige Amalickiah slechts vier pogingen, iedere keer brutaler dan de vorige, om Lehonti zover te krijgen dat hij 'van de berg'⁸ afdaalde. En toen Lehonti eenmaal Amalickiahs valse beloften

geloofde, werd hij 'geleidelijk'⁹ vergiftigd tot hij stierf. Niet gewoon vergiftigd, maar 'geleidelijk'. Is het mogelijk dat dit tegenwoordig ook gebeurt? Is het mogelijk dat we eerst tolereren, dan accepteren en uiteindelijk de zonden om ons heen omarmen?¹⁰ Is het mogelijk dat we door valse voorbeelden en overtuigende mediaboodschappen misleid worden en onze goddelijke identiteit vergeten? Worden wij ook geleidelijk vergiftigd? Wat is er bedrieglijker dan de jongeren van deze edele generatie te verleiden om niets te doen, of druk bezig te laten zijn met voortdurend sms'en, terwijl ze nooit de kennis van de waarheid ontvangen die te vinden is in een boek dat voor jou en je tijd geschreven is door profeten van God: het Boek van Mormon? Wat kan er bedrieglijker zijn dan vrouwen, jong en oud — u en ik — ertoe te verleiden om zo bezig te zijn met onszelf, ons uiterlijk, onze kleding, onze lichaamsvorm en omvang dat we onze goddelijke identiteit uit het oog verliezen en het feit dat we door onze rechtschapen invloed de wereld kunnen veranderen? Wat is er bedrieglijker dan mannen — jong en oud, en dragers van het heilig priesterschap van God — ertoe te verleiden om naar pornografie te kijken en zich op vlees in plaats van geloof te concentreren; om een consument van onzedelijkheid te zijn in plaats van een verdediger van deugd? In het Boek van Mormon staat het verhaal van tweeduizend jonge helden die door hun deugd en reinheid de kracht en het vertrouwen kregen om de verbonden van hun ouders en het geloof van hun familie te verdedigen. Hun deugd en toewijding om 'te allen tijde getrouw' te zijn veranderde de wereld!¹¹

Ik geloof echt dat één deugdzame jongeman of jongevrouw die door de Geest geleid wordt, de wereld kan verbeteren. Maar dat vereist wél een terugkeer naar deugd. We moeten ons goed voorbereiden.

De marathonloper Juma Ikangaa zei na zijn overwinning in de marathon van New York: 'De wil om te winnen betekent niets zonder de wil om je voor te bereiden.'¹² Nu is de tijd van voorbereiding door meer zelfdiscipline te betrachten. Nu is de tijd om tot 'meer heiligheid'¹³ te komen. Nu is de tijd om onze koers uit te zetten en ons te concentreren op de finish. Een terugkeer naar deugd begint in ons hart en bij ons thuis.

Wat kan eenieder van ons doen om met die terugkeer naar deugd te beginnen? De koers en het trainingsprogramma zullen voor ieder verschillen. Ik heb mijn eigen trainingsprogramma uit instructies in de Schriften gehaald: 'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren.'¹⁴ 'Houd u aan uw verbonden.'¹⁵ Sta op heilige plaatsen.'¹⁶ 'Leg de dingen van deze wereld terzijde.'¹⁷ 'Geloof dat gij u moet bekeren.'¹⁸ 'Wees Hem altijd indachtig en onderhoud zijn geboden.'¹⁹ en 'Als er iets deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.'²⁰ Het is nu meer dan ooit tijd om gehoor te geven aan Moroni's oproep: 'ontwaak en verhef u' en 'iedere goede gave aan te grijpen en de kwade gave niet aan te roeren, noch het onreine.'²¹

Onlangs was ik erbij toen onze nieuwste kleindochter een naam en een zegen kreeg. Het was een heilige

aanblik om mijn man en onze zoons te zien die samen met andere dierbaren om het kleine kindje heen stonden. Ze was zo prachtig in het wit gekleed — en ik vond het helemaal niet erg dat ze naar haar twee grootmoeders was vernoemd! Maar wat me het meest ontroerde, was de zegen die ze van haar vader, onze zoon Zach, kreeg. Hij zegende de kleine Annabel Elaine dat ze haar identiteit als dochter van God zou begrijpen, dat ze het voorbeeld van haar moeder, grootmoeders en zus zou volgen, en dat ze veel vreugde zou vinden in een deugdzaam leven en bij haar voorbereiding om heilige tempelverbonden te sluiten en na te leven. Op dat heilige moment bad ik dat elke jongevrouw mocht worden omringd, gesterkt en beschermd door rechtschapen priesterschapsmacht — niet alleen bij een geboorte of een zegen, maar haar hele leven.

Toen president Uchtdorf tijdens de plechtige samenkomst de afgelopen conferentie opriep tot steunverlening aan onze nieuwe profeet en leden van het Eerste Presidium, zag ik alle aanwezige broeders van de priesterschap opstaan. Ik voelde uw kracht en priesterschapsmacht. U bent de verdedigers van deugd. En ik werd door mijn emoties overmand toen hij zei: 'Willen nu de jongevrouwen opstaan?' Vanuit mijn stoel zag ik jullie allemaal opstaan. Er is heden ten dage geen

indrukwekkender kracht voor deugd in de wereld. Jullie mogen nooit de kracht van jullie rechtschapen invloed onderschatten.

Ik getuig dat een terugkeer naar deugd mogelijk is vanwege het voorbeeld van de Heiland en de 'oneindige kracht' van 'zijn grote zoenoffer'.²² Ik getuig dat we niet alleen in staat gesteld worden om met kracht moeilijke dingen te doen, maar om *alle* dingen te doen. Nu is de tijd voor eenieder van ons om op te staan en onze banier te laten wapperen om de wereld tot deugd op te roepen. Mogen wij zo leven dat we een werktuig kunnen zijn om de aarde op zijn wederkomst voor te bereiden 'opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn (...) gereinigd [...] zoals Hij rein is.'²³ Dat is mijn gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Alma 20:4.
2. Brief van het Eerste Presidium, 25 september 1996.
3. Zie Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liabona*, juli 2001, p. 37.
4. 'Komt, heil'gen, komt', lofzang 15.
5. Zie Gordon B. Hinckley, 'An Ensign to the Nations', *Ensign*, november 1989, p. 52; en Boyd K. Packer, 'Een bescherming en een toevlucht', *Liabona*, november 2006, pp. 85–88.
6. *Predik mijn evangelie* (2004), p. 129.
7. Thomas S. Monson, 'Een rechtschapen voorbeeld', *Liabona*, mei 2008, p. 65.
8. Zie Alma 47:4–12.
9. Alma 47:18.
10. Zie Alexander Pope, *An Essay on Man*, brief 2, regels 217–220.
11. Zie Alma 53:20; zie ook Alma 56.
12. Juma Ikangaa, geciteerd in Michael Sandrock, *Running with the Legends: Training and Racing Insights from 21 Great Runners* (1966), p. 415.
13. 'Heer, geef mij meer reinheid', lofzang 94.
14. IV 121:45.
15. Zie IV 25:13.
16. IV 45:32.
17. IV 25:10.
18. Mosiah 4:10.
19. IV 20:77.
20. Geloofsartikelen 1:13; zie ook Romeinen 8:16; 1 Korintiërs 3:16; 1 Tessalonicenzen 5:22; Jakob 4:6; Alma 37:36; Moroni 10:32.
21. Moroni 10:30–31.
22. Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liabona*, april 2000, p. 2.
23. Moroni 7:48; cursivering toegevoegd.

De waarheid Gods zal voorwaarts gaan

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Dit is Gods werk, en Gods werk kan niet worden verijdeld. Maar er is nog veel werk te doen.

Broeders en zusters, op 19 juli van dit jaar plaatsten de Sons of the Utah Pioneers in het This is the Place Heritage Park in Salt Lake City een standbeeld van de profeet Joseph Smith en zijn opvolger, president Brigham Young. Dit standbeeld, *Eyes Westward* getiteld, beeldt die twee grote profeten uit met een landkaart van de westelijke territoriums in de hand.

Veel mensen, ook onder de heiligen der laatste dagen, vergeten dat Joseph Smith zich er zeer goed van bewust was dat de kerk op den duur naar het

uitgestrekte Amerikaanse westen zou uitwijken. In augustus 1842 profeteerde hij 'dat de heiligen nog veel leed zouden moeten doorstaan en naar de Rocky Mountains zouden worden verdreven. Velen zouden afvallen, anderen zouden door onze vervolgers gedood worden, of door blootstelling aan de elementen van de natuur of ziekten het leven verliezen. Sommigen zouden het overleven, steden bouwen en er getuige van zijn dat de heiligen in de Rocky Mountains een machtig volk worden' (*History of the Church*, deel 5, p. 85).

Zelfs Josephs naaste medewerkers begrepen in die eerste jaren niet geheel welke beproevingen de heiligen der laatste dagen nog zouden dragen om de kerk in haar ontluikende jaren in het begin van de 19e eeuw voorwaarts te bewegen. Maar Joseph Smith wist dat er geen vijand was of zou komen die voldoende macht had om de doeleinden van God te verijdelen of te stuiten. We kennen allemaal zijn profetie: 'De waarheidsvaandel is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten; al woeden vervolgingen, spannen beneden samen, verzamelen er zich legers en viert de laster hoogtij, toch zal

Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gaan, totdat zij in elk werelddeel is doorgedrongen, elke streek heeft bezocht, elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht' (*History of the Church*, 4:540).

Er zijn sinds de oprichting van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in 1830 bijna achttien decennia verstreken. We hebben in 178 jaar de vervulling van die profetie gadegeslagen en gezien dat 'Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts' gaat.

De kerk heeft in haar eerste decennium slechts een gering aantal leden. Ondanks hevige vervolging roept men in de jaren 1830 597 zendelingen en treden ruim 15 duizend bekeerlingen tot de kerk toe. Men begint het evangelie in de Verenigde Staten, Canada en Groot-Brittannië te verkondigen.

Hoewel de vervolging, die in het bijzonder op de profeet Joseph is gericht, aanhoudt, zijn er veel bekeerlingen in de jaren 1840. Ondanks de vervolging en hoewel in die tijd reizen zwaar is, blijft het herstelde evangelie van Jezus Christus zich over de aarde verspreiden dankzij het uitstekende werk van 1454 zendelingen die in de jaren 1840 zijn geroepen. Het ledental van de kerk groeit door naar 48.000 leden. Op 27 juni 1844 leidt de aanhoudende hetze tegen Joseph Smith ertoe dat hij en zijn broer Hyrum in de gevangenis van Carthage in koelen bloede worden gedood.

Kort na de dood van de martelaren beginnen Brigham Young en de kerk, in vervulling van Josephs visioen, voorbereidingen te treffen om naar de Rocky Mountains uit te wijken. Ontbering, rampspoed, dood en afvalligheid zijn alom tegenwoordig. Toch gaat het werk verder. In de jaren 1850 roept men 705 zendelingen die onder meer naar Scandinavië, Frankrijk,

Italië, Zwitserland en Hawaï worden gestuurd. Het zendingswerk gaat ook van start in afgelegen gebieden als India, Hongkong, Thailand, Birma, Zuid-Afrika, en West-Indië.

Onder hen die op weg naar de andere heiligen hier in de Rocky Mountains te land en ter zee lijden en sterven, zijn ook getrouwe bekeerlingen uit Scandinavië en Groot-Brittannië die in de jaren 1850 tot de kerk zijn toegetreden.

In 1875 worden de eerste zeven zendelingen naar Mexico gestuurd, en het werk daar floreert ondanks een revolutie en andere problemen. Nog maar vier jaar geleden, in 2004, bereikte de kerk de mijlpaal van één miljoen leden in Mexico.

Het geloof van de heiligen wordt onder Brigham Young bij elke voetstap beproefd, die hen opdraagt tempels te bouwen en ruim 350 nederzettingen

te stichten. Als Brigham Young in 1877 sterft is het ledental van de kerk tot 115.000 leden gestegen. Alle vervolging ten spijt breidt Gods waarheid zich moedig en nobel uit.

De tijd staat mij niet toe uitgebreid in te gaan op de groei van de kerk in de daaropvolgende decennia. Ik wil nog wel opmerken dat in de veertig jaar van 1890 tot 1930, terwijl de kerk en haar leerstellingen nog steeds onder vuur van de publieke opinie liggen, ouderling Reed Smoot in het Amerikaanse Congres wordt gekozen, hoewel hij strijd moet leveren voordat hij zijn zetel kan innemen. In die tijd wordt er veel over de kerk en haar leringen geschreven — vooral kwetsend en gericht op president Joseph F. Smith en andere kerkleiders. Al moet gezegd dat er enkele krantenartikelen verschijnen, waarin de leden van de kerk betrokken burgers en goede

mensen worden genoemd.

Op 3 september 1925 maakt president Heber J. Grant bekend dat de kerk het zendingswerk in Zuid-Amerika zal opstarten. Naar het patroon dat de Heer gebruikt om het herstelde evangelie naar alle landen te brengen, wordt ouderling Melvin J. Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen — mijn grootvader van vaderszijde — samen met anderen naar Zuid-Amerika gestuurd om het werelddeel toe te wijden aan de verkondiging van het evangelie.

Op de kerstmorgen van 1925 wijdt ouderling Ballard in Argentinië de Zuid-Amerikaanse landen toe en begint het zendingswerk. Voordat hij in juli van het volgende jaar weer vertrekt, profeteert hij: 'De kerk van de Heer zal hier een tijdje langzaam groeien, zoals een eik langzaam uit een eikel groeit. Zij zal niet in één dag opschieten zoals een zonnebloem, die snel groeit en dan verdort. Maar duizenden zullen hier tot de kerk toetreden. De zending hier zal in meerdere worden opgesplitst en een van de sterkste in de kerk worden. De kerk zal hier nooit meer zo klein zijn als nu.' (In: Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* [1966], p. 84).

Eenieder die bekend is met de groei van de kerk in Zuid-Amerika weet dat die profetie in vervulling is gegaan. Er zijn in Brazilië nu ruim één miljoen leden.

In de vier decennia van 1930 tot 1970 worden er meer dan 106 duizend zendelingen geroepen. Het ledental van de kerk verviervoudigt, tot twee miljoen achthonderdduizend. In de jaren 1960 sluiten zich maar liefst één miljoen nieuwe leden aan. In 1970 zijn er zendelingen in 43 landen en negen territoriums. In deze periode van veertig jaar wordt er in de Zuid-Amerikaanse landen Chili, Brazilië, Uruguay, Paraguay, Ecuador, Colombia, Peru en Venezuela begonnen met het zendingswerk. In

Midden-Amerika ontsluiten dienst-knechten van de Heer de landen Panama, Costa Rica, Guatemala, El Salvador, Honduras en Nicaragua. In Azië begon het opnieuw opgestarte werk in Korea, Taiwan, Singapore en de Filippijnen vrucht te dragen.

Niets daarvan is komen aan-waaien. Elke keer als 'Gods waarheid' naar elk werelddeel en land wordt gebracht, zodat het in 'elk oor' kan klinken, doemen er problemen, hindernissen en vervolging op. Toch gingen we in geloof voorwaarts; de problemen werden opgelost en de hindernissen genomen.

President Spencer W. Kimball vraagt de leden van de kerk hun pas te vergroten in de verbreiding van het evangelie. Hij vraagt elke ring in de wereld om het aantal zendingen te verhogen en onder zijn aanvoering begint de kerk de media te gebruiken om onze boodschap aan honderden miljoenen mensen over de hele aarde over te brengen.

In de twaalf jaar dat hij president van de kerk is, vervullen bijna tweehonderdduizend zendingen een zending. Het ledental van de kerk verdubbelt zich en het aantal ringen verdrievoudigt zich. Veel landen worden toegewijd of opnieuw toegewijd aan het zendingswerk, en het wonder van bekering vindt in veel landen plaats, ondanks grote diabolische tegenwerking om het werk des Heren te stuiten of de arbeiders te ontmoedigen.

Er is ruim twintig jaar verstreken sinds president Kimball zijn bediening op aarde afsloot. In die periode is men ons serieus gaan nemen in de wereldwijde geloofsgemeenschap. Waarschijnlijk niet toevallig, hebben we ook via de media ongekend heftige ideologische aanvallen op onze mensen, onze geschiedenis en onze leer meegemaakt.

Desondanks blijft de kerk groeien. Het ledental verdubbelt zich weer — van 5,9 miljoen in 1985 naar ruim 13 miljoen nu. En vorig

jaar is de miljoenste zending in deze bedeling geroepen.

Welnu, broeders en zusters, ik geef u dit korte overzicht van Josephs profetische visioen over de bestemming van deze kerk, en de letterlijke vervulling door de jaren heen, om ons aan de volgende eenvoudige waarheid te herinneren:

'De werken en de plannen en de doeleinden van God kunnen niet worden verijdeld, noch kunnen ze mislukken.

'Want God wandelt niet op kromme paden, (...) noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd; daarom zijn zijn paden recht, en is zijn gang één eeuwige ronde.

'Bedenk, (...) dat het niet het werk van God is dat wordt verijdeld, maar het werk van mensen' (Leer en Verbonden 3:1-3).

God heeft bij monde van zijn profeet gesproken en aan de wereld bekendgemaakt dat 'de waarheidsvaandel is opgericht' en dat 'geen onheilige hand de vooruitgang van

dit werk [kan] stuiten.' Dat is onbetwistbaar en onweerlegbaar waar. We hebben het zelf gezien, decennium na decennium, van de tijd van de profeet Joseph Smith tot de tijd van president Thomas S. Monson. Er is zware vervolging geweest. Met achterklap, leugens en verkeerde voorstelling van zaken heeft men gepoogd ons verdacht te maken. Maar in elk decennium vanaf de tijd van de herstelling is Gods waarheid moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gegaan. Het kerkje dat in 1830 het levenslicht zag, met slechts een handvol leden is uitgroeid tot ruim dertien miljoen heiligen der laatste dagen in heel veel landen, en we zijn goed op weg om elk werelddeel te doordringen, elke streek te bezoeken, elk land te overspoelen en in elk oor te klinken.

Dit is Gods werk, en Gods werk kan niet worden verijdeld. Er is echter nog veel te doen, voordat de grote Jehova kan zeggen dat het werk is volbracht. Hoewel we de getrouwe heiligen die ons tot dit punt van publieke bekendheid hebben geleid, loven en prijzen, kunnen we het ons niet veroorloven om achterover te leunen.

We kunnen ieders hulp gebruiken om het werk af te ronden dat ruim 175 jaar geleden is begonnen door die pionierende heiligen, en dat in de daaropvolgende decennia is voortgezet door generaties getrouwe heiligen. Wij moeten geloven zoals zij geloofden. Wij moeten werken zoals zij werkten. Wij moeten dienen zoals zij dienden. Wij moeten overwinnen zoals zij overwonnen.

Uiteraard hebben wij met andere problemen te kampen, maar die zijn zeker niet minder groot. In plaats van boze bendes, hebben we te maken met mensen die ons genadeloos kritiseren. In plaats van bittere kou en ontbering, worden we belaagd door alcohol- en druggebruik, pornografie, alle soorten vuiligheid, ranzigheid, hebzucht, oneerlijkheid, en godsdienstige onverschilligheid. In plaats

van gezinnen die uit hun huis de vlakten worden opgedreven, zien we dat het instituut gezin, met inbegrip van het goddelijke instituut huwelijk, onder vuur ligt van groepen en personen die proberen de belangrijke en goddelijke rol van het gezin in de samenleving als onbeduidend weg te zetten.

Daarmee wil ik niet zeggen dat onze problemen groter zijn dan die van voorgaande generaties. Ze zijn gewoon anders. De Heer vraagt ons niet een handkar op te laden; Hij vraagt ons ons geloof te vergroten. Hij verlangt niet van ons dat we een werelddeel te voet oversteken; Hij verlangt wel van ons dat we de straat oversteken om met onze buren te spreken. Hij vergt niet van ons dat we al onze bezittingen afstaan voor de bouw van een tempel; Hij vergt wel van ons dat we, ondanks ons jachtige bestaan, onze middelen en tijd aanspreken, zodat we tempels kunnen blijven bouwen en geregeld naar de tempels gaan die al in gebruik zijn. Hij vraagt ons niet een martelaarsdood te sterven; Hij vraagt ons het leven van een discipel te leiden.

We leven in een unieke tijd en het is aan ons, broeders en zusters, om de rijke traditie van diepe toewijding voort te zetten die het kenmerk van voorgaande generaties heiligen der laatste dagen was. Dit is geen tijd voor de geestelijk lafhartigen. We kunnen het ons niet veroorloven om voor het gezicht rechtschapen te zijn. Ons getuigenis moet diep geworteld zijn en zich stevig hebben vastgezet op de rots van openbaring. En we moeten het werk voorwaarts blijven bewegen zoals het een toegewijd verbondsvolk, met geloof bij elke voetstap, betaamt, 'totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.' Dat dit zo mag zijn voor ons bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. ■

Vreugde vinden in de reis

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Laten we van het leven genieten, vreugde vinden in de reis, en onze liefde delen met vrienden en familieleden.

Geliefde broeders en zusters, ik sta vanochtend nederig voor u. Ik vraag om uw geloof en uw gebeden voor mij nu ik ga spreken over de zaken die mij hebben bezig gehouden, en waarvan ik het gevoel heb gehad dat ik ze met u moet doornemen.

Ik begin met een van de onvermijdelijkste aspecten van ons leven hier op aarde, en dat is *verandering*. We hebben allemaal wel eens de een of andere variatie gehoord op het bekende gezegde: 'Niets is zo permanent als verandering.'

We krijgen in ons leven maar al te vaak te maken met verandering. Sommige veranderingen zijn welkom, andere niet. Er vinden veranderingen

in ons leven plaats die heel plotseling zijn, bijvoorbeeld het onverwachte overlijden van een dierbare, een onvoorziene ziekte of het verlies van een gekoesterde bezitting. Maar de meeste veranderingen vinden subtiel en langzaam plaats.

Deze conferentie is het 45 jaar geleden dat ik tot het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen werd. Als het toenmalige juniorlid van de Twaalf zag ik op naar de veertien uitzonderlijke mannen in de Twaalf en het Eerste Presidium die allen meer anciënniteit hadden dan ik. Een voor een zijn die mannen naar huis gegaan. Toen president Hinckley acht maanden geleden heenging, besefte ik dat ik de senior apostel was geworden. De veranderingen die in een periode van 45 jaar stap voor stap hebben plaatsgevonden, lijken nu kolossaal.

Deze komende week viert mijn vrouw en ik ons zestigste huwelijksjubileum. Als ik terugkijk op het begin, besef ik hoezeer ons leven sindsdien is veranderd. Onze geliefde ouders, die ons aan het begin van onze reis samen terzijde stonden, zijn heengegaan. Onze drie kinderen, die ons leven vele jaren lang zo in beslag namen, zijn opgegroeid en hebben zelf een gezin. De meeste van onze kleinkinderen zijn opgegroeid, en we hebben inmiddels vier achterkleinkinderen.

Dag na dag, minuut na minuut, seconde na seconde, gingen we vanaf ons vertrekpunt naar waar we nu zijn. Uiteraard maken we in ons leven allemaal soortgelijke wijzigingen en veranderingen door. Het verschil tussen de veranderingen in mijn leven en de veranderingen in het uwe, ligt alleen maar in de details. De tijd staat nooit stil; hij moet gestaag voortschrijden, en met dat voortschrijden, vinden er veranderingen plaats.

Dit is onze enige kans op een sterfelijk leven: hier en nu. Hoe langer we leven, hoe sterker ons besef dat het maar kort is. Kansen doen zich voor, en zijn dan weer voorbij. Ik geloof dat enkele van de belangrijkste lessen die we tijdens ons korte verblijf op aarde moeten leren, de lessen zijn die ons doen inzien wat belangrijk is en wat niet. Ik smeed u om die allerbelangrijkste dingen niet aan u voorbij te laten gaan terwijl u plannen maakt voor die denkbeeldige, niet-bestaande toekomst waarin u tijd zult hebben om alles te doen wat u wilt. Vind in plaats daarvan vreugde in de reis — nú.

Ik ben wat mijn vrouw, Frances, een 'musicalholic' noemt. Ik geniet van zoveel musicals. Een van mijn favorieten is geschreven door de Amerikaanse componist Meredith Willson en heet *The Music Man*. Professor Harold Hill, een van de hoofdpersonages in die musical, geeft een waarschuwing die ik met u wil delen. Hij zegt: 'Als je blind staart op de toekomst, zal je verleden uitermate leeg zijn.'¹

Broeders en zusters, we zullen geen toekomst hebben om aan terug te denken als we vandaag niet iets doen.

Ik heb u al eens eerder een voorbeeld gegeven van die filosofie. En ik ben van mening dat het zinvol is om die te herhalen. Vele jaren geleden schreef Arthur Gordon in een landelijk tijdschrift:

'Toen ik dertien was en mijn

broertje tien, had vader beloofd ons mee naar het circus te nemen. Maar rond lunchtijd kwam er een telefoontje; hij was voor een dringende aangelegenheid nodig in de stad. We zagen het circus al aan onze neus voorbijgaan. Toen hoorden we hem [in de telefoon] zeggen: "Nee, ik kan niet komen. Het zal moeten wachten."

'Toen hij terug aan tafel kwam, glimlachte moeder. "Weet je, het circus komt heus nog wel een keer", [zei ze.]

"Dat weet ik," zei vader, "maar de kinderjaren niet."²

Als u kinderen hebt die al opgegroeid zijn en het ouderlijk huis hebben verlaten, dan hebt u waarschijnlijk wel eens het gevoel van verlies en het inzicht gehad dat u hun kindertijd onvoldoende hebt gewaardeerd. Uiteraard kunt u niet terug, alleen maar vooruit. In plaats van ons blind te staren op het verleden, moeten we het heden, het hier en nu, optimaal benutten en doen wat we kunnen om fijne herinneringen te scheppen voor de toekomst.

Als u nog opgroeiende kinderen hebt, bedenk dan dat de kleine vingerafdrukken die op bijna elk schoon-gemaakt oppervlak te zien zijn, de speeltjes die door het hele huis liggen en de grote stapels wasgoed maar al te gauw zullen verdwijnen en dat u ze tot uw verbazing heel erg zult missen.

In wat voor omstandigheden we ons ook bevinden, we krijgen allemaal te maken met stress. We moeten er gewoon zo goed mogelijk mee omgaan. Maar we moeten het niet het allerbelangrijkste in de weg laten staan — en wat het allerbelangrijkste is, heeft vrijwel altijd te maken met de mensen om ons heen. We nemen vaak aan dat ze wel *moeten* weten hoeveel we van ze houden. Maar dat moeten we niet zomaar aannemen, we moeten het zeggen. William Shakespeare heeft geschreven: 'Hij slechts heeft lief, die 't toont in woord en daad.'³ We zullen het spreken van vriendelijke woorden of tonen van onze liefde nooit betreuen. We zullen het juist betreuen als we dit niet doen in onze relaties met hen die het

Drie jonge vaders in Oekraïne zijn blij met het vaderschap.

meeste voor ons betekenen.

Stuur de vriend die u hebt verwaarloosd eens een briefje; geef uw kind een knuffel; omhels uw ouders; zeg vaker 'Ik hou van je'; spreek altijd uw dank uit. Laat een op te lossen probleem nooit belangrijker worden dan een persoon die liefde nodig heeft. Vrienden verhuizen, kinderen groeien op, dierbaren gaan heen. Het is zo makkelijk om anderen voor vanzelfsprekend aan te nemen, tot de dag dat ze uit ons leven verdwijnen en wij achterblijven met gevoelens van 'als ik nou eens' of 'had ik maar'. De auteur Harriet Beecher Stowe heeft geschreven: 'De bitterste tranen aan het graf worden geschreid over onuitgesproken woorden en ongedane zaken.'⁴

Tijdens de jaren zestig werd kerklid Jay Hess tijdens de oorlog neergeschoten boven Noord-Vietnam. Twee jaar lang had zijn familie geen idee of hij levend of dood was. Zijn cipiers in Hanoi stonden hem uiteindelijk toe om naar huis te schrijven, maar beperkten zijn boodschap tot minder dan vijftig woorden. Wat zouden u en ik tegen onze familie zeggen als we ons in dezelfde situatie bevonden — als we ze meer dan twee jaar niet hadden gezien en niet wisten of

we ze ooit weer zouden zien? Hij wilde iets schrijven dat de familie thuis zou herkennen als zijn woorden, maar hij wilde ze ook zinvolle raad geven. En dus schreef broeder Hess het volgende: 'Deze dingen zijn belangrijk: tempelhuwelijk, zending, studie. Zet door, stel doelen, schrijf geschiedenis, neem twee keer jaarlijks foto's.'⁵

Laten we van het leven genieten, vreugde vinden in de reis, en onze liefde delen met vrienden en familieleden. Op een dag heeft ieder van ons hier geen toekomst meer.

In het Nieuwe Testament spoort de Heiland ons in Johannes dertien vers 34 als volgt aan: 'Gelijk Ik u liefgehad heb, [heb] elkander lief.'

Sommigen onder u kennen misschien het klassieke toneelstuk *Our Town* van Thornton Wilder. Als u het kent, dan zult u zich het plaatsje Grover's Corners herinneren, waar het verhaal zich afspeelt. In het toneelstuk sterft Emily Webb in het kraambed, en we lezen hoe eenzaam haar rouwende jonge echtgenoot, George, zich voelt, die met hun zoon-tje van vier achterblijft. Emily wil niet in vrede rusten; ze wil de vreugde van haar leven opnieuw beleven. Ze krijgt de kans om nogmaals naar de aarde

te gaan en haar twaalfde verjaardag opnieuw mee te maken. Aanvankelijk is het spannend om weer jong te zijn, maar de opwinding verdwijnt snel. De dag geeft haar geen vreugde nu Emily weet wat er voor haar in het verschiet ligt. Het besef dat ze zich gedurende haar leven niet bewust was van de zin en het wonder van het leven, kan ze niet verdragen. Voordat ze naar haar rustplaats gaat, beklagt Emily zich: 'Zijn mensen zich elke minuut dat ze leven wel bewust van hun leven?'

Ons besef wat het belangrijkste is in het leven gaat hand in hand met dankbaarheid voor onze zegeningen.

Een bekende auteur heeft geschreven: 'We hebben in ons leven zowel overvloed als gebrek — die realiteiten doen zich gelijktijdig voor. Het is altijd een bewuste keuze welke gedachtes wij koesteren (...). Als we besluiten om geen aandacht te besteden aan wat er in ons leven ontbreekt, maar we dankbaar zijn voor de overvloed die we hebben — liefde, gezondheid, familie, vrienden, werk, de vreugde van de natuur en de bezigheden die ons [gelukkig maken] — vallen de gedachtes die wij verspillen aan illusies weg en ervaren wij een hemel op aarde.'⁶

In Leer en Verbonden 88 vers 33 wordt ons gezegd: 'Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet? Zie, hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem die de gever is van het geschenk.'

De Romeinse filosoof Horatius heeft ons deze aansporing gegeven: 'Welk uur God u ook mee gezegend heeft, neem het dankbaar aan en stel uw vreugde niet van jaar tot jaar uit, zodat u, waar u ook bent geweest, altijd kunt zeggen dat u een gelukkig leven hebt geleid.'

Vele jaren geleden werd ik geraakt door het verhaal van Borghild Dahl. Zij was in 1890 uit Noorse ouders geboren en had al van jongs af aan

een zeer beperkt gezichtsvermogen. Ze had een groot verlangen om ondanks haar handicap deel te nemen aan het dagelijks leven. En door louter vastberadenheid slaagde ze in bijna alles wat ze ondernam. Tegen het advies van leerkrachten in, die meenden dat haar handicap te groot was, volgde ze eens studie en behaalde ze een bachelorsgraad aan de University of Minnesota. Later studeerde ze nog aan de Columbia University en de University of Ohio. Uiteindelijk werd ze hoofd van acht scholen in het westen van Minnesota en het noorden van Dakota.

In een van haar zeventien boeken schreef ze het volgende: 'Ik had maar één oog, en dat zat zó onder de diepe littekens dat ik alleen maar door een kleine opening in mijn linkeroog kon kijken. Ik kon een boek alleen maar zien door het dichtbij mijn gezicht te houden en mijn ene oog zoveel als ik kon naar links in te spannen.'⁷

Gelukkig ontwikkelde men in 1943 — toen ze al over de vijftig was — een revolutionaire methode waarmee ze haar veel van het gezichtsvermogen konden teruggeven dat ze zolang had gemist. Er ging een nieuwe, spannende wereld voor haar open. Ze schepte groot plezier in de kleine dingen die de meesten onder ons voor zo vanzelfsprekend houden, zoals kijken naar vliegende vogels, of het licht dat weerspiegeld werd door de luchtbellen in haar afwaswater, of elke avond kijken naar het wassen of afnemen van de maan. Ze besloot een van haar boeken met deze woorden: 'Geliefde (...) Vader in de hemel, ik dank U. Ik dank U.'⁸

Borghild Dahl was erg dankbaar voor haar zegeningen — niet alleen toen haar gezichtsvermogen hersteld was, maar ook daarvoor.

In 1982 — twee jaar voordat ze op 92-jarige leeftijd overleed — werd haar laatste boek gepubliceerd. De titel: *Heel mijn leven gelukkig*. Haar dankbare houding stelde haar in staat

om haar zegeningen te waarderen en ondanks haar beperkingen een rijk en overvloedig leven te leiden.

In het Nieuwe Testament zegt de apostel Paulus ons in 1 Tessalonicenzen vijf vers achttien: 'Dankt onder alles, want dat is de wil Gods.'

Laten wij samen terugdenken aan het verhaal van de tien melaatsen:

'En toen [Jezus] een zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die op een afstand bleven staan.

'En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons.

'En Hij zag hen aan en zeide tot hen: Gaat heen, toont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden.

'En een van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luidere stem God verheerlijkende,

'en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken. En dit was een Samaritaan.

'En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?

Waren er dan geen anderen om terug te keren en God eer te geven,

dan deze vreemdeling?⁹

De Heer heeft in een openbaring bij monde van de profeet Joseph Smith gezegd: 'En in niets geeft de mens God aanstoot, ofwel tegen niemand is zijn verbolgenheid ontbrand, dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden en zijn geboden niet gehoorzamen.'¹⁰ Mogen wij ons onder diegenen bevinden die onze hemelse Vader danken. Als ondankbaarheid tot de ernstige zonden gerekend wordt, neemt dankbaarheid een plaats in onder de edelste deugden.

Mogen wij — ondanks de veranderingen die we in ons leven meemaken, en met dankbaarheid in ons hart — onze dagen zo veel mogelijk vullen met die dingen die het allerbelangrijkst zijn. Mogen wij hen die ons dierbaar zijn koesteren en onze liefde voor hen uiten in woord en daad.

Tot besluit bid ik dat wij allen onze dank zullen uiten voor onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Zijn heerlijke evangelie geeft antwoord op de grootste vragen van het leven: Waar komen we vandaan? Waarom zijn we hier? Waar gaat mijn geest heen bij mijn dood?

Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bidden. Hij heeft ons geleerd hoe we elkaar moeten dienen. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten leven. Zijn leven is een legaat van liefde. Hij genas de zieken; Hij beurde de verdrukten op; Hij redde de zondaren.

De tijd brak aan waarop Hij alleen stond. Enkele apostelen twijfelden; één verraadde Hem. De Romeinse soldaten doorboorden zijn zij. De woedende bende benam Hem het leven. En toch weerklinken vanaf de heuvel Golgota zijn barmhartige woorden: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'¹¹

Eerder al, misschien toen het tot Hem doordrong dat zijn aardse bediening tot een climax was gekomen, uitte Hij de klacht: 'De vossen hebben hollen en de vogelen des hemels

nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen.¹² 'Geen plaats in de herberg'¹³ was geen eenmalige uiting van een verwerping — het was slechts de eerste. En toch nodigt Hij u en mij uit om Hem te ontvangen. 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.'¹⁴

Wie was die Man van smarten, vertrouwd met ziekte? Wie is de Koning van heerlijkheid, deze Heer der heren? Hij is onze Meester. Hij is onze Heiland. Hij is de Zoon van God. Van Hem gaat ons heil uit. Hij wenkt ons: 'Volg mij.'¹⁵ Hij geeft ons de opdracht: 'Ga heen, doe gij evenzo.'¹⁶ Hij smeekt: 'Onderhoud mijn geboden.'¹⁷

Laten wij Hem volgen. Laten wij zijn voorbeeld volgen. Laten wij zijn woord gehoorzamen. Daarmee geven wij Hem de goddelijke gave van dankbaarheid.

Broeders en zusters, het is mijn oprechte gebed dat wij ons mogen aanpassen aan de veranderingen in ons leven, dat wij mogen inzien wat het belangrijkste is, dat wij altijd onze dankbaarheid mogen uiten, en dat wij zo vreugde mogen vinden in de reis. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Meredith Willson en Franklin Lacey, *The Music Man* (1957).
2. Arthur Gordon, *A Touch of Wonder* (1974), pp. 77–78.
3. William Shakespeare, naar *Twee edellieden van Verona*, tweede bedrijf, regel 31.
4. Harriet Beecher Stowe. In: Gorton Carruth en Eugene Erlich, reds., *The Harper Book of American Quotations* (1988), p. 173.
5. Privécorrespondentie.
6. Sarah Ban Breathnach. In: John Cook, red., *The Book of Positive Quotations*, 3de editie (2007), p. 342.
7. Borghild Dahl, *I Wanted to See* (1944), p. 1.
8. *I Wanted to See*, p. 210.
9. Lucas 17:12–18.
10. Leer en Verbonden 59:21.
11. Lucas 23:34.
12. Matteüs 8:20.
13. Zie Lucas 2:7.
14. Openbaring 3:20.
15. Marcus 2:14.
16. Lucas 10:37.
17. IV 11:6.

De proef

PRESIDENT BOYD K. PACKER

President van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bendes noch legers waren bij machte om de heiligen af te keren van de waarheid.

Het is mijn doel om aan te tonen dat de Heer in moeilijke tijden altijd een veilige weg baant. We leven in de 'zware tijden' die naar profetie van de apostel Paulus de laatste dagen zouden treffen.¹ Als we individueel, als gezin en als kerk veilig willen zijn, dan zal dat zijn door 'gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'²

Op 24 juli 1849 waren de heiligen op de dag af twee jaar in de vallei. Ze waren eindelijk vrij na jaren geterroriseerd en vervolgd te zijn. Dat moest uitgebreid gevierd worden.

Slechts een paar jaar eerder was de profeet Joseph Smith maandenlang onder menonwaardige omstandigheden in *Liberty Jail*, de vrijheidsgevangenis, vastgezet, terwijl de heiligen door oproerstokers uit hun huizen

werden gejaagd. De woorden *vrijheid* en *gevangenis* passen niet echt bij elkaar.

Joseph heeft uitgeroepen:

'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt?

'Hoelang zult Gij uw hand weerhouden, en zal uw oog, ja, uw reine oog, vanuit de eeuwige hemelen het onrecht aanschouwen dat uw volk en uw dienstknechten wordt aangedaan, en zal uw oor doordrongen worden met hun kreten?'³

De profeet Joseph Smith had al eerder om raad gevraagd, en de Heer zei de heiligen zich voor eerherstel tot de rechters, de gouverneur en daarna de president te wenden.⁴

De rechters gingen niet op verzoekschriften in. Joseph Smith is ruim tweehonderd keer op grond van allerlei valse aanklachten voor het gerecht gedaagd. Hij is nooit veroordeeld.

Toen zij gouverneur Boggs van Missouri om eerherstel benaderden, vaardigde hij een bevel uit dat 'de mormonen als vijanden beschouwd moeten worden, en *moeten worden uitgeroeid* of uit de staat verdreven, als dat voor het publieke welzijn noodzakelijk is.'⁵ Dat ontketende onvoorstelbare wreedheden en misdaden.

Zij wendden zich tot president Martin van Buren van de Verenigde Staten, die hun liet weten: 'U strijdt voor een rechtvaardige zaak, maar ik kan niets voor u doen.'⁶

Ik lees u de laatste twee alinea's

voor van hun derde verzoekschrift, gericht aan het Congres van de Verenigde Staten:

'De kwellingen van de verzoekers dezes zijn uitermate hevig geweest, te veel voor het mensdom, te veel voor Amerikaanse burgers om zonder klacht te dragen. Wij zijn jarenlang gebukt gegaan onder de ijzeren vuist van tirannie en onderdrukking. We zijn van onze eigendommen beroofd, ten bedrage van twee miljoen dollar. Er is jacht op ons gemaakt alsof we wilde dieren uit het woud waren. We hebben gezien hoe onze bejaarde vaders, die hadden gevochten in de onafhankelijkheidsoorlog, en onze onschuldige kinderen door onze vervolgers werden gedood. We hebben gezien dat de schone dochters van Amerikaanse burgers op wrede wijze werden beledigd en mishandeld, en ten slotte hebben we gezien dat vijftienduizend mannen, vrouwen en kinderen onder bedreiging, in een barre winter, berooid en onbeschermd, van huis en haard werden weggejaagd, naar een vreemd gebied. Al die weerzinwekkende omstandigheden brengen ons ertoe om een smeekschrift te richten aan de hoogste raden van onze natie, en een nederig beroep te doen op de illustere senatoren en vertegenwoordigers van een groot en vrij volk om eerherstel en bescherming in overweging te nemen.

'Hoor! O hoor de smeekbede van vele duizenden Amerikaanse burgers die nu hun stem in ballingschap verheffen (...)! Hoor! O hoor het geween en de bittere klaagzang van weduwen en wezen, wier mannen en vaders op wrede wijze de dood zijn ingejaagd in het land waar de trotse adelaar (...) het luchtruim kiest! Laat het niet in de archieven van de natiën worden geboekstaafd, dat (...) bannelingen u smeekten om eerherstel en bescherming, maar het niet van u kregen. Het ligt in uw macht om ons, onze vrouwen en onze kinderen te vrijwaren van een herhaling van de bloedorstige

taferelen in Missouri, en aldus de angsten van een vervolgd en gewond volk grotelijks te verlichten, dat zal het gebed van verzoekers dezes zijn.¹⁷

Men kende geen pardon en het smeekschrift werd afgewezen.

In 1844, hoewel gouverneur Thomas Ford van de staat Illinois zijn bescherming had toegezegd, werden de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum in de gevangenis van Carthage doodgeschoten. Woorden kunnen het gruwelijke leed dat de heiligen was aangedaan niet uitdrukken.

En nu op deze 24ste juli in 1849, eindelijk verlost van alle terreur, waren ze van plan dat te vieren.

Alles wat de heiligen in de vallei bezaten, was daar in een handkar of huifkar gekomen, over zestienhonderd kilometer dorre vlakten. Het zou nog twintig jaar duren voordat de spoorweg Salt Lake City bereikte. Hoewel vrijwel zonder middelen, besloten zij dat de viering een hoogstaande uiting

van hun gevoelens zou zijn.

Ze bouwden een overkapping op Temple Square. Ze plaatsten een vlaggenmast van 32 meter hoog. Ze vervaardigden een enorme nationale vlag van twintig meter lang en hesen die in de top van de vrijheidsmast.

Het kan vreemd lijken, misschien zelfs ongeloofwaardig, dat ze als thema van deze eerste viering vaderlandsliefde en trouw kozen aan een overheid die had geweigerd hun noodhulp te verlenen. Wat zouden ze gedacht hebben? Als u het waarom daarvan begrijpt, dan begrijpt u de kracht van de leringen van Christus.

Hun fanfarekorps speelde toen er een grote optocht met president Brigham Young voorop naar Temple Square liep. Hij werd door de twaalf apostelen en de zeventigers gevolgd.

Daarachter liepen 24 jonge mannen, gekleed in witte broek, zwarte jas, met een witte sjerp over hun rechterschouder, een kroon op het hoofd,

en een zwaard in schede op de linkerheup. In hun rechterhand droegen zij, van alles wat ze hadden kunnen dragen, een afschrift van de onafhankelijkheidsverklaring en de grondwet van de Verenigde Staten. De onafhankelijkheidsverklaring werd door een van de jonge mannen voorgelezen.

Daar weer achter 24 jonge vrouwen, gekleed in het wit, met een blauwe sjerp over de rechterschouder en witte rozen op het hoofd. Ieder droeg een bijbel en een boek van mormon.

Bijna net zo verbazingwekkend als hun themakeuze vaderlandsliefde was wie er daarna volgden: 24 bejaarde sires (zoals ze werden genoemd), geleid door patriarch Isaac Morley. Ze stonden bekend als de 'zilvergrijzen' — allen zestig jaar of ouder. Ieder droeg een rood geverfde staf met bovenaan een wit, fladderend lint. Een droeg de Amerikaanse vlag. Deze mannen waren het symbool van het priesterschap, dat al bestaat 'vanaf het begin, eer de wereld was'⁹ en in deze bedeling is hersteld.

De heiligen wisten dat de Heer hun had gezegd om 'onderdanig te (...) zijn aan koningen, presidenten, heersers en magistraten, door het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de wet.'¹⁰ Dat gebod, destijds geopenbaard, geldt ook in deze tijd voor al onze leden in elk land. Wij moeten gezagsgetrouwe, goede burgers zijn.

De Heer had hun gezegd: '[Ik heb] de grondwet van dit land gevestigd, door de hand van wijze mannen die Ik juist voor dat doel heb doen opstaan.'¹¹

En in een ander vers had de Heer hun gezegd dat 'het niet juist [is] dat enig mens andermans slaaf is.'¹² Daarom waren ze tegen slavernij. Dat lag heel gevoelig bij de kolonisten in Missouri.

En dus trad ouderling Phineas Richards op die dag van viering in 1849 'namens de 24 bejaarde sires

naar voren om hun rede van vaderlandsliefde en trouw voor te lezen.'¹³ Hij besprak hoe belangrijk het was om hun kinderen vaderlandsliefde bij te brengen en de vrijheid lief te hebben en in ere te houden. Nadat hij kort de gevaren waarin zij hadden verkeerd in herinnering had geroepen, zei hij:

'Broeders en vrienden, wij die zestig jaar of langer leven, hebben de regering van de Verenigde Staten in haar glorie aanschouwd, en weten dat de schandelijke wreedheden waaraan wij waren blootgesteld, voortkwamen uit een corrupte en ontaarde overheid, ofschoon de zuivere beginselen in onze volprezen grondwet ongewijzigd blijven. (...)

'Laten we er dus voor zorgen dat de vrijheidszin en vaderlandsliefde die we van onze voorvaders hebben meegekregen, onvervalst overgaan op ons nageslacht.'¹⁴

Wie zich door de krachtige impulsen van de menselijke natuur laat leiden, denkt misschien dat de heiligen wraak wilden, maar hun handelwijze ontsproot uit iets krachtigers dan de menselijke natuur.

De apostel Paulus heeft uitgelegd:

'Een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is. (...)

'Wij hebben de zin van Christus.'¹⁵

Die Geest karakteriseerde die toenmalige leden van de kerk als volgelingen van Christus.

Als u begrijpt waarom een volk dat intens heeft geleden, zo lankmoedig, zo verdraagzaam, zo vergevensgezind en zo christelijk kan zijn, dan weet u wat een heilige der laatste dagen is. Zij werden niet verteerd door wraak, zij waren verankerd in openbaring. Zij lieten zich leiden door de leringen die u in het Oude en Nieuwe Testament, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde vindt.

Als u begrijpt waarom ze vierden

wat ze vierden, dan begrijpt u waarom we nu in de Heer Jezus Christus, in de beginselen van het evangelie, geloven.

In het Boek van Mormon staat: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.'¹⁶

Vandaar dat we in deze vreemde, zware tijden, in de ware kerk van Jezus Christus¹⁷ de beginselen van het evangelie prediken en naleven.

Er waren drie zaken in die viering van 1849 die zowel symbolisch als profetisch waren: ten eerste, dat de jonge mannen de grondwet en de onafhankelijkheidsverklaring droegen; ten tweede, dat iedere jonge vrouw de Bijbel en het Boek van Mormon droeg; en ten slotte, dat de oude mannen — de zilvergrijzen — er kregen in de optocht.

Na het programma hadden ze een feest aan zelfgemaakte tafels. Een paar honderd gouddelvers op doorreis en zestig indianen waren ook aan tafel uitgenodigd.

Toen gingen ze weer aan het werk.

President Young had gezegd: 'Als de mensen in de Verenigde Staten ons tien jaar met rust laten, zullen we hen niet om gunsten vragen.'¹⁸

Op de dag af acht jaar na de viering in 1849, waren de heiligen in Big Cottonwood Canyon om nog een 24ste juli te vieren. Er kwamen vier ruiters aangereden met het bericht dat er een leger van vijftienghonderd man sterk in aantocht was. Het leger van de Verenigde Staten, onder bevel van kolonel Albert Sydney Johnston, had van president James Buchanan opdracht gekregen een niet-bestaande mormoonse opstand neer te slaan.

De heiligen braken hun kamp op en gingen op huis aan om hun verdediging voor te bereiden. Dit keer zouden ze niet vluchten. President

Brigham Young verklaarde dan ook: 'We hebben geen enkele wet overtreeden, daar is geen enkele reden voor, en die zal er ook nooit zijn; maar welke natie ook in aantocht is om dit volk te verdelen, die zullen we tegenhouden, de almachtige God is mijn hulpe.'¹⁹

Mijn overgrootouders hadden een kind ten grave gedragen op weg van Far West naar Nauvoo, toen ze daar naartoe verdreven werden, en een ander kind in Winter Quarters, toen ze naar het westen waren verdreven.

Een andere overgrootmoeder, een tiener toen, duwde een handkar langs de zuidoever van de Platte River. Ze zongen:

*Wij vinden wis in 't westen, ver
van hier
't land door God ons bereid.
Daar wordt de kerk de volk'ren
een banier,
als weleer is voorzeid.²⁰*

Over de rivier konden ze het zonlicht zien weerkaatsen op de bajonetten van de soldaten in het leger.²¹

In St. Louis had mijn overgrootmoeder een geëmailleerd speldje van de Amerikaanse vlag gekocht. Ze heeft het haar hele verdere leven gedragen.

Bendes noch legers waren bij machte om de heiligen af te keren van de waarheid. Er volgden onderhandelingen en een schikking, waarmee een eind kwam aan de Utah-oorlog (later de blunder van Buchanan genoemd).

We laten ons nog steeds leiden door dezelfde openbaringen en door een profeet. Toen de profeet Joseph Smith stierf, werd hij door iemand anders opgevolgd. Dat gebeurt nog steeds zo.

Een half jaar geleden in de algemene aprilconferentie is president Thomas S. Monson gesteund als zestiende president van de kerk, vijf maanden vóór zijn 81ste verjaardag.

Hij volgde president Gordon B. Hinckley op, die 97 was toen hij overleed.

De senior leiders van de kerk hebben bijna allemaal vele jaren van voorbereiding achter de rug.

President Monson is uitermate geschikt om leiding te geven in deze zware tijden. Hij is gesteund door zijn twee raadgevers en het Quorum der Twaalf Apostelen — eveneens profeten, zieners en openbaarders.

De Lucifer die uit de tegenwoordigheid van onze Vader is geworpen, is hard aan het werk. Hij en zijn engelen willen, als het aan hem ligt, het werk van de Heer verstoren en vernietigen.

Maar wij zullen op koers blijven. We zullen ons als gezinnen en als kerk verankeren in die beginselen en verordeningen. Welke beproevingen ons ook wachten, en dat zullen er vele zijn, we moeten getrouw en standvastig blijven.

Ik getuig dat God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leven en dat Thomas S. Monson door profetie is geroepen.

'De waarheidsvaandel is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten' (*History of the Church*, deel 4, p. 450). Tegenwoordig gaat de zon nooit onder in Gods koninkrijk op aarde. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

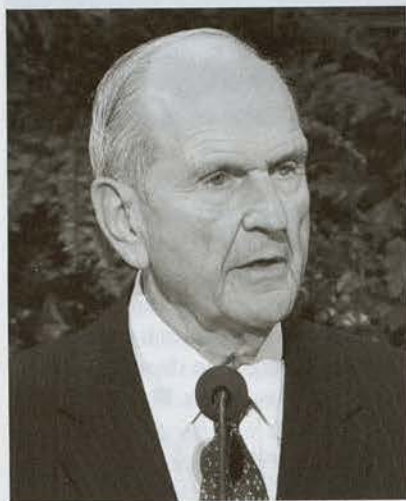
1. Zie 2 Timoteüs 3:1-7.
2. Geloofsartikelen 1:3.
3. IV 121:1-2.
4. Zie IV 101:86-88.
5. *History of the Church*, 3:175.
6. Martin Van Buren, geciteerd in Eliza R. Snow Smith, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), p. 77.
7. Geciteerd in *Biography*, pp. 152-153.
8. Zie *Biography*, pp. 95-107.
9. IV 76:13.
10. Geloofsartikelen 1:12.
11. IV 101:80.
12. IV 101:79.
13. *Biography*, p. 100.
14. Phineas Richards. In: *Biography*, pp. 102-104.
15. 1 Korintiërs 2:14, 16.
16. 2 Nephi 25:26.
17. Zie IV 1:30.
18. Brigham Young, 'Remarks', *Deseret News*, 23 september 1857, p. 228.
19. *Deseret News*, 23 september 1857, p. 228.
20. Lofzang 15.
21. Zie 'By Handcart to Utah: The Account of C. C. A. Christensen', *Nebraska History*, winter 1985, p. 342.

Het celestiale huwelijk

OUDERLING RUSSELL M. NELSON

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De proclamatie over het gezin helpt ons inzien dat het celestiale huwelijk veel meer kans biedt op geluk dan enige andere relatie.

Geliefde broeders en zusters, ik ben erg dankbaar voor ieder van u. Samen zijn wij erg dankbaar voor het evangelie van Jezus Christus. In deze wereld waarin ellende welig tiert, zijn we oprecht dankbaar voor Gods 'grote plan van geluk'.¹ Volgens zijn plan bestaan de mensen 'opdat zij vreugde zullen hebben'.² We krijgen die vreugde als we ervoor kiezen om in overeenstemming met Gods eeuwige plan te leven.

Hoe belangrijk kiezen eigenlijk is, kan ik misschien illustreren aan de hand van een zelfbedachte vergelijking die mij op een dag te binnen schoot tijdens het winkelen in een

grote zaak. Ik noem het 'de patronen van de winkelende consument'. Daar winkelen deel uitmaakt van ons dagelijks leven, komen deze patronen u misschien bekend voor.

Verstandige consumenten bestuderen hun keuzemogelijkheden zorgvuldig voordat ze iets kiezen. Ze letten vooral op de kwaliteit en duurzaamheid van het gewenste product. Zij willen het allerbeste. Daarentegen zijn er ook consumenten die op koopjes jagen, terwijl anderen geld verkwisten, om er later tot hun ontsteltenis achter te komen dat hun keuze het niet erg lang heeft uitgehouden. En helaas zijn er ook nog minder integere mensen die stelen wat ze willen hebben. Die mensen noemen we winkeldieven.

De patronen van de winkelende consument zijn ook toe te passen op het huwelijk. Een verliefd paar kan kiezen voor een huwelijk van de hoogste kwaliteit, of voor een minder duurzame soort. Of ze kunnen geen van beide kiezen en stelen brutaal wat zij hebben willen als 'huwelijksdieven'.

Het huwelijk is over de hele wereld onderwerp van gesprek, vooral daar waar er verschillende soorten relaties bestaan. De reden dat ik dit onderwerp behandel, is dat ik als apostel van de Heer³ wil verklaren dat het

huwelijk tussen man en vrouw heilig is — dat God⁴ het heeft ingesteld. En ik onderstreep ook het nut van een tempelhuwelijk. Het is het hoogste en duurzaamste soort huwelijk dat onze Schepper zijn kinderen kan bieden.

Verlossing mag dan een individuele kwestie zijn, maar verhoging is een gezinsaanleggenheid.⁵ Alleen wie in de tempel zijn getrouwd en hun huwelijk door de Heilige Geest der belofte hebben laten verzegelen, blijven na de dood elkaars huwelijkspartner en ontvangen de hoogste heerlijkheidsgraad.⁶ Een tempelhuwelijk wordt ook wel een celestiaal huwelijk genoemd. De celestiale heerlijkheid heeft drie niveaus. Om het hoogste te bereiken, moeten man en vrouw voor tijd en eeuwigheid verzegeld zijn en moeten ze de verbonden zijn nagekomen die ze in een heilige tempel hebben gesloten.⁷

Het edelste verlangen van het mensenhart is naar een huwelijk dat tot na de dood voort kan duren. Trouw binnen een tempelhuwelijk brengt dat tot stand. Daardoor kan een gezin eeuwig zijn.

Dit is een heerlijk doel. Alle kerkactiviteiten, diploma-uitreikingen, quorums en lessen zijn slechts een middel om het doel van een verhoogd gezin te bereiken.⁸

Om dit mogelijk te maken, heeft onze hemelse Vader in deze bedeling priesterschapssleutels hersteld zodat essentiële verordeningen uit zijn plan met het juiste gezag kunnen worden verricht. Hemelse boodschappers — onder wie Johannes de Doper,⁹ Petrus, Jakobus, Johannes,¹⁰ Mozes, Elias en Elia¹¹ — hebben deel gehad aan die herstelling.¹²

Het bericht van deze geopenbaarde waarheid verbreidt zich over de aarde.¹³ Als profeten en apostelen van de Heer verkondigen wij nogmaals aan de wereld dat 'het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen'.¹⁴

Wij verklaren verder dat 'ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.'

'In het voorsterfelijke leven kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwerven. Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.'¹⁵

Deze proclamatie over het gezin helpt ons inzien dat het celestiale huwelijk veel meer kans biedt op geluk dan enige andere relatie.¹⁶ De aarde is geschapen en deze kerk is hersteld opdat er gezinnen konden worden gesticht en voor eeuwig verzegeld en verhoogd.¹⁷

In de Schriften staat dat het 'wettig [is] dat [een man] één vrouw heeft, en die twee zullen één vlees zijn, en wel opdat de aarde aan het doel van haar schepping zal beantwoorden.'¹⁸ Een andere tekst bevestigt: 'In de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw.'¹⁹ Het huwelijk is dus niet alleen een verhogend beginsel van het evangelie, het is een goddelijk gebod.

Onze hemelse Vader heeft verklaard: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand

te brengen.²⁰ Beide doelen zijn mogelijk geworden door de verzoening van zijn geliefde Zoon. Vanwege de verzoening zijn de onsterfelijkheid of de opstanding uit de dood voor allen werkelijkheid geworden.²¹ En door de verzoening werd het eeuwige leven mogelijk, wat inhoudt dat we voor altijd in Gods tegenwoordigheid leven, wat 'de grootste van alle gaven Gods is'.²² Om in aanmerking te komen voor het eeuwige leven, moeten we een eeuwig verbond sluiten met onze hemelse Vader.²³ Dit betekent dat een tempelhuwelijk niet alleen een verbintenis tussen man en vrouw is; God is ook deelhebber aan de relatie.²⁴

De proclamatie over het gezin herinnert ons er ook aan dat 'man en vrouw de plechtige taak [hebben] om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen.'²⁵ Kinderen die uit de echtvereniging worden geboren, 'zijn een erfdeel des Heren'.²⁶ Als een gezin zich in de tempel laat verzegelen, kan dat gezin net zo eeuwig worden als het koninkrijk Gods zelf.²⁷

Zo'n beloning vereist meer dan alleen wensen of hopen. Zo af en toe lees ik in een overlijdensadvertentie de verwachting dat een recent

sterfgeval iemand met een overleden huwelijkspartner heeft herenigd, terwijl zij die eeuwige optie in feite *niet* gekozen hadden. In plaats daarvan hadden zij een huwelijk gekozen dat slechts gold zolang zij beiden in leven waren. Onze hemelse Vader had hen een allesovertreffend geschenk aangeboden, maar zij hadden het geweigerd. En met het geschenk verwerpen zij tevens de Gever.²⁸

Een krachtige schrifttekst maakt duidelijk onderscheid tussen hopen of wensen en eeuwige waarheid: 'Alle verbonden, contracten, verbintenissen, verplichtingen, eden, geloften (...) of verwachtingen die *niet* worden gesloten, aangegaan en verzegeld door de Heilige Geest der belofte, door hem die is gezalft, zowel voor tijd als voor alle eeuwigheid, (...) zijn in en na de opstanding uit de doden zonder enige uitwerking, waarde of kracht; want alle contracten die *niet* met dat doel zijn gesloten, komen tot een eind wanneer de mensen dood zijn.'²⁹

Deze waarheid staat vast. Leden van deze kerk nodigen alle mensen uit om er kennis van te nemen en in aanmerking te komen voor het eeuwige leven.³⁰ Wij nodigen allen uit om

geloof te ontwikkelen in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus; zich te bekeren; de Heilige Geest te ontvangen; de zegeningen van de tempel te ontvangen; heilige verbonden te sluiten en na te komen; en tot het einde toe te volharden.

Gelukkig kan Gods grote plan van geluk met de bijbehorende eeuwige zegeningen ook geboden worden aan hen die er tijdens hun leven niets over hebben gehoord. De tempelverordeningen kunnen plaatsvervangend voor hen worden verricht.³¹

Maar hoe staat het met veel volwassen leden van de kerk die niet gehuwd zijn? Buiten hun schuld bieden ze de beproevingen van het leven alleen het hoofd. Laten we allemaal beseffen dat de getrouwe heiligen op de tijd en de manier van de Heer alle zegeningen zullen ontvangen.³² De Heer zal ieder oordelen en belonen naar zowel de verlangens van zijn hart als zijn daden.³³

Intussen kunnen de misverstanden van het sterfelijk leven onheil aanrichten in een huwelijk. In feite begint elk huwelijk met twee ingebouwde handicaps. Het is een verbintenis tussen twee onvolmaakte mensen. Ze worden alleen maar gelukkig als ze daar

oprecht moeite voor doen. Net zoals een orkest alleen maar in harmonie speelt als de orkestleden zich daar eensgezind voor inzetten, is er voor harmonie in een huwelijk ook eensgezinde inzet nodig. Die inzet zal alleen slagen als beide partners zo weinig mogelijk individuele eisen stellen en zich in hun daden zo veel mogelijk laten leiden door liefhebende onbaatzuchtigheid.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Waar geluk vinden we alleen als we het buiten onszelf zoeken. Niemand heeft ooit de zin van het leven ontdekt zonder eerst zijn ego opzij te hebben gezet om zijn medemens te dienen. Dienstbetoon aan anderen is als een plicht — het vervullen ervan geeft ware vreugde.'³⁴

Je krijgt pas harmonie in je huwelijk als je het welzijn van je huwelijkspartner een van je hoogste prioriteiten maakt. Als dat werkelijk gebeurt, wordt een huwelijk celestiaal en krijgt men grote vreugde in dit leven en het leven hierna.

Gods plan van geluk stelt ons in staat onze eigen keuzes te doen. Net als bij de patronen van de winkelende consument kunnen wij voor het celestiale huwelijk kiezen, of voor

mindere alternatieven.³⁵ Sommige huwelijksopaties zijn goedkoop; sommige zijn duur; en sommige zijn sluw bedacht door de tegenstander. Pas op voor zijn keuzemogelijkheden; ze veroorzaken altijd ellende!³⁶

De beste keus is een celestiaal huwelijk. Gelukkig kunt u eerder gekozen mindere opties altijd opwaarderen naar de beste keus. Dat vereist een grote verandering van hart³⁷ en een permanente opwaardering van de eigen persoon.³⁸ Zegeningen die we op die manier verkrijgen, zijn alle moeite beslist waard.³⁹

De volledige betekenis van alle zegeningen van een tempelhuwelijk gaat ons begrip als sterfelijke mensen bijna te boven. Zo'n huwelijk zal in de celestiale sfeer verder blijven groeien. Daar kunnen wij vervolmaakt worden.⁴⁰ Zoals Jezus uiteindelijk de volheid van de heerlijkheid van de Vader ontving⁴¹ kunnen wij ook 'tot de Vader komen (...) en te zijner tijd [...] ontvangen van zijn volheid.'⁴²

Het celestiale huwelijk is een cruciaal onderdeel van onze voorbereiding op het eeuwige leven. Daarvoor moeten we de juiste persoon op de juiste plek door het juiste gezag trouwen en dat heilige verbond getrouw nakomen.⁴³ Dát biedt de zekerheid van verhoging in het celestiale koninkrijk van God. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 42:8. Ook wel het 'plan van God' genoemd (zie 2 Nephi 9:13, Alma 34:9), het 'verlossingsplan' (zie Jakob 6:8; Alma 12:26, 30, 32-33; 29:2; 42:13), het 'heilsplan' (zie Alma 24:14; 42:5) en het 'plan van barmhartigheid' (zie Alma 42:15, 31).
2. 2 Nephi 2:25.
3. Zie IV 107:35.
4. Zie IV 49:15-17.
5. Zie Russell M. Nelson, 'Verlossing en verhoging', *Liabona*, mei 2008, p. 7-10.
6. Zie IV 76:53; 132:7.
7. Zie IV 131:1-3.
8. Een voorbeeld van dit doel is te vinden in de schriftuurlijke verklaring: 'Daarom hebt gij een eeuwige plicht jegens de kerk, en wel *wegens* uw familie' (IV 23:3; cursivering toegevoegd).
9. Zie IV 13.

10. Zie Matteüs 16:18–19; IV 27:12–13; Geschiedenis van Joseph Smith 1:72.
11. Zie IV 110:11–16.
12. Zie IV 128:8, 18; 132:45–46.
13. Zie 2 Nephi 10:2; 30:8.
14. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 93.
15. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
16. Eerder heb ik gezegd: 'Het huwelijk is de gietijzer van maatschappelijke orde, de fontein van deugdzaamheid en het fundament van eeuwige verhoging.' ('Uw huwelijk koesteren', *Liabona*, mei 2006, p. 36.)
17. Als er in de Schriften staat dat de aarde 'volslagen verwoest' zal worden, heeft die waarschuwing te maken met de behoefte aan het gezag van het priesterschap om gezinsleden in de heilige tempel aan elkaar te verzegelen. (Zie IV 2:1–3; 138:48; Geschiedenis van Joseph Smith 1:38–39.)
18. IV 49:16; zie ook Genesis 2:24, Matteüs 19:5, Marcus 10:7–9, Mozes 3:24; Abraham 5:18; IV 42:22.
19. 1 Korintiërs 11:11.
20. Mozes 1:39.
21. Zie 2 Nephi 9:22; Alma 12:8; 33:22; Helaman 14:17; Mormon 9:13; Mozes 7:62; BJS Genesis 7:69.
22. IV 14:7.
23. Zie IV 132:19.
24. Zie Matteüs 19:6.
25. *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
26. Psalmen 127:3.
27. Zie IV 132:19–20.
28. Zie IV 88:33.
29. IV 132:7; cursivering toegevoegd.
30. Jezus Christus onderwijst de Nephieten hierin (zie 3 Nephi 27:16–20). Zie ook 2 Nephi 33:4; IV 42:61; BJS 1 Johannes 5:13.
31. Zie IV 128:1–18; 137:7–8.
32. Zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), deel 2, pp. 76–77.
33. Zie Alma 41:3; IV 137:9.
34. *Church News*, 5 juli 2008, p. 2.
35. Zie 2 Nephi 2:27; Jakob 6:8.
36. Satan wil dat wij net zo ellendig zijn als hij (zie Openbaring 12:9; 2 Nephi 2:18; Mozes 4:6; IV 10:22–27).
37. Zie Alma 5:12–14. Zo'n grote verandering omvat bekering, vergeving en een hernieuwd voornemen om 'tot Christus [te komen] en in Hem' vervolmaakt te worden (zie Moroni 10:32).
38. 'De eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4). Bekering vereist een volledige wending ten goede — een totale persoonlijke opwaardering.
39. Zie IV 93:1.
40. Zie Moroni 10:32.
41. Zie IV 93:13–14.
42. IV 93:19; zie ook IV 66:2; 132:5–6.
43. Zie Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2^e editie (1966), p. 118.

Evangelieonderwijs — onze belang- rijkste roeping

WILLIAM D. OSWALD

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Als we enkele fundamentele beginselen op het gebied van onderwijs leren, en zien hoe we les moeten geven, kunnen we dat allemaal leren.

Mijn vrouw en ik besloten onlangs onze tweeling-kleinkinderen van vijf te leren touwtjespringen. Touwtjespringen is een spel waarbij kinderen over een touw springen dat onder hun voeten door en over hun hoofd heen zwaait. Na enkele eenvoudige instructies probeerden de meisjes het, maar het lukte ze niet.

Toen we op het punt stonden om het op te geven, liepen er twee buurkinderen langs die we om hulp

vroegen. Beide buurmeisjes waren ervaren touwtjespringers en lieten onze kleindochters zien hoe ze dat moesten doen. Terwijl ze sprongen, merkte ik dat de buurmeisjes een lied zongen waardoor ze op het ritme van het zwaaiende touw konden springen.

Toen onze kleindochters de beginselen van het touwtjespringen begrepen en zagen hoe het moest, was de rest van de les niet moeilijk. Met een beetje oefening kreeg de tweeling al snel het touwtjespringen onder de knie.

Tijdens het touwtjespringen zat een andere kleindochter, die pas drie was, op het gras toe te kijken. Toen iemand haar vroeg of ze ook wilde springen, knikte ze, liep naar het touw toe en ging ernaast staan. Toen we het touw zwaaiden, sprong ze tot onze verbazing net als ze haar zussen had zien doen. Ze sprong één keer, twee keer en toen opnieuw en opnieuw. Ze herhaalde hardop het liedje dat de oudere kinderen hadden gezongen.

Alle drie kleindochters hadden gezien dat touwtjespringen een zekere kunst is. Het was iets eenvoudigs wat ze allemaal konden doen als

Twee broeders in Kiev (Oekraïne) lezen terwijl ze wachten op het begin van de priesterschapsbijeenkomst.

ze enkele basisbeginselen leerden en zagen. Dat geldt ook voor evangelie-onderwijs. Als we enkele fundamentele beginselen op het gebied van onderwijs leren, en zien hoe we les moeten geven, kunnen we dat allemaal leren.

President Boyd K. Packer heeft ons hieraan herinnerd: 'Wij allen — leiders, leerkrachten, zendelingen en ouders — hebben een levenslange opdracht van de Heer om de geopenbaarde leringen van het evangelie te leren en erin te onderwijzen.'¹¹ Ouderling L. Tom Perry heeft het bondig samengevat: 'Elke functie in de kerk kan niet buiten een kundige leerkracht.'¹²

Aangezien ieder lid een leerkracht is, 'staat onderwijs centraal in alles wat we doen'¹³, en hebben we allemaal

de heilige taak om enkele fundamentele onderwijsbeginselen te leren. Er zijn veel onderwijsbeginselen en het is niet voldoende om er alleen iets over te lezen. Ten eerste moeten we deze beginselen *begrijpen*, en ten tweede moet ons *getoond* worden hoe succesvolle leerkrachten ze gebruiken. Dat kunnen we doen door goed naar vaardige leerkrachten in onze wijk of gemeente te kijken en de wereldwijde instructiebijeenkomst over onderwijs te bestuderen, die op de website van de kerk en in de *Liabona* te vinden is.⁴

De fundamentele beginselen van evangelieonderwijs zijn in de Schriften te vinden. Ze staan ook in een uitstekend maar veel verwaarloosd hulpmiddel: *Onderwijzen* — *geen grotere roeping*.⁵

Als we naar een voorbeeld van de ideale leerkracht zoeken, die ons kan laten zien hoe we in het evangelie moeten onderwijzen, denken we onvermijdelijk aan Jezus van Nazaret. Zijn discipelen noemden Hem Rabboeni — wat 'Meester' of 'Leerkracht' betekent.⁶ Hij was en is de Meesterleraar.

Jezus verschilde van de andere leerkrachten in zijn tijd omdat Hij 'als gezaghebbende'⁷ les gaf. Dit gezag om te onderwijzen en te bedienen was van zijn hemelse Vader afkomstig, want God had 'Hem met de Heilige Geest en met kracht (...) gezalfd. (...) Want God was met Hem.'⁸

Jezus werd volgens dat patroon door zijn hemelse Vader onderricht, zoals in Johannes staat. Jezus zei: '[Ik doe] niets uit Mijzelf (...) [maar wat] de Vader Mij geleerd heeft.'⁹ 'De Zoon kan niets doen van zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen. (...) Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hijzelf doet.'¹⁰

In de Schriften vinden we meer voorbeelden van succesvolle leerkrachten die het leven hebben veranderd van hun leerlingen en hun ziel hebben gered. Uit het Boek van Mormon denk ik bijvoorbeeld aan Nephi¹¹, Alma¹² en de zoons van Mosiah¹³. Let op de voorbereidingen die de zoons van Mosiah troffen toen ze het evangelie wilden prediken:

'Zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.

'Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.'¹⁴

Ook Moroni was een krachtige leraar die was verkozen als 'boodschapper (...) uit Gods tegenwoordigheid'¹⁵

om de profeet Joseph Smith te onder-
richten. Joseph heeft ons een korte
maar gedetailleerde beschrijving ge-
geven van wat Moroni zei en deed toen
hij hem onderrichtte.¹⁶

De eerste keer dat Moroni aan
Joseph Smith verscheen, was Joseph
een tiener van zeventien jaar met wei-
nig scholing. Joseph beschreef zich-
zelf als een 'onbekende jongen (...)
een onbetekenende jongeman in
deze wereld'¹⁷, en een vriend noemde
hem later 'ongeschoold' en 'onge-
leerd'¹⁸. In de handen van een gedul-
dige en zorgzame leerkracht als
Moroni — en andere hemelse bood-
schappers die hem onderwezen —
zou deze jongeman de belangrijkste
persoon worden in wat de Heer 'een
wonderbaar werk en een wonder'¹⁹
noemde.

Welke onderwijsbeginselen ont-
dekken we zoal als we bestuderen
hoe Moroni Joseph Smith onderwees?
Er zijn verscheidene belangrijke
beginselen die we kunnen bespreken,
maar laten we ons concentreren op
drie fundamentele beginselen van
goed onderwijs.

**Beginsel 1: liefde tonen voor de
mensen die u onderwijst en ze bij
naam noemen**

Joseph Smith zei dat toen de engel
Moroni voor het eerst aan hem ver-
scheen, hij 'bevreesd' was, maar dat de
vrees hem 'weldra verliet'. Wat deed
Moroni om deze angst weg te nemen?
Joseph zei: 'Hij noemde mij bij de
naam.'²⁰ Leerkrachten die hun leerlin-
gen liefhebben en ze bij naam noe-
men, volgen een hemels voorbeeld.²¹

Tijdens een recente vergadering
met president Thomas S. Monson
merkte ik dat hij ieder van ons bij de
naam noemde. Hij vertelde ons over
de zondagsschoolleerkracht uit zijn
jeugd, Lucy Gertsch, en zei dat zij een
leerkracht was die de namen van alle
leerlingen kende. President Monson
zei over haar: 'Ze ging altijd even
langs bij wie een zondag niet geweest
was of wie nooit kwam. Wij wisten dat
zij om ons gaf. Niemand is haar of de
lessen die zij ons gaf ooit vergeten.'²²

**Beginsel 2: uit de Schriften
onderwijzen**

Een ander onderwijsbeginsel is
dat Moroni de Schriften kende en
eruit onderwees. Joseph Smith heeft
gezegd dat Moroni tijdens hun eerste
ontmoeting '*profetieën uit het Oude
Testament citeerde. (...) Hij citeerde*

vele andere schriftuurplaatsen en
gaf vele uitleggingen.'²³ Uit de vele
teksten die Moroni citeerde, leerde
Joseph zijn profetische rol kennen
in het tevoorschijn brengen van het
Boek van Mormon en de herstelling
van het ware evangelie op aarde.²⁴

**Beginsel 3: nadenken over
evangeliewaarheden aanmoedigen**

Een derde beginsel dat Moroni
toepaste in het onderwijzen van
Joseph Smith was dat hij hem liet
nadenken over wat hij had geleerd.
Joseph zei dat hij na zijn derde ont-
moeting met Moroni weer aan zich-
zelf werd overgelaten 'om na te
denken over (...) hetgeen [hij]
zojuist had ervaren.'²⁵ Effectieve leer-
krachten volgen het voorbeeld van
de herrezen Christus onder de
Nephtieten, toen Hij de menigte
vroeg om 'naar huis' te gaan en 'de
dingen die Ik heb gezegd' te overwe-
gen. Dat had Hij hun geboden zodat
ze het zouden 'begrijpen'.²⁶

Nephi herinnert ons eraan dat
nadenken niet alleen in ons hoofd
plaatsvindt, maar ook in ons hart.
Hij zegt: 'Mijn hart overweegt voort-
durend de dingen die ik heb gezien
en gehoord.'²⁷ Nadenken over de
Schriften en de dingen die we heb-
ben gezien en gehoord, leidt tot

persoonlijke openbaring.

Ik getuig dat evangelieonderwijs een heilige roeping is. Als u uw leerlingen liefhebt en ze bij de naam noemt; als u de Schriften openslaat en eruit lesgeeft; en als u uw leerlingen aanmoedigt om na te denken over de waarheden van het herstelde evangelie, en ze toe te passen, zal uw goede invloed vergroot worden en zullen uw leerlingen overvloediger gezegend worden. Op die glorierijke dag zullen ze tegen u zeggen wat ook tegen Jezus van Nazaret is gezegd: 'Wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar.'²⁸ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer en L. Tom Perry, 'Beginselen van onderwijzen en leren', Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden, februari 2007. In: *Liabona*, juni 2007, p. 50.
2. *Liabona*, juni 2007, p. 52; zie ook 1 Korintiërs 12:28; Efeziërs 4:11-14.
3. Boyd K. Packer, *Liabona*, juni 2007, p. 54.
4. Zie *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden*. In: *Liabona*, juni 2007, pp. 49-80. Deze instructiebijeenkomst is ook op www.lds.org te vinden.
5. *Onderwijzen — geen grotere roeping* (1999), bestelnummer 36123 120.
6. Johannes 20:16.
7. Matteüs 7:29; zie ook Marcus 1:22.
8. Handelingen 10:38.
9. Johannes 8:28.
10. Johannes 5:19-20.
11. Zie 2 Nephi 33:1-13.
12. Zie Mosiah 27:32-37; Alma 17:1-12.
13. Zie Alma 17:1-12.
14. Alma 17:2-3.
15. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
16. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:27-54.
17. Geschiedenis van Joseph Smith 1:22.
18. Orson Pratt, 'Discourse', *Deseret News*, 21 juli 1880, p. 386.
19. Jesaja 29:14; 2 Nephi 25:17; 27:26; zie ook 3 Nephi 21:9-10.
20. Geschiedenis van Joseph Smith 1:32-33; zie ook vers 49.
21. Zie Matteüs 3:17; 3 Nephi 11:7; Moroni 2:1-2; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
22. Thomas S. Monson, 'Voorbeelden van goede leerkrachten', *Liabona*, juni 2007, p. 77.
23. Geschiedenis van Joseph Smith 1:36, 41.
24. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:33-54; zie ook LV 20:8-9.
25. Geschiedenis van Joseph Smith 1:47.
26. 3 Nephi 17:3; zie ook LV 138:1, 6, 11, 29.
27. 2 Nephi 4:16; zie ook Moroni 10:3.
28. Johannes 3:2.

Terug naar huis

OUDERLING EDUARDO GAVARETT

van de Zeventig

Wat kunnen we een enorme invloed laten gelden in het leven van zovelen (...) als we de uitnodiging van de Heiland, 'hoed mijn schapen' serieus nemen.

Het wordt in de winter erg koud in mijn woonplaats Minas in Uruguay. Als de zon onderging legde mijn moeder altijd een paar houtblokken in de open haard om zo de eetkamer warm te houden, en een voor een kwamen wij — mijn ouders, zusters en ik — als we klaar waren met onze taken, daar bijeen. Die gezellige, door de open haard verwarmde kamer en de aanwezigheid van mijn ouders en zussen doordrongen mij van gevoelens die ik voor eeuwig zal koesteren.

Toen mijn vrouw en ik een gezinnetje stichtten, kwamen wij, waar we ook woonden, ook vaak bij elkaar, hetzij verwarmd door een open haard of door de warmte die we altijd voelen als we met onze kinderen zijn herenigd.

Wat een prachtig gevoel! Wat een lieflijke plek is ons huis, ons gezin, ons toevluchtsoord.

Door de jaren heen heeft ons gezin in verschillende landen gewoond, en in elk van die landen kregen wij in de kerk dezelfde warme gevoelens van de leden in de wijken die wij bezochten.

Ieder lid van de kerk zou de kans moeten hebben om die behaaglijke gevoelens te ervaren, en zij kunnen dat gevoel ervaren doordat wij ons op heractivering en zendingswerk werpen.

Laat ik u vertellen wat er in een paar ringen en districten in Peru heeft plaatsgevonden en daarbij ont-kom ik er niet aan dat ik een paar families noem: de familie Causo, de familie Banda, de familie Vargas, en de lijst gaat maar door. Er staan ruim zeventienhonderd namen op van leden die naar huis zijn teruggekeerd. Het gaat om leden uit verschillende wijken, gemeenten, ringen en districten, verspreid over Peru, die door hun ringpresidenten, bisschoppen en leidinggevendenden van quorums en hulporganisaties werden uitgenodigd om terug naar huis te komen. Zij accepteerden de uitnodiging die zij kregen van de priesterschapsleiders, voltijdzendingen en anderen die het op zich namen om hen terug naar de kerk te begeleiden en tot Christus te brengen. Tot ieder van hen zeggen we:

'Welkom. Welkom thuis!'

Wat maakte het voor deze mensen mogelijk om naar terug huis te komen? Het was het gezamenlijke initiatief van veertien ringen en vier districten in een zendingsgebied, die een jaar lang alles in het werk stelden om de terugkomst van deze mensen door heractivering en de verordeningen van de doop en bevestiging teweeg te brengen.

Dat initiatief was geënt op de woorden van de Heiland: 'Hebt gij Mij waarlijk lief? (...) Hoed mijn schapen' (Johannes 21:16). En op de lering van president Thomas S. Monson, die heeft gezegd: 'In de loop der jaren hebben we de minderactieven, gekrenkten, criticasters en overtreders opgeroepen om terug te komen. 'Kom terug en vergast u aan de tafel van de Heer. Proef opnieuw van de zoete en verzadigende vruchten van omgang met de heiligen''' ('Terugkijken en vooruitgaan', *Liabona*, mei 2008, p. 89).

Alma, die zich grote zorgen maakte over de ziel van zijn broeders, bad tot de Heer en zei:

'O Heer, wilt Gij ons geven dat wij erin zullen slagen hen wederom tot U te brengen in Christus.

'Zie, o Heer, hun ziel is kostbaar en velen van hen zijn onze broeders; daarom, o Heer, geef ons kracht en wijsheid om dezen, onze broeders, wederom tot U te kunnen brengen' (Alma 31:34-35).

President Angel Alarcón van de ring Puente Piedra in Lima (Peru) vertelde mij de volgende ervaring: 'Elke zaterdagochtend bezochten de zendingen, een bisschop en enkele leidinggevenden van hulporganisaties en ik van half negen tot twaalf uur minderactieve leden, niet-leden en nieuwe bekeerlingen.'

Op dit punt van zijn relaas dacht ik aan de woorden van een lofzang:

Zielslief heeft 't hart van de Herder, zielslief de lamm'ren der kooi;

Zendingzusters in Moldavië pauzeren met een onderzoeker die zich tussen twee bijeenkomsten van de conferentie heeft laten dopen.

*enk'len gaan dwalen en dolen,
honger en loude ten prooi.*

*Ziet hoe de Herder der schapen
zoekt naar het lam dat daar
dwaalt,*

*'t weerbrengt met grote verbeuging,
d'eind'loze losprijs betaalt.*

(*Zielslief heeft 't hart van de Herder*, lofzang 154.)

Broeder Vargas, die in een moeilijk bereikbaar gebied woont, kreeg op zaterdagmorgen een telefoontje. Het was president Alarcón, die met zijn mobieltje zijn komst aankondigde. Broeder Vargas antwoordde toen: 'Wat een verrassing; mijn huis is moeilijk te bereiken.'

Waarop de ringpresident zei: 'Nou, ik sta nu voor je deur en ik wil met je spreken. We kunnen niet zonder je en nodigen je uit om morgen naar onze kerkdiensten te komen.'

Daarop zij de man die al vele jaren niet naar de kerk was gekomen: 'Ik zal er zijn.' Zo begon hij aan zijn reis snaar huis.

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest,

'naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij hebt Mij

bezocht. (...)

'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:35-36, 40).

Toen ik een paar weken geleden daar de kerkdienst bijwoonde, had ik de kans om een broeder te ontmoeten die voor het eerst na vele jaren weer in de kerk was. Zijn vrouw, die geen lid van de kerk was, vergezelde hem.

Toen ik aan hem vroeg waarom hij terug was gekomen, zei hij: 'Mijn vriend Fernando en deze goede bisschop hebben mij uitgenodigd en ik ben daar op ingegaan. Ik leerde de kerk vele jaren geleden kennen en er brandt nog steeds een vlammetje in mijn hart. Misschien niet groot, maar het is er wel.'

Ik antwoordde: 'Wij, je broeders, zullen die vlam aanwakkeren, zodat zij blijft branden.' Toen omhelsden wij elkaar.

De interesse, aandacht en zorg jegens onze broeders zijn zielsdiepe manifestaties van onze liefde voor onze hemelse Vader. In feite uiten we onze liefde voor God wanneer we dienen en wanneer dat zich concentreert op het welzijn van onze medemens.

Koning Benjamin heeft erover gesproken: 'En zie, ik vertel u deze dingen opdat gij wijsheid zult leren; opdat gij zult leren dat wanneer gij

in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt' (Mosiah 2:17).

Wat kunnen we een enorme invloed laten gelden in het leven van zoveel minderactieve gezinnen, en in het leven van mensen die de kerk niet kennen, als we de uitnodiging van de Heiland, 'Hoed mijn schapen' serieus nemen en het iedereen mogelijk maken 'tot Christus te komen'!

Deze paar ervaringen laten zien wat duizenden broeders in alle rust doen: zij accepteren de uitnodiging van de Heer om zijn schapen te hoeden. Laten we niet vergeten dat liefde en dienen een paar zijn die elkaars gezelschap zoeken.

O, dat eenieder van ons, als prachtige uiting van onze liefde voor onze hemelse Vader, de verantwoordelijkheid neemt die ieder lid van deze kerk draagt, om de mensen die hier nu niet bij ons zijn, op te zoeken. Als we door deze liefdedienst slechts één ziel tot de kerk brengen en als we dat voorrang in ons leven geven, hoeveel vreugde zal dat dan wel niet teweegbrengen bij ons en bij hen die we tot Christus helpen terugkeren!

Hoort gij zijn roepstem niet noden, pleiten zo zacht en zo teer:

Wilt gij mijn schapen niet zoeken, brengt gij 't verloor'ne niet weer?

(Lofzang 154.)

Ik getuig dat we de zoons en dochters van een liefdevolle hemelse Vader zijn, die ieder van ons bij naam kent.

Ik geef u mijn getuigenis van de liefde van onze Vader en onze Heiland. Hij heeft ons eerst liefgehad en heeft ons zijn Zoon gegeven, zodat wij, dankzij Hem, naar huis kunnen terugkeren. Ik uit mijn liefde voor Hem, mijn Heiland, mijn Heer en mijn Meester, mijn Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een getuigenis ontwikkelen

OUDERLING CARLOS A. GODOY

van de Zeventig

Een getuigenis door de 'stille, zachte stem' heeft soms meer invloed op ons getuigenis dan het bezoek van een engel.

Toen ik enkele jaren geleden als gebiedszeventiger in Brazilië werkzaam was, ging ik met mijn gezin op vakantie in de prachtige stad Florianópolis. Op zondag gingen we naar de dichtstbijzijnde kerk die we konden vinden. Mijn vrouw, mijn oudste dochter en ik zaten in de zondagschoolklas waar ze over een getuigenis van het evangelie spraken.

De leerkracht vroeg de aanwezigen of ze iets konden vertellen over een krachtige of geestelijke ervaring die ze hadden gehad tijdens het ontwikkelen van hun getuigenis van de kerk. Terwijl sommige broeders en zusters hun verhaal vertelden, dacht ik na over mijn eigen ervaring als bekeerling

en vroeg ik me af wat ik kon vertellen, maar ik kon niets opmerkelijks bedenken uit de tijd dat ik mijn getuigenis ontving.

Toen ik nadacht en luisterde naar de ervaringen van de anderen, besepte ik dat de leerkracht van mij ook een bijdrage verwachtte. Ze luisterde naar de andere leden, maar liet me ondertussen merken dat ze op mijn buitengewone ervaring wachtte. Ik was tenslotte gebiedszeventiger en ik moest toch wel iets indrukwekkends te vertellen hebben. Omdat het eind van de les naderbij kwam en zij op mij wachtte, probeerde ik iets te bedenken dat als een indrukwekkende gebeurtenis bestempeld kon worden, maar ik kon niets bedenken. De leerkracht was teleurgesteld. Ik wilde graag helpen, maar ik kon niet aan haar verwachting voldoen.

Gelukkig was het vastenzondag en tijdens de getuigenisdienst gaf ik mijn getuigenis aan de aanwezigen, maar vooral aan die zuster en haar zondagschoolklas. Ik kon niet over een opmerkelijke ervaring vertellen, maar ik heb een oprecht getuigenis van de waarheid van het herstelde evangelie.

Soms denken we dat we, als we een getuigenis van de kerk willen krijgen, een grote en krachtige ervaring moeten hebben, of dat er iets moet gebeuren om enige vorm van twijfel

weg te nemen waaruit blijkt dat we een antwoord of een bevestiging hebben gekregen.

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'De stem van de Geest wordt in de Schriften niet als "luid" of "scherp" beschreven. Het is "geen stem des donders", en "evenmin een stem van daverend rumoer", maar "een stille zachte stem, die door alle dingen heen fluistert", en ze dringt door tot "in het diepste der ziel" en "deed hun hart branden". (3 Nephi 11:3; Helaman 5:30; IV 85:6-7.) Vergeet niet dat Elia merkte dat de stem van de Heer niet in de wind was, niet in de aardbeving of het vuur, maar een stille, zachte stem, te horen in het "suizen van een zachte koelte" (1 Koningen 19:12).'

President Boyd K. Packer vervolgde: 'De Geest vraagt niet om onze aandacht door te schreeuwen of ons hard door elkaar te schudden. Maar Hij fluistert. Hij raakt ons zo zacht aan dat we Hem misschien niet eens voelen, als we door andere zaken in beslag worden genomen. (...)

Soms oefent de Geest net voldoende druk uit om onze aandacht te trekken. Maar meestal, als we niet openstaan voor die zachte influistering, zal de Geest zich terugtrekken en wachten tot we weer openstaan en luisteren, en op onze eigen manier zeggen, net als Samuël vanouds: "Spreek [Heer], want uw knecht hoort" (1 Samuël 3:10).' ("The Candle of the Lord," *Ensign*, januari 1983, p. 53).

Grote gebeurtenissen zijn geen garantie voor een sterk getuigenis. Laman en Lemuël zijn daar een goed voorbeeld van. Zij werden door engelen bezocht en zelfs toen, bijna op het hetzelfde moment, zetten ze vraagtekens bij de wil van de Heer. Enkele grote leiders uit deze laatste dagen kunnen ons ook iets over dit beginsel vertellen. Zij werden in de beginperiode van de herstelling uit de hemel onderricht, maar waren niet

sterk genoeg om tot het einde te volharden. Uit deze ervaringen blijkt dat een getuigenis door de 'stille zachte stem' soms meer invloed op ons getuigenis heeft dan het bezoek van een engel.

Als jongeman in Porto Alegre (Brazilië) werd ik door twee zendeling-zusters in het evangelie onderwezen. Ik weet nog dat ik antwoord op mijn gebed wilde hebben in de vorm van een grote, onbetwistbare ervaring. Dat is nooit gebeurd. Dat betekent niet dat ik niet genoeg zekerheid kreeg om tot de herstelde kerk toe te treden.

Alma zegt in zijn leerrede over een getuigenis: 'Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden' (Alma 32:27).

Sinds die tijd, als onderzoeker, later als zendeling en vervolgens als vader en leider, zijn al die doorgaans kleine ondervindingen een verzameling ervaringen en gevoelens geworden die er geen twijfel aan laten bestaan dat 'dit een goed zaadje is' (Alma 32:30).

Alma vervolgt zijn leringen over een getuigenis: 'Nu zullen wij het woord vergelijken met een zaadje. Welnu, indien gij plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw ongelooft, zodat gij u tegen de Geest des Heren verzet — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer gij die zwellung bemerkt, zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het

begint heerlijk voor mij te zijn' (Alma 32:28).

Sommige mensen kunnen naar aanleiding van een enkele, onbetwistbare ervaring een getuigenis ontvangen. Voor andere mensen is het een opeenvolging van ervaringen die misschien niet zo opmerkelijk zijn, maar die gezamenlijk onmiskenbaar getuigen van de waarheid van wat we geleerd en ervaren hebben.

Na vele jaren als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ben ik wellicht niet in staat om mij alle ervaringen te herinneren die mijn getuigenis hebben gevormd. Maar al die ervaringen hebben een indruk achtergelaten en hebben bijgedragen tot mijn getuigenis van de herstelde kerk. Nu weet ik absoluut zeker dat het evangelie van Jezus Christus waar is.

Ik wil tot slot mijn getuigenis geven, niet alleen aan die zuster in de zondagsschoolklas, maar aan eenieder van u. Ik weet dat onze hemelse Vader leeft. Ik weet dat Hij ons liefheeft. Wij zijn zijn kinderen. Hij luistert naar onze gebeden. Ik weet dat Jezus Christus onze Heiland is. Hij is gestorven, herrezen en heeft verzoening gebracht voor onze zonden. Zijn verzoening is mijn hele leven lang een zegen.

Ik getuig dat de kerk van Jezus Christus in deze laatste dagen is hersteld door de profeet Joseph Smith. Hij was een profeet van God. Ik weet dat we ook momenteel geleid worden door een profeet, president Thomas S. Monson. Ik weet dat hij de profeet voor deze tijd is, net als Mozes, Abraham en Jesaja dat in hun tijd waren.

Het Boek van Mormon is het woord van God, net als de Bijbel, en is ook een getuigenis van de Heiland. Ik weet dat de macht van het priesterschap is hersteld en dat het veel heiligen op aarde tot zegen is. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

'Hopelijk weet u dat we het hartstikke moeilijk hadden'

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We weten uit de Schriften dat sommige problemen voor ons bestwil zijn en onze persoonlijke ontplooiing ten goede komen.

Mijn dochter had in de afgelopen winter een angstige ervaring toen ze op weg naar huis in een zware sneeuwstorm terecht kwam. Ze herinnerde mij aan een soortgelijke situatie die ik jaren geleden had met mijn twee zoons. Mijn jongste zoon, Joe, was toen drie en mijn zoon, Larry, zes. We reden in juni per auto van San Francisco naar Utah. We hadden heel goed weer.

Toen we aan de beklimming van de Donnerpas in de Sierra Nevada Mountains begonnen, brak er plotseling en uit het niets een zware sneeuwstorm los. Geen van de automobilisten was daarop voorbereid. Een vrachtwagen voor ons was gaan scharen en stond dwars over twee rijstroken. Andere vrachtwagens en auto's waren van de weg geraakt. Eén rijstrook was open en veel auto's, waaronder die van ons, probeerden wanhopig grip op de weg te krijgen om maar geen brokken te maken. Al het verkeer kwam uiteindelijk vast te zitten.

Het was juni en we waren niet voorbereid op sneeuw. We hadden geen warme kleding bij ons en onze benzine was bijna op. Ik trok de twee jongens dicht tegen me aan om ons warm te houden. Na vele uren verschenen er hulpdiensten, sneeuwschuivers en takelwagens die de lange file begonnen op te lossen.

Na verloop van tijd werden we door een takelwagen naar een tankstation aan de andere kant van de pas gereden. Ik belde mijn vrouw die zich vast

en zeker zorgen maakte, omdat ze al veel eerder een telefoontje had verwacht. Ze vroeg of ze met haar twee jongens kon praten. Toen het de beurt van de driejarige was, zei hij met een trillend stemmetje: 'Hopelijk weet u dat we het hartstikke moeilijk hadden!'

Ik kon aan onze zoon van drie zien dat hij, toen hij zijn moeder vertelde hoe moeilijk we het hadden gehad, troost vond en toen geruststelling. Onze gebeden zijn ook zo als we onze Vader in de hemel benaderen. We weten dat Hij met ons begaan is in zorgelijke tijden.

Iedereen krijgt met zorgen en problemen te maken

Het incident dat ik net verteld heb, hoewel niet gemakkelijk, duurde kort en was zonder blijvende gevolgen. De vele zorgen en problemen die het leven brengt, zijn heftig en hebben naar het zich laat aanzien blijvende

gevolgen. Iedereen komt in dit wisselvallige leven voor problemen te staan. Velen die naar deze conferentie luisteren, hebben momenteel met ernstige problemen te maken.

We hebben begrip voor de vragen van de profeet Joseph toen hij ten onrechte was aangeklaagd en maanden in de Liberty Jail gevangen was gezet. 'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die Uw schuilplaats bedekt?'

Het antwoord van de Heer stelt gerust:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'En dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen.'

Een van de essentiële leerstellingen waar de herstelling licht op werpt, is dat er een tegenstelling in alle dingen is om rechtvaardigheid teweeg te brengen.² Dit leven is niet altijd gemakkelijk, noch is dat de

bedoeling; het is een tijd waarin we worden getoetst en beproefd. Want we lezen in Abraham: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'³ Ouderling Harold B. Lee heeft ooit verklaard: 'Soms lijkt datgene wat het beste voor ons is en datgene wat ons eeuwige beloning brengt, het minst verkieslijk, en datgene wat verboden is, vaak het begeerlijkst.'⁴

De roman, *A Tale of Two Cities*, begint met de vaak geciteerde zin: 'Het was de mooiste tijd, het was de slechtste tijd.'⁵ Uit de Schriften blijkt dat elke generatie zijn eigen portie mooie en slechte tijden heeft. Niemand ontkomt aan de strijd tussen goed en kwaad,⁶ en het contrast tussen licht en duister, hoop en wanhoop. Ouderling Neal A. Maxwell heeft uitgelegd: 'Het scherpe contrast tussen zoet en bitter blijft van wezenlijk belang tot onze laatste

ademtocht in deze korte, sterfelijke ervaring.¹⁷ Onze leer is dat het goede het zal winnen van het kwade,⁸ en wie zich bekeert en heiligt, beërft het eeuwige leven.⁹

Rond de tijd dat Dickens aan zijn roman werkte, waren de eerste heiligen druk bezig om zich in het westen van Noord-Amerika te vestigen.

Niettegenstaande de godsdienst die zij gemeen hadden, moesten de heiligen veel ontberingen doorstaan en zagen zij de exodus uit Nauvoo met heel verschillende verwachtingen tegemoet. Sommigen waren optimistisch; anderen hadden hun bedenkingen. Helen Mar Whitney en Bathsheba Smith hebben ons daarvan twee uitstekende voorbeelden nagelaten. Beiden weten ons hart te raken met hun zielenroerselen.

Zuster Whitney schreef vlak voor ze uit Nauvoo vertrok over haar verwachtingen: 'Ik pak al mijn linten, kragen en koorden enz. in, want we gaan ergens naar toe waar ze niet te koop zijn. We verlaten de wereld om ons voorbij de Rocky Mountains te vestigen, waar niemand anders wenst heen te gaan. Daar zullen er rijken noch armen onder ons zijn, slechts de oprechten en deugdzaam zullen daar wonen.'¹⁰ De woorden van zuster Whitney resoneren met idealistisch optimisme.

De gevoelens die zuster Bathsheba Smith aan het papier toevertrouwde, laten zich kenmerken door geloof, maar ook enige bezorgdheid. Ze had van dichtbij meegemaakt hoe bendes zich tegen de heiligen in Missouri keerden en ze was erbij toen apostel David W. Patten aan zijn verwondingen bezweek.

Over de evacuatie van Nauvoo schreef ze: 'Mijn laatste daad op die dierbare plek was de kamers op te ruimen, de vloer te vegen, en de bezem op zijn vaste plek achter de deur terug te zetten. Vervuld van diepe emoties trok ik zachtjes de deur achter mij dicht om een onzekere toekomst

tegemeet te gaan. Ik deed dat in diep geloof in God en met dezelfde vaste overtuiging die ik in de hachelijke tijden in Missouri had gevoeld, dat het evangelie uiteindelijk in het westen zou worden gevestigd, en dat het de ware en blijvende beginselen in zich droeg.'¹¹

Beide pioniersvrouwen bleven hun verdere leven trouw aan het evangelie en hebben veel gedaan om Zion op te bouwen, hoewel zij nog meer beprovingen en ontberingen te verduren kregen, die zij beiden getrouw doorstonden.¹² Ondanks zuster Whitney's optimisme stierven haar eerste drie kinderen bij of vlak na de geboorte — van wie twee tijdens de lange exodus van Nauvoo naar Salt Lake.¹³ Zuster Whitney is ons tot zegen met haar geschriften, waarin ze ons geloof verdedigt, en ze was de moeder van apostel Orson F. Whitney.

Zuster Smith legde de armoede, ziekte en ontbering vast die de heiligen ondergingen toen zij naar het westen trokken.¹⁴ In maart 1847 stierf haar moeder en in de daaropvolgende maand werd haar tweede zoon, John, geboren. Zij was daar kort over: 'Hij was mijn laatste kind en heeft slechts vier uur geleefd.'¹⁵ Later in haar leven was ze de mater van de Salt Laketempel en de vierde algemeen president van de ZHV.

De ontberingen van de eerste heiligen raken ons diep. Brigham Young vatte die in februari 1856 enigszins humoristisch samen toen hij zei: 'Laat ik iets zeggen over moeilijke tijden. U weet dat ik u gezegd heb dat het iedereen die bang was om van de honger om te komen vrij stond te vertrekken en te gaan naar waar er overvloed is. Ik zie absoluut niet in waarom wij van de honger zouden omkomen, want zolang we het laatste muilnier niet van de puntoren tot het einde van zijn vliegenmepper hebben opgegeten, ben ik niet bang om van de honger om te komen.'

Verder zei hij: 'Er zijn nu veel

mensen werkloos, maar de lente komt eraan, en we hoeven nooit méér te lijden dan goed voor ons is.'¹⁶

De moeilijkheden van tegenwoordig zijn in zekere zin vergelijkbaar met de moeilijkheden in het verleden. De recente financiële crisis heeft over de hele wereld voor grote deining gezorgd. Werkloosheid en financiële problemen zijn niet ongewoon. Veel mensen hebben lichamelijke en psychische problemen. Anderen hebben huwelijksproblemen of onhandelbare kinderen. Sommigen hebben dierbaren verloren. Verslavingen en onaangepast of schadelijk gedrag leiden tot hartzeer. Wat de bron van de problemen ook is, ze veroorzaken veel pijn en verdriet, zowel voor slachtoffers als dierbaren.

We weten uit de Schriften dat sommige problemen voor ons bestwil zijn en onze persoonlijke ontplooiing ten goede komen.¹⁷ We weten ook dat het regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.¹⁸ Ook is het zo dat niet elke wolk die we zien een regenbui tot gevolg heeft. Ongeacht onze moeilijkheden, zorgen en ellende putten we kracht uit de geruststellende leer, dat Jezus Christus de verzoening heeft gewrocht, waarvoor Hij, naar de lering van Alma, onze zwakheden op Zich heeft genomen, en 'zijn volk te hulp [komt] naargelang hun zwakheden.'¹⁹

De Schriften en de hedendaagse profeten maken duidelijk dat er magere jaren en vette jaren zullen zijn.²⁰ De Heer verwacht van ons dat we voorbereid zijn op veel van de moeilijkheden die gaan komen. Hij heeft verklaard: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezén.'²¹ De ontreding die ik jaren geleden in de sneeuw in de bergen ervoer, had ik deels aan mijzelf te wijten, omdat ik niet was voorbereid op deze onverwachte gebeurtenis. Een van de grote zegeningen van de Schriften is dat zij ons waarschuwen voor onvoorziene moeilijkheden, die niettemin

plaatsvinden. We doen er goed aan om daarop te zijn voorbereid. Eén vorm van voorbereiding is de geboden onderhouden.

In het Boek van Mormon wordt het volk vaak beloofd dat ze voorspoedig in het land zullen zijn 'voor zoverre gij mijn geboden onderhoudt.'²² Deze belofte gaat vaak vergezeld van de waarschuwing dat ze van Gods tegenwoordigheid worden afgesneden als ze de geboden van God niet onderhouden.²³ De invloed van de Geest voelen, de bediening van de Heilige Geest, is beslist een onmisbaar element is als iemand werkelijk voorspoedig in het land en voorbereid wil zijn.

Ongeacht onze moeilijkheden zou het, in het licht van de overvloed die we hebben, ondankbaar zijn als we onze zegeningen niet waardeerden. Hoewel het duidelijk was dat de pioniers voor grote problemen stonden, sprak president Brigham Young over het belang van dankbaarheid. Hij verklaarde: 'Ik ken, op de onvergeeflijke zonde na, geen grotere zonde dan ondankbaarheid.'²⁴

Dankbaarheid voor de Heiland en zijn verzoening

Onze dankbaarheid dient allereerst onze Heiland en zijn verzoening te gelden. We zijn ons ervan bewust dat veel mensen die naar deze conferentie luisteren, zulke ernstige zorgen en problemen hebben dat het eerste wat er in hun hart opkomt als ze tot onze Vader in de hemel bidden, is: 'Hopelijk weet U dat ik het hartstikke moeilijk heb.'

Ik wil u een waar gebeurd verhaal vertellen over een zuster, Ellen Yates uit Grantsville (Utah). Tien jaar geleden, vroeg in de maand oktober, kuste ze haar man, Leon, gedag die op weg ging naar zijn werk in Salt Lake City. Dat zou de laatste keer zijn dat ze hem in levende lijve zag. Hij had een frontale botsing met een 20-jarige jongeman, die laat was voor zijn

eerste werkdag en een voorligger inhaalde. Ze waren beiden op slag dood. Zuster Yates zei dat ze, nadat twee meelevende politieagenten haar het nieuws hadden gebracht, instortte van verdriet.

Ze schrijft: 'Alles wat ik zag als ik aan de toekomst dacht, was pijn en duisternis.' Het geval wilde dat de beste vriend van haar man de bisschop was van de jongeman. De bisschop belde zuster Yates en zei haar dat de moeder van de jongeman, Jolayne Willmore, met haar wilde praten. Ze herinnert zich dat ze 'ervan schrok, omdat ze zozeer met haar pijn en verdriet bezig was, dat ze geen moment aan de jongeman en zijn familie had gedacht. Ik besepte opeens dat we hier een moeder hadden die net zoveel of meer pijn had dan ik. Ik gaf snel toestemming (...) voor een gesprek.'

Toen broeder en zuster Willmore arriveerden, verwoordden zij hun grote verdriet dat hun zoon verantwoordelijk was voor de dood van Leon en gaven haar een prent van de Heiland die een klein meisje in zijn armen houdt. Zuster Yates vervolgt: 'Als het allemaal boven mijn hoofd dreigt te groeien, kijk ik naar die prent en onthoud dat Christus mij persoonlijk kent. Hij kent mijn eenzaamheid

en mijn zorgen.' Eén tekst die zuster Yates veel troost schenkt is: 'Welnu, houdt moed en vreest niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan.'²⁵

Elke oktober gaan zuster Yates en zuster Willmore (die vandaag samen in het Conferentiecentrum zijn) samen naar de tempel om Christus te danken voor zijn verzoening, voor het heilsplan, voor eeuwige gezinnen, en de verbonden die man, vrouw en kinderen aan beide zijden van de sluier samenbindt. Zuster Yates eindigt: 'Door deze beproeving heb ik de liefde van mijn Vader in de hemel en mijn Heiland in grote mate gevoeld dan ooit tevoren.' Zij getuigt: 'Er is geen leed, geen pijn, geen ziekte zo groot dat de verzoening van Christus en de liefde van Christus die niet zou kunnen genezen.'²⁶ Wat een mooi voorbeeld van liefde en vergevengedzindheid hebben deze twee zusters ten toon gespreid. Daardoor kon de verzoening van Jezus Christus in hun leven gaan werken.

Denk aan de Heiland in de hof van Getsemane toen Hij de verzoening wrocht, met smart zo groot dat Hij uit elke porie bloedde.²⁷ Zijn bede omvatte het woord *Abba*.²⁸ Dat kan geïnterpreteerd worden als de bede van een lijdende zoon aan zijn vader: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.'²⁹ Ik getuig dat de verzoening van Jezus Christus alle beproevingen en ontberingen dekt die ieder van ons in het leven kan overkomen. En in tijden dat we geneigd zijn 'Hopelijk weet U dat ik het hartstikke moeilijk heb' te zeggen, kunnen we er zeker van zijn dat Hij er is en dat we veilig in zijn liefdevolle armen zijn.

Toen onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, op zijn verjaardag in augustus gevraagd werd wat het ideale geschenk was dat de leden wereldwijd aan hem konden geven, zei hij zonder enkele aarzeling: 'Iets doen voor iemand (...) die een

moeilijke tijd doormaakt.³⁰

Ik ben, samen met u, Jezus Christus, de redder van het mensdom, eeuwig dankbaar. Ik getuig tot u dat Hij de Heiland en Verlosser van de wereld is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 121:1, 7-8.
2. Zie 2 Nephi 2:11.
3. Abraham 3:25.
4. Harold B. Lee, *The Fall of Man* (toespraak aan seminarie- en instituutleerkrachten, 23 juni 1954).
5. Charles Dickens, *A Tale of Two Cities* (Signet Classic, 1997), p. 13.
6. Zie 2 Nephi 2:15-16.
7. Neal A. Maxwell, 'Lijden goed verdragen', *De Ster*, april 1999, p. 12.
8. Zie IV 19:2-3; 133:64.
9. IV 133:62, IV 14:7, Johannes 17:3.
10. *A Woman's View: Helen Mar Whitney's Reminiscences of Early Church History*, red. Jeni Broberg Holzapfel en Richard Neitzel Holzapfel (1997), pp. 329-330.
11. Bathsheba W. Smith, *Autobiography*, red. Alice Merrill Horne, typescript, 15, geciteerd in: Maurine Jensen Proctor en Scot Facer Proctor, foto-essay, 'Joseph, Joseph, Joseph: The Temple Has Returned to Nauvoo, Part 4, "Lift Up Thine Eyes"', *Meridian Magazine*, 2002, <http://www.meridianmagazine.com/photoessay/020522nauvoo/020522nauvoo3.html>.
12. Zie Ether 12:6.
13. Zie Whitney, p. 491.
14. Zie Heidi Swinton, 'I Gently Closed the Door'. In: *Heroines of the Restoration*, red. Barbara B. Smith en Blythe Darlyn Thatcher (1997), p. 134.
15. Bathsheba W. Smith. In: *Heroines of the Restoration*, p. 134.
16. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (cursus Melchizedekse priesterschap en ZHV, 1997), p. 177.
17. Zie IV 122:7.
18. Zie Matteüs 5:45.
19. Alma 7:12.
20. Zie Genesis 41:29-31; Gordon B. Hinckley, 'Aan de jongens en de mannen', *De Ster*, januari 1999, p. 63.
21. IV 38:30.
22. Zie 2 Nephi 4:4.
23. Zie Alma 36:30.
24. *Leringen: Brigham Young*, p. 177.
25. IV 68:6.
26. Ellen Yates, uit een toespraak die zij in de zaterdagavondbijeenkomst van de conferentie van de ring Grantsville heeft gehouden, 16 februari 2008.
27. Zie IV 19:18.
28. Marcus 14:36.
29. Matteüs 26:39.
30. Thomas S. Monson, geciteerd in: Gerry Avant, 'Prophet's Birthday: Milestone of 81', *Church News*, 23 augustus 2008, p. 4.

Tot we elkaar weerzien

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Mogen wij goede burgers zijn van het land waar wij wonen en goede burens in onze woonplaats, en mogen wij niet alleen onze medeleden de hand reiken, maar ook mensen van andere godsdiensten.

Broeders en zusters, u bent het vast met me eens als ik zeg dat dit een bijzonder inspirerende conferentie was. We hebben de Geest van de Heer de afgelopen twee dagen overvloedig gevoeld, ons hart is geraakt en ons getuigenis van dit goddelijke werk is gesterkt. Ik ben ervan overtuigd dat ik namens de leden van de kerk overal spreek als ik mijn dank uit tegenover de broeders en zusters die tot ons hebben gesproken. Ik moet ook denken aan de woorden van Moroni in het Boek van Mormon: 'En hun bijeenkomsten werden door de kerk geleid naar de werkingen van de Geest en door de macht van de

Heilige Geest; want zoals de macht van de Heilige Geest hen leidde — zij het om te prediken of aan te sporen of te bidden of te smeken of te zingen — zo werd het gedaan.¹

Mogen wij ons nog lang herinneren wat we tijdens deze algemene conferentie hebben gehoord. Alle boodschappen die we hebben gehoord, worden in de *Ensign* en de *Liabona* van volgende maand gepubliceerd. Ik spoor u aan om ze te bestuderen en de leringen te overpeinen.

Tegenover de broeders die deze conferentie zijn ontheven, spreken wij onze grote waardering uit voor de vele jaren dat zij zich vol toewijding van hun taken gekweten hebben. Alle leden van de kerk hebben baat gehad bij de talloze bijdragen die u hebt gedaan.

Ik verzeker u dat onze hemelse Vader zich bewust is van de moeilijkheden waarmee wij tegenwoordig geconfronteerd worden in de wereld. Hij heeft ieder van ons lief en zal ons zegenen als we ernaar streven zijn geboden te onderhouden en tot Hem te bidden.

Wij zijn een wereldwijde kerk, broeders en zusters. Onze leden zijn verspreid over de hele wereld. Mogen wij goede burgers zijn van het land

waar wij wonen en goede burens in onze woonplaats, en mogen wij niet alleen onze medeleden de hand reiken, maar ook mensen van andere godsdiensten. Mogen wij in alles eerlijke en integere mensen zijn.

Er zijn in de wereld mensen die honger hebben; er zijn er die berooid zijn. Samen kunnen we lijden verlichten en de behoeftigen helpen. Naast de diensten die u al voor elkaar verricht, kunnen wij met uw gaven aan de fondsen van de kerk bijna onmiddellijk reageren als er waar ook ter wereld rampen voorkomen. Wij zijn bijna altijd de eerste ter plaatse om alle mogelijke hulp te bieden. We danken u voor uw milddadigheid.

Velen hebben ook nog andere moeilijkheden. Vooral onder de jongeren zijn er die zich jammer genoeg hebben ingelaten met dingen zoals drugs, onzedelijkheid, bendes en alle ernstige problemen die hiermee gepaard gaan. Daarnaast zijn er mensen die eenzaam zijn, onder wie weduwen en weduwnaars die verlangen naar het gezelschap en de goede

zorgen van andere mensen. Mogen wij altijd denken aan de behoeften van de mensen om ons heen en klaar staan om hen de helpende hand en een liefhebbend hart te bieden.

Broeders en zusters, wat zijn wij gezegend dat de hemelen echt openstaan, dat de herstelde Kerk van Jezus Christus momenteel op aarde is, en dat de kerk op de rots van openbaring is gebouwd. Wij weten dat voortgaande openbaring het levensbloed van het evangelie van Jezus Christus is.

Mogen wij allen veilig thuiskomen. Mogen wij in vrede, harmonie en liefde samenleven. Mogen wij er dagelijks naar streven om het voorbeeld van de Heiland te volgen.

God zegene u, broeders en zusters. Ik dank u dat u voor mij en voor de andere algemene autoriteiten bidt. Wij zijn u erg dankbaar.

In een van de toneelstukken van Christopher Marlowe, *De tragische geschiedenis van Doctor Faustus*, is er een personage, dr. Faustus, die besluit God te negeren en het pad

van Satan te volgen. Aan het eind van zijn slechte leven, geconfronteerd met gemiste kansen en een zekere straf, beklagt hij zich: '[Er is] een brandender zielenleed dan [vlammend] vuur: eeuwige verbanning uit Gods tegenwoordigheid.'²

Broeders en zusters, net zoals eeuwige verbanning uit de tegenwoordigheid van God het meest brandende zielenleed betekent, is het eeuwig leven in Gods tegenwoordigheid ons liefste doel.

Met heel mijn hart en ziel bid ik dat wij mogen volharden in het nastreven van die allerkostbaarste prijs.

Ik getuig tot u dat dit werk waar is, dat onze Heiland leeft, en dat Hij deze kerk hier op aarde leidt. Ik neem nu afscheid van u, geliefde broeders en zusters, tot wij elkaar over een half jaar weerzien. In de naam van Jezus van Nazaret, onze Heiland, onze Verlosser, die wij dienen. Amen ■

NOTEN

1. Moroni 6:9.
2. Zie 'Deviled Marlowe', *Time*, 16 oktober 1964, p. 77.

Het doel van de ZHV verwezenlijken

JULIE B. BECK

Algemeen ZHV-presidente

De ZHV is door de Heer opgericht om zijn dochters te organiseren, te onderwijzen en te inspireren, en hen op de zegeningen van het eeuwige leven voor te bereiden.

Dierbare zusters, wat een prachtig gezicht om u hier te zien. Wat ben ik dankbaar om bij u te zijn. We hebben u bijzonder lief.

Als algemeen ZHV-presidium zijn we dit afgelopen jaar in de gelegenheid geweest om velen van u te bezoeken. We hebben met u gesproken in Duitsland, Denemarken, Australië en Ghana. We hebben met u gebeden in Singapore, Hongkong, India en Sri Lanka. We hebben elkaar

opgebouwd in Brazilië, Chili, Puerto Rico, Canada en de Verenigde Staten.

We verheugen ons in de kennis dat u net als de Heiland bent rondgegaan, weldoende. U doet geweldig werk. Toch hebben we het gevoel dat we meer kunnen doen. We hebben om de inspiratie van de Heer gevraagd om erachter te komen hoe we de priesterschap kunnen helpen bij de opbouw van het koninkrijk van God op aarde. Het is tijd dat de ZHV als nooit tevoren haar doel verwezenlijkt. Als we vooruitgang willen maken en willen bereiken wat de Heer van ons verwacht, moeten we goed begrijpen wat het doel van de ZHV is.

Om te beginnen wil ik het over de geschiedenis van de ZHV hebben, om uit te leggen waarom de ZHV is opgericht. Vervolgens wil ik drie taken bespreken die alle ZHV-zusters hebben. Tot slot wil ik uitleggen hoe de Heer wil dat wij de goddelijke taak vervullen die we hebben ontvangen, persoonlijk en als organisatie.

I. Waarom de ZHV is opgericht

Het is onmogelijk om te bevatten waarom we een vrouwenorganisatie

in de kerk hebben als we de herstelling van het evangelie van Jezus Christus niet begrijpen. De Heer, die op de hoogte was van de rampen die in deze laatste dagen zouden plaatsvinden, sprak tot zijn dienstknecht Joseph Smith jr.: 'En [heeft] hem geboden gegeven; (...)

'opdat (...) geloof kon toenemen op aarde;

'opdat [zijn] eeuwigdurend verbond kon worden gevestigd;

'opdat de volheid van [zijn] evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld.'¹

Het werk van de Heer wordt verwezenlijkt doordat nu zijn evangelie 'tot alle natie, geslacht, taal en volk [wordt] gepredikt'² en zijn eeuwig verbond wordt gerealiseerd door de verordeningen van de tempel.

Net als de Heiland in het Nieuwe Testament Maria en Marta uitnodigde om aan zijn werk deel te nemen³, hebben de vrouwen in deze bedeling officieel de opdracht gekregen om aan het werk van de Heer deel te nemen. Vanaf het begin van de herstelling waren de vrouwen actief bezig om de kerk op te bouwen. Ze steunden het zendingswerk, ze droegen bij aan de bouw van tempels en vestigden gemeenschappen waar de heiligen God konden aanbidden. De oprichting van de ZHV in 1842 mobiliseerde de gezamenlijke kracht van de vrouwen en hun specifieke taken om het koninkrijk van de Heer op te bouwen, net als de priesterschapsquorums de mannen specifieke taken oplegde.

Sinds de oprichting is de ZHV over de hele wereld verbreid. Het wordt 'de grootste, en in alle opzichten, de beste vrouwenorganisatie op aarde'⁴ genoemd. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat de ZHV formeel deel uitmaakt van de herstelling en dat er in de oorspronkelijke kerk een soortgelijke organisatie voor vrouwen was.⁵ President Joseph F. Smith heeft

verklaard dat de ZHV 'door God [is] gemaakt, door God [is] goedgekeurd en door God [is] ingesteld'⁶, 'volgens de wet des hemels'⁷ om de Heer te helpen 'het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'⁸

De ZHV geeft de vrouw een officiële rol in de kerk met veel verantwoordelijkheid, 'waaronder tempelwerk en evangelieonderwijs.'⁹ De ZHV heeft ook tot doel de vrouw te helpen 'een getuigenis van [Jezus Christus] en het evangelie te planten en te verzorgen'¹⁰, 'het gezin te versterken'¹¹ en 'alle taken in het gezin te vervullen.'¹² De ZHV heeft tot taak te voorzien in 'de benodigheden voor de armen, de zieken en de behoeftigen', maar president Joseph F. Smith heeft gezegd dat haar grootste taak 'het geestelijk welzijn en het heil [is] (...) van alle vrouwelijk leden van de kerk.'¹³

Kortom, het doel van de ZHV, zoals

door de Heer vastgesteld, is het organiseren, onderwijzen en inspireren van zijn dochters om hen voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven. Dat wil ik graag herhalen. Het doel van de ZHV, zoals door de Heer vastgesteld, is het organiseren, onderwijzen en inspireren van zijn dochters om hen voor te bereiden op de zegeningen van het eeuwige leven.

II. Onze taken

Teneinde het doel van de ZHV te verwezenlijken heeft de Heer alle ZHV-zusters en de organisatie de volgende taken gegeven:

1. In geloof en rechtschapenheid toenemen.
2. Het gezin versterken.
3. De Heer en zijn kinderen dienen.

Deze drie taken steunen en bekrachtigen elkaar. Als ons geloof

toeneemt, zal ons gezin versterkt worden. Als we de Heer en zijn kinderen dienen, zullen ons geloof en onze rechtschapenheid toenemen. De drie taken zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden. Laten we met de eerste taak beginnen.

1. In geloof en rechtschapenheid toenemen. Als wij ons deel doen in het plan van de Heer moeten ons geloof en onze rechtschapenheid toenemen. Lidmaatschap in de kerk vereist geloof, dat we gedurende ons hele leven met 'ijver en geduld en lankmoedigheid'¹⁴ voeden. In ons gezamenlijke erfgoed treffen we opmerkelijke voorbeelden aan van geloof onder de vrouwen in de kerk. De pioniersvrouwen werden uit hun huizen verdreven en omwille van hun geloof vervolgd. Anderen overleefden vuurzeeën en overstromingen. Ze staken oceanen over en liepen duizenden kilometers en verdroegen vuil,

ziekte en honger om het koninkrijk van de Heer op aarde te helpen opbouwen. Velen van hen begroeven hun echtgenoot, kinderen, ouders, broers en zussen. Waarom deden ze dat? Omdat het vuur van hun geloof in hun ziel brandde. Deze opmerkelijke vrouwen verlangden niet naar mooie kleding, meer vrije tijd, een groot huis of meer bezittingen. Net als u hadden ze een overtuiging en een getuigenis dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is en dat de Heer ze nodig had om zijn koninkrijk op aarde te vestigen. Hun streven naar rechtschapenheid was een dagelijkse inspanning om meer op de Heiland te lijken door bekering, schriftstudie, gebed, gehoorzaamheid aan de geboden en hun verlangen naar alles wat 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is'¹⁵.

2. Het gezin versterken. Onze tweede taak is het gezin versterken. Het gezin wordt in de hele wereld aangevallen en verzwakt door verdorven praktijken en valse leerstellingen. Daarom, of we nu gehuwd of ongehuwd zijn, oud of jong, we hebben de plicht om de waarheden in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' te verdedigen en na te leven.

Het Eerste Presidium heeft gezegd: 'Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, men moet niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God heeft toegewezen aan ouders en gezin.'¹⁶ Kinderen die nu geboren worden, groeien op in een wereld die steeds zondiger wordt. Ons gezin moet een toevluchtsoord zijn, want zij worden dagelijks met het kwaad geconfronteerd.

De ZHV moet georganiseerd, aangepast en gemobiliseerd worden om het gezin te versterken en om van ons thuis een heiligdom uit de wereld te maken. Dat heb ik jaren geleden geleerd toen ik pas getrouwd was. Mijn ouders, die dicht bij ons woonden, kondigden

aan dat ze naar een ander deel van de wereld gingen verhuizen. Ik had op het koesterende, verstandige en aanmoedigende voorbeeld van mijn moeder gesteund. Nu ging ze voor langere tijd weg. En toen hadden we nog geen e-mail, fax, mobiele telefoon en webcam, en de posterijen werkten erg langzaam. Voordat ze vertrok zat ik een keer huilend bij haar en vroeg: 'Wie zal mijn moeder zijn?' Mijn moeder dacht goed na, en met de Geest en de kracht van openbaring, die dergelijke vrouwen ontvangen, zei ze tegen me: 'Als ik nooit meer terugkom, als je me nooit meer ziet, als ik je helemaal niets meer kan leren, houd je dan vast aan de ZHV. De ZHV zal je moeder zijn.'

Mijn moeder wist dat als ik ziek was, de zusters voor me zouden zorgen; en als ik een baby kreeg, ze me zouden helpen. Maar mijn moeders grootste hoop was dat de ZHV-zusters krachtige, geestelijke leidsters voor me zouden zijn. Vanaf dat moment begon ik veel van edele en gelovige vrouwen te leren.

Drie verschillende vrouwen waren mijn ZHV-presidente in de jaren dat mijn ouders weg waren. Alta Chamberlain vroeg me of ik de andere zusters timemanagement en huishoudkundige vaardigheden wilde bijbrengen, wellicht omdat ze zag dat ik die vaardigheden moest ontwikkelen. Jeanne Horne moedigde me aan om mijn eerste serieuze studie van het Boek van Mormon af te ronden. Norma Healey gaf me mijn eerste opdracht om als vrijwilligster in de conservenfabriek van de kerk te werken, en ze leerde me veel over hulp aan anderen. Deze geweldige vrouwen begrepen het doel van de ZHV.

3. De Heer en zijn kinderen dienen. Een derde taak van alle vrouwen in de kerk is de Heer en zijn kinderen dienen. Ik vind het interessant dat in de jaren dat mijn moeder weg was, ik werkzaam ben geweest als jeugdwerkpresidente en later als

jongevrouwenpresidente in de wijk. Onder leiding van de bisschop was ik lid van de wijkraad. President Boyd K. Packer heeft ons geleerd dat 'net als [het werk van veel broeders in de Aäronische priesterschap] het hogere priesterschap versterkt, het onzelfzuchtige werk [in de jongevrouwen en het jeugdwerk] van toewijding aan de ZHV getuigt.'¹⁷ Als we in een andere hulporganisatie werkzaam zijn, worden we niet ontheven van onze zusterschap in de ZHV. Omdat we de ZHV niet in- of uitgaan, zijn we altijd verbonden met het doel en de taken van de ZHV en worden we gezegend door alle kansen die we krijgen om een voorbeeld en een gelovige herder van de kinderen van onze Vader te zijn.

De ZHV biedt opmerkelijke mogelijkheden tot dienstvaardigheid, waar *alle* zusters gebruik van kunnen maken. Tijdens mijn reizen over de wereld zie ik dat de duizenden van u die momenteel geen echtgenoot of kinderen hebben een onvoorstelbare bron van geloof, talent en toewijding zijn. Niemand is beter in staat om in de tempel te werken, op zending te gaan, de opkomende generatie te onderwijzen en mensen te helpen die onderdrukt worden. De ZHV heeft u *nodig*.

Ik heb me ook verbaasd over de jeugdigheid en energie van jullie die pas van de jongevrouwen naar de ZHV zijn gegaan. Ik heb gezien dat jullie het verlangen hebben om iets goeds tot stand te brengen in de wereld. Ik stel me vaak voor wat er bijvoorbeeld met het familiehistorische werk zou gebeuren als jullie de oudere zusters (zoals ik!) in je technische vaardigheden zouden laten delen. We kunnen het ons niet veroorloven om jullie jeugdige en energieke kracht te verkwisten door ervan uit te gaan dat jullie alleen maar naar de oudere, ervaren vrouwen zitten te kijken die de planning, organisatie en het werk van de ZHV voor hun rekening nemen.

III. Het doel bereiken

We kunnen het werk van de Heer op zijn wijze doen als wij persoonlijke openbaring ontvangen en daarnaar handelen. Zonder persoonlijke openbaring kunnen we niet slagen. Als we gehoor geven aan persoonlijke openbaring kunnen we niet falen. De profeet Nephi leert ons dat de Heilige Geest ons 'alle dingen zal tonen die gij behoort te doen.'¹⁸ Er is geprofeetd dat de Heer in de laatste dagen zijn Geest op zijn dienstmaagden¹⁹ zou uitstorten. Dat zal gebeuren als we stil en rustig genoeg naar de stem van de Geest luisteren. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd dat het ontvangen van openbaring voor onze roeping en in ons leven 'serieuze mentale inspanning van ons vereist (...). Openbaring is geen kwestie van knoppen indrukken, maar van druk op onszelf blijven uitoefenen, vaak aangevuld met vasten, schriftstudie en overpeinzing.

Maar bovenal vereist openbaring van ons dat wij voldoende rechtschapenheid bezitten om af en toe ongevroegd openbaring te kunnen krijgen.²⁰

IV. Tot slot

President Spencer W. Kimball heeft enkele jaren geleden gezegd: 'Er is kracht in deze organisatie die nog niet ten volle benut wordt om de gezinnen van Zion te sterken en Gods koninkrijk op te bouwen — noch zal die ten volle benut worden als niet zowel de zusters als de priesterschap de juiste visie op de ZHV krijgen.'²¹ De ZHV is door de Heer gevestigd om zijn dochters te organiseren, te onderwijzen en te inspireren, en hen op de zegeningen van het eeuwige leven voor te bereiden. Het is ons doel om de vrouwen van de kerk te steunen in hun taken door ervoor te zorgen dat iedere bijeenkomst, iedere les en iedere activiteit van de ZHV hen zal helpen hun geloof en rechtschapenheid te vergroten, hun gezin te versterken en de

Heer en zijn kinderen te dienen.

De enige manier waarop we dat kunnen bereiken is als we persoonlijke openbaring ontvangen en daarnaar handelen. De ware kracht van deze wereldwijde zusterschap is bij de individuele vrouw te vinden. Hoewel we onszelf misschien als zwak en eenvoudig zien, hebben we allemaal een edel erfgoed en kunnen we het geloof ontwikkelen dat te vergelijken is met dat van de opmerkelijke, gelovige vrouwen die ons zijn voorgegaan. Wij spelen een essentiële rol bij de opbouw van het koninkrijk van God en de voorbereiding op de komst van de Heer. De Heer kan zijn werk niet voltooien zonder de hulp van zijn dochters. Daarom verwacht de Heer van ons dat wij meer offers brengen. Hij verwacht van ons dat wij het doel van de ZHV als nooit tevoren vervullen. Ik ben dankbaar dat ik kan getuigen van de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus en van een hedendaagse profeet die zijn werk leidt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 1:17, 21–23.
2. IV 133:37.
3. Zie Lucas 10:38–42.
4. Boyd K. Packer, 'The Circle of Sisters'. In: *Ensign*, november 1980, p. 109.
5. Zie Eliza R. Snow, 'Female Relief Society'. In: *Deseret News*, 22 april 1868, p. 1.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (cursus Melchizedekse priesterschap en ZHV 1998), p. 184.
7. IV 102:4.
8. Mozes 1:39.
9. Dallin H. Oaks, 'De priesterschap en de hulporganisaties'. In: *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 10 januari 2004, p. 17.
10. Het Eerste Presidium, 'Memorandum of Suggestions', 29 maart 1940, p. 2.
11. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 10 januari 2004, p. 17.
12. IV 20:47; zie ook vs. 51.
13. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 185.
14. Alma 32:43.
15. Geloofsartikelen 1:13.
16. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999.
17. *Ensign*, november 1980, p. 110.
18. 2 Nephi 32:5.
19. Zie Joël 2:29.
20. Neal A. Maxwell, 'Openbaring'. In: *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 11 januari 2003, p. 5.
21. Spencer W. Kimball, 'Relief Society—Its Promise and Potential', *Ensign*, maart 1976, p. 4.

Heilige tempels, heilige verbonden

SILVIA H. ALLRED

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

De tempels zijn heilige oorden. Ze zijn een bron van geestelijke kracht. Ze zijn een oord van openbaring.

Nadenkend over deze unieke bijeenkomst met vrouwen uit de hele wereld wordt mijn hart vervuld van vreugde en dankbaarheid. Wat is het een voorrecht om deel uit te maken van deze grote zustersorganisatie, verenigd in ons verlangen om ons geloof in de Heer Jezus Christus te versterken en zijn koninkrijk op te bouwen. Ik bid dat ik door de Geest geleid zal worden nu ik tot u spreek over het heilige onderwerp: tempelwerk.

De tempels zijn de heiligste oorden op aarde. In de tempel ontvangen goede leden van de kerk de grootste zegeningen die iemand kan wensen en sluiten we heilige verbonden met

God. We verlenen die zegeningen ook aan onze voorouders die zonder de noodzakelijke verlossende verordeningen zijn overleden.

Ik spreek over het grote belang van tempelbouw, waarom de verordeningen in de tempel noodzakelijk zijn voor ons eeuwig heil en hoe we ons kunnen voorbereiden om naar de tempel te gaan.

Ik ben enorm onder de indruk van de offers die ik veel leden zie brengen om naar de tempel te gaan. Ik zal u een voorbeeld geven.

Toen wij in 1976 in Costa Rica woonden, vroeg de zendingspresident mijn man of hij wilde helpen met de voorbereiding van de eerste reis naar de tempel. Het zendingsgebied Midden-Amerika omvatte toen Costa Rica, Panama, Nicaragua en Honduras. De dichtstbijzijnde tempel was toen de Mesatempel (Arizona). We zouden vijf dagen heen en vijf dagen terug moeten reizen en zes grenzen moeten overgaan. Het financiële offer was groot voor de meesten. Zij verkochten hun televisie, fiets, schaatsen en wat dies meer zij. We reisden dag en nacht in twee oncomfortabele bussen. Sommige leden hadden al hun geld gebruikt om voor de busreis te betalen en hadden alleen maar crackers en margarine bij zich voor onderweg.

Waarom brengen leden van de kerk zo gewillig zulke grote offers om naar de tempel te gaan?

Ik zal nooit de enorme uitstorting van de Geest vergeten die we die drie dagen in de Mesatempel ervoeren. Ik was diep ontroerd toen ik gezinsleden elkaar met tranen in de ogen zag omarmen toen ze voor eeuwig aan elkaar verzegeld waren.

24 jaar later werd de tempel in San José (Costa Rica) ingewijd. Onder de aanwezigen bevonden zich veel gezinnen die ook die eerste tempelreis hadden meegemaakt. Ze hadden getrouw en eerzaam op dit heilige moment gewacht. Nu kunnen ze allemaal geregeld naar de tempel omdat er onlangs een tempel in Panama is ingewijd en er een tempel in Honduras is aangekondigd.

De Heer heeft zijn volk altijd gevraagd om tempels te bouwen. De Heer gebod Mozes: 'En zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen.'¹ De draagbare tabernakel die ze bouwden, zou dienen als middelpunt van de aanbidding van Israël gedurende hun reis naar het beloofde land. Het ontwerp en de constructie werden door de Heer aan Mozes geopenbaard. Het zou het heilige huis van de Heer worden.

Later bouwde koning Salomo, met gebruik van het allerbeste materiaal, de tempel in Jeruzalem.²

Gedurende zijn aardse zending beschouwde de Heiland de tempel als een heilige plek en zei Hij dat we er eerbied voor moesten hebben.

De Nephieten bouwden ook tempels voor de Heer op het Amerikaanse continent. Ze kwamen bijeen rond de tempel toen Christus na zijn opstanding aan hen verscheen.³

Vlak nadat de kerk in deze bedeling was hersteld, gebod de Heer de heiligen om een tempel te bouwen:

'Organiseert u; bereidt alle nodige dingen voor; en vestigt een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis

van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.⁴

Gehoorzaam bouwden de heiligen de Kirtlandtempel, waarvoor ze veel offers brachten. In deze heilige tempel werden belangrijke priester-schapsleutels hersteld en verscheen de Heiland.⁵

Momenteel zijn er 128 tempels over de hele wereld in gebruik, en er worden er nog veel meer gebouwd.

We hebben de opdracht gekregen om tempels te bouwen, zodat er heilige verordeningen verricht kunnen worden voor zowel de levenden als de doden. Deze verordeningen omvatten voorbereidende verordeningen, begiftigingen, huwelijken, verzegelingen, doop voor de doden en ordeningen.

De voorbereidende verordeningen geven ons specifieke, onmiddellijke en toekomstige zegeningen.

De begiftiging omvat heilige verbonden. We krijgen instructies, macht uit de hemel, en de belofte van zegeningen op voorwaarde van gehoorzaamheid aan de verbonden die we sluiten.

President Brigham Young heeft de begiftiging als volgt beschreven:

'Uw begiftiging betekent dat u alle verordeningen in het huis van de Heer ontvangt die u na dit leven nodig hebt om in de tegenwoordigheid van de Vader terug te keren (...) en uw eeuwige verhoging te ontvangen.'⁶

Door de verordeningen ter verzegeling, zoals het tempelhuwelijk, wordt een gezin voor eeuwig verzegeld.

De verbonden die we sluiten, met de bijbehorende verordeningen die we in de tempel ontvangen, dienen als kwalificatie om in Gods tegenwoordigheid terug te keren. Deze verbonden verheffen ons boven onze eigen vermogens en visie. We sluiten verbonden om te laten zien dat we het koninkrijk willen opbouwen. We worden een verbondsvolk doordat we verbonden met God sluiten. Door onze getrouwheid aan deze

verbonden zullen we alle beloofde zegeningen ontvangen.

De tempel is een huis van leren. Veel instructies in de tempel zijn symbolisch en komen door de Geest tot ons. Dat houdt in dat we onderricht uit de hemel krijgen. Tempelverbonden en — verordeningen zijn een krachtig symbool van Christus en zijn verzoening. We krijgen allemaal hetzelfde onderricht, maar ons begrip van de betekenis van de verordeningen en verbonden neemt toe door geregeld tempelbezoek, vooral als we naar de tempel gaan om meer te leren en over de eeuwige waarheden na te denken.

In de tempel krijgen we de kans om iets voor overledenen te betekenen door plaatsvervangende verordeningen voor ze te verrichten. Familiehistorisch onderzoek kan door iedereen buiten de tempel gedaan worden, maar de heilige verordeningen die onze overleden voorouders voor hun eeuwig heil nodig hebben, kunnen alleen in de tempel worden verricht.

De tempel is het huis des Heren. Hij bepaalt hoe we de tempel gebruiken, welke verordeningen er worden verricht en aan welke vereisten we moeten voldoen om in de tempel aan het tempelwerk deel te nemen.

De Heer zei tegen Mozes: 'Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond.'⁷ In Psalmen lezen we: 'Wie

mag de berg des Heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede?

Die rein is van handen en zuiver van hart, die zijn ziel niet op valsheid richt, noch bedrieglijk zweert.'⁸ Zijn huis is heilig en niets onreins mag er binnenkomen.⁹

De Heer heeft de bisschop en ringpresident de verantwoordelijkheid gegeven om te bepalen wie het waardig is om een aanbeveling te ontvangen en zijn heilig huis binnen te gaan. We moeten volledig eerlijk tegen onze bisschop en ringpresident zijn als ze met ons praten voordat we een tempelaanbeveling krijgen. De gave die we naar het altaar brengen is een zuiver hart en een berouwvolle geest. U zult de zegeningen van de tempel waardig moeten zijn.

We bereiden ons voor door de geboden te onderhouden en de wil van God te doen. Als u nog niet de kans hebt gehad om naar de tempel te gaan, wil ik u aanmoedigen om u nu te gaan voorbereiden, zodat u klaar bent en aan de vereisten voldoet als de gelegenheid zich voordoet.

Wanneer we naar de tempel gaan, maken we ons verstand en ons hart vrij van gedachten en gevoelens die niet in overeenstemming zijn met de heilige ervaringen van de tempel. We kleden ons fatsoenlijk en gepast. Onze kleding en verzorging voor deze heilige gebeurtenis zijn een teken van eerbied en respect voor de Heer en zijn heilig huis. Eenmaal in de tempel

kleden we ons om in witte kleding, als symbool van reinheid en zuiverheid. Dan zijn we klaar om eerbiedig deel te nemen aan het tempelwerk. Deze eeuwige zegen is beschikbaar voor iedereen die aan de vereisten voldoet.

Wat kunnen de vrouwen van de kerk doen om aanspraak te maken op de zegeningen van de tempel?

Door zijn profeten nodigt de Heer iedereen uit die de zegeningen van de tempel nog niet heeft ontvangen, om al het nodige te doen om ervoor in aanmerking te komen. Hij nodigt iedereen uit die deze zegeningen al heeft ontvangen om zo vaak mogelijk terug te komen, de ervaring opnieuw te ondergaan en meer kennis en begrip van zijn eeuwige plan te ontvangen.

Laten we in aanmerking komen voor een tempelaanbeveling. Laten we naar de tempel gaan om als gezin voor eeuwig verzegeld te worden. Laten we zo vaak mogelijk naar de tempel teruggaan. Laten we onze overleden verwanten de kans geven om de verlossende verordeningen te ontvangen. Laten we profiteren van de geestelijke kracht en de openbaring die we ontvangen als we geregeld naar de tempel gaan. Laten we getrouw zijn en tempelverbonden sluiten en naleven om de volledige zegeningen van de verzoening te ontvangen.

Ik getuig tot u dat de tempels heilige oorden zijn. Ze zijn een bron van geestelijke kracht. Ze zijn een oord van openbaring. Zij zijn het huis des Heren. In de heilige naam van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Exodus 25:8.
2. Zie 1 Koningen 5:5-18; 6.
3. Zie 3 Nephi 11:1.
4. IV 88:119.
5. Zie IV 110.
6. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1971), p. 416.
7. Exodus 3:5.
8. Psalmen 24:3-4.
9. Zie IV 109:20.

Laten we ons verheugen

BARBARA THOMPSON

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Deelname aan de ZHV maakt deel uit van ons glorierijke erfgoed en de zegeningen die wij als vrouwen ontvangen in de kerk van de Heer.

Beste zusters, wij zijn zeer gezegend! Niet alleen zijn we lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar we zijn ook lid van de ZHV — 'De organisatie die door de Heer voor vrouwen is opgericht.'¹ De ZHV is het bewijs van Gods liefde voor zijn dochters.

Ontroert het u niet als u denkt aan de geschiedenis van de ZHV en aan ons spannende begin? Op 17 maart 1842, tijdens de eerste bijeenkomst van de ZHV, zei de profeet Joseph Smith dat 'de kerk pas volmaakt georganiseerd kon zijn als de vrouwen aldus zijn georganiseerd.'² Toen

organiseerde hij de zusters 'onder de priesterschap, en naar het voorbeeld van de priesterschap.'³ De kleine, verscheiden groep vrouwen die zich had verzameld voor die eerste ZHV-bijeenkomst waren toegewijde vrouwen, vergelijkbaar met de hedendaagse ZHV-zusters. Er waren jonge vrouwen en oudere vrouwen; vrouwen met een goede opleiding en vrouwen zonder opleiding. Er waren gehuwde vrouwen, moeders en ongetrouwde vrouwen. Er waren rijke vrouwen en sommige vrouwen waren erg arm. Ze hadden allemaal liefde voor elkaar, liefde voor de Heer en een verlangen om te dienen. Als we bedenken wat de ZHV-zusters in het verleden hebben gedaan, kunnen we meer begrip hebben en ons laten leiden.

Tijdens de eerste bijeenkomst van de ZHV vroeg Joseph Smith de zusters om de broeders aan te zetten 'om goede werken te verrichten ten behoeve van de armen — op zoek naar mensen die hulp nodig hebben, en in hun behoeften te voorzien.'⁴ Ook moedigde hij de zusters aan om te handelen 'volgens de genegenheid die God in uw hart heeft geplant.'⁵

De zusters namen die taak op zich en werden een vereniging die voor de armen en behoeftigen zorgt. Zuster Emma Smith zei: 'We gaan iets

uitzonderlijks tot stand brengen. Als een boot op de rotsen is vastgelopen, met veel mormonen aan boord, beschouwen wij dat als een luide kreet om hulp. Dan verwachten we uitzonderlijke kansen en urgente oproepen.¹⁶

In die begindagen van de kerk gingen de zusters van huis tot huis om hulp te verlenen. Net als tegenwoordig het huisbezoek, hielpen de zusters iedereen, ze voorzagen in de behoeften van anderen en ze zorgden ervoor dat de mensen voedsel, kleding, meubels, werk en onderdak hadden. Ze gaven de hulp die nodig was. Als een zuster iets te delen had, gaf ze het aan de huisbezoeksters. En als zij iets nodig had, hielpen de zusters haar.⁷

Laten we ons aan de ZHV toewijden, zoals president Boyd K. Packer ons heeft geadviseerd: 'Door hulpverlening in de ZHV wordt iedere zuster versterkt en geheiligd. (...) Als u zich toewijdt aan de ZHV, als u de ZHV organiseert, bestuurt en erin deelneemt, steunt u het goede doel waardoor iedere vrouw wordt gezegend als ze erdoor beïnvloed wordt.'⁸

Net als Emma de boot beschreef die op de rotsen was vastgelopen, met de mensen die hulp nodig hadden, kunnen wij dat in onze tijd toepassen als we een buurvrouw zien die ziek is, een kind dat hulp nodig heeft, een tiener die vriendschap nodig heeft, of een gezin dat de inkomstenbron is kwijtgeraakt en hulp nodig heeft. We horen overal van rampen, stormen en persoonlijke problemen in het leven van onze zusters over de hele wereld. We hoeven niet gehaast op zoek te gaan naar dingen om te doen of goede doelen om aan bij te dragen.

Vergeet niet dat de meeste hulp vaak bij ons thuis, in de buurt en in de gemeenschap nodig is. Een vriendelijk, bemoedigend woord, een bedankbriefje, een telefoontje, een liefdevolle glimlach, een helpende hand en een herinnering dat God ons liefheeft, zijn vaak het hardst

nodig. We kunnen anderen op zoveel verschillende manieren opbouwen en tot zegen zijn.

De ZHV is niet slechts een klas op zondag. Het is geen plek waar we naartoe gaan als we niet lesgeven in het jeugdwerk of de jongevrouwen. Het is de organisatie van de Heer voor vrouwen. Deelname aan de ZHV maakt deel uit van ons glorieus erfgoed en de zegeningen die wij als vrouwen ontvangen in de kerk van de Heer.

Tijdens die eerste bijeenkomsten van de ZHV adviseerde Joseph Smith de zusters om elkaar in het evangelie van Jezus Christus te onderrichten. Hij zei: 'De (...) vereniging is er niet alleen om de armen te helpen, maar ook om zielen te redden.'⁹ Hij zei verder: 'En nu draai ik voor u in de naam van God de sleutel om, en deze vereniging zal zich verheugen, en kennis en intelligentie zal haar van

nu af toevloeien.'¹⁰ Dat vind ik een geweldige uitspraak. Ik word eraan herinnerd dat ik me in de zegeningen van God voor de vrouwen van deze kerk moet verheugen.

ZHV-zusters hebben altijd geprobeerd om te leren en te groeien. Wij weten dat 'de heerlijkheid Gods intelligentie' is.¹¹

In 1830, in een openbaring van de profeet Joseph Smith aan zijn vrouw, Emma, gaf de Heer haar de opdracht 'om de Schriften uit te leggen en de kerk aan te sporen, zoals het u door mijn Geest zal worden gegeven.'¹² Deze opdracht werd niet alleen aan Emma gegeven, want Joseph zei dat alle zusters naar deze gave moeten streven.¹³ Vrouwen onderwezen in het evangelie van Jezus Christus en volgden de Heiland in woord en daad. De zusters voedden elkaar met het goede woord Gods.¹⁴

Sommige vrouwen hebben gezegd dat het beangstigend is om les te geven of voor een groep te staan. Ik kan u verzekeren dat ik uit ervaring weet dat het intimiderend kan zijn. Laten we bedenken wat Eliza R. Snow een keer tegen haar nicht zei die voor een groep moest staan. Toen haar nicht opstond, kon ze niets zeggen omdat ze door angst werd bevangen. Uiteindelijk ging ze maar weer zitten. Eliza zei vriendelijk en rustig tegen haar: 'Het geeft niks, maar als je volgende keer weer moet spreken, is het beter als je ook iets zegt.'¹⁵

We zullen iets te zeggen hebben als we ons voorbereiden zoals de Heer ons heeft geboden. Hij zegt 'mijn evangelie te prediken door de Geest' en zij die prediken en zij die ontvangen, '[begrijpen] elkaar en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen.'¹⁶ Als wij ons ijverig voorbereiden, met gebruik van de Schriften en goedgekeurd kerkmateriaal, en de Heer om hulp vragen, zal Hij ons 'de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest'¹⁷ geven en zullen wij iets te zeggen hebben zodat iedereen wordt opgebouwd.

Over een geweldige bijeenkomst van de ZHV schreef Eliza R. Snow in de notulen 'dat bijna alle aanwezigen opstonden en spraken, en dat de Geest van de Heer ieder hart als een zuiverende stortvloed verkwikte.'¹⁸ We hopen dat onze hedendaagse zusters zich ook gevoed en opgebouwd voelen als ze op zondag naar de ZHV gaan, op huisbezoek gaan, aan een activiteit deelnemen of anderen helpen.

Zusters, meer dan ooit hebben we vrouwen nodig die opstaan en sterk zijn. We hebben vrouwen nodig die met kracht, geloof en moed de waarheid verkondigen. We hebben vrouwen nodig die een voorbeeld van rechtschapenheid zijn. We hebben vrouwen nodig die gedreven voor een goede zaak werkzaam zijn.¹⁹ We moeten zo leven dat ons leven een getuigenis is dat we onze hemelse Vader en

de Heiland Jezus Christus liefhebben en dat we alles zullen doen wat Zij van ons verwachten. We moeten 'al het goede bij [ons] van binnen redden',²⁰ zodat we als dochters van God ons deel kunnen doen om het koninkrijk van God op te bouwen. En daar zullen we bij geholpen worden. Want Joseph Smith heeft gezegd: 'Indien u van de u vergunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn.'²¹

Laten we elkaars lasten dragen, treuren met hen die treuren, vertroosten wie vertroosting nodig hebben en de verbonden naleven die we hebben gesloten.²²

Wij zijn bijzonder gezegend. De Heiland staat aan het hoofd van zijn kerk. Wij worden geleid door heden-daagse profeten, zieners en openbaarders. We kunnen de heilige Schriften lezen en bestuderen, en antwoorden vinden voor ons dagelijks leven. We hebben heilige tempels over de hele wereld, waar we de noodzakelijke verordeningen kunnen ontvangen om bij onze hemelse Vader terug te keren. En we kunnen elkaar helpen.

Ik zie het beeld van God, gegrift in het gelaat van de goede zusters die ik op werkbezoek over de hele wereld ontmoet.²³ Ik hoor van uw goede daden en opmerkelijke toewijding. Ik zie het Licht van Christus in uw ogen weerspiegelen.

Ik weet dat wij, zoals Emma heeft gezegd, in deze tijd iets uitzonderlijks kunnen doen. Wij kunnen een rechtschapen vrouwenleger zijn, gewapend met liefde, mededogen, vriendelijkheid, dienstverlening en geloof. Wij kunnen een krachtige invloed ten goede in de wereld zijn. Dan zullen we worden wat president Packer als volgt beschrijft: 'De ZHV kan vergeleken worden met een toevluchtsoord — een veilige plek (...). U zult er beschermd worden. Iedere zuster wordt door een veilige muur omgeven.'²⁴ We

hebben die veilige plek nodig!

Bent u niet blij dat u lid bent van de ZHV? Als we bedenken wat die edele vrouwen in het verleden hebben gedaan, zullen we nu en in de toekomst geleid worden.

Ik getuig dat God, onze hemelse Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, leven en ons liefhebben. Ik getuig dat we door een profeet van God geleid worden. Ik getuig dat we onmetelijk gezegend zullen worden als we onze verbonden naleven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, 'Relief Society—Its Promise and Potential', *Ensign*, maart 1976, p. 4.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (cursus Melchizedekse priesterschap en ZHV 2007), p. 451; zie ook Jill Mulvay Derr et al, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), voetnoot 61, pp. 445–446.
3. Sarah Granger Kimball, 'Auto-biography'. In: *Woman's Exponent*, 1 september 1883, p. 51.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 486.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 605.
6. Emma Smith, geciteerd in Relief Society, Minute Book, maart 1842–maart 1844, aantekening van 17 maart 1842, p. 12, kerkarchieven, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
7. Zie *Women of Covenant: The Story of Relief Society*, pp. 32–33.
8. Boyd K. Packer, 'The Circle of Sisters'. In: *Ensign*, november 1980, p. 110.
9. *History of the Church*, 5:25.
10. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 485.
11. IV 93:36.
12. IV 25:7.
13. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 488; zie ook IV 25:16.
14. Zie Moroni 6:4.
15. Eliza R. Snow, geciteerd in Emily S. Richards, 'General Conference: Relief Society'. In: *Woman's Exponent*, december 1901, p. 54.
16. IV 50:14, 22.
17. IV 121:26.
18. Eliza R. Snow, Minute Book, aantekening van 19 april 1842, p. 33.
19. IV 58:27.
20. J. Reuben Clark, geciteerd in *Op 's Heren eigen wijze — gids voor leiders: welzijnszorg* (1990), titelpagina.
21. *History of the Church*, 4:605.
22. Zie Mosiah 18:8–9.
23. Alma 5:19.
24. Boyd K. Packer, 'The Circle of Sisters'. In: *Ensign*, november 1980, p. 110.

Geluk, uw erfgoed

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ons geboorterecht — en het doel van onze grote reis op aarde — is eeuwig geluk te zoeken en te ervaren.

Geliefde zusters, ik ben dankbaar dat ik voor de eerste keer de vrouwen van de kerk kan toespreken die overal ter wereld bijeen zijn gekomen. We zijn in het bijzonder vereerd met de aanwezigheid van president Monson en president Eyring. Het koor heeft ons hart ontroerd. We zijn geïnspireerd door de boodschappen van zuster Thompson, zuster Allred en zuster Beck.

Vanaf de dag dat ik te horen kreeg dat ik zou spreken, heb ik veel nagedacht over de vrouwen die mijn leven vorm hebben gegeven: mijn lieve vrouw Harriet, mijn moeder, mijn schoonmoeder, mijn zus, mijn dochter, mijn schoondochter, en vele vriendinnen. Mijn hele leven ben ik omringd door vrouwen die mij inspireerden, wat leerden en aanmoedigden. Wie ik nu ben, is grotendeels te

danken aan deze bijzondere vrouwen. Elke keer als ik te midden van de zusters van de kerk ben, word ik mij gewaar dat ik in het gezelschap van unieke vrouwen ben. Ik ben dankbaar dat ik in uw midden ben, dankbaar voor uw talenten, mededogen en dienstvaardigheid. Bovenal ben ik dankbaar voor wie u bent: hooggeschatte dochters van onze hemelse Vader, met oneindige waarde.

Het zal voor u wel geen verrassing zijn, maar de verschillen tussen mannen en vrouwen zijn vaak treffend — fysiek, mentaal en emotioneel. Misschien kan ik die verschillen het beste illustreren door u te vertellen hoe verschillend mijn vrouw en ik een maaltijd bereiden.

Als Harriet een maaltijd bereidt, is het een meesterwerk. Haar keuken omvat de hele wereld, en vaak bereidt ze een gerecht uit een van de landen die we hebben bezocht. De presentatie van het gerecht is adembenemend. Soms ziet het gerecht er zo mooi uit dat het een misdaad is om het op te eten. Het smaakt niet alleen lekker, het is ook nog een lust voor het oog.

En toch, hoe volmaakt het er ook uitziet en smaakt, Harriet zal zich verontschuldigen voor iets wat volgens haar de perfecte norm niet haalt. 'Ik ben bang dat ik net iets te veel gemer heb gebruikt', zegt ze dan, of: 'Ik denk dat ik de volgende keer een snuffe kerriepoeder en een extra blaadje laurier toevoeg.'

Laat ik daar mijn kookstijl tegenover zetten. Met deze toespraak in gedachte vroeg ik Harriet wat ik het beste klaarmaak.

Haar antwoord: gebakken eieren. Spiegeleieren.

Maar dat is niet alles. Ik heb zelfs een speciaal gerecht, *Knusperchen* genaamd. Het klinkt misschien als een delicatessie die in een exclusief restaurant op de kaart staat. Ik zal u vertellen hoe u het bereidt. U snijdt een stokbrood in dunne plakjes en roost ze tweemaal.

Dat is het recept!

Of het nu dus gaat om spiegel-eieren, zelfs als ze in het vet drijven, of om *Knusperchen*, hoewel enigszins geblakerd, als ik kook, voel ik mij een regelrechte held.

Wellicht is deze tegenstelling tussen mijn vrouw en mij enigszins overdreven, maar het illustreert iets dat misschien verder gaat dan de bereiding van een maaltijd.

Het komt mij voor dat onze voortreffelijke zusters soms voorbijgaan aan eigen kunnen — zij concentreren zich op wat ontbreekt of onvolmaakt is en niet op wat zij tot stand brengen en wie zij werkelijk zijn.

Misschien herkent u die eigenschap in iemand die u heel goed kent.

Het goede nieuws is dat dit ook duidt op een bewonderenswaardige deugd: uw aangeboren verlangen om de Heer zo goed mogelijk te behagen. Helaas kan het ook tot teleurstelling, uitputting en ontmoediging leiden.

Aan allen wie vermoeid zijn

Vanavond richt ik mij tot hen die zich weleens tekort voelen schieten, ontmoedigd zijn, of vermoeid — kortom, ik richt mij tot iedereen.

Ik bid ook dat de Heilige Geest mijn woorden zal versterken en ze bijkomende betekenis, begrip en inspiratie zal verlenen.

We weten dat het soms moeilijk is om ons hoofd boven water te houden. Soms kan het bijna onmogelijk

lijken om in deze snel veranderende wereld met zijn verwachtingen en checklists niet overstelpt te worden door zorgen en verdriet.

Daarmee wil ik niet zeggen dat we simpelweg een knop kunnen omdraaien om de verontrustende negatieve gevoelens te laten verdwijnen. Dit is geen peptalk of een poging om wie het gevoel heeft weg te zakken in drijfzand het idee te geven dat ze op het strand liggen. Het is mij bekend dat iedereen zijn zorgen heeft. Ik weet dat er hier vandaag zusters zijn die diep verdriet meedragen. Anderen kampen met zielsangsten die het gemoed aangrijpen. Voor sommigen is eenzaamheid hun heimelijke beproeving.

Die zaken kunnen niet zomaar terzijde worden geschoven.

Ik wil echter twee beginselen behandelen, waarmee u een pad naar vrede, hoop en vreugde kunt vinden — zelfs in moeilijke en verdrietige tijden. Ik wil het hebben over Gods geluk en hoe we dat kunnen proeven,

ondanks de zorgen die boven ons hoofd dreigen te groeien.

Gods geluk

Ik wil u eerst een vraag stellen: Wat is volgens u het grootst mogelijke geluk? Voor mij is het antwoord op deze vraag: Gods geluk.

Dat leidt tot een volgende vraag: 'Waar bestaat het geluk van onze hemelse Vader uit?'

Dat is misschien niet goed te beantwoorden, omdat Gods wegen anders zijn dan die van ons. 'Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn [Gods] wegen hoger dan [onze] wegen en [zijn] gedachten [hoger] dan [onze] gedachten.'¹

Hoewel we 'niet de betekenis van alle dingen' kennen, weten we dat God 'zijn kinderen liefheeft'², omdat Hij heeft gezegd: 'Zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'³

Vader in de hemel kan deze twee grote doelstellingen verwezenlijken

— onsterfelijkheid en eeuwig leven — omdat Hij een scheppende en liefhebbende God is. Scheppen en liefhebben zijn twee doelen die bijdragen tot het volmaakte geluk van onze hemelse Vader. Scheppen en liefhebben zijn twee bezigheden die wij als zijn geestkinderen kunnen en moeten navolgen.

Het scheppingswerk

Het scheppingsverlangen is een van de diepste hunkeringen van de mensenziel. Ongeacht onze talenten, opleiding, achtergrond of bekwaamheden hebben we ieder de intrinsieke wens om iets te scheppen wat niet eerder bestond.

Iedereen kan scheppen. U hebt geen geld, positie of invloed nodig om iets te hebben dat kwaliteit heeft of mooi is.

Scheppen geeft enorme voldoening. We ontplooiën ons en anderen als we 'ongeformeerde materie' ter hand nemen en daar iets prachtigs uit vormen — en ik heb het niet over het opruimen van de kamers van uw kinderen in de tienerleeftijd.

Wellicht zegt u: 'Ik ben geen creatief type. Als ik zing zit ik altijd een halve toon onder of boven de noot. Ik kan geen lijn trekken zonder liniaal. En mijn zelfgemaakte brood is alleen maar goed als presse-papier of als deurstop.'

Als u zo over uzelf denkt, denk er dan aan dat u een geestdochter van het creatiefste Wezen in het heelal bent. Geldt dat dan ook niet voor uw geest, die is geformeerd door een oneindig creatieve en eeuwig liefhebbende God? Denk daar eens over na — uw geest is een meesterwerk, geschapen met een schoonheid, functionaliteit en capaciteit die het voorstellingsvermogen te boven gaan.

Maar waarom zijn we geschapen? We zijn geschapen met het uitdrukkelijke doel en potentieel om een volheid van vreugde te kunnen ervaren.⁴ Ons geboorterecht — en het doel van

onze grote reis op aarde — is eeuwig geluk te zoeken en te ervaren. Een van de manieren waarop we het vinden, is dingen te scheppen.

Als u moeder bent, neemt u met God deel aan zijn scheppingswerk — niet alleen door uw kinderen het leven te schenken, maar ook door ze te onderwijzen en te voeden. Als u nu geen moeder bent, zullen de creatieve talenten die u ontplooit u voorbereiden op die dag, hetzij in dit leven, hetzij in het volgende.

Misschien denkt u dat u geen talenten hebt, maar dat is een verkeerde veronderstelling, want we hebben allemaal talenten en gaven, niemand uitgezonderd.⁵ De grenzen van creativiteit reiken veel verder dan de beperkingen van een linnen doek of notenbalk, en vergen geen kwast, pen of de toetsen van een piano. Scheppen betekent iets voortbrengen wat voorheen niet bestond — kleurrijke tuinen, harmonieuze gezinnen, familieherinneringen, blij gelach.

Wat u schept hoeft niet volmaakt te zijn. En wat dan nog als de eieren te vet zijn of de toast geblakerd? Laat u niet ontmoedigen door faalangst. Laat de stem der kritiek u niet verlammen — of die stem nu van buitenaf of van binnenin komt.

Als u nog steeds van mening bent dat u niet kunt scheppen, begin dan klein. Kijk hoeveel blij gezichten u kunt scheppen, schrijf een bedankbriefje, leer een nieuwe vaardigheid,

zoek een ruimte en verfraai die.

Bijna anderhalve eeuw geleden sprak president Brigham Young de heiligen in zijn tijd toe. 'De heiligen hebben veel werk voor zich liggen', zei hij. 'Maak vooruitgang en verbeter u, maak alles in uw omgeving mooi. Bewerk de aarde en ontplooi uw verstand. Bouw steden, verfraai uw woning, leg tuinen, boomgaarden en wijngaarden aan, en maak de aarde zo aangenaam, dat u met plezier terugkijkt op uw arbeid, en dat de engelen met genoegen een bezoek aan uw prachtige bezit brengen. In de tussentijd dient u uw gedachten te sieren met alle deugden van de Geest van Christus.'⁶

Hoe meer u vertrouwt en u verlaat op de Geest, des te groter uw scheppingskracht. Die mogelijkheid heeft u nu en is uw voorrecht in het hierna. Zusters, vertrouw en verlaat u op de Geest. Door de normale mogelijkheden in uw dagelijks leven aan te grijpen en iets moois en nuttigs te scheppen, verbetert u niet alleen de wereld om u heen, maar ook de wereld binnenin u.

Liefhebben

Liefhebben is nog een groot werk van onze hemelse Vader en een fundamenteel kenmerk van wie wij als volk zijn. Ons is geboden: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.'⁷ De discipelen van

Christus hebben zich in alle tijden onderscheiden door hun naastenliefde. Wie de Heiland volgen 'treuren met hen die treuren; (...) en vertroosten [hen] die vertroosting nodig hebben.'⁸

Als we ons over anderen ontfemen, brengt dat ons ook zegen. Dienen en offeren openen de vensters des hemels, zodat de fijnste zegeningen op ons kunnen neerdalen. Onze geliefde hemelse Vader is ongetwijfeld blij met wie zich ontfemen over de minsten van zijn kinderen.

Als we anderen opbeuren, voelen we onszelf ook beter. President Spencer W. Kimball heeft verklaard: 'Hoe meer we onze naaste op passende wijze dienen, des te meer diepte zal onze ziel krijgen.'⁹

President Gordon B. Hinckley geloofde in de genezingskracht van dienstvaardigheid. Na de dood van zijn vrouw, verschaft president Hinckley de kerk een groot voorbeeld door de manier waarop hij zich op zijn werk stortte en anderen diende. Naar verluidt heeft president Hinckley tegen een vrouw die onlangs haar man had verloren, gezegd: 'Werken zal uw verdriet genezen. Dien anderen.'

Dat zijn diepzinnige woorden. Als we onszelf verliezen in anderen dienen, ontdekken we onszelf en ons eigen geluk.

President Lorenzo Snow heeft een soortgelijke gedachte verwoord: 'Als u zich een beetje terneergeslagen voelt,

kijk dan eens om u heen en kijk naar iemand die er slechter voorstaat dan uzelf. Ga naar die persoon toe en ga na wat de moeilijkheden zijn. Probeer dan die moeilijkheden weg te nemen met de wijsheid die de Heer u gegeven heeft. Dan zult u merken dat uw neerslachtigheid verdwijnt, u zich licht voelt, de Geest van de Heer op u rust en alles verlicht lijkt te zijn.¹⁰

In de wereld van tegenwoordig met haar mix van populaire psychologie, wegwerptelevisie en zelfhulpboeken, kan dit advies vreemd overkomen. Soms krijgen we te horen dat de remedie voor al onze kwalen is bij onszelf naar binnen te gaan, onszelf te verwennen, uit te geven en later te betalen, en onze begeerten te bevredigen, zelfs als dat ten koste gaat van onze naaste omgeving. Hoewel het bij tijden verstandig is om onze eigen behoeften op de eerste plaats te stellen, zal dat op de lange duur niet tot blijvend geluk leiden.

Een instrument in Gods handen

Ik ben van mening dat de vrouwen in de kerk, ongeacht hun leeftijd of gezinssituatie, het beste de woorden van James Barrie, schepper van Peter Pan, begrijpen en in praktijk brengen: 'Wie zonlicht in andermans leven brengen, kunnen dat niet uit hun eigen leven bannen.'¹¹ Vaak heb ik edelmoedige vrouwen gadeslagen die, met ontferming bewogen, de moeite namen om anderen onbaatzuchtige naastenliefde te betonen. Ik raak ontroerd als ik de verhalen over de zusters van de kerk beluister, hoe zij uitkomst bieden aan hulpbehoevenden.

Er zijn zowel mannen als vrouwen in de kerk die zich afvragen hoe zij kunnen bijdragen tot het koninkrijk. Soms vragen de vrouwen die alleenstaand, gescheiden of weduwe zijn zich af of zij er toe doen. Iedere zuster in de kerk is uitermate belangrijk — niet alleen voor onze hemelse Vader, maar ook voor de opbouw van

het koninkrijk Gods. Er is een groot werk te doen.

In de ZHV-bijeenkomst van vorig jaar verklaarde president Monson dat 'uw hulp overal om u heen gebruikt kan worden. (...) Vaak zijn er niet meer dan kleine, goede daden nodig om iemand anders op te beuren en tot zegen te zijn.'¹² Kijk om u heen. Daar, in de avondmaalsdienst is een jonge moeder met verschillende kinderen — ga bij haar zitten en bied uw hulp aan. Daar, in uw woonwijk is een jongeman die ontmoedigd lijkt — zeg hem dat hij goed gezelschap is en dat u voelt dat hij oprecht is. Oprechte woorden van bemoediging vergen slechts liefde en hartelijkheid, maar ze kunnen eeuwige invloed hebben.

U, geweldige zusters, dient in liefde om redenen die uw eigen belangen overstijgen. Daarmee volgt u de Heiland die het, hoewel een koning, niet ging om status, noch om de vraag of Hij wel in het oog liep. Hij wedijverde niet met anderen. Hij wilde de ander slechts helpen. Hij predikte, genas, sprak en luisterde. Hij wist dat grootheid weinig te maken heeft met uiterlijke bewijzen van voorspoed of status. Hij predikte en leefde naar zijn leer: 'Maar wie de grootste onder u is, zal uw dienaar zijn.'¹³

Het aantal gebeden dat we uitspreken, zal uiteindelijk bijdragen tot ons geluk, maar het aantal gebeden dat we beantwoorden, kan wel eens van groter belang zijn. Laten we onze

ogen openen en de bezwaarde harten zien, de eenzaamheid en wanhoop; laten we openstaan voor de stille gebeden van anderen, en een instrument in de handen van de Heer zijn en die gebeden beantwoorden.

Conclusie

Lieve zusters, mijn geloof is eenvoudig. Ik geloof dat als u getrouw en ijverig de geboden van God onderhoudt en tot Hem nadert in geloof, hoop en naastenliefde, de dingen voor uw welzijn zullen samenwerken.¹⁴ Ik geloof dat als u zich verdiept in het werk van onze Vader — als u schoonheid schept en anderen liefhebt — Hij u in de armen van zijn liefde zal sluiten.¹⁵ Ontmoediging, faalangst en vermoeidheid zullen plaats maken voor een leven van betekenis, genade en vervulling.

Als dochters van onze hemelse Vader is geluk uw erfgoed.

U bent bevoorrechte dochters van onze hemelse Vader en, door wat u schept en uw liefdediensten — bent u een krachtige invloed ten goede. De wereld zal er beter door worden. Richt uw kin op, recht uw rug. God houdt van u. Wij hebben u lief en bewonderen u.

Daarvan getuig ik en ik geef u mijn zegen als apostel van de Heer. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 55:9.
2. 1 Nephi 11:17.
3. Mozes 1:39.
4. Zie 2 Nephi 2:25.
5. Zie IV 46:11-12.
6. Brigham Young, *Deseret News*, 8 augustus 1860, p. 177.
7. IV 81:5.
8. Mosiah 18:9.
9. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, samengesteld door Edward L. Kimball (1982), p. 254.
10. Lorenzo Snow, Conference Report, april 1899, pp. 2-3.
11. J.M. Barrie, *A Window in Thrums* (1917), p. 137.
12. Thomas S. Monson, 'Drie doelen tot leidraad', *Liabona*, november 2007, p. 120.
13. Matteüs 23:11.
14. Zie IV 90:24.
15. Zie IV 6:20.

Leringen voor onze tijd

De volgende aanwijzingen voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggevend en in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008*.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Alle lessen voor 'Leringen voor onze tijd' zijn gebaseerd op toespraken uit het meest recente conferentienummer van de *Liabona*. Conferentienummers komen in mei en november uit. De toespraken zijn ook (in veel talen) online op www.lds.org beschikbaar.

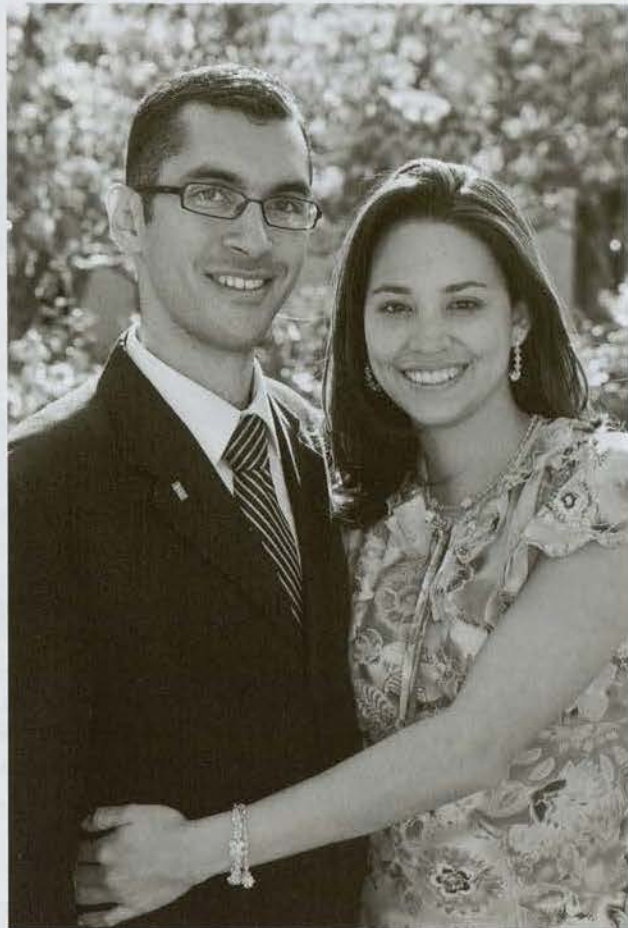
Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districts-president om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Deze priesterschapsleiders dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen. Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liabona* door te nemen en mee naar de les te

nemen. Leidinggevenden in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liabona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. U kunt soms in de verleiding komen om de conferentietoespraken terzijde te leggen en uw lessen te baseren op ander materiaal. De conferentietoespraken zijn echter het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.
- Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.
- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
  - Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
  - Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.

– Zienswijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de beginselen en leerstellingen te bespreken.

– Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.

- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie

beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-development@ldschurch.org ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
November 2008–april 2009	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van november 2008*
Mei 2009–oktober 2009	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van mei 2009*

* Deze toespraken zijn (in veel talen) beschikbaar op www.lds.org.

Zij hebben tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

(...) krijgen we hoop.' — President Dieter F. Uchtdorf (zie p. 21).

Voor jongeren

- President Henry B. Eyring sprak over eenheid opbouwen door positief over elkaar te spreken: 'Ik beloof u een gevoel van vrede en vreugde als u in het Licht van Christus mild over anderen spreekt' (zie p. 68).

- 'Jonge mensen, [de avondmaalsdienst] is geen tijd voor fluistergesprekken of sms'en met je mobieltje', zei ouderling Dallin H. Oaks (zie p. 17).

Hoe ga jij de leringen van de algemene conferentie deel van jezelf of van je familie maken? Maak een keuze uit de citaten en vragen als beginpunt van een discussie of overdenking.

U kunt de conferentie-toespraken ook online lezen, beluisteren of bekijken op www.lds.org.

Voor kinderen

- 'Mogen wij goede burgers zijn van het land waar wij wonen en goede burens in onze woonplaats, en mogen wij niet alleen onze medeleden de hand reiken, maar ook mensen van andere godsdiensten.' — President Thomas S. Monson (zie p. 106).

- 'De kinderen Gods hebben meer gemeen dan ze verschillen. (...) God zal u helpen om verschillen niet als een bron van ergernis te zien, maar als een bijdrage. De Heer kan u laten inzien en waarderen wat de ander bijdraagt dat aan u ontbreekt.' — President Henry B. Eyring (zie p. 68).

- 'Door de Schriften te bestuderen, dagelijks met onze hemelse Vader te spreken, ons voornemen de geboden van God na te leven,

- lees de conferentie-ervaringen van jongeren op newera.lds.org.

Voor volwassenen

- President Boyd K. Packer ging in op de beproevingen van heiligen der laatste dagen in de 19de eeuw (zie p. 88). Hoe putten zij kracht uit hun geloof tijdens die beproevingen? Hoe kun jij kracht uit je geloof putten? (Zie de toespraak van ouderling Robert D. Hales voor meer ideeën, p. 72.)

- Ouderling D. Todd Christofferson noemde drie zaken die we nodig hebben om een volk Zions te zijn (zie p. 37). Maak een lijstje met punten waarop u zich kunt verbeteren op die gebieden.

- Ouderling M. Russell Ballard en Silvia H. Allred spraken over de verbreiding van het evangelie in de

- Eliane S. Dalton zei: 'Ik geloof echt dat één deugdzame jongeman of jongevrouw die door de Geest geleid wordt, de wereld kan verbeteren. Maar dat vereist wél een terugkeer naar deugd' (zie p. 78).

EEN VERJAARDAGSGESCHENK VOOR PRESIDENT THOMAS S. MONSON

In zijn conferentietoespraak zei ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Toen onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, op zijn verjaardag in augustus gevraagd werd wat het ideale geschenk was dat de leden wereldwijd aan hem konden geven, zei hij zonder enkele aarzeling: 'iets doen voor iemand (...) die een moeilijke tijd doormaakt.'

Kinderen, willen jullie president Monson een verjaardagsgeschenk geven? Bedenk een karweitje die je voor iemand kunt doen. Misschien heeft je opa je hulp nodig. Of misschien heeft die nieuwe jongen op school een vriend nodig. Er zijn veel mensen die hulp nodig hebben en heel veel lieve kinderen om hen daarbij te helpen! Schrijf ons over het karweitje dat je hebt gedaan, en lees over nog veel meer andere karweitjes in de *Liahona* van augustus 2009 — de maand waarin president Monson jarig is!

E-mail je brief, foto en toestemming naar friend@ldschurch.org of naar liahona@ldschurch.org. Of stuur je brief, foto, en toestemming naar:

**Birthday Service
Friend [of Liahona] Magazine
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS**

Stuur de volgende informatie en toestemming mee:

Volledige naam _____

Leeftijd _____

Staat/provincie, land _____
Ik geef toestemming om mijn inzending en foto te plaatsen:

Handtekening van ouder of voogd _____

Gelieve vóór 15 december 2008 te reageren. Kinderen moeten minstens drie jaar zijn voor deelname.

NOOT

1. Thomas S. Monson, geciteerd in: Gerry Avant, 'Prophet's Birthday: Milestone of 81,' *Church News*, 23 augustus 2008, p. 4.

landen van de wereld (zie pp. 81 en 10). Ook heeft president Thomas S. Monson in zijn welkomstwoord gezegd: 'spoor ik u aan om te bidden dat deze gebieden [waar we het evangelie nog niet mogen verbreiden] voor ons ontsloten mogen worden, opdat wij de mensen daar de vreugde van het evangelie mogen aanbieden.' Als u nog weet dat president Spencer W. Kimball (1895-1985) soortgelijke raad heeft gegeven, praat dan over hoe u die raad toen ter harte heeft genomen. Wat is u opgevallen aan de groei van de kerk in uw gebied? Bespreek met uw huisgenoten hoe jullie samen kunnen bidden, opdat het de kerk zal worden toegestaan om het evangelie in nog meer landen te prediken.

• Welke moeilijkheden we ook op onze weg vinden, onze hemelse Vader zal ons niet in de steek laten (zie de toespraken op pp. 21, 29, 32, 41, 75, en 102). Hoe heeft onze hemelse Vader uw gebeden verhoort toen u in moeilijkheden verkeerde? ■

'Broeders en zusters, wat zijn wij gezegend dat de bemelen echt openstaan, dat de herstelde Kerk van Jezus Christus in deze tijd op aarde is, en dat de kerk op de rots van openbaring is gebouwd', sprak president Thomas S. Monson in de slotbijeenkomst van de 178ste oktoberconferentie. 'Wij weten dat voortdurende openbaring het levensbloed van het evangelie van Jezus Christus is.'